

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES EN VERORDENINGEN LOIS, DECRETS, ORDONNANCES ET REGLEMENTS

MINISTERIE VAN FINANCIEN

N. 2000 — 3023

[C — 2000/03702]

7 NOVEMBER 2000. — Wet tot wijziging van artikel 5 van het Wetboek van de met de inkomstenbelasting gelijkgestelde belastingen (1)

ALBERT II, Koning der Belgen,
Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

De Kamers hebben aangenomen en Wij bekrachtigen hetgeen volgt :

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2. Artikel 5, § 1, eerste lid, van het Wetboek van de met de inkomstenbelasting gelijkgestelde belastingen, vervangen bij de wet van 25 januari 1999, wordt aangevuld als volgt :

« 10° de voertuigen uitsluitend bestemd voor het goederenvervoer over de weg die slechts af en toe op de openbare weg in België rijden en die worden gebruikt door natuurlijke of rechtspersonen die het goederenvervoer niet als hoofdactiviteit hebben, mits het vervoer door deze voertuigen niet leidt tot concurrentievervalsing. »

Art. 3. Deze wet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2000.

Kondigen deze wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel zal worden bekleed en door het *Belgisch Staatsblad* zal worden bekendgemaakt.

Gegeven te Châteauneuf-de-Grasse, 7 november 2000.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Financiën,
D. REYNDERS

Met 's Lands zegels gezegeld :

De Minister van Justitie,
M. VERWILGHEN

_____
Nota

(1) Parlementaire verwijzingen :
Stukken van de Kamer van volksvertegenwoordigers :
2160 - 1998/1999 :
— Nr. 1 : Wetsvoorstel van de heer Dirk Pieters.
50-51 - BZ 1999 :
— Nr. 1 : Wetsvoorstel van de heer Dirk Pieters.
50-51 - 1999/2000 :
— Nr. 2 : Verslag.
— Nr. 3 : Tekst aangenomen in plenaire vergadering en overgezonden aan de Senaat.

Handelingen : 13 en 14 juli 2000.

Stukken van de Senaat :

2-528 - 1999/2000 :

— Nr. 1 : Ontwerp overgezonden door de Kamer van volksvertegenwoordigers.

— Nr. 2 : Ontwerp niet geëvoceerd door de Senaat.

MINISTERE DES FINANCES

F. 2000 — 3023

[C — 2000/03702]

7 NOVEMBRE 2000. — Loi modifiant l'article 5
du Code des taxes assimilées aux impôts sur les revenus (1)

ALBERT II, Roi des Belges,
A tous, présents et à venir, Salut.

Les chambres ont adopté et Nous sanctionnons ce qui suit :

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2. L'article 5, § 1er, alinéa 1er, du Code des taxes assimilées aux impôts sur les revenus, remplacé par la loi du 25 janvier 1999, est complété comme suit :

« 10° Les véhicules affectés exclusivement au transport de marchandises par route qui ne circulent qu'occasionnellement sur la voie publique en Belgique et qui sont utilisés par des personnes physiques ou morales dont l'activité principale n'est pas le transport de marchandises, à condition que les transports effectués par ces véhicules n'entraînent pas de distorsions de concurrence. »

Art. 3. La présente loi produit ses effets le 1er janvier 2000.

Promulguons la présente loi, ordonnons qu'elle soit revêtue du sceau de l'Etat et publiée par le *Moniteur belge*.

Donné à Châteauneuf-de-Grasse, le 7 novembre 2000.

ALBERT

Par le Roi :

Le Ministre des Finances,
D. REYNDERS

Scellé du sceau de l'Etat :

Le Ministre de la Justice,
M. VERWILGHEN

_____
Note

(1) Références parlementaires :
Documents de la Chambre des représentants :
2160 - 1998/1999 :
— N° 1 : Proposition de loi de M. Dirk Pieters.
50-51 - SE 1999 :
— N° 1 : Proposition de loi de M. Dirk Pieters.
50-51 - 1999/2000 :
— N° 2 : Rapport.
— N° 3 : Texte adopté en séance plénière et transmis au Sénat.

Annales : 13 et 14 juillet 2000.

Documents du Sénat :

2-528 - 1999/2000 :

— N° 1 : Projet transmis par la Chambre des représentants.

— N° 2 : Projet non évoqué par le Sénat.

MINISTERIE VAN MIDDENSTAND
EN LANDBOUW

N. 2000 — 3024 [C — 2000/16297]

31 MAART 2000. — Koninklijk besluit tot vaststelling van de personeelsformatie van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen

ALBERT II, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, inzonderheid op artikel 11, § 1, vervangen door de wet van 22 juli 1993;

Gelet op het met redenen omkleed advies van het Basisoverlegcomité van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen, gegeven op 14 oktober 1999;

Gelet op het advies van de Raad van beheer van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen, gegeven op 3 november 1999;

Gelet op het advies van de afgevaardigde van de Minister van Financiën, gegeven op 28 september 1998

Gelet op het akkoord van Onze Minister van Begroting, gegeven op 8 maart 1999;

Gelet op het akkoord van Onze Minister van Ambtenarenzaken, gegeven op 8 maart 1999;

Op de voordracht van Onze Minister van Landbouw en Middenstand,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. § 1. De personeelsformatie van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen wordt als volgt vastgesteld :

A. Centrale diensten

Administratief personeel

Niveau 1

Administrateur-generaal.....	1
Adjunct-administrateur-generaal.....	1
Adviseur-generaal.....	4
Adviseur.....	16
Informaticus.....	3
Adjunct-adviseur.....	42
Niveau 2+	
Programmeringsanalist.....	2
Programmeur.....	4
Eerstaanwendend maatschappelijk assistent.....	} 2
Maatschappelijk assistent.....	
Eerstaanwendend paramedicus.....	} 1
Paramedicus.....	
Eerstaanwendend vertaler.....	} 2
Vertaler.....	
Eerstaanwendend directiesecretaris.....	2
Directiesecretaris.....	2
Niveau 2	
Bestuurschef.....	36
Bestuursassistent.....	81
Niveau 3	
Klerk.....	77

MINISTERE DES CLASSES MOYENNES
ET DE L'AGRICULTURE

F. 2000 — 3024 [C — 2000/16297]

31 MARS 2000. — Arrêté royal fixant le cadre organique de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants

ALBERT II, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public, notamment l'article 11, § 1, remplacé par la loi du 22 juillet 1993;

Vu l'avis motivé du Comité de concertation de base de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, donné le 14 octobre 1999;

Vu l'avis du Conseil d'administration de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, donné le 3 novembre 1999;

Vu l'avis du délégué du Ministre des Finances, donné le 28 septembre 1998;

Vu l'accord de Notre Ministre du Budget, donné le 8 mars 1999;

Vu l'accord de Notre Ministre de la Fonction publique, donné le 8 mars 1999;

Sur la proposition de Notre Ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. § 1er. Le cadre organique de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants est fixé comme suit :

A. Services centraux

Personnel administratif

Niveau 1

Administrateur général.....	1
Administrateur général adjoint.....	1
Conseiller général.....	4
Conseiller.....	16
Informaticien.....	3
Conseiller adjoint.....	42
Niveau 2+	
Analyste de programmation.....	2
Programmeur.....	4
Assistant social principal.....	} 2
Assistant social.....	
Assistant médical principal.....	} 1
Assistant médical.....	
Traducteur principal.....	} 2
Traducteur.....	
Secrétaire de direction principal.....	2
Secrétaire de direction.....	2
Niveau 2	
Chef administratif.....	36
Assistant administratif.....	81
Niveau 3	
Commis.....	77

Niveau 4		Niveau 4	
Beambte	26	Agent administratif	26
Technisch personeel		Personnel technique	
Niveau 2		Niveau 2	
Hoofdtechnicus	} 1	Chef technicien.....	} 1
Technicus		Techniciens.....	
Meesters- vak- en dienstpersoneel		Personnel de maîtrise, de métier et de service	
Niveau 3		Niveau 3	
Vakman	2	Ouvrier spécialiste.....	2
Niveau 4		Niveau 4	
Geschoold arbeider.....	4	Ouvrier qualifié.....	4
Arbeider.....	3	Ouvrier	3
B. Gewestelijke diensten		B. Services régionaux	
Administratief personeel		Personnel administratif	
Niveau 1		Niveau 1	
Adviseur	7	Conseiller.....	7
Adjunct-adviseur	40	Conseiller adjoint.....	40
Sociaal inspecteur	5	Inspecteur social.....	5
Niveau 2+		Niveau 2+	
Eerstaanwendend sociaal controleur	} 59	Contrôleur social principal	} 59
Sociaal controleur		Contrôleur social.....	
Niveau 2		Niveau 2	
Bestuurschef.....	64	Chef administratif.....	64
Bestuursassistent.....	152	Assistant administratif.....	152
Niveau 3		Niveau 3	
Klerk.....	113	Commis.....	113
Niveau 4		Niveau 4	
Beambte	26	Agent administratif	26
§ 2. De hierna vermelde betrekkingen worden afgeschaft bij het vertrek van de titularis ervan :		§ 2. Les emplois mentionnés ci-après sont supprimés au départ de leur titulaire :	
A. Centrale diensten		A. Services centraux	
Niveau 1		Niveau 1	
Vertaler-revisor of vertaler-directeur (VL).....	2	Traducteur-réviseur ou traducteur-directeur (CP).....	2
Niveau 3		Niveau 3	
Klerk.....	1	Commis.....	1
Niveau 4		Niveau 4	
Beambte	3	Agent administratif	3
Geschoold arbeider.....	1	Ouvrier qualifié.....	1
B. Gewestelijke diensten		B. Services régionaux	
Niveau 2+		Niveau 2+	
Eerstaanwendend maatschappelijk assistent.....	} 2	Assistant social principal.....	} 2
Maatschappelijk assistent.....		Assistant social.....	
Niveau 4		Niveau 4	
Geschoold arbeider.....	1	Ouvrier qualifié.....	1
In de hierna vermelde betrekkingen van artikel 1 kan slechts worden voorzien wanneer de betrekkingen uit het eerste lid zijn afgeschaft :		Les emplois de l'article 1 ^{er} mentionnés ci-après ne peuvent être pourvus que lorsque les emplois de l'alinéa 1 ^{er} ont été supprimés :	
A. Centrale diensten		A. Services centraux	
Niveau 1		Niveau 1	
Adjunct-adviseur	2	Conseiller adjoint.....	2
Niveau 4		Niveau 4	
Geschoold arbeider.....	1	Ouvrier qualifié.....	1
Arbeider.....	3	Ouvrier	3

B. Gewestelijke diensten	
Niveau 2+	
Eerstaanwezend sociaal controleur	} 3
Sociaal controleur	

Art. 2. § 1. In de hierna vermelde betrekkingen van artikel 1, § 1, mag slechts worden voorzien wanneer de arbeidsposten van contractuelen waarvoor ze in de plaats komen, afgeschaft worden door het vertrek van de leden van het contractueel personeel die ze bekleden :

Adjunct-adviseur	1
Bestuursassistent	2

§ 2. Indien drie jaar na de inwerking-treding van dit besluit, de in § 1 beoogde betrekkingen vacant gebleven zijn, worden ze in artikel 1, § 1, ambtshalve afgeschaft.

§ 3. De afgevaardigde van de Minister van Financiën moet vóór de bezetting van de betrekkingen vaststellen dat de voorwaarde vermeld in § 1 vervuld is.

Art. 3. Het koninklijk besluit van 8 september 1997 tot vaststelling van de personeelsformatie van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen, wordt opgeheven.

Art. 4. Dit besluit treedt in werking op de eerste dag van de maand volgend op die gedurende dewelke het in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt.

Art. 5. Onze Minister van Landbouw en Middenstand is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 31 maart 2000.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Landbouw en Middenstand,
J. GABRIELS

B. Services régionaux	
Niveau 2+	
Contrôleur social principal	} 3
Contrôleur social.....	

Art. 2. § 1er. Les emplois de l'article 1er, § 1er, mentionnés ci-après, ne peuvent être pourvus que lorsque les postes de travail de contractuels, auxquels ils se substituent, ont été supprimés par le départ des membres du personnel contractuel qui les occupent :

Conseiller adjoint	1
Assistant administratif	2

§ 2. Si trois ans après la date d'entrée en vigueur du présent arrêté, les emplois mentionnés au § 1er sont restés vacants, ils sont supprimés d'office à l'article 1er, § 1er.

§ 3. Le délégué du Ministre des Finances doit constater que la condition visée au § 1er a été remplie, préalablement à l'occupation des emplois.

Art. 3. L'arrêté royal du 8 septembre 1997 fixant le cadre organique de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, est abrogé.

Art. 4. Le présent arrêté entre en vigueur le 1er jour du mois qui suit celui au cours duquel il aura été publié au *Moniteur belge*.

Art. 5. Notre Ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 31 mars 2000.

ALBERT

Par le Roi :

Le Ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes,
J. GABRIELS

N. 2000 — 3025

[C — 2000/16299]

28 SEPTEMBER 2000. — Koninklijk besluit tot vaststelling van de taalkaders van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen

ALBERT II, Koning der Belgen,
Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, inzonderheid op artikel 43, laatst gewijzigd bij de wet van 19 oktober 1998;

Gelet op de wet van 21 december 1970 houdende oprichting van een Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen;

Gelet op het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, inzonderheid op artikel 21, laatst gewijzigd bij de wet van 20 juli 2000;

Gelet op het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut, laatst gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000;

Gelet op het koninklijk besluit van 14 september 1994 tot vaststelling, met het oog op de toepassing van artikel 43 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, van de graden van de ambtenaren onderworpen aan het statuut van het rijkspersoneel, die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 3 juni 1996;

Gelet op het koninklijk besluit van 31 maart 2000 tot vaststelling van de personeelsformatie van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen;

F. 2000 — 3025

[C — 2000/16299]

28 SEPTEMBRE 2000. — Arrêté royal fixant les cadres linguistiques de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants

ALBERT II, Roi des Belges,
A tous, présents et à venir, Salut.

Vu les lois sur l'emploi des langues en matière administrative, coordonnées le 18 juillet 1966, notamment l'article 43, modifié en dernier lieu par la loi du 19 octobre 1998;

Vu la loi du 21 décembre 1970 portant création d'un Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants;

Vu l'arrêté royal n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants, notamment l'article 21, modifié en dernier lieu par la loi du 20 juillet 2000;

Vu l'arrêté royal du 8 janvier 1973 fixant le statut du personnel de certains organismes d'intérêt public, modifié en dernier lieu par l'arrêté royal du 20 juillet 2000;

Vu l'arrêté royal du 14 septembre 1994 déterminant, en vue de l'application de l'article 43 des lois sur l'emploi des langues en matière administrative, coordonnées le 18 juillet 1966, les grades des agents soumis au statut des agents de l'Etat, qui constituent un même degré de la hiérarchie, modifié par l'arrêté royal du 3 juin 1996;

Vu l'arrêté royal du 31 mars 2000 fixant le cadre organique du personnel de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants;

Overwegende dat voldaan werd aan de voorschriften van artikel 54, tweede lid, van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966;

Gelet op het advies nr. 32.230/I/PN van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht;

Op de voordracht van Onze Minister van Landbouw en Middenstand,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. De betrekkingen van de centrale diensten van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen worden als volgt in taalkaders ingedeeld :

Trappen van hiërarchie — Degrés de la hiérarchie	Nederlands kader — Cadre néerlandais %	Frans kader — Cadre français %	Tweetalig kader — Cadre bilingue	
			% voorbehouden aan de ambtenaren van de Nederlandse taalrol — % réservés aux fonctionnaires du rôle linguistique néerlandais	% voorbehouden aan de ambtenaren van de Franse taalrol — % réservés aux fonctionnaires du rôle linguistique français
1	50	50	0	0
2	40	40	10	10
3	56,3	43,7	-	-
4	56,3	43,7	-	-
5	56,3	43,7	-	-
6	56,3	43,7	-	-
7	56,3	43,7	-	-

Art. 2. Het koninklijk besluit van 24 september 1997 tot vaststelling van de taalkaders van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen, wordt opgeheven.

Art. 3. Dit besluit treedt in werking de eerste dag van de maand volgend op die gedurende welke het in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt.

Art. 4. Onze Minister van Landbouw en Middenstand is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 28 september 2000.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Landbouw en Middenstand,
J. GABRIELS

Considérant qu'il a été satisfait aux prescriptions de l'article 54, alinéa 2, des lois sur l'emploi des langues en matière administrative, coordonnées le 18 juillet 1966;

Vu l'avis n° 32.230/I/PN de la Commission permanente de Contrôle linguistique;

Sur la proposition de Notre Ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. Les emplois des services centraux de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants sont répartis comme suit en cadres linguistiques :

Art. 2. L'arrêté royal du 24 septembre 1997 fixant les cadres linguistiques de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, est abrogé.

Art. 3. Le présent arrêté entre en vigueur le 1er jour du mois qui suit celui au cours duquel il aura été publié au *Moniteur belge*.

Art. 4. Notre Ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 28 septembre 2000.

ALBERT

Par le Roi :

Le Ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes,
J. GABRIELS

N. 2000 — 3026

[C — 2000/16298]

31 MAART 2000. — Ministerieel besluit genomen ter uitvoering van het koninklijk besluit van 31 maart 2000 tot vaststelling van de personeelsformatie van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen

De Minister van Landbouw en Middenstand,

Gelet op het koninklijk besluit van 31 maart 2000 tot vaststelling van de personeelsformatie van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen;

Gelet op het advies van het Basisoverlegcomité van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen, gegeven op 14 oktober 1999;

Gelet op het advies van de Raad van beheer van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen, gegeven op 3 november 1999;

Gelet op het advies van de afgevaardigde van de Minister van Financiën, gegeven op 28 september 1998;

Gelet op het akkoord van Onze Minister van Begroting, gegeven op 8 maart 1999;

F. 2000 — 3026

[C — 2000/16298]

31 MARS 2000. — Arrêté ministériel pris en exécution de l'arrêté royal du 31 mars 2000 fixant le cadre organique de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants

Le Ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes,

Vu l'arrêté royal du 31 mars 2000 fixant le cadre organique de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants;

Vu l'avis du Comité de concertation de base de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, donné le 14 octobre 1999;

Vu l'avis du Conseil d'administration de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, donné le 3 novembre 1999;

Vu l'avis du délégué du Ministre des Finances, donné le 28 septembre 1998;

Vu l'accord de Notre Ministre du Budget, donné le 8 mars 1999;

Gelet op het akkoord van Onze Minister van Ambtenarenzaken, gegeven op 8 maart 1999,

Besluit :

Artikel 1. De betrekkingen opgenomen in artikel 1 van het koninklijk besluit van 31 maart 2000 tot vaststelling van de personeelsformatie van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen worden onderverdeeld als volgt :

Administratief personeel

6 van de 23 betrekkingen van adviseur worden bezoldigd in de weddeschaal 13B

29 van de 82 betrekkingen van adjunct-adviseur worden bezoldigd in de weddeschaal 10C

2 van de 5 betrekkingen van sociaal inspecteur worden bezoldigd in de weddeschaal 10C

1 van de 2 betrekkingen van programmeringsanalist wordt bezoldigd in de weddeschaal 28L

1 van de 4 betrekkingen van eerstaanwezend maatschappelijk assistent wordt bezoldigd in de weddeschaal 28F

de betrekking van paramedicus kan worden bezoldigd in de weddeschaal 28F

1 van de 2 betrekkingen van eerstaanwezend vertaler kan worden bezoldigd in de weddeschaal 28I

15 van de 59 betrekkingen van eerstaanwezend sociaal controleur worden bezoldigd in de weddeschaal 28J

1 van de 2 betrekkingen van eerstaanwezend directiesecretaris kan worden bezoldigd in de weddeschaal 28B

27 van de 100 betrekkingen van bestuurschef worden bezoldigd in de weddeschaal 22B

42 van de 190 betrekkingen van klerk worden bezoldigd in de weddeschaal 30F

53 van de 190 betrekkingen van klerk worden bezoldigd in de weddeschaal 30H

19 van de 190 betrekkingen van klerk worden bezoldigd in de weddeschaal 30I

17 van de 55 betrekkingen van beambte worden bezoldigd in de weddeschaal 42C

13 van de 55 betrekkingen van beambte worden bezoldigd in de weddeschaal 42D

4 van de 55 betrekkingen van beambte worden bezoldigd in de weddeschaal 42E

Technisch personeel

de betrekking van hoofdtechnicus kan worden bezoldigd in de weddeschaal 22B

Meesters-, vak- en dienstpenseel

1 van de 2 betrekkingen van vakman kan worden bezoldigd in de weddeschaal 30G

1 van de 2 betrekkingen van vakman wordt bezoldigd in de weddeschaal 30J

2 van de 5 betrekkingen van geschoold arbeider worden bezoldigd in de weddeschaal 42E

Art. 2. In voorkomend geval beletten de ambtenaren die, met toepassing van de verordeningsbepalingen houdende het statuut van het personeel, in overtal zijn opgenomen in de betrekkingen van een weddeschaal, elke bevordering door verhoging in weddeschaal die afhankelijk is van het vacant zijn van een betrekking, zolang de overtallige personeelsbezetting blijft bestaan in vergelijking met het aantal in artikel 1 vastgestelde betrekkingen.

Art. 3. Het ministerieel besluit van 8 september 1997 tot uitvoering van het koninklijk besluit van 8 september 1997 tot vaststelling van de personeelsformatie van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen wordt opgeheven.

Art. 4. Dit besluit treedt in werking op dezelfde dag als het koninklijk besluit van 31 maart 2000 tot vaststelling van de personeelsformatie van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen.

Brussel, 31 maart 2000.

J. GABRIELS

Vu l'accord de Notre Ministre de la Fonction publique, donné le 8 mars 1999,

Arrête :

Article 1er. Les emplois repris à l'article 1er de l'arrêté royal du 31 mars 2000 fixant le cadre organique de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants sont répartis comme suit :

Personnel administratif

6 des 23 emplois de conseiller sont rémunérés par l'échelle de traitement 13B

29 des 82 emplois de conseiller adjoint sont rémunérés par l'échelle de traitement 10C

2 des 5 emplois d'inspecteur social sont rémunérés par l'échelle de traitement 10C

1 des 2 emplois d'analyste de programmation est rémunéré par l'échelle de traitement 28L

1 des 4 emplois d'assistant social principal est rémunéré par l'échelle de traitement 28F

l'emploi d'assistant médical peut être rémunéré par l'échelle de traitement 28F

1 des 2 emplois de traducteur principal peut être rémunéré par l'échelle de traitement 28I

15 des 59 emplois de contrôleur social principal sont rémunérés par l'échelle de traitement 28J

1 des 2 emplois de secrétaire de direction principal peut être rémunéré par l'échelle de traitement 28B

27 des 100 emplois de chef administratif sont rémunérés par l'échelle de traitement 22B

42 des 190 emplois de commis sont rémunérés par l'échelle de traitement 30F

53 des 190 emplois de commis sont rémunérés par l'échelle de traitement 30H

19 des 190 emplois de commis sont rémunérés par l'échelle de traitement 30I

17 des 55 emplois d'agent administratif sont rémunérés par l'échelle de traitement 42C

13 des 55 emplois d'agent administratif sont rémunérés par l'échelle de traitement 42D

4 des 55 emplois d'agent administratif sont rémunérés par l'échelle de traitement 42E

Personnel technique

l'emploi de chef technicien peut être rémunéré par l'échelle de traitement 22B

Personnel de maîtrise, de métier et de service

1 des 2 emplois d'ouvrier spécialiste peut être rémunéré par l'échelle de traitement 30G

1 des 2 emplois d'ouvrier spécialiste est rémunéré par l'échelle de traitement 30J

2 des 5 emplois d'ouvrier qualifié sont rémunérés par l'échelle de traitement 42E

Art. 2. Le cas échéant, les agents qui sont repris en surnombre dans les emplois d'une échelle de traitement en application des dispositions réglementaires portant le statut du personnel, empêchent toute promotion par avancement barémique soumise à la vacance d'un emploi tant que l'effectif en surnombre subsiste par rapport au nombre d'emplois fixé à l'article 1er.

Art. 3. L'arrêté ministériel du 8 septembre 1997 pris en exécution de l'arrêté royal du 8 septembre 1997 fixant le cadre organique de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants est abrogé.

Art. 4. Le présent arrêté entre en vigueur le même jour que l'arrêté royal du 31 mars 2000 fixant le cadre organique de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants.

Bruxelles, 31 mars 2000.

J. GABRIELS

MINISTERIE VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID

N. 2000 — 3027

[C - 2000/12709]

25 SEPTEMBER 2000. — Koninklijk besluit waarbij algemeen verbindend wordt verklaard de collectieve arbeidsovereenkomst van 24 september 1998, gesloten in het Paritair Comité voor het bouwbedrijf, betreffende de arbeidsduurvermindering (1)

ALBERT II, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités, inzonderheid op artikel 28;

Gelet op het verzoek van het Paritair Comité voor het bouwbedrijf;
Op de voordracht van Onze Minister van Werkgelegenheid,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. Algemeen verbindend wordt verklaard de als bijlage overgenomen collectieve arbeidsovereenkomst van 24 september 1998, gesloten in het Paritair Comité voor het bouwbedrijf, betreffende de arbeidsduurvermindering.

Art. 2. Onze Minister van Werkgelegenheid is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 25 september 2000.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Werkgelegenheid,
Mevr. L. ONKELINX

Nota

(1) Verwijzing naar het *Belgisch Staatsblad* :Wet van 5 december 1968, *Belgisch Staatsblad* van 15 januari 1969.

Bijlage

Paritair Comité voor het bouwbedrijf*Collectieve arbeidsovereenkomst van 24 september 1998*

Arbeidsduurvermindering

(Overeenkomst geregistreerd op 16 oktober 1998
onder het nummer 49296/CO/124)**HOOFDSTUK I. — Toepassingsgebied**

Artikel 1. Deze collectieve arbeidsovereenkomst is van toepassing op de werkgevers van de ondernemingen die ressorteren onder het Paritair Comité voor het bouwbedrijf en op de arbeiders die zij tewerkstellen.

Men verstaat onder "arbeiders", de werklieden en werksters.

HOOFDSTUK II. — Arbeidsduurvermindering

Art. 2. Onverminderd de bepalingen in artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 213 van 26 september 1983 betreffende de arbeidsduur in de ondernemingen die ressorteren onder het Paritair Comité voor het bouwbedrijf, gewijzigd bij de wet van 29 december 1990 houdende sociale bepalingen, hebben de bij artikel 1 bedoelde arbeiders recht op zes rustdagen voor 1999.

De data van de rustdagen voor 1999 zijn als volgt vastgesteld :

— 30 december 1999;

— 31 december 1999;

— 4 januari 2000;

— 5 januari 2000;

— 6 januari 2000;

— 7 januari 2000.

MINISTÈRE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL

F. 2000 — 3027

[C - 2000/12709]

25 SEPTEMBRE 2000. — Arrêté royal rendant obligatoire la convention collective de travail du 24 septembre 1998, conclue au sein de la Commission paritaire de la construction, relative à la réduction de la durée du travail (1)

ALBERT II, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu la loi du 5 décembre 1968 sur les conventions collectives de travail et les commissions paritaires, notamment l'article 28;

Vu la demande de la Commission paritaire de la construction;
Sur la proposition de Notre Ministre de l'Emploi,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. Est rendue obligatoire la convention collective de travail du 24 septembre 1998, reprise en annexe, conclue au sein de la Commission paritaire de la construction, relative à la réduction de la durée du travail.

Art. 2. Notre Ministre de l'Emploi est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 25 septembre 2000.

ALBERT

Par le Roi :

La Ministre de l'Emploi,
Mme L. ONKELINX

Note

(1) Référence au *Moniteur belge* :Loi du 5 décembre 1968, *Moniteur belge* du 15 janvier 1969.

Annexe

Commission paritaire de la construction*Convention collective de travail du 24 septembre 1998*

Réduction de la durée du travail

(Convention enregistrée le 16 octobre 1998
sous le numéro 49296/CO/124)**CHAPITRE Ier. — Champ d'application**

Article 1er. La présente convention collective de travail s'applique aux employeurs des entreprises ressortissant à la Commission paritaire de la construction et aux ouvriers qu'ils occupent.

On entend par "ouvriers", les ouvriers et les ouvrières.

CHAPITRE II. — Réduction de la durée du travail

Art. 2. Sans préjudice des dispositions de l'article 2 de l'arrêté royal n° 213 du 26 septembre 1983 relatif à la durée du travail dans les entreprises ressortissant à la Commission paritaire de la construction, modifié par la loi du 29 décembre 1990 portant des dispositions sociales, les ouvriers visés à l'article 1er ont droit à six jours de repos pour 1999.

Les dates des jours de repos pour 1999 sont fixées comme suit :

— 30 décembre 1999;

— 31 décembre 1999;

— 4 janvier 2000;

— 5 janvier 2000;

— 6 janvier 2000;

— 7 janvier 2000.

Art. 3. Het is verboden de bij artikel 1 bedoelde arbeiders gedurende de bij artikel 2 voorziene rustdagen tewerk te stellen.

In afwijking van dit verbod, mogen de arbeiders gedurende deze rustdagen worden tewerkgesteld :

1° wanneer de ondernemingen waarin zij tewerkgesteld zijn, gewoonlijk een periode van intense activiteit kennen op het ogenblik van de toekenning van de rustdagen;

2° wanneer zij belast zijn met de klantendienst bij handelaars in bouwmaterialen, met uitzondering voor het vervoer;

3° in de gevallen waar arbeid op zondag is toegestaan bij artikel 12 van de arbeidswet van 16 maart 1971.

Art. 4. De arbeiders die gedurende de bij artikel 2 bedoelde rustdagen worden tewerkgesteld, hebben recht op inhaalrust. Deze inhaalrustdagen moeten worden toegekend :

1° binnen de zeven maanden die volgen op de dag waarop arbeid werd verricht, in het geval de tewerkstelling is gebeurd in toepassing van artikel 3, alinea 2, 1°;

2° binnen de zes weken die volgen op de dag waarop arbeid werd verricht, in het geval de tewerkstelling is gebeurd in toepassing van artikel 3, alinea 2, 2° en 3°.

Bij beëindiging van de arbeidsovereenkomst, moet de werkgever het aantal niet-toegekende inhaalrustdagen vermelden op het bewijs van volledige werkloosheid C4.

Art. 5. De in artikel 2 bedoelde rustdagen schorsen de uitvoering van de arbeidsovereenkomst en geven recht op een dagelijkse forfaitaire vergoeding die gelijk is aan de werkloosheidsuitkering, vermeerderd met de werkloosheidsuitkering die door het "Fonds voor bestaanszekerheid van de werklieden uit het bouwbedrijf" wordt toegekend.

Deze vergoeding valt ten laste van het "Fonds voor bestaanszekerheid van de werklieden uit het bouwbedrijf" en wordt betaald door de organisaties die deze overeenkomst ondertekenen aan de arbeiders die, bij het begin van de rustperiode, door een arbeidsovereenkomst gebonden zijn aan een bij artikel 1 bedoelde werkgever alsook aan de arbeiders die in de 60 dagen voorafgaand aan het begin van de rustperiode ontslagen worden door een bij artikel 1 bedoelde werkgever, behalve omwille van dringende redenen.

Deze vergoeding wordt prorata temporis toegekend aan de arbeiders die verbonden zijn geweest voor een bepaalde tijd van minstens drie maanden en in volledige onvrijwillige werkloosheid zijn tijdens de periode van de rustdagen. De praktische uitvoeringsmodaliteiten zullen vastgesteld worden door de raad van bestuur van het "Fonds voor bestaanszekerheid van de werklieden uit het bouwbedrijf".

HOOFDSTUK III. — *Bijzondere bepalingen*

Art. 6. De patronale dienst bedoeld bij artikel 23 van de statuten van het "Fonds voor bestaanszekerheid van de werklieden uit het bouwbedrijf" is belast met de administratieve, boekhoudkundige en financiële organisatie van de verrichtingen welke voortvloeien uit de toepassing van deze collectieve arbeidsovereenkomst.

Art. 7. De opzeggingstermijn betekend door de werkgever wordt geschorst tijdens de periode van de rustdagen die in de eindejaarsperiode worden toegekend.

HOOFDSTUK IV. — *Geldigheid*

Art. 8. Deze collectieve arbeidsovereenkomst wordt gesloten voor een bepaalde duur. Ze treedt in werking op 1 januari 1999 en verstrijkt op 31 december 1999.

Gezien om te worden gevoegd bij het koninklijk besluit van 25 september 2000.

De Minister van Werkgelegenheid,

Mevr. L. ONKELINX

Art. 3. Il est interdit d'occuper des ouvriers visés à l'article 1er pendant les jours de repos prévus par l'article 2.

Par dérogation à cette interdiction, ces ouvriers peuvent être occupés pendant ces jours de repos :

1° lorsque les entreprises dans lesquelles ils sont occupés connaissent habituellement une période d'intense activité à l'époque de l'octroi des jours de repos;

2° lorsqu'ils sont chargés du service à la clientèle des négociations en matériaux de construction, à l'exclusion du transport;

3° dans les cas où le travail est autorisé le dimanche en vertu de l'article 12 de la loi du 16 mars 1971 sur le travail.

Art. 4. Les ouvriers occupés au travail pendant les jours de repos visés à l'article 2 ont droit au repos compensatoire. Ces jours de repos compensatoire doivent être octroyés :

1° dans les sept mois qui suivent le jour au cours duquel il a été travaillé, dans le cas où l'occupation au travail s'est faite en application de l'article 3, alinéa 2, 1°;

2° dans les six semaines qui suivent le jour au cours duquel il a été travaillé, dans le cas où l'occupation au travail s'est faite en application de l'article 3, alinéa 2, 2° et 3°.

Lorsque le contrat de travail prend fin, l'employeur doit mentionner sur le certificat de chômage complet C4 le nombre de jours de repos compensatoire qui n'ont pas été octroyés.

Art. 5. Les jours de repos visés à l'article 2 suspendent l'exécution du contrat de travail et donnent droit à une indemnité forfaitaire quotidienne égale à l'allocation de chômage, augmentée de l'allocation complémentaire de chômage octroyée par le "Fonds de sécurité d'existence des ouvriers de la construction".

Cette indemnité est à charge du "Fonds de sécurité d'existence des ouvriers de la construction" et est payée par les organisations signataires de la présente convention aux ouvriers qui, au début de la période de repos, sont liés par un contrat de travail à un employeur visé à l'article 1er ainsi qu'aux ouvriers licenciés, sauf pour motif grave, par un employeur visé à l'article 1er dans les 60 jours précédant le début de la période de repos.

Cette indemnité est octroyée prorata temporis aux ouvriers qui ont été liés par un contrat de travail à durée déterminée d'au moins trois mois et qui sont en chômage involontaire complet au moment de la période de jours de repos. Les modalités pratiques d'exécution seront établies par le conseil d'administration du "Fonds de sécurité d'existence des ouvriers de la construction".

CHAPITRE III. — *Dispositions particulières*

Art. 6. L'office patronal visé à l'article 23 des statuts du "Fonds de sécurité d'existence des ouvriers de la construction" est chargé de l'organisation administrative, comptable et financière des opérations résultant de l'application de la présente convention collective de travail.

Art. 7. Le préavis notifié par l'employeur est suspendu pendant la période des jours de repos octroyés dans la période de fin d'année.

CHAPITRE IV. — *Validité*

Art. 8. La présente convention collective de travail est conclue pour une durée déterminée. Elle entre en vigueur le 1er janvier 1999 et expire le 31 décembre 1999.

Vu pour être annexé à l'arrêté royal du 25 septembre 2000.

La Ministre de l'Emploi,

Mme L. ONKELINX

COUR D'ARBITRAGE

F. 2000 — 3028

[C — 2000/21511]

Arrêt n° 109/2000 du 31 octobre 2000

Numéro du rôle : 1754

En cause : le recours en annulation partielle du décret de la Communauté française du 4 janvier 1999 modifiant le décret du 17 juillet 1987 sur l'audiovisuel et assurant la transposition de la directive 97/36/CE du 30 juin 1997 et de la directive 95/47/CE du 24 octobre 1995, introduit par le Conseil des ministres.

La Cour d'arbitrage,

composée des présidents M. Melchior et G. De Baets, et des juges H. Boel, L. François, P. Martens, J. Delruelle, H. Coremans, A. Arts, R. Henneuse et M. Bossuyt, assistée du greffier L. Potoms, présidée par le président M. Melchior, après en avoir délibéré, rend l'arrêt suivant :

I. *Objet du recours*

Par requête adressée à la Cour par lettre recommandée à la poste le 6 août 1999 et parvenue au greffe le 9 août 1999, le Conseil des ministres, rue de la Loi 16, 1000 Bruxelles, a introduit un recours en annulation partielle du décret de la Communauté française du 4 janvier 1999 modifiant le décret du 17 juillet 1987 sur l'audiovisuel et assurant la transposition de la directive 97/36/CE du 30 juin 1997 et de la directive 95/47/CE du 24 octobre 1995 (publié au *Moniteur belge* du 11 février 1999).

II. *La procédure*

Par ordonnance du 9 août 1999, le président en exercice a désigné les juges du siège conformément aux articles 58 et 59 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage.

Les juges-rapporteurs ont estimé n'y avoir lieu de faire application des articles 71 ou 72 de la loi organique.

Le recours a été notifié conformément à l'article 76 de la loi organique, par lettres recommandées à la poste le 19 octobre 1999.

L'avis prescrit par l'article 74 de la loi organique a été publié au *Moniteur belge* du 11 novembre 1999.

Des mémoires ont été introduits par :

- le Gouvernement flamand, place des Martyrs 19, 1000 Bruxelles, par lettre recommandée à la poste le 29 novembre 1999;
- la s.a. de droit public Belgacom, dont le siège social est établi à 1030 Bruxelles, boulevard du Roi Albert II 27, par lettre recommandée à la poste le 1er décembre 1999;
- le Gouvernement de la Communauté française, place Surlet de Chokier 15-17, 1000 Bruxelles, par lettre recommandée à la poste le 2 décembre 1999.

Ces mémoires ont été notifiés conformément à l'article 89 de la loi organique, par lettres recommandées à la poste le 8 février 2000;

Des mémoires en réponse ont été introduits par :

- la partie requérante, par lettre recommandée à la poste le 7 mars 2000;
- la s.a. de droit public Belgacom, par lettre recommandée à la poste le 7 mars 2000;
- le Gouvernement de la Communauté française, par lettre recommandée à la poste le 8 mars 2000;
- le Gouvernement flamand, par lettre recommandée à la poste le 10 mars 2000.

Par ordonnances du 27 janvier 2000 et du 29 juin 2000, la Cour a prorogé respectivement jusqu'aux 6 août 2000 et 6 février 2001 le délai dans lequel l'arrêt doit être rendu.

Par ordonnance du 12 juillet 2000, le président M. Melchior a soumis l'affaire à la Cour réunie en séance plénière.

Par ordonnance du 12 juillet 2000, la Cour a déclaré l'affaire en état et fixé l'audience au 26 septembre 2000.

Cette ordonnance a été notifiée aux parties ainsi qu'à leurs avocats, par lettres recommandées à la poste le 13 juillet 2000.

A l'audience publique du 26 septembre 2000 :

- ont comparu :

- . Me L. Misson et Me L. Wypsen, avocats au barreau de Liège, pour la partie requérante;
- . Me F. Jongen, avocat au barreau de Bruxelles, pour la s.a. de droit public Belgacom;
- . Me P. Van Orshoven, avocat au barreau de Bruxelles, pour le Gouvernement flamand;
- . Me A. Joachimowicz *loco* Me A. Berenboom, avocats au barreau de Bruxelles, pour le Gouvernement de la Communauté française;

- les juges-rapporteurs J. Delruelle et A. Arts ont fait rapport;

- les avocats précités ont été entendus;

- l'affaire a été mise en délibéré.

La procédure s'est déroulée conformément aux articles 62 et suivants de la loi organique, relatifs à l'emploi des langues devant la Cour.

III. *En droit*

- A -

Intervention de la société anonyme de droit public Belgacom

A.1.1. La société anonyme de droit public Belgacom a déposé un mémoire en intervention.

A.1.2. La société estime avoir intérêt à intervenir devant la Cour en tant qu'exploitante de services de télécommunication. Certains de ses services peuvent passer par Internet et d'autres pas. Or, le caractère très général et dès lors imprécis de la définition inscrite au décret, combiné avec le fait que l'article 1er, 5°, du décret du 17 juillet 1987 sur l'audiovisuel n'exclut pas de la définition de la télévision les services fournis sur appel individuel (et ce en violation de la directive du 3 octobre 1989), aboutira à englober dans le champ d'application de l'article 19^{quater} du décret tous les nouveaux services utilisant les lignes téléphoniques pour la transmission, sur appel individuel, de données, d'images ou de sons qui ne seront pas considérés comme des correspondances privées. Partant, la fourniture de tels services sera subordonnée à un nouveau régime d'autorisation qui freinera inévitablement le développement et affectera la partie intervenante.

La partie s'apprête également, comme de nombreux autres opérateurs du marché, à lancer des services permettant à ses clients d'offrir des services de vidéo à la demande, de quasi-vidéo à la demande ou de paiement à la séance, services visés également par la disposition en cause. Par l'effet de la disposition litigieuse, de tels services qui échappaient jusqu'ici à tout régime d'autorisation, vont être subordonnés, en Communauté française, à la délivrance préalable d'une autorisation discrétionnaire du Gouvernement et ce en application conjointe des articles 1er, 23°, et 19^{quater} du décret du 17 juillet 1987, ce qui atteint la liberté d'entreprendre de la partie. Si la Cour annule la disposition litigieuse, l'article 19^{quater} continuera à ne s'appliquer qu'à des services de radiodiffusion et de télévision.

Enfin, en tant que fournisseur du service public des télécommunications sur tout le territoire du Royaume, la partie a intérêt à voir se développer toutes les initiatives qui ont pour effet de générer un plus grand nombre de télécommunications quelles qu'elles soient, même si de telles communications ne sont pas dirigées vers des services qu'elle fournit elle-même. Or, la disposition litigieuse freine, voire empêche, le développement de ces nouveaux services par le régime d'autorisation, ce qui porte atteinte aux intérêts de la partie intervenante.

A.1.3. Le Gouvernement flamand conteste l'intérêt à agir de la s.a. Belgacom et donc la recevabilité de son mémoire. La s.a. Belgacom invoque uniquement un intérêt à l'annulation de la disposition entreprise, ce qui n'est pas la même chose qu'un intérêt à l'arrêt de la Cour. Ce n'est que dans ce dernier cas que l'intervention peut être admise. Par ailleurs, le Gouvernement flamand n'aperçoit pas en quoi la s.a. Belgacom est touchée directement et défavorablement par un arrêt de la Cour étant donné qu'il n'est reproché aux dispositions entreprises qu'une violation des règles répartitrices de compétences. Cela signifie donc que ces dispositions peuvent en tout état de cause être prises ou bien par les communautés ou bien par l'Etat fédéral.

A.1.4. Le Gouvernement de la Communauté française estime que la s.a. de droit public Belgacom ne justifie pas d'un intérêt à intervenir. Elle n'a pas introduit de recours en annulation contre le décret attaqué, et elle s'est désistée du recours en annulation introduit contre l'arrêté du 25 novembre 1996 qui contient la même définition. Par ailleurs, l'acte attaqué n'a pas pour objet de réglementer les services de télécommunication en général mais uniquement les services de radiodiffusion. Or, la partie intervenante ne démontre pas qu'elle exploite personnellement de tels services. En ce qu'elle évoque l'éventualité de développer dans un proche avenir des services de vidéo à la demande, de quasi-vidéo à la demande ou de paiement à la séance, elle ne justifie pas d'un intérêt actuel à l'annulation.

Quant aux quatre moyens

A.2. Concernant l'ensemble des quatre moyens, le Gouvernement de la Communauté française se fonde sur l'arrêt n° 76/98 du 24 juin 1998 pour conclure qu'en l'absence de loi visée à l'alinéa 2 de l'article 35 de la Constitution, un moyen pris de la violation de cet article ne peut être accueilli.

A.2.1. Concernant l'ensemble du problème, le Conseil des ministres estime qu'il faut partager strictement la compétence des communautés en matière de radiodiffusion et de télévision et la compétence de l'Etat fédéral, compétence résiduelle et générale englobant l'ensemble des télécommunications, du multimédia et des technologies de l'information, à l'exception de la radiodiffusion et de la télévision. Ceci doit conduire à une interprétation stricte des concepts de radiodiffusion et télévision. Il faut garder à l'esprit que le Constituant belge a opté pour une réforme institutionnelle de l'Etat en plusieurs phases et qu'au stade actuel, conformément à l'article 35 de la Constitution, dont seule la disposition transitoire est en vigueur, la compétence résiduelle appartient toujours bien à l'Etat fédéral. Il s'agit là d'une compétence de principe.

La partie répond au Gouvernement de la Communauté française que l'article 35 de la Constitution est une disposition qui existe juridiquement : conformément au postulat de rationalité du législateur, en l'espèce le Constituant, la disposition transitoire de cet article 35, qui est en vigueur, peut constituer un fondement constitutionnel au principe d'interprétation stricte de la compétence des communautés.

A.2.2. Concernant l'ensemble des moyens, le Conseil des ministres ajoute encore que l'exercice des compétences respectives de l'Etat, des communautés et des régions doit se faire dans le respect du principe de proportionnalité et du principe de loyauté fédérale. En adoptant des définitions trop larges et indéterminées violant la Convention internationale de Nairobi et les directives communautaires, la Communauté française atteint de manière disproportionnée les compétences de l'Etat fédéral en matière de télécommunication. En allant au-delà du concept même de radiodiffusion, elle empêche l'Etat fédéral d'exercer sa compétence, ce phénomène étant encore aggravé en raison des conséquences technologiques liées au principe de la convergence. Admettre la thèse de la Communauté française pourrait aboutir à créer une dangereuse insécurité juridique, ce qui démontre le caractère disproportionné et contraire à la loyauté fédérale des définitions adoptées. Il est d'ailleurs très révélateur de constater que la Communauté flamande s'est montrée beaucoup plus raisonnable puisqu'elle a exclu de son système législatif relatif aux services télévisés, les services fonctionnant sur appel individuel.

Quant au premier moyen

Position de la partie requérante

A.3.1. Le premier moyen est pris de la violation des articles 35 et 127, § 1er, de la Constitution et de l'article 4, 6°, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles. Le Conseil des ministres reproche aux articles 2, alinéa 7, 11, alinéa 4, 15, 18 et 19, ainsi qu'aux articles 2, alinéas 2 à 4, 3, 4, 5, 6, 7, de viser des matières qui ne ressortissent pas à la radiodiffusion ou à la télévision et d'empiéter sur la compétence de l'Etat fédéral en matière de télécommunication, la radiodiffusion et la télévision ne constituant, au sens où on l'entend dans la Convention de Nairobi de l'Union internationale des télécommunications (U.I.T.), qu'un des types de télécommunication.

A.3.2. Le Conseil des ministres tire trois conséquences des règles répartitrices de compétences invoquées dans le moyen : les communautés n'ont de compétences que dans les matières qui leur sont attribuées; la compétence de l'Etat fédéral est une compétence de principe, celle des communautés une exception à cette compétence qui doit être interprétée restrictivement; le concept de radiodiffusion et de télévision doit être défini de manière claire.

A.3.3. Le Conseil des ministres considère que la définition du concept de radiodiffusion et télévision se heurte à une difficulté résultant de l'évolution technologique fulgurante dans le secteur des télécommunications et de l'audiovisuel. Le phénomène de la convergence des technologies des télécommunications avec celles de l'informatique ne peut être ignoré. La digitalisation des télécommunications a changé fondamentalement les données du problème. La Cour d'arbitrage a sans doute reconnu des compétences techniques aux communautés, sous certaines limites, mais les arrêts rendus datent de 1990 et 1991; à ce moment, le nouveau contexte technologique n'était pas encore de mise. Depuis lors, une série de nouveaux services dits « multimédia » sont apparus et continueront d'apparaître. Dès lors que ces services, qu'ils soient de radiodiffusion ou de télécommunication, peuvent être offerts sur une même infrastructure, des problèmes de répartition de compétences entre les communautés et l'Etat fédéral ne manqueront pas de se poser en matière technique : il est évident que le phénomène de convergence entraîne inévitablement que lorsqu'une entité entend réglementer un aspect technique d'un service, cette intervention aura une influence sur les services offerts sur un même type d'infrastructure, mais relevant de la compétence d'un autre pouvoir.

A.3.4. Pour définir le concept de radiodiffusion, le Conseil des ministres se réfère aux conventions internationales des télécommunications et à leur application en droit belge. Il en déduit que la radiodiffusion et la télévision ne sont qu'une petite partie d'une matière plus globale qui est celle des télécommunications. Le critère fondamental qui permet de distinguer ces deux matières est le fait que les émissions de radiodiffusion sont destinées à être reçues directement par le public en général. Les éléments suivants sont importants : la destination des émissions, plutôt que le mode de transmission; les émissions et non le service de radiodiffusion; l'émission plutôt que le programme, c'est-à-dire le contenu de ce qui est diffusé; le concept de public qui doit être entendu dans son acception usuelle, c'est-à-dire le public en général plutôt qu'une catégorie de public ou un public virtuel et enfin l'accès direct au public en général.

Pour définir le concept de radiodiffusion, il faut recourir à la méthode dite du « faisceau d'indices ». Ces indices sont les suivants : la réception – simultanée ou non – des émissions par un grand nombre de personnes, l'existence d'une communication point à multipoints, l'absence de confidentialité, l'absence d'un groupe fermé d'utilisateurs, le critère de nature culturelle de l'impact d'un service sur le public en général, le fait que la diffusion du programme a lieu en continu et peut être directement reçue par tous, l'absence de discrétion de l'information transmise, l'absence de personnalisation de la diffusion de l'information, l'absence de relations de point à point, l'absence d'interactivité dans la diffusion de l'information et l'exclusion des services de communication fonctionnant sur appel individuel. Utilisant cette méthode, le Conseil des ministres relève une série de services qui ne ressortissent pas à la radiodiffusion mais relèvent de la notion de télécommunication et donc de la compétence fédérale.

Le Conseil des ministres souligne ensuite que les dispositions de droit communautaire adoptées au sein de l'Union européenne définissent de manière stricte et précise le concept de radiodiffusion en s'inspirant de certains de ces indices. Il illustre ce propos par deux directives, la directive 89/552/CE du Conseil du 3 octobre 1989 (article 1er) et la directive 98/84/CE du Parlement européen et du Conseil du 20 novembre 1998 (article 1er).

Se fondant sur l'arrêt n° 76/98 du 24 juin 1998 de la Cour, le Conseil des ministres estime que le critère de l'appel individuel est considéré par la Cour comme un élément essentiel à la délimitation des frontières du concept de la radiodiffusion. Il en déduit que des services tels que notamment la vidéo à la demande doivent être exclus de la radiodiffusion puisqu'il s'agit de services de communication fournissant sur appel individuel des éléments d'information.

Se fondant sur l'arrêt n° 52/93 du 1er juillet 1993, le Conseil des ministres estime que la Cour replace clairement tout le débat de la définition de la radiodiffusion dans le cadre de la détermination des compétences culturelles des communautés. Sont dès lors exclus, les services qui n'ont pas cette dimension et qui sont au contraire de nature purement économique, tels que la vidéo à la demande et le télé-achat.

A.3.5. A l'article 2, alinéa 7, du décret entrepris, le Conseil des ministres reproche d'utiliser une définition du concept d'« autres services » par laquelle la Communauté française interprète de manière extensive sa compétence dans le but de réglementer des services qui ne ressortissent pas à la radiodiffusion. Cette définition engloberait des services qui ne sont ni des programmes sonores ni des programmes de télévision, mais d'autres genres d'émissions, des émissions qui ne sont plus diffusées pour le public en général mais qui pourraient l'être pour un seul individu, ce qui engloberait des émissions de point à point, des émissions qui ne sont pas destinées à être reçues « directement » mais « indifféremment » par le public en général, des services qui, échappant au critère de l'absence de confidentialité du message, seraient englobés dans la notion de service de radiodiffusion, tels que des services de consultation de données sur site Internet, des services qui sont visés à l'article 1er, b, alinéa 2, de l'arrêté du 25 novembre 1996 du Gouvernement de la Communauté française, article dont l'alinéa 1er contient une définition des autres services identique à celle qui a ensuite été insérée dans le décret entrepris, des services et des programmes destinés à être reçus par le public en général et non des émissions ayant cette destination.

Le Conseil des ministres relève que les travaux préparatoires révèlent la volonté de la Communauté française d'étendre ses compétences au-delà du concept de radiodiffusion puisqu'il a été fait allusion à Internet et au commerce électronique ainsi qu'à la location de vidéos. Il rappelle l'avis de la section de législation du Conseil d'Etat concernant le projet d'arrêté du 25 novembre 1996 et fait valoir qu'il ne convient pas qu'une loi votée à la majorité simple définisse un concept contenu dans une loi spéciale de réformes institutionnelles. Le Conseil des ministres conclut que la définition est à ce point indéterminée, large et inexacte, sur le plan des critères universellement utilisés pour définir la notion de radiodiffusion, qu'elle dépasse manifestement le cadre strict des compétences attribuées à la Communauté française et qu'elle doit être annulée en raison de la généralité des termes.

A.3.6. Aux articles 11, alinéa 4, 15, 18 et 19 du décret entrepris, le Conseil des ministres reproche de viser des services de télé-achat qui ne sont pas des services contenus dans un programme radiodiffusé. De tels services s'apparentent au commerce électronique, fonctionnent sur appel individuel et ont une dimension purement économique. Ils échappent à la compétence de la communauté.

A.3.7. Aux articles 2, alinéas 2, 3 et 4, 3, 4, 5, 6 et 7 du décret entrepris, le Conseil des ministres reproche de régler la matière des systèmes d'accès conditionnel qui est une matière large touchant non seulement à la radiodiffusion mais également à la matière des télécommunications. Sont visés les services fonctionnant sur appel individuel, de manière interactive, ou encore des services qui ne sont pas destinés à être reçus directement par le public en général. En se fondant sur l'arrêt n° 1/91 du 7 février 1991 de la Cour, le Conseil des ministres estime que la Communauté française ne peut pas légiférer sur des aspects techniques des systèmes d'accès conditionnel parce que la mission de conserver une cohérence au niveau national en ce qui concerne les questions techniques revient à l'autorité fédérale.

Position de la s.a. de droit public Belgacom

A.4. La s.a. de droit public Belgacom estime que l'article 2 du décret entrepris viole les articles 127, § 1er, de la Constitution et 4, 6°, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles. Les communautés ne sont pas compétentes pour l'audiovisuel en général ou pour les télécommunications mais uniquement pour la radiodiffusion et la télévision. Il résulte des avis de la section de législation du Conseil d'Etat que cette notion doit être définie à partir des éléments suivants : la radiodiffusion comprend la télévision de sorte que parler de « radiodiffusion et télévision » est un pléonisme; une définition de la radiodiffusion peut être trouvée dans les conventions de l'U.I.T., celle de Montreux (1965) ayant été transposée en droit belge avant l'adoption de la loi spéciale de 1971; si la Convention de Montreux a été remplacée par la suite, les modifications n'ont pas affecté la définition. La radiodiffusion est donc une forme de radiocommunication dont les émissions sont destinées à être reçues par le public en général et qui peut comprendre des émissions sonores, des émissions de télévision et d'autres genres d'émissions. Le critère déterminant est le critère de destination : les émissions sont destinées à être reçues directement par le public en général. Il faut donc vérifier si les autres services visés dans la disposition entreprise sont des émissions destinées à être reçues directement par le public en général.

Dans un avis du 21 novembre 1995, le Conseil d'Etat a souligné que les communautés n'étaient compétentes en matière de réseau câblé que pour régler des activités de radiodiffusion et de télévision.

Dès lors qu'elle se présente comme la validation législative de l'article 1er, b, de l'arrêté du 25 novembre 1996 déjà cité, la disposition doit être interprétée par référence à cette disposition antérieure et tout particulièrement par référence aux exemples qui figuraient dans cette disposition. Il en résulte qu'elle méconnaît les règles de compétence puisqu'elle vise notamment les services à la demande qui ne correspondent pas à la définition donnée ci-dessus.

Une note relative à la fixation du cadre réglementaire des télécommunications en Belgique du 31 mars 1995 de l'Institut belge des services postaux et des télécommunications (I.B.P.T.) est invoquée à l'appui de la thèse de la compétence exclusive de l'Etat fédéral à l'égard des services que l'article 1er, b, de l'arrêté précité, qui sous-tend la disposition litigieuse, qualifie de « services de distribution ou services à la demande caractérisés par une interactivité ».

La partie relève enfin que la question de l'excès de compétence a été aperçue par certains membres de la commission lors de l'adoption de la disposition litigieuse mais que leurs remarques n'ont pas été suivies.

Position du Gouvernement flamand

A.5. Concernant le fond du problème, le Gouvernement flamand considère que la matière de la radiodiffusion et de la télévision a été attribuée dans son intégralité aux communautés, ce qui implique que ces communautés ont une plénitude de compétences en la matière, indépendamment de leur possibilité de recourir à l'article 10 de la loi spéciale du 8 août 1980.

Le Gouvernement flamand estime que la notion de radiodiffusion et de télévision comprend à tout le moins la radiodiffusion télévisuelle au sens de l'article 1er, a, de la directive 89/552/CEE, modifiée par la directive 97/36/CE. Cela signifie que la distinction entre la radiodiffusion et les autres formes de télécommunication se fonde sur le fait que le destinataire est ou non individualisable. La vidéo à la demande par laquelle l'utilisateur est servi conformément à ses propres désirs n'est donc pas de la radiodiffusion. Par contre, la « Near video on demand » en fait partie, tout simplement parce qu'elle n'est pas fournie en réponse à une demande individuelle mais peut être reçue en même temps par tous les utilisateurs qui la choisissent. Le télétexte, le téléshopping doivent pour la même raison être considérés comme une forme de radiodiffusion télévisuelle, ce qui apparaît de la directive « Télévision sans frontières » elle-même qui part de l'idée que les organismes de radiodiffusion consacrent une partie de leur temps d'émission à de l'information, du sport, du jeu, de la publicité, du télétexte ou du téléshopping. Il en résulte, selon le Gouvernement flamand, que la radiodiffusion reste de la radiodiffusion même quand elle comprend également d'autres choses comme du télétexte, du téléshopping ou de la « Near video on demand ». Dans le même ordre d'idées, on ne peut pas reprocher aux communautés de régler l'accès conditionnel aux médias, le « pay per view », la publicité commerciale ou les événements d'intérêt majeur à condition qu'il s'agisse chaque fois de radiodiffusion au sens qui a été précisé ci-dessus. Des avis du Conseil d'Etat sont invoqués à l'appui de cette thèse, de même que l'arrêt de la Cour n° 124/99 du 25 novembre 1999.

Position du Gouvernement de la Communauté française

A.6.1. Concernant le premier moyen, le Gouvernement de la Communauté française, se fondant sur la jurisprudence de la Cour, considère tout d'abord que la matière de la radiodiffusion et de la télévision a été confiée dans son ensemble aux communautés, sauf une exception sur un point bien précis, et que la compétence de la communauté doit faire l'objet d'une interprétation large. La partie reconnaît que la Cour a assorti ce raisonnement d'une nuance importante puisque, dans ses arrêts n°s 7/90 et 1/91 déjà cités, elle a estimé qu'il revient à l'autorité fédérale d'assurer la police générale des ondes radioélectriques. Cette jurisprudence reconnaît toutefois aux communautés la compétence d'édicter des normes techniques spécifiques au secteur de la radiodiffusion, pour autant que celles-ci soient compatibles avec les normes techniques générales définies par l'Etat fédéral, et d'appliquer, dans l'exercice de leur compétence d'autorisation ou d'agrément, non seulement les normes techniques communautaires mais également les normes techniques fédérales. Les communautés sont donc compétentes pour cette matière, même dans ses aspects techniques. L'arrêt n° 52/93 déjà cité est également invoqué à l'appui de cette thèse.

A.6.2. Concernant le concept de radiodiffusion et de télévision, le Gouvernement de la Communauté française estime que la notion doit être définie en tenant compte des évolutions technologiques et des objectifs propres poursuivis par les instruments internationaux. Dans un premier temps, l'on peut se référer aux conventions internationales des télécommunications. Il résulte de la définition contenue dans l'annexe 2 de la Convention de Nairobi du 6 novembre 1982 que deux critères fondent la radiodiffusion : le mode de transmission de l'information et la destination.

Le Gouvernement de la Communauté française estime que le premier de ces critères n'est plus pertinent au regard du développement des nouvelles technologies. Une conception qui limiterait la radiodiffusion à la transmission d'émissions à l'aide d'ondes radioélectriques, parce qu'en 1965 on n'en connaissait pas d'autres, figerait cette matière et ne peut être attribuée au législateur spécial. Il résulte en effet des travaux préparatoires des lois des 3 juillet 1971 et 8 août 1980 et de la manière dont deux amendements ont été rejetés qu'il y a lieu de définir la radiodiffusion en tenant compte de l'évolution des techniques de télécommunication. Le Gouvernement estime que cette conception a été confirmée par des avis de la section de législation du Conseil d'Etat et transparaît en outre de l'arrêt de la Cour n° 52/93. Cette évolution se constate encore dans les instruments internationaux comme la directive 89/552/CEE déjà citée et cette conception est également partagée par le Conseil supérieur de l'audiovisuel.

Concernant le critère de la destination, le Gouvernement de la Communauté française estime qu'il faut également tenir compte de l'évolution des techniques. Il se fonde sur l'avis du Conseil supérieur de l'audiovisuel n° 163 du 15 décembre 1994 qui met en exergue les évolutions de ce critère, d'un point de vue technique et d'un point de vue sociologique. Le Conseil supérieur de l'audiovisuel propose dès lors trois critères qui permettraient de définir de manière claire la notion de radiodiffusion, critères que le Gouvernement de la Communauté française approuve. Ces critères sont les suivants : une transmission par un moyen technique quelconque relevant des télécommunications, une transmission destinée à un public virtuellement indéfini et l'absence de confidentialité du message transmis.

A.6.3. Concernant l'article 2, alinéa 7, du décret entrepris, le Gouvernement de la Communauté française estime que la définition met en évidence les deux éléments fondamentaux qui permettent de distinguer la radiodiffusion des émissions à caractère interpersonnel : d'une part, le fait que ces émissions sont destinées indifféremment au public en général, à une partie de celui-ci ou à des catégories de public et, d'autre part, l'absence de caractère privé ou confidentiel du message. Cette définition est conforme à l'intention du législateur spécial, qui entendait tenir compte de l'évolution des techniques et consacrer la compétence des communautés dès lors que ces techniques participent, au titre des matières culturelles, à la formation et à l'épanouissement des individus.

Le Gouvernement de la Communauté française conteste la thèse du requérant selon laquelle la matière doit faire l'objet d'une interprétation stricte. Il la juge contraire à l'intention générale du législateur spécial.

Concernant les différents éléments de la définition des services, le Gouvernement de la Communauté française estime pour sa part que les services autres que les programmes sonores et de télévision entrent bien dans le concept de radiodiffusion, tel qu'il est défini par la Convention de Nairobi, qui se réfère expressément aux autres genres d'émissions.

Concernant l'évolution du concept de « public », il faut tenir compte de l'évolution des technologies de radiodiffusion. Les termes « public en général » supposent, d'une part, que les émissions soient exemptes de toute communication de personne à personne et, partant, de toute confidentialité et, d'autre part, que ces émissions soient potentiellement accessibles au public ou à une partie de celui-ci, même si cet accès est subordonné à la détention d'un décodeur, par exemple. Il ne faut donc pas que le public ait nécessairement accès à l'émission mais il suffit que cet accès soit possible.

Concernant l'utilisation du terme « indifféremment », plutôt que « directement », le Gouvernement de la Communauté française estime une nouvelle fois qu'il faut tenir compte de l'évolution technologique. Le mot « directement », dans la Convention de Nairobi, était lié au fait que la transmission intervenait par ondes radioélectriques. Il ne faut pas en déduire que la distribution par câble n'entrerait pas dans le concept de radiodiffusion. Le Conseil d'Etat a d'ailleurs toujours affirmé le contraire.

Concernant les termes « lorsque le contenu du message ne constitue pas une correspondance privée », le Gouvernement de la Communauté française souligne qu'il s'agit en réalité d'une limite apportée à la notion de services, c'est-à-dire une condition supplémentaire pour qu'un service entre dans le champ d'application de la disposition. Cette limite était utile pour établir la distinction entre les émissions de radiodiffusion et celles ayant un caractère interpersonnel, vu l'ambiguïté du critère de la destination au public.

Concernant la liste exemplative contenue dans l'arrêté du 25 novembre 1996, le Gouvernement de la Communauté française fait valoir qu'un acte du pouvoir exécutif ne relève pas de la compétence de la Cour. La liste n'a d'ailleurs pas été reprise dans le décret attaqué. La partie ajoute qu'en tout état de cause, les services repris présentent une parenté incontestable avec les services traditionnels de radiodiffusion.

Le Gouvernement de la Communauté française invoque par ailleurs l'article 4 de la loi spéciale du 8 août 1980, qui confie aux communautés les matières culturelles des beaux-arts et des bibliothèques, discothèques et services similaires, et donc la possibilité de régler l'offre de nombreux nouveaux services. Il insiste sur le fait que la technique de transmission des nouveaux services est tout à fait accessoire par rapport au contenu du service lui-même, tout comme la distribution par câble était un accessoire technique de transmission des services traditionnels de radiodiffusion, ce qui explique pourquoi la câblo-distribution a été englobée dans la radiodiffusion. L'article 8 de la loi spéciale du 8 août 1980 est également invoqué.

Concernant la notion de service et d'émission, la partie fait observer que tant le service que l'émission sont destinés au public en général, à une partie de celui-ci ou à une catégorie de public.

Concernant la référence aux travaux préparatoires, la partie estime qu'aucun argument ne peut être tiré des discussions qui sont le reflet de positions divergentes sur certaines difficultés inhérentes à tout procédé de classification. La Communauté française ne prétend pas du tout être compétente pour tous les services qui sont distribués sur le câble, mais seulement pour les services de radiodiffusion véhiculés sur le câble. Le décret ne prétend d'ailleurs pas définir ni le concept de radiodiffusion ni celui de télévision. Il définit simplement la notion d'autres services sans méconnaître la notion de radiodiffusion. Les rapports de l'auditeur du Conseil d'Etat à propos du recours en suspension contre l'arrêté du Gouvernement de la Communauté française du 25 novembre 1996 sont invoqués à l'appui de cette thèse. Le Gouvernement de la Communauté française estime enfin que les arguments tirés des directives européennes et de l'arrêt n° 76/98 déjà cité ne sont pas pertinents au regard du problème posé.

A.6.4. Concernant le téléachat, le Gouvernement de la Communauté française souligne que l'article 11 du décret entrepris transpose purement et simplement la définition contenue dans la directive 97/36/CE et que le téléachat constitue un service traditionnel de radiodiffusion lorsqu'il est inséré dans un programme de télévision. Ce service peut également rentrer dans la catégorie des autres genres d'émission lorsqu'il n'est pas inséré dans un programme de télévision. La Communauté française n'entend pas ici élargir ses compétences mais les exercer pleinement. La définition reprise dans l'acte attaqué reprend expressément le terme « diffusion ». Tout comme pour les services de vidéo à la demande, tant le « service » de téléachat que « l'émission » sont destinés à être reçus par le public en général car le contenu qui est transmis n'est pas fonction de considérations fondées sur la personne de son destinataire. Il importe peu que ce service fasse l'objet d'une demande individuelle dès lors que celle-ci appelle une réponse stéréotypée de l'émetteur, et eu égard à l'absence de confidentialité du message transmis, même si, en définitive, l'émission est reçue par un seul récepteur de télévision (tout comme pour les services traditionnels de télévision).

A.6.5. Concernant les systèmes d'accès conditionnel, les dispositions attaquées ont pour objet de transposer dans l'ordre juridique interne les dispositions de la directive 95/47/CE déjà citée, qui s'inscrit dans la politique audiovisuelle de la Communauté européenne. Les définitions données se réfèrent expressément aux services de radiodiffusion. Il s'agit certes d'aspects techniques de la radiodiffusion mais, selon la jurisprudence de la Cour d'arbitrage, ces aspects relèvent de la compétence des communautés comme l'a d'ailleurs dit le Conseil supérieur de l'audiovisuel.

Réponse du Conseil des ministres

A.7.1. L'interprétation large défendue par la Communauté française est contraire à la logique constitutionnelle actuelle et au partage des compétences qui en résulte. Le Conseil des ministres conteste également les principes d'interprétation que le Gouvernement de la Communauté française prétend déduire des arrêts de la Cour. Il estime que seuls les aspects spécifiques à la matière de la radiodiffusion ont, d'après cette jurisprudence, été inclus dans les compétences des communautés et que la Cour place le débat dans le cadre de la détermination des compétences « culturelles ».

Le Conseil des ministres estime également qu'il faut effectuer une lecture très prudente des arrêts de la Cour n°s 7/90 et 1/91 déjà cités parce que ces arrêts ont été pris à une époque où le nouveau contexte technologique n'était pas encore de mise. Il faut donc vérifier pour chaque aspect technique concerné s'il présente un caractère spécifique ou non à la radiodiffusion; il faut être aussi attentif au fait que disposer d'une compétence technique (par exemple, concernant une infrastructure comme le câble) liée à une compétence communautaire pour un service de radiodiffusion n'entraîne pas que la Communauté soit compétente pour la gestion de tout ce qui peut être offert comme service sur cette infrastructure. Il ne faut d'ailleurs pas perdre de vue le fait que certaines décisions en matière de normes techniques ou d'autorisation vont inévitablement avoir une influence sur la matière des télécommunications qui reste de compétence fédérale. En insistant sur la compétence communautaire pour les aspects techniques « spécifiques » à la radiodiffusion, la Cour avait sans doute déjà perçu à l'époque toute la complexité des technologies de la communication.

Le Conseil des ministres reproche globalement au décret de la Communauté française, d'une part, de réglementer des services qui ne sont pas de la radiodiffusion et, d'autre part, de régler certains services qui relèvent apparemment de la radiodiffusion mais qui ont des aspects techniques qui ne sont pas spécifiques à cette seule radiodiffusion. Admettre ce deuxième type de compétence introduirait inévitablement un flou total dans une grande partie de la législation belge en matière de nouvelle technologie de l'information, compte tenu du phénomène de convergence. C'est pourquoi le Conseil des ministres considère, d'une part, qu'il appartient aux communautés de respecter les normes techniques nationales prises en la matière, et non de prendre l'initiative de les établir et, d'autre part, que les communautés n'ont de compétence technique que pour ce qui ne touche que « spécifiquement » à la radiodiffusion et non pour les aspects techniques qui concernent aussi les autres télécommunications. Il prend appui à cet égard sur l'arrêt de la Cour qui considère que les normes techniques relatives à la puissance des émetteurs et à l'attribution des fréquences « doivent rester communes à l'ensemble des radiocommunications quelle que soit leur destination ».

A.7.2. Concernant la définition du concept de radiodiffusion, le Conseil des ministres estime que l'interprétation large et évolutive donnée par le Gouvernement de la Communauté française doit être rejetée parce qu'elle viole le principe de la légalité qui suppose que le partage des compétences entre l'Etat fédéral et les communautés ne peut se faire que par référence à la définition de la radiodiffusion applicable en droit belge, telle qu'elle résulte de la Convention internationale de Nairobi.

Le Conseil des ministres rappelle les différents critères qui permettent de définir la radiodiffusion, critères déjà contenus dans sa requête. Il reproche en particulier à la Communauté française de confondre le programme destiné au public et l'émission destinée à être reçue directement par le public en général. Il estime que cette argumentation pourrait amener une communauté à s'estimer compétente pour réglementer la consultation d'un site par Internet ou l'horloge parlante ou la météo par téléphone pour le motif que le contenu de ces services est destiné à tous et est *a priori* identique pour tout utilisateur alors qu'il s'agit incontestablement de services de télécommunication et non de radiodiffusion.

Le Conseil des ministres reproche par ailleurs à la Communauté française de recourir à la notion « catégorie de public » qui pourrait n'être d'ailleurs composée que d'une seule personne. Cela reflète à nouveau une confusion entre la notion de programme et la notion d'émission. La Communauté veut ainsi englober dans la notion de radiodiffusion les communications de type « point à point », par exemple la vidéoconférence ou le téléachat, qui relèvent assurément de la compétence fédérale. Le Conseil des ministres estime qu'il n'était d'ailleurs pas nécessaire de recourir au concept « catégorie de public » pour justifier la compétence de la Communauté à l'égard de la télévision avec décodeur puisque l'émission de ces services de télévision est bien destinée à être reçue par le public en général, chacun pouvant voir ces émissions, certes brouillées, sur son récepteur de télévision. On reste donc dans un système de diffusion de type « point à multipoints ».

A.7.3. Le Conseil des ministres rappelle l'importance du droit européen en la matière. Il souligne que tant la Commission européenne que le Parlement européen et le Conseil ont adopté comme critère de rattachement à la sphère de la radiodiffusion le critère technique « point à multipoints ». Le Conseil des ministres rappelle que le décret attaqué a pour objet de transposer dans l'ordre juridique interne la directive 95/47/CE ainsi que les dispositions de la directive 97/36/CE. Si la Communauté française s'estimait compétente à cet égard, encore fallait-il qu'elle le fasse de manière conforme et dans le respect des définitions formulées par les deux directives. Le principe de la primauté du droit européen sur le droit belge s'impose en effet à la Communauté française.

Le Conseil des ministres conclut au terme d'une étude de l'évolution du droit européen que celui-ci s'oppose à la décentralisation et à la multiplication des réglementations en matière technique. Si chaque service offert sur un réseau peut nécessiter des réglementations particulières quant à son contenu, la question des infrastructures et celle des services associés à ces infrastructures (par exemple l'accès conditionnel) doivent être réglementées de façon séparée et la plus uniforme possible, peu importe le type de services offerts sur le réseau.

A.7.4. De l'analyse de l'arrêt n° 76/98 déjà cité, le Conseil des ministres déduit que les services fournissant de l'information sur appel individuel ne peuvent être englobés dans la définition de la radiodiffusion, qui implique que « l'émission soit destinée à être reçue directement par le public en général ». En substituant au terme « directement » le terme « indifféremment », la Communauté française altère fondamentalement et sans aucune limite le concept de radiodiffusion. Les travaux préparatoires du décret entrepris révèlent d'ailleurs les incertitudes de la Communauté française quant aux limites de sa compétence, par exemple à l'égard des services Internet. Pour le Conseil des ministres, il est très clair qu'une communication par le biais du réseau Internet est une communication « point à point », du client vers un serveur, un service qui fournit de l'information suite à une demande de l'utilisateur. Même si le contenu du site consulté est le même pour tous, l'émission n'est pas destinée à être reçue directement par le public en général. La vidéo à la demande est également exclue du concept de radiodiffusion.

Le Conseil des ministres souligne que la Communauté flamande, à la différence de la Communauté française, a opté pour une définition des services télévisés qui exclut les services fournissant sur appel individuel des éléments d'information ou d'autres prestations. Cette différence d'option entre communautés pose un problème important à l'égard de l'unité du système des télécommunications en Belgique. En effet, un organisme voulant fournir un service de vidéo à la demande est tenu, conformément aux dispositions décrétales actuelles, de solliciter une autorisation de la part de la Communauté française alors que ce n'est pas le cas pour la Communauté flamande.

A.7.5. Concernant l'argumentation du Gouvernement de la Communauté française tirée de l'article 4, 3° et 5°, de la loi du 8 août 1980, le Conseil des ministres objecte tout d'abord qu'il s'agit de dispositions irrelevantes puisqu'il n'a jamais été fait allusion à ces matières lors des travaux préparatoires du décret ou dans les avis de la section de législation du Conseil d'Etat. Le Conseil des ministres estime ensuite que l'objet principal du décret n'est pas relatif à ces matières, qu'il faut d'ailleurs, conformément aux travaux préparatoires des lois de réformes institutionnelles, ramener à leur juste dimension. Seuls les services non commerciaux sont visés. Or, la Communauté française entend, par le décret entrepris, régler des matières et des services qui ont une dimension commerciale, par exemple la vidéo à la demande ou le téléachat. Une telle interprétation dénature le concept de « matière culturelle ».

Enfin, le Conseil des ministres n'aperçoit pas en quoi la référence au Traité de l'Organisation mondiale de la propriété intellectuelle (O.M.P.I.) sur le droit d'auteur aurait une quelconque pertinence en l'espèce. En effet, les concepts utilisés dans la matière du droit d'auteur sont tout à fait étrangers à la matière de la radiodiffusion et les définitions applicables varient d'un jeu de normes à l'autre et ne peuvent en aucune manière justifier une quelconque transposition.

A.7.6. A propos du premier moyen, le Conseil des ministres répond tout d'abord à l'argumentation de la Communauté française en précisant qu'il ne peut souscrire aux conclusions contenues dans le rapport de l'auditeur au Conseil d'Etat déjà cité. Il estime que plusieurs passages de ce rapport ne sont pas conformes sur le plan juridique. Tout d'abord, ce rapport omet systématiquement d'exclure de la sphère de la radiodiffusion les services fonctionnant sur appel individuel ou encore les services « point à point ». Or, il s'agit là d'une dimension essentielle du problème. Ensuite, ce rapport a été rédigé à une époque où n'avaient pas encore été publiées certaines normes de droit européen en la matière et à une époque où la Cour d'arbitrage n'avait pas encore rendu son arrêt n° 76/98. Il est donc dépassé sur le plan juridique à cet égard.

L'ajout à la définition contenue dans la Convention de Nairobi, que la Communauté française tente de justifier par une interprétation évolutive, doit, selon le Conseil des ministres, être rejeté : une telle interprétation est *contra legem*. La primauté du droit européen est dès lors méconnue. Elle aurait d'ailleurs pour conséquence d'imposer à tout créateur d'un site Internet commercial de solliciter l'autorisation de la Communauté française.

Concernant la liste exemplative contenue dans l'arrêté du 25 novembre 1996 déjà cité, le Conseil des ministres estime qu'il est évident que l'article 2, alinéa 7, du décret entrepris constitue une validation législative de l'arrêté et que les deux dispositions de cet arrêté doivent être considérées comme un tout indissociable.

Le Conseil des ministres conclut que la définition donnée par le décret entrepris et l'application des trois critères de radiodiffusion définis par le Conseil supérieur de l'audiovisuel auxquels se réfère le Gouvernement de la Communauté française sont à ce point larges qu'ils englobent une série de services (la vidéo à la demande, le téléachat, les services boursiers sur Internet, le service de paris « on line ») qui n'ont manifestement aucun rapport avec la radiodiffusion. Ceci suffit à justifier une annulation, en raison de la généralité des termes utilisés.

A.7.7. Concernant le téléachat, le Conseil des ministres répond au Gouvernement de la Communauté française que la référence à la définition formulée par la directive européenne n'autorise pas la Communauté française à outrepasser ses compétences et que si l'émission de télévision bien connue « Téléachat » fait partie de la notion de radiodiffusion, il n'en va pas de même de ce qu'il faudrait appeler le téléshopping, service incluant la transmission directe de commandes de biens de consommation par ordinateur, via le téléphone ou le câble. Admettre la compétence de la Communauté pour un tel service, qui serait inclus dans la catégorie des autres genres d'émissions, revient à méconnaître la notion de radiodiffusion télévisuelle formulée dans la directive. Si l'on compare les définitions du téléachat (article 11, alinéa 4, du décret entrepris) et des autres services (article 2, alinéa 7, de ce décret), on constate qu'il n'y a pas de différence entre le commerce électronique et le nouveau téléachat que la Communauté française entend réglementer.

Le Conseil des ministres ajoute enfin à son raisonnement qu'en date du 1er janvier 2000 est paru au *Moniteur belge* un arrêté du Gouvernement de la Communauté française du 28 octobre 1999 autorisant la s.a. L.T.A. à mettre en œuvre par câble un service de téléachat et un service de télétexte et autorisant cette société à établir et faire fonctionner une station de radiocommunication dans un but de radiodiffusion. Cet arrêté est fondé sur l'article 19^{quater} du décret du 17 juillet 1987 et sur l'arrêté du 25 novembre 1996, ce qui signifie que la Communauté française inscrit clairement les services de la s.a. L.T.A. dans la catégorie des autres services. Dans d'autres cas, la Communauté française se fonde sur d'autres dispositions du décret du 17 juillet 1987. Il paraît dès lors indispensable qu'elle fournisse une explication claire et explicite sur ce point puisque tout ceci démontre qu'elle entend réglementer deux types de téléachat.

A.7.8. Concernant le système d'accès conditionnel, le Conseil des ministres ajoute à son argumentation que pour bien comprendre le lien entre certains types de services réglés par la Communauté française et la matière des télécommunications, il faut se référer au contenu des définitions formulées par la loi du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques. Les concepts suivants sont importants : service des télécommunications, service public de télécommunication, groupe fermé d'utilisateurs, réseau de télécommunications et réseau public des télécommunications. Le Conseil des ministres juge que manque totalement de fondement le réflexe qui consiste à penser que si un service est offert sur le câble, il y a une forte probabilité qu'il soit inclus dans la notion de radiodiffusion. Il faut prendre en compte la compétence fédérale en matière de télécommunication. A l'argumentation de la Communauté française, le Conseil des ministres répond qu'eu égard au phénomène de convergence, il est manifeste que la matière relative au système d'accès conditionnel n'est pas spécifique à la matière de la radiodiffusion. La Communauté française, qui recourt au concept de télévision numérique, omet de préciser que cette notion englobe non seulement des services de radiodiffusion mais également des services qui ressortissent à la notion de services de télécommunication, tels des services de données (par exemple le téléchargement de logiciels ou de jeux). La législation européenne exclut formellement ces services de la matière de la radiodiffusion. Le Conseil des ministres se réfère à plusieurs études sur la question. Tout ceci plaide, selon le Conseil des ministres, pour une centralisation au niveau fédéral de la compétence pour les aspects techniques en matière de système d'accès conditionnel, ce qui est conforme à la jurisprudence de la Cour d'arbitrage et constitue la seule position permettant d'éviter l'insécurité juridique totale en raison du phénomène de convergence. De manière générale, pour les matières techniques communes à toutes les radiocommunications, la compétence de l'Etat fédéral doit s'appliquer.

Réponse de la s.a. de droit public Belgacom

A.8. La partie intervenante considère que la Communauté française donne une portée trop absolue aux arrêts de la Cour, qui sont plus nuancés sur la possibilité pour les communautés de régler les aspects techniques de la matière. Les arrêts n°s 1/91, 52/93 et 76/98 sont rappelés. Selon la partie, il ne résulte en rien de ces arrêts que les communautés seraient devenues compétentes pour l'ensemble de la politique du câble ni *a fortiori* pour ce qui passe par le câble et n'est pas de la radiodiffusion. De façon générale, il faut distinguer les conduits et les contenus : la compétence pour les contenus n'entraîne pas une compétence pour tous les conduits par lesquels transiteraient ces contenus, ni pour d'autres contenus transitant par lesdits conduits.

Le critère déterminant reste la notion de radiodiffusion définie dans les documents déjà signalés. La partie signale que la Convention de Nairobi a été remplacée par la Convention de Genève du 22 décembre 1992, qui conserve une même définition de la radiodiffusion. Cette définition se réfère à un critère de destination inchangé : le critère « modernisé » proposé par la Communauté française, qui évoque la notion de public virtuel et de non-confidentialité, ne peut être suivi. Il faut d'ailleurs relativiser l'importance de l'avis du Conseil supérieur de l'audiovisuel qui, dans sa composition de l'époque, n'était pas une autorité indépendante mais un organisme consultatif sous influence directe du Gouvernement de la Communauté française.

Il est symptomatique de constater que la Communauté française cite la définition des services de télévision figurant dans la directive « télévision sans frontières » de façon partielle sans préciser qu'elle exclut les services fournis sur appel individuel, ce qui constitue l'élément déterminant de la définition. Ceci prouve que la Communauté veut étendre sa compétence au-delà de ce qui était prévu par le législateur spécial. La définition proposée par la Communauté française a pour effet, sinon pour but, de la rendre compétente pour l'ensemble des services disponibles sur Internet (site web et forums de discussions).

Selon la partie, il faut distinguer la notion d'émission, qui évoque intrinsèquement une communication unilatérale et en temps réel, et la notion de service, qui a une portée beaucoup plus large permettant l'interactivité et la fourniture à tout instant au choix du destinataire. Il faut aussi distinguer la notion de « partie du public » de celle de « public ayant un accès possible ».

La s.a. Belgacom estime par ailleurs que l'interprétation de la disposition entreprise ne peut être dissociée de la liste qui était contenue dans l'arrêté du 25 novembre 1996, puisqu'il résulte des travaux préparatoires que c'est pour mettre cette définition à l'abri des critiques de légalité du Conseil d'Etat qu'elle a été convertie en décret.

La partie considère enfin que c'est en vain que la Communauté française invoque l'article 10 de la loi spéciale du 8 août 1980. Il ne peut être soutenu que la compétence que prétend exercer la Communauté française soit nécessaire à l'exercice des compétences communautaires pour la radiodiffusion ni que la réglementation prise aurait un impact marginal sur la compétence de l'Etat fédéral en la matière.

Réponse du Gouvernement de la Communauté française

A.9. Sur le fond, le Gouvernement de la Communauté française répond à la thèse défendue par la s.a. de droit public Belgacom qu'il n'appartient pas à l'I.B.P.T. de définir la liste des services qui relèvent de la compétence fédérale. Il ajoute que l'I.B.P.T. admet lui-même que le contenu d'un grand nombre de services qu'il énumère ne relève pas de la compétence fédérale et qu'enfin l'I.B.P.T. fait comme si le concept de radiodiffusion était figé dans le temps et que cette notion était imperméable à l'évolution des technologies.

Quant au deuxième moyen

Position de la partie requérante

A.10. Le Conseil des ministres invoque un deuxième moyen pris de la violation des articles 35, 39, 127, 128 et 129 de la Constitution et de l'article 6, § 1er, VI, alinéa 5, 4e et 7e, de la loi spéciale du 8 août 1980. Il estime que l'article 2, alinéas 2, 3 et 4, ainsi que les articles 3 à 7 du décret entrepris ont trait au droit de la concurrence, au droit des pratiques du commerce et à la propriété industrielle et intellectuelle, matières relevant de la compétence du législateur fédéral. Il invoque à l'appui de cette thèse l'avis du Conseil d'Etat n° 54.189. Il estime que la compétence de l'Etat sur le plan technique développée dans le premier moyen est encore renforcée par sa compétence dans les matières visées par ce deuxième moyen. Dans ces conditions, toute référence à la théorie des pouvoirs implicites fondé sur l'article 10 de la loi spéciale du 8 août 1980 doit être rejetée.

Position du Conseil des ministres

A.11. Le Gouvernement de la Communauté française fait observer que le Conseil d'Etat, après avoir constaté que les dispositions attaquées ont trait au droit de la concurrence, aux pratiques du commerce et à la propriété intellectuelle et industrielle, a considéré que ces dispositions pouvaient être adoptées par le législateur communautaire au titre des pouvoirs implicites. La partie cite les explications fournies par la déléguée de la ministre-présidente de la Communauté française au Conseil d'Etat, explications qui ont emporté la conviction de la section de législation du Conseil d'Etat. L'accès conditionnel est en effet un élément essentiel de l'organisation du paysage audiovisuel dans ses évolutions les plus récentes et notamment de la télévision numérique payante, au point que l'Union européenne a adopté une directive spécifique à la matière. Il est dès lors apparu nécessaire à la Communauté française de transposer les règles européennes, étant entendu que la transposition de ces règles était liée à l'exercice de sa compétence principale en matière de radiodiffusion et de télévision et que l'ensemble de la politique de concurrence ne sera pas affecté par l'adoption de la réglementation spécifique au secteur de l'accès conditionnel. La Communauté française a fondé sa compétence en la matière sur les articles 127, § 1er, de la Constitution, et 4, 6e, 8 et 10 de la loi spéciale de réformes institutionnelles. Les autres dispositions dont la violation est invoquée au moyen sont étrangères au problème.

A.12. Le Conseil des ministres estime que les conditions exigées par le recours à la théorie des pouvoirs implicites ne sont pas rencontrées en l'espèce. L'impact en particulier sur la matière de la concurrence n'est pas seulement marginal. Il a en effet été démontré que la Communauté française entend contrôler les services d'accès conditionnel de manière large et extensive en appréhendant une série de systèmes « point à point ». Cela influence de manière importante la matière des télécommunications et la concurrence entre les différents opérateurs intervenant dans ce domaine.

Quant au troisième moyen

A.13. Le Conseil des ministres prend un troisième moyen de la violation des articles 35, 127, 128 et 129 de la Constitution ainsi que de l'article 4, 6e, de la loi spéciale du 8 août 1980. Il reproche aux articles 20, 21, 22 et 23 du décret entrepris de viser la matière de la publicité concernant le tabac, les produits à base de tabac et les produits similaires ainsi que la publicité concernant l'alcool et les boissons alcoolisées et la publicité en faveur des médicaments et traitements médicaux, qui relèvent de la compétence de l'Etat fédéral. Il fait valoir que la jurisprudence de la Cour est fixée en ce sens.

A.14. Le Gouvernement de la Communauté française relève que la section de législation du Conseil d'Etat a considéré que les communautés peuvent, dans les limites fixées à l'article 10 de la loi spéciale du 8 août 1980, réglementer la publicité à la radio et à la télévision en faveur des produits dont il s'agit. La Communauté française fonde sa compétence sur les articles 4, 6e, et 10 de la loi spéciale de réformes institutionnelles pris en exécution de l'article 127 de la Constitution. Les autres dispositions invoquées sont étrangères au problème posé.

A.15. Le Conseil des ministres estime que la thèse de la Communauté française ne résiste pas à l'analyse eu égard aux arrêts de la Cour déjà cités, dont le raisonnement a été réaffirmé par l'arrêt n° 102/99 du 30 septembre 1999.

Quant au quatrième moyen

A.16. Le Conseil des ministres prend un quatrième moyen de la violation des articles 35, 127, 128 et 129 de la Constitution et de l'article 6, § 1er, VI, 4e à 7e, de la loi spéciale du 8 août 1980. Il reproche aux articles 25 et 34 du décret entrepris de viser des matières qui ressortissent à la propriété industrielle et intellectuelle et à la liberté de commerce et d'industrie, matières qui relèvent de la compétence de l'Etat fédéral.

A.17. Le Gouvernement de la Communauté française relève que l'article 25 du décret a pour objet de transposer l'article 3bis de la directive 89/552/CEE déjà citée, qui est destinée à garantir l'accès du public aux événements d'intérêt majeur, et que l'article 34 de ce décret étend au niveau de la Communauté française le même objectif. La partie relève que les événements d'intérêt majeur ne relèvent ni du droit des marques, ni du droit des brevets, ni du droit des dessins et modèles, dès lors qu'ils ne sont ni un signe distinctif servant à distinguer les produits ou les services d'une entreprise ni une invention susceptible d'être protégée par un brevet, ni un dessin ou un modèle. Ils ne relèvent pas davantage de la propriété intellectuelle. La liberté de commerce et d'industrie, pour sa part, n'est pas visée par la disposition reprise au moyen mais par l'article 6, § 1er, VI, alinéa 3, de la loi spéciale du 8 août 1980. L'interdiction contenue dans cette disposition ne vise nullement les communautés. Par ailleurs, la liberté de commerce et d'industrie ne peut être conçue comme une liberté absolue, comme la Cour l'a déjà relevé dans plusieurs arrêts. L'établissement d'une liste d'événements majeurs auxquels les téléspectateurs devraient avoir accès ne constitue pas en soi une limitation qui serait disproportionnée avec le but poursuivi qui est de concilier l'exercice des droits d'exclusivité avec l'intérêt des téléspectateurs à avoir accès à ce type d'événements par le canal de la télévision et ainsi d'éviter tout abus dans l'exercice des droits d'exclusivité. L'intervention de la Communauté française en ce sens est apparue nécessaire puisque la matière relève de sa compétence. La partie relève une nouvelle fois que la Communauté française est compétente sur la base des articles 127 de la Constitution et 4, 6°, et 10 de la loi spéciale de réformes institutionnelles.

A.18. Le Conseil des ministres constate que les dispositions attaquées vont au-delà de celles prévues par l'article 3bis de la directive 97/36/CE en ce qu'elles font obstacle à l'exercice de droits exclusifs non seulement pour des « événements » d'intérêt majeur mais également pour des « catégories d'événements » d'intérêt majeur. Ce faisant, la Communauté française élargit incontestablement sa compétence de manière à englober des catégories plus vastes d'événements d'intérêt majeur, sans apporter la moindre justification de cet ajout, alors que celui-ci est de nature à affecter directement la liberté de commerce et d'industrie ainsi que la propriété industrielle et intellectuelle. L'on pourrait ainsi imaginer que l'ensemble des manifestations sportives automobiles soit considéré comme une « catégorie d'événements ».

- B -

Quant aux dispositions entreprises

B.1. Les articles 2 à 7 du décret de la Communauté française du 4 janvier 1999 modifiant le décret du 17 juillet 1987 sur l'audiovisuel et assurant la transposition de la directive 97/36/CE du 30 juin 1997 et de la directive 95/47/CE du 24 octobre 1995 disposent :

« Art. 2. L'article 1er du décret du 17 juillet 1987 sur l'audiovisuel, modifié par les décrets des 19 juillet 1991, 21 décembre 1992, et 25 juillet 1996, ci-après dénommé « le décret », est complété comme suit :

18° Embrouillage : la chaîne des opérations de traitement des signaux audio et vidéo d'un service de radiodiffusion destinée à le rendre inintelligible à toute personne ne disposant pas des titres d'accès requis;

19° Système d'accès conditionnel : l'ensemble des moyens matériels et logiciels utilisés soit par un ou des systèmes de gestion des abonnés, soit par le public lui-même dans le cadre d'une gestion locale de l'accès aux services, pour restreindre l'accès à tout ou partie d'un ou de plusieurs services de radiodiffusion au seul public disposant des titres d'accès requis;

20° Transcontrôle : le procédé permettant de changer de système d'accès conditionnel sans toucher au signal embrouillé d'un service de radiodiffusion;

[...]

23° Autres services : les services, autres que les programmes sonores et de télévision à destination du public en général ou d'une partie de celui-ci, émis par la RTBF ou un organisme de radiodiffusion, visant à la mise à la disposition, concomitante ou non à de tels programmes, de signes, de signaux, de textes, d'images, de sons ou de messages de toute nature, destinés indifféremment au public en général, à une partie de celui-ci ou à des catégories de public, lorsque le contenu du message ne constitue pas une correspondance privée.

Art. 3. Il est inséré dans le décret un chapitre *Vter* intitulé ' Les opérateurs de systèmes d'accès conditionnel ' après l'article 19quinquies.

Art. 4. Il est inséré dans le décret un article 19sexies, rédigé comme suit :

' Article 19sexies. Les équipements, loués ou vendus ou autrement mis à disposition du grand public, capables de désembrouiller les signaux des services de radiodiffusion télévisuelle numérique doivent permettre le désembrouillage de ces signaux selon l'algorithme européen commun d'embrouillage administré par un organisme de normalisation européen reconnu et la reproduction de signaux qui ont été transmis en clair à condition que, dans le cas où l'équipement considéré est loué, le locataire se conforme au contrat de location applicable. '

Art. 5. Il est inséré dans le décret un article 19septies, rédigé comme suit :

' Article 19septies. Les systèmes d'accès conditionnel doivent avoir la capacité technique nécessaire à un transcontrôle peu coûteux, qui permette aux distributeurs de contrôler l'accès de leurs abonnés aux services de radiodiffusion télévisuelle numérique selon leur propre système d'accès conditionnel. '

Art. 6. Il est inséré dans le décret un article 19octies, rédigé comme suit :

' Article 19octies. Un opérateur de système d'accès conditionnel, qui produit et commercialise des services d'accès aux services de radiodiffusion télévisuelle numérique, fournit à tout organisme de radiodiffusion qui le lui demande, les services techniques permettant que leurs services de radiodiffusion télévisuelle numérique soient captés par les téléspectateurs autorisés par l'intermédiaire de décodeurs gérés par l'opérateur du système d'accès conditionnel, à des conditions d'accès équitables, raisonnables et non discriminatoires.

Lorsqu'il exerce d'autres activités, l'opérateur de systèmes d'accès conditionnel tient une comptabilité financière distincte pour ce qui concerne son activité de fourniture de services d'accès conditionnel. '

Les organismes de radiodiffusion publient une liste des tarifs pour le téléspectateur, qui tient compte de la fourniture ou non de matériels associés.

Art. 7. Il est inséré dans le décret un article 19*nonies*, rédigé comme suit :

' Article 19*nonies*. Lorsqu'ils octroient des licences aux fabricants de matériel grand public, les détenteurs de droits de propriété industrielle relatifs aux systèmes et produits d'accès conditionnel doivent le faire à des conditions équitables, raisonnables et non discriminatoires. L'octroi des licences, qui tient compte des facteurs techniques et commerciaux, ne peut être subordonné par les détenteurs de droits à des conditions interdisant, dissuadant ou décourageant l'inclusion, dans le même produit :

- soit d'une interface commune permettant la connexion de plusieurs systèmes d'accès autres que celui-ci;
- soit de moyens propres à un autre système d'accès, dès lors que le bénéficiaire de la licence respecte les conditions raisonnables et appropriées garantissant la sécurité des transactions des opérateurs d'accès conditionnel. ' »

L'article 11 du décret entrepris dispose :

« Art. 11. [...] »

L'article 1er, 12°, est remplacé par la disposition suivante :

' 12°. Télé-achat : la diffusion d'offres directes au public en vue de la fourniture, moyennant paiement, de biens ou de services, y compris des biens immeubles, ou de droits et d'obligations. ' »

[...] »

L'article 15 du décret entrepris dispose :

« Art. 15. Dans l'article 24*bis*, § 1er, alinéa 1er, du décret, les mots les organismes de radiodiffusion visés aux chapitres IV et V ' sont remplacés par les mots les autres organismes de radiodiffusion télévisuelle '.

Dans l'article 24*bis*, § 1er, alinéa 1er, du décret, les mots à l'autopromotion, au télé-achat ' sont insérés entre les mots ' à la publicité ', et les mots ou aux services de télétexte '.

Dans l'article 24*bis*, § 1er, alinéa 2, du décret, les mots, à l'autopromotion, au télé-achat ' sont insérés entre les mots ' à la publicité et les mots ou aux services de télétexte.

Dans l'article 24*bis*, § 2, du décret, les mots, à l'autopromotion, au télé-achat ' sont insérés entre les mots ' à la publicité ' et les mots ' ou aux services de télétexte.

Dans l'article 24*bis* du décret, le paragraphe suivant est inséré : § 3*bis*. Pour l'application des §§ 1er et 2, sont assimilées aux œuvres européennes, les œuvres qui sont réalisées essentiellement avec le concours d'auteurs et de travailleurs résidant dans un ou plusieurs Etats membres de l'Union européenne. Ces œuvres sont toutefois comptabilisées au prorata de la part des producteurs établis dans un ou plusieurs Etats membres de l'Union européenne dans le coût total de la production de ces œuvres '.

Dans l'article 24*bis* du décret, le paragraphe suivant est ajouté : ' § 6. Le présent article ne s'applique pas aux services de radiodiffusion télévisuelle destinés à un public local et ne faisant pas partie d'un réseau national. Il ne s'applique pas non plus aux services de radiodiffusion télévisuelle utilisant exclusivement une langue autre que les langues officielles ou reconnues par les Etats de l'Union européenne et dont les émissions sont exclusivement destinées à être captées en dehors de l'Union européenne et qui ne sont pas reçues directement ou indirectement par le public d'un ou de plusieurs Etats membres. ' »

Les articles 18 à 23 du décret entrepris disposent :

« Art. 18. Dans l'article 24*quinqüies* du décret, première phase, les mots, ' l'autopromotion ' sont insérés entre les mots ' la publicité non commerciale ' et les mots, ' le télé-achat '.

Dans l'article 24*quinqüies*, alinéa 1er, les deux dernières phrases sont remplacées par la phrase suivante : ' Pour l'application des articles 27*quater*, alinéa 5, 27*quinqüies*, 27*sexies* et 27*septies*, le parrainage est exclu '.

Dans l'article 24*quinqüies*, la phrase suivante est ajoutée : ' Pour l'application des articles 27*quater*, alinéas 2 et 5, et 27*septies*, l'autopromotion est exclue '.

Art. 19. § 1er. Dans l'article 26*ter*, § 4, alinéa 2, remplacer le mot ' interrompues ' par le mot ' interrompus '.

Dans l'article 26*ter*, § 4, un alinéa 3 est inséré : ' Le nombre maximal d'écrans réservés aux émissions de télé-achat est fixé à huit écrans par jour. La durée minimale de chaque écran est fixée à 15 minutes '.

§ 2. Dans l'article 26*ter*, § 5, du décret, un 3ème alinéa, rédigé comme suit, est ajouté : Chaque offre doit mentionner distinctement le coût, taxes comprises, des techniques de communication à distance utilisées pour obtenir toutes informations complémentaires sur celle-ci et pour passer commande. Cette mention est facultative, lorsque ce coût correspond au tarif de base applicable à la technique de communication à distance utilisée. ' »

§ 3. Dans l'article 26*ter*, § 5, du décret, l'alinéa suivant est ajouté : Les programmes de télé-achat ne peuvent inciter les mineurs à conclure des contrats pour la vente ou la location de biens et de services '.

Art. 20. A l'article 27*bis*, § 3, du décret, entre les mots ' diffuseurs de publicité ' et les mots ' en faveur des médicaments ' sont insérés les mots autorisés en vertu de l'article 26 '.

Art. 21. A l'article 27*bis*, du décret, inséré par le décret du 19 juillet 1991, les paragraphes suivants sont ajoutés :

' § 4. La publicité pour les cigarettes et les autres produits du tabac est interdite.

§ 5. La publicité pour les médicaments et les traitements médicaux qui sont uniquement disponibles sur prescription médicale en Belgique est interdite.

§ 6. La publicité pour les boissons alcoolisées doit respecter les critères suivants :

- elle ne peut être spécifiquement adressée aux mineurs et, en particulier, présenter des mineurs consommant ces boissons;
- elle ne doit pas associer la consommation d'alcool à une amélioration des performances physiques ou à la conduite automobile;
- elle ne doit pas susciter l'impression que la consommation d'alcool favorise la réussite sociale ou sexuelle;
- elle ne doit pas suggérer que les boissons alcooliques sont dotées de propriétés thérapeutiques ou ont un effet stimulant, sédatif ou anti-conflictuel;
- elle ne doit pas encourager la consommation immodérée de boissons alcooliques ou donner une image négative de l'abstinence ou de la sobriété;
- elle ne doit pas souligner comme qualité positive des boissons leur forte teneur en alcool. ' »

Art. 22. A l'article 27*septies*, § 3, du décret, inséré par le décret du 19 juillet 1991, les mots ' d'une heure ' sont remplacés par les mots de ' trois heures '.

Art. 23. Dans l'article 28, § 1er, du décret, modifié par le décret du 19 juillet 1991, un 9° *bis*, rédigé comme suit, est inséré :

' 9° *bis*. Les programmes peuvent être parrainés par des entreprises qui ont pour activité, entre autres, la fabrication ou la vente de médicaments et de traitements médicaux, à condition de ne pas promouvoir des médicaments ou des traitements médicaux spécifiques disponibles uniquement sur ordonnance. ' »

L'article 25 du décret entrepris dispose :

« Art. 25. L'article 29 du décret, abrogé par le décret du 24 juillet 1997, relatif au Conseil supérieur de l'Audiovisuel et aux services privés de radiodiffusion sonore de la Communauté française, est rétabli dans la version suivante :

Article 29. § 1er. Après avoir pris l'avis du CSA, le Gouvernement peut, annuellement, arrêter une liste des événements ou de catégories d'événements qu'il juge d'intérêt majeur pour le public de la Communauté française. Ces événements ne peuvent faire l'objet d'un exercice de droits d'exclusivité par un organisme de radiodiffusion télévisuelle relevant de la compétence de la Communauté française, de manière telle qu'une partie importante du public de cette Communauté soit privée d'accès à ces événements, par le biais d'émissions de télévision diffusées sur une télévision à accès libre. Le Gouvernement détermine si les événements doivent être transmis en direct ou en différé, en totalité ou par extraits. Le Gouvernement, après avoir pris l'avis du CSA, arrête les modalités selon lesquelles les événements visés ci-dessus doivent être accessibles.

§ 2. Les organismes de radiodiffusion télévisuelle qui relèvent de la compétence de la Communauté française s'abstiennent d'exercer des droits d'exclusivité, qu'ils auraient acquis après le 30 juillet 1997, de manière telle qu'ils priveraient d'accès, par le biais d'un service de programme à accès libre, à des événements d'intérêt majeur, dont la liste a été publiée au Journal officiel des Communautés européennes, une partie importante du public d'un Etat membre de l'Union européenne. Ils se conforment aux conditions particulières fixées à l'occasion de la publication des listes précitées et qui concernent l'accès en direct, en différé, en totalité ou par extraits. ' »

L'article 34 du décret entrepris dispose :

« Art. 34. Il est inséré dans le chapitre IX un article 29*bis*, rédigé comme suit :

Article 29*bis*. Après avoir pris l'avis du CSA, le Gouvernement peut arrêter annuellement une liste d'événements ou de catégories d'événements qu'il juge d'intérêt majeur pour le public de la Communauté française, ou pour une partie géographiquement localisée de celui-ci.

Le Gouvernement détermine si ces événements peuvent être transmis par tout organisme de radiodiffusion télévisuelle relevant de sa compétence, en direct ou en différé, en totalité ou par extrait.

Ces événements ne peuvent dès lors faire l'objet de l'exercice de droits d'exclusivité.

Après avoir pris l'avis du CSA, le Gouvernement peut, annuellement, arrêter les modalités selon lesquelles les événements visés ci-dessus doivent être accessibles. ' »

Quant à l'intervention de la société anonyme de droit public Belgacom

B.2.1. Le Gouvernement de la Communauté française et le Gouvernement flamand contestent l'intérêt à intervenir de la société anonyme de droit public Belgacom (A.1).

B.2.2. Active dans le service des télécommunications, la société anonyme de droit public Belgacom souhaite intervenir à l'appui du recours en tant qu'il porte sur la définition des services « autres » que les programmes sonores et de télévision visés au nouveau point 23° de l'article 1er du décret de la Communauté française du 17 juillet 1987 sur l'audiovisuel, inséré par l'article 2 du décret attaqué.

La question de l'intérêt de la partie intervenante se confond avec le fond de l'affaire.

Quant au fond

Quant à l'article 35 de la Constitution

B.3.1. L'article 35 de la Constitution dispose :

« L'autorité fédérale n'a de compétences que dans les matières que lui attribuent formellement la Constitution et les lois portées en vertu de la Constitution même.

Les communautés ou les régions, chacune pour ce qui la concerne, sont compétentes pour les autres matières, dans les conditions et selon les modalités fixées par la loi. Cette loi doit être adoptée à la majorité prévue à l'article 4, dernier alinéa.

Disposition transitoire

La loi visée à l'alinéa 2 détermine la date à laquelle le présent article entre en vigueur. Cette date ne peut pas être antérieure à la date d'entrée en vigueur du nouvel article à insérer au titre III de la Constitution, déterminant les compétences exclusives de l'autorité fédérale. »

B.3.2. En l'absence de la loi visée à l'alinéa 2 de l'article précité de la Constitution, la Cour ne peut opérer aucun contrôle au regard de cette disposition.

Quant à la transposition de directives européennes

B.4.1. Comme l'indiquent son intitulé et ses articles 1er et 10, le décret entrepris entend assurer la transposition de la directive 97/36/CE du 30 juin 1997 et de la directive 95/47/CE du 24 octobre 1995.

La transposition dans l'ordre juridique belge d'une directive européenne ne peut se faire que dans le respect des règles qui déterminent les compétences respectives de l'Etat, des communautés et des régions.

Quant à l'article 127, § 1er, de la Constitution et quant à l'article 4, 6°, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles

B.5.1. L'article 127, § 1er, de la Constitution dispose :

« Les Conseils de la Communauté française et de la Communauté flamande, chacun pour ce qui le concerne, règlent par décret :

1° les matières culturelles;

[...] ».

L'article 4 de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles dispose :

« Les matières culturelles visées à l'article 59*bis*, § 2, 1°, de la Constitution [actuellement l'article 127, § 1er] sont :
[...]

6° La radiodiffusion et la télévision, à l'exception de l'émission de communications du Gouvernement fédéral ».

B.5.2. Sous réserve de l'exception qu'il a prévue, le législateur spécial a transféré aux communautés l'ensemble de la matière de la radiodiffusion et de la télévision. Les communautés sont compétentes pour déterminer le statut des services de radiodiffusion et de télévision et pour édicter des règles en matière de programmation et de diffusion des émissions. Cette compétence n'est pas liée à un mode déterminé de diffusion ou de transmission. Cette compétence permet aux communautés de régler les aspects techniques de la transmission qui sont un accessoire de la matière de la radiodiffusion et télévision.

B.5.3.1. Le Conseil des ministres part du principe qu'en l'absence d'une disposition dans la Constitution ou dans la loi spéciale, les termes « radiodiffusion et télévision » doivent être interprétés conformément à la Convention de Nairobi du 6 novembre 1982, approuvée par la loi du 28 août 1986, selon laquelle la radiodiffusion, en ce compris la télévision, n'est rien d'autre qu'un type de télécommunication. Le Conseil des ministres en déduit que, dans le partage des compétences entre l'Etat fédéral et les communautés - étant entendu que les télécommunications constituent sans conteste une compétence fédérale -, la notion de « radiodiffusion et télévision » est de stricte interprétation, en tant qu'exception à la compétence fédérale.

B.5.3.2. Un règlement international des télécommunications, tel celui que contient la Convention précitée, qui vise à organiser entre les Etats l'utilisation des fréquences du spectre radioélectrique, ne saurait - en l'absence d'une disposition expresse des lois de réformes de l'Etat et compte tenu du fait que les communautés sont, tout autant que l'Etat fédéral, tenues de respecter ces obligations conventionnelles - être invoqué *a priori* de façon déterminante en vue de délimiter les compétences attribuées respectivement à l'Etat fédéral et aux communautés par la Constitution ou en vertu de celle-ci. Dans ce partage de compétences, la matière de la « radiodiffusion et télévision » est désignée comme une matière culturelle au sens de l'article 127, § 1er, 1°, de la Constitution et c'est cette qualification qui doit servir de base à toute interprétation. En tant que porteuses de sons et d'images, la radio et la télévision sont évidemment liées aux télécommunications, mais ce lien technique ne saurait empêcher que, dans la structure fédérale de l'Etat belge, elles aient été attribuées aux communautés en tant que matière culturelle.

B.5.4. Même si, par suite du développement technique, il est question de convergence extrême entre la radiodiffusion et les autres formes de télécommunication, il reste que le législateur spécial n'a confié aux communautés que la radiodiffusion et la télévision en tant que matière culturelle.

La radiodiffusion, qui comprend la télévision, se distingue des autres modes de télécommunication, notamment par les caractères suivants :

- De par sa nature, la radiodiffusion concerne l'émission de programmes radiophoniques ou télévisuels.
- Un programme de radiodiffusion est destiné au public en général ou à une partie de celui-ci même si l'émission se fait sur demande individuelle. Ni une communication d'un émetteur à un récepteur individualisé (*point to point*), qu'elle soit due à l'initiative d'une station d'émission, d'un téléspectateur ou d'un auditeur, ni un service qui fournit de l'information individualisée à la demande, ne relèvent de la radiodiffusion. La diffusion par radio n'a pas de caractère confidentiel.

Pour pouvoir relever de la compétence normative de la communauté, le service offert par une radiodiffusion doit s'intégrer dans l'activité de la diffusion. Il s'agit substantiellement pour cette activité de l'émission primaire, par voie de signaux codés ou non, de programmes destinés à être reçus directement par le public. Les activités de diffusion ne perdent toutefois pas leur nature au motif que, par suite de l'évolution des techniques, une plus large possibilité de choix serait offerte au téléspectateur ou à l'auditeur.

Quant à l'article 2 du décret entrepris

B.6.1. Le premier moyen critique la définition que l'article 2 du décret donne des « autres services », à savoir « les services, autres que les programmes sonores et de télévision à destination du public en général ou d'une partie de celui-ci, émis par la R.T.B.F. ou un organisme de radiodiffusion, visant à la mise à la disposition, concomitante ou non à de tels programmes, de signes, de signaux, de textes, d'images, de sons ou de messages de toute nature, destinés indifféremment au public en général, à une partie de celui-ci ou à des catégories de public, lorsque le contenu du message ne constitue pas une correspondance privée ».

B.6.2. En prenant en considération la destination du programme au public, en excluant les messages dont le contenu constitue une correspondance privée et en ne visant que les services émis par la R.T.B.F. ou un organisme de radiodiffusion, la Communauté française est restée dans les limites de sa compétence en matière de radiodiffusion telle que celle-ci est précisée en B.5.4.

B.7.1. Le Conseil des ministres reproche au législateur décentralisé d'avoir voulu viser les services, mentionnés à l'article 1er, b, alinéa 2, de l'arrêté du Gouvernement de la Communauté française du 25 novembre 1996 relatif à la mise en œuvre d'autres services sur le câble.

B.7.2. La Cour n'est pas compétente pour apprécier la constitutionnalité d'un arrêté. L'article 2 entrepris n'a pas repris l'énumération contenue dans l'arrêté et ne peut être interprété comme habilitant le Gouvernement de la Communauté française à réglementer des services qui ne seraient pas des services de radiodiffusion. Il ressort d'ailleurs des travaux préparatoires du décret qu'un amendement en ce sens a été rejeté (*Doc.*, Parlement de la Communauté française, 1998-1999, n° 268/11, pp. 13 à 15). Si le Gouvernement excède ses pouvoirs, c'est au juge de l'ordre judiciaire et au juge administratif qu'il appartient, selon le cas, d'écarter ou d'annuler le règlement illégal.

Quant aux services de téléachat

B.8. Le premier moyen reproche aux articles 11, alinéa 4, 15, 18 et 19 du décret entrepris de viser des services de téléachat qui échapperaient à la compétence de la Communauté.

Compétentes pour régler la radiodiffusion et la télévision, les communautés peuvent accessoirement prendre des dispositions relatives aux services de téléachat, pour autant que ces services constituent des programmes de radiodiffusion, tels qu'ils ont été définis au B.5.4.

L'article 11, alinéa 4, du décret définit le téléachat comme « la diffusion d'offres directes au public en vue de la fourniture, moyennant paiement, de biens ou de services, y compris des biens immeubles, ou de droits et d'obligations ». Il n'apparaît pas de cette définition, pas plus que des articles 15, 18 et 19 du décret entrepris, que la Communauté française a entendu viser des services de téléachat qui ne constitueraient pas un programme radiodiffusé.

Quant aux systèmes d'accès conditionnel

B.9. Le premier moyen reproche à l'article 2, alinéas 2, 3 et 4, et aux articles 3 à 7 du décret entrepris de régler des systèmes d'accès conditionnel.

En prenant des dispositions relatives aux systèmes d'accès conditionnel, la Communauté française élabore des normes techniques, pour lesquelles elle est compétente à la condition que ces normes soient l'accessoire d'une matière pour laquelle elle est compétente, en l'occurrence la radiodiffusion et la télévision, et qu'elles respectent les normes techniques que l'Etat fédéral peut édicter sur la base de sa compétence d'assurer la police générale des ondes radioélectriques.

Le Conseil des ministres n'établit pas - et la Cour n'aperçoit pas - en quoi la Communauté française serait sortie du cadre de sa compétence en matière de radiodiffusion et en quoi les normes techniques communautaires accessoires seraient incompatibles avec des normes fédérales.

Quant au deuxième moyen

B.10.1. Le deuxième moyen reproche à l'article 2, alinéas 2, 3 et 4, ainsi qu'aux articles 3 à 7 du décret entrepris de régler des matières ayant trait au droit de la concurrence, au droit des pratiques du commerce et à la propriété industrielle et intellectuelle, matières relevant de la compétence du législateur fédéral.

B.10.2. L'article 6, § 1er, VI, alinéa 5, de la loi spéciale du 8 août 1980, modifié par la loi spéciale du 8 août 1988, dispose :

« L'autorité fédérale est, en outre, seule compétente pour :

[...]

4° le droit de la concurrence et le droit des pratiques du commerce, à l'exception de l'attribution des labels de qualité et des appellations d'origine, de caractère régional ou local;

[...]

7° la propriété industrielle et intellectuelle;

[...]. »

L'article 10 de la loi spéciale du 8 août 1980 dispose :

« Les décrets peuvent porter des dispositions de droit relatives à des matières pour lesquelles les Conseils ne sont pas compétents, dans la mesure où ces dispositions sont nécessaires à l'exercice de leur compétence. »

B.10.3. Les dispositions entreprises ont trait pour partie au droit de la concurrence et des pratiques du commerce et pour partie à la propriété industrielle et intellectuelle, matières pour lesquelles l'autorité fédérale est seule compétente. Elles ne peuvent dès lors être adoptées par la Communauté française qu'aux conditions prévues à l'article 10 de la loi spéciale précitée. Il est alors requis que la réglementation adoptée soit nécessaire à l'exercice des compétences de la Communauté, que ces matières se prêtent à un régime différencié et que l'incidence des dispositions en cause sur ces matières ne soit que marginale.

B.11. Compétente pour régler les aspects techniques de la radiodiffusion et de la télévision, la Communauté française a pu juger nécessaire de régler des aspects touchant à la télévision numérique et en particulier l'accès conditionnel, qui est un procédé permettant de déterminer quels téléspectateurs auront accès et selon quelles conditions, aux programmes numériques de télévision par l'intermédiaire de décodeurs numériques individuels.

Par ailleurs, les dispositions entreprises qui transposent les règles européennes en la matière n'atteignent que de manière marginale la compétence fédérale. Elles ne s'appliquent en effet qu'à l'égard des relations entre les opérateurs de systèmes d'accès conditionnel et les organismes de télévision numérique, ainsi qu'à l'égard des relations entre les détenteurs de droits de propriété industrielle relatifs aux systèmes et produits d'accès conditionnel et les fabricants de matériel destiné au grand public.

En outre, l'application des règles de la directive se fait sans préjudice de l'application des règles générales en matière de concurrence.

Quant au troisième moyen

B.12.1. Le troisième moyen reproche aux articles 20 à 23 du décret entrepris de viser la matière de la publicité concernant le tabac, les produits à base de tabac et les produits similaires ainsi que la publicité concernant l'alcool et les boissons alcoolisées et la publicité en faveur des médicaments et traitements médicaux, qui relèvent de la compétence de l'Etat fédéral.

B.12.2. La compétence que la loi spéciale a attribuée aux communautés dans le domaine de la publicité commerciale à la radio et à la télévision ne leur permet pas d'adopter des initiatives législatives portant sur des messages publicitaires qui ont pour objet des produits ou services relevant d'une matière pour laquelle l'autorité fédérale est compétente. La nature du média qui apporte le message publicitaire n'enlève rien à cette compétence.

B.12.3. Aux termes de l'article 5, § 1er, I, 2°, de la loi spéciale du 8 août 1980, figurent parmi les matières personnalisables, au titre de la politique de santé :

« 2° L'éducation sanitaire ainsi que les activités et services de médecine préventive, à l'exception des mesures prophylactiques nationales. »

Il ressort des travaux préparatoires de cette loi spéciale (*Doc. parl.*, Sénat, 1979-1980, n° 434/2, pp. 124-125; Chambre, 1979-1980, n° 627-10, p. 52) que le législateur spécial a exclu du transfert de compétence, réalisé par la disposition précitée, notamment, la matière de la « réglementation relative aux denrées alimentaires ». Cette appellation désignait l'objet de la loi du 24 janvier 1977 relative à la protection de la santé des consommateurs en ce qui concerne les denrées alimentaires et les autres produits. Cette loi incluait, à l'époque de l'élaboration de la loi spéciale, la réglementation de la publicité pour le tabac et les produits similaires. Il s'ensuit que le législateur fédéral est demeuré compétent pour réglementer la publicité concernant les produits du tabac et ceux qui leur sont liés par la marque utilisée.

B.12.4. Cette réserve de compétence s'étend également à la réglementation du parrainage par des produits du tabac.

La publicité et le parrainage ont en commun de tendre à promouvoir directement, ou indirectement par l'octroi d'une image de marque, la vente des produits du tabac.

B.12.5. Il découle de ce qui précède que l'interdiction du parrainage par le tabac, les produits à base de tabac et les produits similaires, comme l'interdiction de la publicité relative à ces produits et à ceux de marques liées auxdits produits, relève de la compétence fédérale.

B.12.6. Il en va de même pour la publicité en faveur de l'alcool et des boissons alcoolisées.

B.12.7. La publicité pour les médicaments et les traitements médicaux est étroitement liée à la matière de l'exercice de l'art de guérir, dont il ressort des travaux préparatoires qu'elle est de compétence fédérale (*Doc. parl.*, Sénat, 1979-1980, n° 434/1, p. 7).

B.12.8. En ce qu'ils contiennent des dispositions relatives à la publicité pour le tabac, pour l'alcool, pour les médicaments et les traitements médicaux, les articles 20 à 23 du décret entrepris portent atteinte à la compétence fédérale en la matière et doivent être annulés.

B.12.9. Etant donné que, pour exercer leur compétence en matière de radiodiffusion et de télévision, les communautés ne doivent pas nécessairement être en mesure de régler par voie décrétole la publicité pour ces produits et leur parrainage, la Communauté française ne peut s'appuyer à cet égard sur l'article 10 de la loi spéciale du 8 août 1980 précitée.

Quant au quatrième moyen

B.13. Le quatrième moyen reproche aux articles 25 et 34 du décret entrepris de viser des matières qui ressortissent à la propriété industrielle et intellectuelle et à la liberté de commerce et d'industrie, matières relevant de la compétence de l'Etat fédéral.

B.14. Les articles 25 et 34 du décret entrepris ont pour objet d'habiliter le Gouvernement à arrêter une liste d'événements ou de catégories d'événements jugés d'intérêt majeur pour le public de la Communauté française ou une partie géographiquement localisée de celui-ci. Ces dispositions tendent à assurer le droit du public à accéder à la diffusion de ces événements et limitent l'exercice de droits d'exclusivité.

En ce qu'elles entraînent ces limitations, de telles dispositions font partie, pour les raisons exposées dans l'arrêt n° 124/99, B.3 à B.6, qui valent également pour la matière de la propriété industrielle et intellectuelle, de la réglementation relative à la radiodiffusion et la télévision, pour laquelle les communautés sont compétentes en vertu de l'article 4, 6°, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles.

Le moyen ne peut être accueilli.

Par ces motifs,

la Cour

- annule les articles 20 à 23 du décret de la Communauté française du 4 janvier 1999 modifiant le décret du 17 juillet 1987 sur l'audiovisuel et assurant la transposition de la directive 97/36/CE du 30 juin 1997 et de la directive 95/47/CE du 24 octobre 1995 en ce qu'ils contiennent des dispositions relatives à la publicité pour le tabac, pour l'alcool, pour les médicaments et les traitements médicaux;

- rejette le recours pour le surplus.

Ainsi prononcé en langue française, en langue néerlandaise et en langue allemande, conformément à l'article 65 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, à l'audience publique du 31 octobre 2000.

Le greffier,

L. Potoms.

Le président,

M. Melchior.

ARBITRAGEHOF

N. 2000 — 3028

[C – 2000/21511]

Arrest nr. 109/2000 van 31 oktober 2000

Rolnummer 1754

In zake : het beroep tot gedeeltelijke vernietiging van het decreet van de Franse Gemeenschap van 4 januari 1999 houdende wijziging van het decreet van 17 juli 1987 over de audiovisuele sector en omzetting van de richtlijn 97/36/EG van 30 juni 1997 en de richtlijn 95/47/EG van 24 oktober 1995, ingesteld door de Ministerraad.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters M. Melchior en G. De Baets, en de rechters H. Boel, L. François, P. Martens, J. Delruelle, H. Coremans, A. Arts, R. Henneuse en M. Bossuyt, bijgestaan door de griffier L. Potoms, onder voorzitterschap van voorzitter M. Melchior,

wijst na beraad het volgende arrest :

I. Onderwerp van het beroep

Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 6 augustus 1999 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 9 augustus 1999, heeft de Ministerraad, Wetstraat 16, 1000 Brussel, beroep tot gedeeltelijke vernietiging ingesteld van het decreet van de Franse Gemeenschap van 4 januari 1999 houdende wijziging van het decreet van 17 juli 1987 over de audiovisuele sector en omzetting van de richtlijn 97/36/EG van 30 juni 1997 en de richtlijn 95/47/EG van 24 oktober 1995 (bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 11 februari 1999).

II. De rechtspleging

Bij beschikking van 9 augustus 1999 heeft de voorzitter in functie de rechters van de zetel aangewezen overeenkomstig de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

De rechters-verslaggevers hebben geoordeeld dat er geen aanleiding was om artikel 71 of 72 van de organieke wet toe te passen.

Van het beroep is kennisgegeven overeenkomstig artikel 76 van de organieke wet bij op 19 oktober 1999 ter post aangetekende brieven.

Het bij artikel 74 van de organieke wet voorgeschreven bericht is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 11 november 1999.

Memories zijn ingediend door :

- de Vlaamse Regering, Martelaarsplein 19, 1000 Brussel, bij op 29 november 1999 ter post aangetekende brief;
 - de n.v. van publiek recht Belgacom, waarvan de maatschappelijke zetel is gevestigd te 1030 Brussel, Koning Albert II-laan 27, bij op 1 december 1999 ter post aangetekende brief;
 - de Franse Gemeenschapsregering, Surlat de Chokierplein 15-17, 1000 Brussel, bij op 2 december 1999 ter post aangetekende brief.

Van die memories is kennisgegeven overeenkomstig artikel 89 van de organieke wet bij op 8 februari 2000 ter post aangetekende brieven.

Memories van antwoord zijn ingediend door :

- de verzoekende partij, bij op 7 maart 2000 ter post aangetekende brief;
- de n.v. van publiek recht Belgacom, bij op 7 maart 2000 ter post aangetekende brief.
- de Franse Gemeenschapsregering, bij op 8 maart 2000 ter post aangetekende brief;
- de Vlaamse Regering, bij op 10 maart 2000 ter post aangetekende brief.

Bij beschikkingen van 27 januari 2000 en 29 juni 2000 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest moet worden gewezen, verlengd tot respectievelijk 6 augustus 2000 en 6 februari 2001.

Bij beschikking van 12 juli 2000 heeft voorzitter M. Melchior de zaak voorgelegd aan het Hof in voltallige zitting.

Bij beschikking van 12 juli 2000 heeft het Hof de zaak in gereedheid verklaard en de dag van de terechtzitting bepaald op 26 september 2000.

Van die beschikking is kennisgegeven aan de partijen en hun advocaten bij op 13 juli 2000 ter post aangetekende brieven.

Op de openbare terechtzitting van 26 oktober 2000 :

- zijn verschenen :
  - . Mr. L. Misson en Mr. L. Wysen, advocaten bij de balie te Luik, voor de verzoekende partij;
  - . Mr. F. Jongen, advocaat bij de balie te Brussel, voor de n.v. van publiek recht Belgacom;
  - . Mr. P. Van Orshoven, advocaat bij de balie te Brussel, voor de Vlaamse Regering;
  - . Mr. A. Joachimowicz loco Mr. A. Berenboom, advocaten bij de balie te Brussel, voor de Franse Gemeenschapsregering;
- hebben de rechters-verslaggevers J. Delruelle en A. Arts verslag uitgebracht;
- zijn de voornoemde advocaten gehoord;
- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de artikelen 62 en volgende van de organieke wet, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

III. *In rechte*

- A -

Tussenkomst van de naamloze vennootschap van publiek recht Belgacom

A.1.1. De naamloze vennootschap van publiek recht Belgacom heeft een memorie van tussenkomst neergelegd.

A.1.2. De vennootschap meent belang te hebben bij een tussenkomst voor het Hof als uitbaatster van telecommunicatiediensten. Een aantal van die diensten kunnen via internet worden verstrekt, andere dan weer niet. Nu zal het zeer algemene en dus weinig nauwkeurige karakter van de in het decreet opgenomen definitie, gecombineerd met het feit dat de diensten die op individuele aanvraag worden verstrekt, bij artikel 1, 5°, van het decreet van 17 juli 1987 over de audiovisuele sector niet van de definitie van televisie worden uitgesloten (en zulks met schending van de richtlijn van 3 oktober 1989), tot gevolg hebben dat alle nieuwe diensten die van de telefoonlijnen gebruik maken voor de overdracht, op individueel verzoek, van gegevens, beelden of klank die niet als privé-correspondentie zullen worden beschouwd, binnen de toepassingsfeer van artikel 19*quater* van het decreet vallen. Derhalve zal de levering van dergelijke diensten afhankelijk zijn van een nieuwe vergunningsregeling die onvermijdelijk de ontwikkeling zal afremmen en de tussenkomende partij zal raken.

De partij heeft ook de bedoeling, zoals tal van andere operatoren op de markt, diensten op te starten die het mogelijk maken de cliënteel videodiensten op aanvraag, quasi-videodiensten op aanvraag of « pay-per-view » aan te bieden, diensten die ook in de in het geding zijnde bepaling worden beoogd. Als gevolg van de betwiste bepaling worden dergelijke diensten, die tot dusver aan elke vergunningsregeling ontsnapten, in de Franse Gemeenschap afhankelijk van de voorafgaande verstrekking van een discretionaire machtiging door de Regering en zulks door de gezamenlijke toepassing van de artikelen 1, 23°, en 19*quater* van het decreet van 17 juli 1987, wat de ondernemingsvrijheid van de partij aantast. Indien het Hof de betwiste bepaling vernietigt, zal artikel 19*quater* enkel van toepassing blijven op diensten van radio-omroep en televisie.

Tot slot heeft de partij, als leverancier van de openbare dienst telecommunicatie over het gehele grondgebied van het Koninkrijk, er belang bij alle mogelijke initiatieven tot ontwikkeling te zien komen die tot gevolg hebben dat een groter aantal televerbindingen van welke aard ook ontstaan, ook al zijn dergelijke communicaties niet gericht naar de diensten die zij zelf verstrekt. Nu wordt de ontwikkeling van die nieuwe diensten door de vergunningsregeling die in de betwiste bepaling is opgenomen, geremd of zelfs verhinderd, wat de belangen van de tussenkomende partij aantast.

A.1.3. De Vlaamse Regering betwist het belang van de n.v. Belgacom om in rechte te treden en dus de ontvankelijkheid van haar memorie. De n.v. Belgacom voert enkel een belang aan bij de vernietiging van de bestreden bepaling, wat niet hetzelfde is als een belang bij het arrest van het Hof. Enkel in dat laatste geval kan de tussenkomst worden aanvaard. Overigens is het de Vlaamse Regering niet duidelijk in welk opzicht de n.v. Belgacom rechtstreeks en ongunstig wordt geraakt door een arrest van het Hof, aangezien de bestreden bepalingen slechts een schending van de bevoegdheidsverdelende regels wordt verweten. Dat betekent dus dat die bepalingen hoe dan ook kunnen worden aangenomen, hetzij door de gemeenschappen, hetzij door de federale Staat.

A.1.4. De Franse Gemeenschapsregering is de mening toegedaan dat de n.v. van publiek recht Belgacom niet doet blijken van een belang om in de zaak tussen te komen. Zij heeft tegen het aangevochten decreet geen beroep tot vernietiging ingesteld en zij heeft afstand gedaan van het beroep tot vernietiging dat tegen het besluit van 25 november 1996 was ingesteld, dat dezelfde definitie bevat. De aangevochten akte heeft overigens niet tot doel de telecommunicatiediensten in het algemeen te regelen maar enkel de radio-omroepdiensten. De tussenkomende partij toont evenwel niet aan dat zij persoonlijk dergelijke diensten exploiteert. In zoverre zij gewag maakt van een eventuele ontwikkeling in de nabije toekomst van diensten van video op aanvraag, van quasi-video op aanvraag of « pay-per-view », doet zij niet blijken van een actueel belang bij de vernietiging.

Ten aanzien van de vier middelen

A.2. Wat de vier middelen samen betreft, steunt de Franse Gemeenschapsregering op het arrest nr. 76/98 van 24 juni 1998 om te besluiten dat bij ontstentenis van een wet bedoeld in het tweede lid van artikel 35 van de Grondwet, een uit de schending van dat artikel afgeleid middel niet kan worden aanvaard.

A.2.1. Wat het probleem in zijn geheel betreft, is de Ministerraad van mening dat de bevoegdheid van de gemeenschappen inzake de radio-omroep en televisie strikt moet worden gescheiden van de federale bevoegdheid, die een residuaire en algemene bevoegdheid is die het geheel van de telecommunicatie, de multimedia en de informatietechnologieën omvat, met uitzondering van de radio-omroep en de televisie. Dat moet leiden tot een strikte interpretatie van de begrippen radio-omroep en televisie. Men dient voor ogen te houden dat de Belgische Grondwetgever gekozen heeft voor een hervorming van de staatsinstellingen in verschillende fasen en dat in het huidige stadium, overeenkomstig artikel 35 van de Grondwet, waarvan enkel de overgangsbepaling van kracht is, de residuaire bevoegdheid nog steeds aan de federale Staat toebehoort. Het gaat hierbij om een principiële bevoegdheid.

De partij antwoordt aan de Franse Gemeenschapsregering dat artikel 35 van de Grondwet een bepaling is die juridisch bestaat : overeenkomstig het uitgangspunt van rationaliteit vanwege de wetgever, te dezen de Grondwetgever, kan de overgangsbepaling van dat artikel 35, dat van kracht is, een grondwettelijke grondslag vormen voor het beginsel van strikte interpretatie van de bevoegdheid van de gemeenschappen.

A.2.2. Met betrekking tot het geheel van de middelen voegt de Ministerraad er nog aan toe dat de respectieve bevoegdheden van de Staat, de gemeenschappen en de gewesten dienen te worden uitgeoefend met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel en het beginsel van de federale loyaleit. Door te ruime en onbepaalde definities aan te nemen die het Internationaal Verdrag van Nairobi en de richtlijnen van de Europese Gemeenschap schenden, tast de Franse Gemeenschap op een onevenredige manier de bevoegdheden van de federale Staat inzake telecommunicatie aan. Door verder te gaan dan het begrip zelf van de radio-omroep, verhindert zij de federale Staat zijn bevoegdheid uit te oefenen en dat verschijnsel wordt nog verergerd door de technologische gevolgen die verbonden zijn aan het beginsel van de convergentie. De stelling van de Franse Gemeenschap aanvaarden zou erop kunnen neerkomen dat een gevaarlijke rechtsonzekerheid in het leven wordt geroepen, wat het onevenredige en met de federale loyaleit strijdige karakter van de aangenomen definities aantoont. Het houdt trouwens een ernstige aanwijzing in vast te stellen dat de Vlaamse Gemeenschap zich veel redelijker heeft getoond vermits zij de diensten die op individueel verzoek werken heeft uitgesloten van haar wetgeving betreffende de televisiediensten.

Ten aanzien van het eerste middel

Standpunt van de verzoekende partij

A.3.1. Het eerste middel is afgeleid uit de schending van de artikelen 35 en 127, § 1, van de Grondwet en artikel 4, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. De Ministerraad klaagt aan dat de artikelen 2, zevende lid, 11, vierde lid, 15, 18 en 19, alsmede de artikelen 2, tweede tot vierde lid, 3, 4, 5, 6 en 7, aangelegenheden beogen die niet onder de radio-omroep of de televisie ressorteren en dat zij de bevoegdheid van de federale Staat inzake telecommunicatie aantasten, aangezien de radio-omroep en de televisie, in de zin waarin zij in het Verdrag van Nairobi van de « Union internationale des télécommunications » (U.I.T.) worden opgevat, slechts een van de types van telecommunicatie vormen.

A.3.2. De Ministerraad trekt drie gevolgen uit de in het middel aangevoerde bevoegdheidsverdelende regels : de gemeenschappen hebben slechts bevoegdheden in de aangelegenheden die hun zijn toegewezen; de bevoegdheid van de federale Staat is een principiële bevoegdheid, die van de gemeenschappen is een uitzondering op die bevoegdheid die restrictief moet worden geïnterpreteerd; het begrip radio-omroep en televisie dient op een duidelijke manier te worden gedefinieerd.

A.3.3. De Ministerraad is van mening dat de definitie van het begrip radio-omroep en televisie op een moeilijkheid stuit die voortvloeit uit de bliksemsnelle technologische evolutie in de sector van de telecommunicatie en de audiovisuele sector. Het verschijnsel van de convergentie van de technologieën inzake telecommunicatie met die van de informatica kan niet worden geloofend. De digitalisering van de telecommunicatie heeft de gegevens van het probleem fundamenteel gewijzigd. Het Arbitragehof heeft weliswaar erkend dat de gemeenschappen, binnen bepaalde grenzen, technische bevoegdheden hebben, maar de gewezen arresten dateren van 1990 en 1991; op dat ogenblik bestond de nieuwe technologische context nog niet. Sindsdien zijn een hele reeks zogeheten nieuwe « multimedia-diensten » ontstaan en er zullen er nog volgen. Aangezien die diensten, ongeacht of het gaat om radio-omroep of telecommunicatie, op eenzelfde infrastructuur kunnen worden aangeboden, zullen problemen van bevoegdheidsverdeling tussen de gemeenschappen en de federale Staat op technisch vlak niet uitblijven : het is evident dat het verschijnsel van convergentie er onvermijdelijk toe leidt dat, wanneer een bepaalde deeleentiteit een technisch aspect van een dienst wil regelen, dat optreden een invloed zal hebben op de diensten die op eenzelfde type van infrastructuur worden aangeboden maar die onder de bevoegdheid van een andere overheid ressorteren.

A.3.4. Om het begrip radio-omroep te definiëren verwijst de Ministerraad naar de internationale verdragen inzake telecommunicatie en hun toepassing in het Belgische recht. Hij besluit daaruit dat de radio-omroep en de televisie slechts een klein deel uitmaken van een veel grotere aangelegenheid, namelijk de telecommunicatie. Het basiscriterium op grond waarvan die twee aangelegenheden kunnen worden onderscheiden, is het feit dat de radio-uitzendingen bestemd zijn om rechtstreeks door het publiek in het algemeen te worden ontvangen. De volgende elementen zijn belangrijk : de bestemming van de uitzendingen, en niet zozeer de wijze van overbrenging; de uitzendingen en niet de radio-omroepdienst; de uitzending, en niet zozeer het programma, dat wil zeggen de inhoud van wat wordt uitgezonden; het begrip publiek dat in zijn gebruikelijke betekenis moet worden verstaan, dat wil zeggen het publiek in het algemeen, en niet zozeer een categorie van publiek of een virtueel publiek, en tot slot de rechtstreekse toegang tot het publiek in het algemeen.

Om het begrip radio-omroep te definiëren, dient men een beroep te doen op de zogenoemde methode van een « geheel van aanwijzingen ». Die aanwijzingen zijn de volgende : de – al dan niet gelijktijdige – ontvangst van de uitzendingen door een groot aantal personen, het bestaan van een communicatie van één punt tot verschillende punten, het ontbreken van vertrouwelijkheid, het ontbreken van een gesloten groep van gebruikers, het criterium van culturele impact van een dienst op het publiek in het algemeen, het feit dat de uitzending van het programma zonder onderbreking plaatsvindt en door iedereen rechtstreeks kan worden ontvangen, het ontbreken van discretie van de overgezonden informatie, het ontbreken van personalisering van de verspreiding van de informatie, het ontbreken van relaties van punt tot punt, het ontbreken van interactiviteit in de verspreiding van de informatie en het uitsluiten van communicatiediensten die op individuele oproeping werken. Gebruik makend van die methode citeert de Ministerraad een reeks diensten die niet tot de radio-omroep behoren maar onder het begrip telecommunicatie vallen en dus onder de federale bevoegdheid ressorteren.

De Ministerraad wijst er vervolgens op dat de bepalingen van het gemeenschapsrecht die binnen de Europese Unie werden aangenomen, op een strikte en duidelijke wijze het begrip radio-omroep definiëren en zich daarbij door sommige van die aanwijzingen laten leiden. Hij illustreert die bewering met twee richtlijnen, de richtlijn 89/552/EG van de Raad van 3 oktober 1989 (artikel 1) en de richtlijn 98/84/EG van het Europees Parlement en van de Raad van 20 november 1998 (artikel 1).

Zich baserend op het arrest nr. 76/98 van 24 juni 1998 van het Hof meent de Ministerraad dat het criterium van de individuele oproeping door het Hof als een wezenlijk gegeven wordt beschouwd voor de afbakening van de grenzen van het begrip radio-omroep. Hij leidt daaruit af dat diensten zoals onder meer de video op verzoek uit de radio-omroep moeten worden uitgesloten vermits het gaat om communicatiediensten die op individuele oproeping informatiegegevens verstrekken.

Zich baserend op het arrest nr. 52/93 van 1 juli 1993, is de Ministerraad van mening dat het Hof heel de discussie over de definitie van de radio-omroep duidelijk in het kader van de vaststelling van de culturele bevoegdheden van de gemeenschappen plaatst. De diensten die niet die dimensie hebben en die integendeel van louter economische aard zijn, zoals de video op verzoek en het telewinkelen, zijn derhalve uitgesloten.

A.3.5. De Ministerraad klaagt aan dat de Franse Gemeenschap in artikel 2, zevende lid, van het bestreden decreet een definitie van het begrip « andere diensten » hanteert waarmee zij haar bevoegdheid op een extensieve manier interpreteert met de bedoeling diensten te regelen die niet onder de radio-omroep ressorteren. Die definitie zou diensten omvatten die noch klankprogramma's, noch televisieprogramma's zijn, maar andere soorten uitzendingen, uitzendingen die niet meer voor het publiek in het algemeen bestemd zijn maar die voor een enkel individu bestemd zouden kunnen zijn, wat uitzendingen van punt tot punt zou omvatten, uitzendingen die niet bestemd zijn om « rechtstreeks » maar « zonder onderscheid » te worden ontvangen door het publiek in het algemeen, diensten die zouden ontsnappen aan het criterium van het ontbreken van vertrouwelijkheid van de boodschap en zouden worden opgenomen in het begrip radio-omroepdienst, zoals diensten voor raadpleging van gegevens op het internet, diensten die zijn bedoeld in artikel 1, b, tweede lid, van het besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 25 november 1996, artikel waarvan het eerste lid een definitie van « andere diensten » bevat die identiek is met die welke vervolgens is ingevoegd in het bestreden decreet, diensten en programma's bestemd om door het publiek in het algemeen te worden ontvangen en niet uitzendingen met die bestemming.

De Ministerraad merkt op dat uit de parlementaire voorbereiding de wil van de Franse Gemeenschap blijkt om haar bevoegdheid buiten het begrip radio-omroep uit te breiden vermits allusie is gemaakt op het internet en op de elektronische handel, alsmede op de kwestie van de verhuur van video's. Hij herinnert aan het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State over het ontwerp van besluit van 25 november 1996 en voert aan dat het niet kan dat in een wet die met een gewone meerderheid is aangenomen, een begrip wordt gedefinieerd dat vervat is in een bijzondere wet tot hervorming der instellingen. De Ministerraad besluit dat de definitie, op het vlak van de algemeen gebruikte criteria om het begrip radio-omroep te omschrijven, zo onbepaald, ruim en inexact is dat zij kennelijk het strikte kader van de aan de Franse Gemeenschap toegewezen bevoegdheden overschrijdt en dat zij moet worden vernietigd vanwege de algemene bewoordingen.

A.3.6. De Ministerraad klaagt aan dat in de artikelen 11, vierde lid, 15, 18 en 19 van het bestreden decreet televerkoopdiensten worden bedoeld die geen diensten zijn die binnen een radio-omroepprogramma vallen. Dergelijke diensten zijn verwant met de elektronische handel, werken op individuele oproeping en hebben een louter economische dimensie. Zij vallen buiten de bevoegdheid van de Gemeenschap.

A.3.7. De Ministerraad klaagt aan dat in de artikelen 2, tweede, derde en vierde lid, 3, 4, 5, 6 en 7 van het bestreden decreet de aangelegenheid van de systemen van voorwaardelijke toegang wordt geregeld, die een ruime aangelegenheid is die niet alleen met de radio-omroep van doen heeft, maar ook met de aangelegenheid van de telecommunicatie. Bedoeld worden de diensten die werken op individuele oproeping, op interactieve wijze, of nog diensten die niet bestemd zijn om rechtstreeks door het publiek in het algemeen te worden ontvangen. Zich baserend op het arrest nr. 1/91 van 7 februari 1991 van het Hof, is de Ministerraad van mening dat de Franse Gemeenschap niet wetgevend kan optreden voor de technische aspecten van de systemen van voorwaardelijke toegang omdat de opdracht om inzake de technische kwesties op nationaal niveau een samenhang te vrijwaren, aan de federale overheid toekomt.

Standpunt van de n.v. van publiek recht Belgacom

A.4. De n.v. van publiek recht Belgacom is van mening dat artikel 2 van het bestreden decreet de artikelen 127, § 1, van de Grondwet en 4, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen schendt. De gemeenschappen zijn niet bevoegd voor de audiovisuele sector in het algemeen of voor de telecommunicatie, maar enkel voor de radio-omroep en de televisie. Uit de adviezen van de afdeling wetgeving van de Raad van State blijkt dat dat begrip moet worden gedefinieerd op grond van de volgende elementen : de radio-omroep omvat de televisie, zodat spreken van « radio-omroep en televisie » een pleonasme is; een definitie van de radio-omroep kan worden gevonden in de verdragen van de U.I.T., waarvan dat van Montreux (1965) in het Belgisch recht is omgezet vóór de aanneming van de bijzondere wet van 1971; het Verdrag van Montreux is achteraf weliswaar vervangen, doch de wijzigingen hebben de definitie niet aangetast. De radio-omroep is dus een vorm van radioverbinding waarvan de uitzendingen bestemd zijn om te worden ontvangen door het publiek in het algemeen en die klankuitzendingen, televisie-uitzendingen en andere soorten van uitzendingen kan omvatten. Het doorslaggevend criterium is het criterium van de bestemming : de uitzendingen zijn bestemd om rechtstreeks door het publiek in het algemeen te worden ontvangen. Er dient dus te worden nagegaan of de andere diensten die in de bestreden bepaling worden beoogd, uitzendingen zijn die bestemd zijn om rechtstreeks door het publiek in het algemeen te worden ontvangen.

In een advies van 21 november 1995 heeft de Raad van State gesteld dat de gemeenschappen inzake de kabelnetten enkel bevoegd waren om de activiteiten van radio-omroep en televisie te regelen.

Aangezien de bepaling geldt als de wettelijke bekrachtiging van artikel 1, b, van het reeds geciteerde besluit van 25 november 1996, dient zij te worden geïnterpreteerd met verwijzing naar die vroegere bepaling en heel in het bijzonder met verwijzing naar de voorbeelden die in die bepaling waren opgenomen. Daaruit vloeit voort dat zij de bevoegdheidsregels schendt, vermits zij onder meer de diensten op aanvraag beoogt die niet overeenstemmen met de hierboven gegeven definitie.

Een nota van 31 maart 1995 betreffende de vaststelling van het reglementaire kader van de televerbindingen in België, uitgaande van het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie (B.I.P.T.) wordt aangevoerd tot staving van de stelling van de uitsluitende bevoegdheid van de federale Staat ten aanzien van de diensten die in artikel 1, b, van het voormelde besluit - dat de betwiste bepaling onderbouwt - worden gekwalificeerd als « de distributiediensten of de diensten op verzoek, die zich kenmerken door interactiviteit ».

Tot slot merkt de partij op dat de kwestie van de bevoegdheidsoverschrijding door sommige leden van de commissie is opgemerkt bij de aanneming van de betwiste bepaling maar dat aan die opmerkingen geen gevolg is gegeven.

Standpunt van de Vlaamse Regering

A.5. Ten aanzien van de grond van het probleem is de Vlaamse Regering van mening dat de aangelegenheid van de radio-omroep en de televisie in haar geheel aan de gemeenschappen is toegewezen, wat inhoudt dat die gemeenschappen ter zake volledig bevoegd zijn, los van hun mogelijkheid een beroep te doen op artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

De Vlaamse Regering is van mening dat het begrip radio-omroep en televisie ten minste de televisie-omroep omvat in de zin van artikel 1, a, van de richtlijn 89/552/EEG, gewijzigd door de richtlijn 97/36/EG. Dat betekent dat het onderscheid tussen de radio-omroep en de andere vormen van telecommunicatie gegrond is op het feit dat de geadresseerde al dan niet individueel kan worden bereikt. De video op aanvraag waarmee de gebruiker wordt bediend overeenkomstig zijn eigen verlangens, is dus geen radio-omroep. De « near video on demand » maakt er daarentegen wel deel van uit, gewoon omdat die dienst niet wordt geleverd als antwoord op een individuele vraag maar tegelijkertijd door alle gebruikers die hem kiezen, kan worden ontvangen. Teletekst en telewinkelen moeten om dezelfde reden als een vorm van televisie-omroep worden beschouwd, wat blijkt uit de richtlijn « televisie zonder grenzen » zelf, die ervan uitgaat dat de omroeporganisaties een deel van hun zendtijd besteden aan informatie, sport, spel, reclame, teletekst of telewinkelen. Volgens de Vlaamse Regering blijkt daaruit dat de radio-omroep omroep blijft zelfs wanneer die ook andere zaken omvat zoals teletekst, telewinkelen of « near video on demand ». In dezelfde gedachtegang kan men er geen bezwaar tegen hebben dat de gemeenschappen de voorwaardelijke toegang tot de media, de « pay-per-view », de omroepreclame of de evenementen van groot belang regelen op voorwaarde dat het telkens gaat om radio-omroep in de hierboven beschreven zin. Tot staving van die stelling worden adviezen van de Raad van State aangevoerd, alsmede het arrest nr. 124/99 van 25 november 1999 van het Hof.

Standpunt van de Franse Gemeenschapsregering

A.6.1. Met betrekking tot het eerste middel meent de Franse Gemeenschapsregering allereerst, zich baserend op de rechtspraak van het Hof, dat de aangelegenheid van de radio-omroep en de televisie in haar geheel aan de gemeenschappen is toegewezen, behoudens een uitzondering op één welbepaald punt, en dat de bevoegdheid van de gemeenschap ruim moet worden geïnterpreteerd. De partij erkent dat het Hof die redenering met een belangrijke nuance heeft aangevuld vermits het, in zijn reeds geciteerde arresten nrs. 7/90 en 1/91, heeft geoordeeld dat het aan de federale overheid toekomt de algemene politieke van de radio-elektrische golven te waarborgen. In die rechtspraak wordt evenwel erkend dat de gemeenschappen bevoegd zijn om voor de radio-omroep specifieke technische normen uit te vaardigen, voor zover die bestaanbaar zijn met de algemene technische normen die door de federale Staat zijn vastgelegd, en om in het kader van de uitoefening van hun bevoegdheid inzake vergunning of erkenning, niet alleen de communautaire technische normen maar ook de federale technische normen toe te passen. De gemeenschappen zijn dus bevoegd voor die aangelegenheid, zelfs in haar technische aspecten. Tot staving van die stelling wordt ook het reeds geciteerde arrest nr. 52/93 aangevoerd.

A.6.2. De Franse Gemeenschapsregering is de mening toegedaan dat het begrip radio-omroep en televisie moet worden gedefinieerd rekening houdend met de technische evolutie en de eigen doelstellingen die door de internationale verdragen worden nagestreefd. In een eerste stadium kan worden verwezen naar de internationale verdragen inzake telecommunicatie. Uit de definitie die is vervat in bijlage 2 bij het Verdrag van Nairobi van 6 november 1982 blijkt dat twee criteria de radio-omroep onderbouwen : de wijze van overbrenging van informatie en de bestemming.

De Franse Gemeenschapsregering meent dat het eerste criterium niet meer pertinent is in het licht van de ontwikkeling van de nieuwe technologieën. Een opvatting die de radio-omroep zou beperken tot de overbrenging van uitzendingen door middel van radio-elektrische golven, omdat men in 1965 geen andere kende, zou die aangelegenheid verstarren en kan niet aan de bijzondere wetgever worden toegeschreven. Uit de parlementaire voorbereiding van de wetten van 3 juli 1971 en 8 augustus 1980 en uit de manier waarop twee amendementen werden verworpen, blijkt immers dat de radio-omroep dient te worden gedefinieerd rekening houdend met de evolutie van de technieken in de telecommunicatie. De Regering is van oordeel dat die opvatting is bevestigd door adviezen van de afdeling wetgeving van de Raad van State en bovendien blijkt uit het arrest nr. 52/93 van het Hof. Die evolutie wordt ook vastgesteld in de internationale akten zoals de reeds geciteerde richtlijn 89/552/EEG, en die opvatting wordt ook gedeeld door de Hoge Raad voor de audiovisuele sector.

Wat het criterium van de bestemming betreft, is de Franse Gemeenschapsregering van mening dat ook rekening moet worden gehouden met de evolutie van de technieken. Zij baseert zich op het advies nr. 163 van 15 december 1994 van de Hoge Raad voor de audiovisuele sector, waarin de evolutie van dat criterium vanuit technisch en sociologisch standpunt wordt belicht. De Hoge Raad voor de audiovisuele sector stelt derhalve drie criteria voor op grond waarvan op een duidelijke manier het begrip radio-omroep zou kunnen worden gedefinieerd, criteria die door de Franse Gemeenschapsregering werden goedgekeurd. Die criteria zijn de volgende : een overbrenging door een van de technieken die onder de telecommunicatie vallen, een overbrenging bestemd voor een virtueel niet-omschreven publiek en het ontbreken van vertrouwelijkheid van de overgebrachte boodschap.

A.6.3. Met betrekking tot artikel 2, zevende lid, van het bestreden decreet meent de Franse Gemeenschapsregering dat in de definitie de twee fundamentele elementen tot uiting komen op grond waarvan de radio-omroep kan worden onderscheiden van de uitzendingen met interpersoonlijk karakter : enerzijds, het feit dat die uitzendingen bestemd zijn voor het publiek in het algemeen, een deel ervan of categorieën van publiek en, anderzijds, het ontbreken van een privé-karakter of vertrouwelijk karakter van de boodschap. Die definitie is in overeenstemming met de bedoeling van de bijzondere wetgever, die rekening wilde houden met de evolutie van de technieken en de bevoegdheid van de gemeenschappen wilde bevestigen aangezien die technieken, als culturele aangelegenheden, ressorteren onder de opleiding en de ontplooiing van de individuen.

De Franse Gemeenschapsregering betwist de stelling van de verzoekende partij volgens welke de aangelegenheid strikt moet worden geïnterpreteerd. Zij acht die stelling in strijd met de algemene bedoeling van de bijzondere wetgever.

Ten aanzien van de andere elementen van de definitie van de diensten meent de Franse Gemeenschapsregering van haar kant dat de andere diensten dan de klankprogramma's en televisieprogramma's wel degelijk onder het begrip radio-omroep vallen zoals het is gedefinieerd in het Verdrag van Nairobi, dat uitdrukkelijk verwijst naar de andere soorten uitzendingen.

Ten aanzien van de evolutie van het begrip « publiek » dient rekening te worden gehouden met de evolutie van de technologieën op het vlak van de radio-omroep. De woorden « publiek in het algemeen » veronderstellen, enerzijds, dat de uitzendingen geen enkele mededeling van persoon tot persoon bevatten en dus ook geen vertrouwelijk karakter hebben en, anderzijds, dat die uitzendingen voor het publiek of voor een deel ervan toegankelijk kunnen zijn, zelfs al is die toegang bij voorbeeld onderworpen aan een bezit van een decoder. Het publiek hoeft dus niet noodzakelijk toegang te hebben tot de uitzending maar het is voldoende dat die toegang mogelijk is.

Ten aanzien van het gebruik van de woorden « zonder onderscheid », veeleer dan « rechtstreeks », meent de Franse Gemeenschapsregering eens te meer dat rekening moet worden gehouden met de technologische evolutie. Het woord « rechtstreeks » in het Verdrag van Nairobi was gebonden aan het feit dat de overdracht door radio-elektrische golven gebeurde. Daaruit mag niet worden afgeleid dat de kabeldistributie niet onder het begrip radio-omroep zou ressorteren. De Raad van State heeft trouwens steeds het omgekeerde beweed.

Ten aanzien van de woorden « wanneer de inhoud van de boodschap geen privé-correspondentie is » stelt de Franse Gemeenschapsregering dat het in werkelijkheid gaat om een beperking van het begrip diensten, dat wil zeggen een bijkomende voorwaarde opdat een dienst binnen de toepassingsfeer van de bepaling zou vallen. Die beperking was nuttig om het onderscheid te maken tussen de uitzendingen van radio-omroep en de uitzendingen die een interpersoonlijk karakter hebben, gelet op de dubbelzinnigheid van het criterium van de bestemming voor het publiek.

Ten aanzien van de lijst met voorbeelden die in het besluit van 25 november 1996 is opgenomen, voert de Franse Gemeenschapsregering aan dat een handeling van de uitvoerende macht niet onder de bevoegdheid van het Hof valt. De lijst is trouwens niet in het aangevochten decreet overgenomen. De partij voegt eraan toe dat, hoe dan ook, de opgenomen diensten een onbetwistbare verwantschap met de traditionele diensten van radio-omroep vertonen.

Voorts voert de Franse Gemeenschapsregering artikel 4 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 aan, dat aan de gemeenschappen de culturele aangelegenheden van de schone kunsten en bibliotheken, discotheken en soortgelijke diensten toevertrouwt, en dus de mogelijkheid om het aanbod van tal van nieuwe diensten te regelen. Zij legt de nadruk op het feit dat de techniek van overbrenging van de nieuwe diensten volkomen bijkomstig is in verhouding tot de inhoud van de dienst zelf, net zoals de kabeldistributie een technisch toebehoren is voor de overbrenging van de traditionele diensten van radio-omroep, wat verklaart waarom de kabeldistributie in de radio-omroep werd opgenomen. Artikel 8 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 wordt eveneens aangevoerd.

Ten aanzien van de begrippen dienst en uitzending merkt de partij op dat zowel de dienst als de uitzending bestemd zijn voor het publiek in het algemeen, voor een deel ervan of voor een categorie van publiek.

Ten aanzien van de verwijzing naar de parlementaire voorbereiding meent de partij dat geen enkel argument kan worden afgeleid uit de besprekingen die de weerspiegeling zijn van verschillende standpunten over sommige moeilijkheden die inherent zijn aan elke poging tot classificatie. De Franse Gemeenschap beweert helemaal niet bevoegd te zijn voor alle diensten die via de kabel worden verspreid, maar alleen voor de diensten van radio-omroep die via de kabel worden overgebracht. Het decreet beweert overigens niet het begrip radio-omroep, noch het begrip televisie te definiëren. Het definieert gewoon het begrip andere diensten zonder het begrip radio-omroep aan te tasten. Tot staving van die stelling worden de verslagen van de auditeur van de Raad van State over de vordering tot schorsing van het besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 25 november 1996 aangevoerd. De Franse Gemeenschapsregering is tot slot van mening dat de argumenten die worden gehaald uit de Europese richtlijnen en uit het reeds geciteerde arrest nr. 76/98, niet pertinent zijn in het licht van het probleem dat aan de orde is.

A.6.4. Ten aanzien van het telewinkelen stelt de Franse Gemeenschapsregering dat artikel 11 van het bestreden decreet de definitie vervat in de richtlijn 97/36/EG zonder meer overneemt en dat telewinkelen een traditionele dienst van radio-omroep is wanneer die dienst in een televisieprogramma wordt ingelast. Die dienst kan eveneens passen in de categorie van andere soorten uitzendingen wanneer hij niet in een televisieprogramma is ingelast. De Franse Gemeenschap heeft hier niet de bedoeling haar bevoegdheden uit te breiden, maar ze ten volle uit te oefenen. In de definitie die in de aangevochten akte is opgenomen, is uitdrukkelijk sprake van « omroep ». Net zoals de diensten van video op aanvraag is zowel de « dienst » telewinkelen als de « uitzending » bestemd om door het publiek in het algemeen te worden ontvangen, want de inhoud die wordt overgebracht is niet afhankelijk van overwegingen die gegrond zijn op de persoon van de geadresseerde. Het is van weinig belang dat die dienst het voorwerp is van een individuele vraag vermits die aanleiding geeft tot een stereotiep antwoord van de uitzender en rekening houdend met het ontbreken van vertrouwelijkheid van de overgebrachte boodschap, ook al wordt uiteindelijk de uitzending op één enkel televisietoestel ontvangen (net zoals dit voor de traditionele televisiediensten het geval is).

A.6.5. Wat de systemen voor voorwaardelijke toegang betreft, hebben de aangevochten bepalingen tot doel in de interne rechtsorde de bepalingen om te zetten van de reeds geciteerde richtlijn 95/47/EG, die past in het audiovisueel beleid van de Europese Gemeenschap. De gegeven definities verwijzen nadrukkelijk naar de radio-omroepdiensten. Het gaat weliswaar om technische aspecten van de radio-omroep maar, volgens de rechtspraak van het Arbitragehof, ressorteren die aspecten onder de bevoegdheid van de gemeenschappen zoals de Hoge Raad voor de audiovisuele sector trouwens heeft gesteld.

Antwoord van de Ministerraad

A.7.1. De ruime interpretatie die door de Franse Gemeenschap wordt verdedigd, is in strijd met de actuele grondwettelijke logica en de verdeling van de bevoegdheden die daaruit voortvloeit. De Ministerraad betwist ook de interpretatiebeginselen die de Franse Gemeenschapsregering beweert af te leiden uit de arresten van het Hof. Hij is van mening dat enkel de specifieke aspecten van de radio-omroep, volgens die rechtspraak, tot de bevoegdheden van de gemeenschappen behoren en dat het Hof het debat plaatst in het kader van de vaststelling van de « culturele » bevoegdheden.

De Ministerraad is ook de mening toegedaan dat de reeds geciteerde arresten van het Hof nrs. 7/90 en 1/91 zeer omzichtig moeten worden gelezen omdat die arresten zijn uitgesproken in een periode waarin de nieuwe technologische context nog niet bestond. Voor elk betrokken technisch aspect moet dus worden nagegaan of het al dan niet karakteristiek is voor de radio-omroep; ook dient men aandacht te hebben voor het feit dat het bezitten van technische bevoegdheid (bij voorbeeld betreffende een infrastructuur zoals de kabel) verbonden met een communautaire bevoegdheid voor een radio-omroepdienst niet inhoudt dat de gemeenschap bevoegd is voor het beheer van al wat als dienst op die infrastructuur kan worden aangeboden. Men mag trouwens niet uit het oog verliezen dat sommige beslissingen inzake technische normen of vergunningen onvermijdelijk een invloed zullen hebben op de aangelegenheid van de telecommunicatie die een federale bevoegdheid blijft. Door de nadruk te leggen op de communautaire bevoegdheid voor de technische aspecten die « specifiek » zijn voor de radio-omroep had het Hof waarschijnlijk toen reeds het complexe karakter van de communicatietechnologieën ingezien.

De Ministerraad verwijt het decreet van de Franse Gemeenschap, enerzijds, dat het diensten regelt die niet onder de radio-omroep ressorteren en, anderzijds, dat het bepaalde diensten regelt die blijkbaar tot de radio-omroep behoren maar die technische aspecten hebben die niet alleen voor de radio-omroep specifiek zijn. Dat tweede type bevoegdheid aanvaarden zou onvermijdelijk leiden tot een totale waas in een groot gedeelte van de Belgische wetgeving op het vlak van de nieuwe informatietechnologie, rekening houdend met het fenomeen van de convergentie. Daarom is de Ministerraad de mening toegedaan, enerzijds, dat het aan de gemeenschappen staat de nationale technische normen ter zake in acht te nemen, en niet het initiatief te nemen om ze vast te stellen en, anderzijds, dat de gemeenschappen slechts technische bevoegdheid hebben voor wat « specifiek » is voor de radio-omroep en niet voor de technische aspecten die ook op de andere telecommunicatiemiddelen betrekking hebben. Hij steunt daarbij op het arrest van het Hof dat stelt dat de technische normen betreffende het vermogen van de zendtoestellen en de toewijzing van de frequenties « gemeenschappelijk moeten blijven voor het geheel van de radioberichtgeving, ongeacht hun bestemming ».

A.7.2. Met betrekking tot de definitie van het begrip radio-omroep is de Ministerraad van mening dat de ruime evolutieve interpretatie die door de Franse Gemeenschapsregering wordt gegeven, moet worden verworpen omdat zij het legaliteitsbeginsel schendt dat veronderstelt dat de verdeling van de bevoegdheden tussen de federale Staat en de gemeenschappen slechts kan gebeuren met verwijzing naar de definitie van de radio-omroep die in het Belgisch recht van toepassing is en zoals zij uit het internationale Verdrag van Nairobi voortvloeit.

De Ministerraad herinnert aan de verschillende criteria op grond waarvan de radio-omroep kan worden gedefinieerd, criteria die reeds in zijn verzoekschrift waren vervat. Inzonderheid verwijft hij de Franse Gemeenschap dat zij het programma dat voor het publiek bestemd is, verwacht met de uitzending die bestemd is om rechtstreeks door het publiek in het algemeen te worden ontvangen. Hij is van mening dat die argumentatie een gemeenschap ertoe zou kunnen brengen zich bevoegd te achten om de raadpleging van een internet-site of de tijdmelding of het weerbericht per telefoon te regelen om reden dat de inhoud van die diensten voor iedereen bestemd is en *a priori* identiek is voor elke gebruiker terwijl het onbetwistbaar gaat om telecommunicatiediensten en niet om radio-omroep.

De Ministerraad verwijft de Franse Gemeenschap overigens een beroep te doen op het begrip « categorie van publiek » die trouwens slechts uit één enkele persoon zou kunnen zijn samengesteld. Dat weerspiegelt nogmaals een verwarren tussen het begrip programma en het begrip uitzending. De gemeenschap wil aldus de communicaties van het type « point to point » in het begrip radio-omroep opnemen, bij voorbeeld de videoconferentie of het telewinkelen, die zeker onder de federale bevoegdheid ressorteren. De Ministerraad meent dat het trouwens niet nodig was een beroep te doen op het begrip « categorie van publiek » om de bevoegdheid van de Gemeenschap ten aanzien van de televisie met decodeertoestel te verantwoorden vermits de uitzending van die televisiediensten wel degelijk bestemd is om door het publiek in het algemeen te worden ontvangen, aangezien eenieder die uitzendingen, weliswaar gescrembeld, op zijn televisietoestel kan zien. Men blijft dus binnen een systeem van het type « point to multipoint ».

A.7.3. De Ministerraad wijst op het belang van het Europees recht terzake. Hij stelt dat zowel de Europese Commissie als het Europees Parlement en de Raad het technisch criterium « point to multipoint » als criterium van aanknopng bij de sfeer van de radio-omroep hebben aangenomen. De Ministerraad brengt in herinnering dat het aangevochten decreet tot doel heeft de richtlijn 95/47/EG alsmede de bepalingen van de richtlijn 97/36/EG in de interne rechtsorde om te zetten. Indien de Franse Gemeenschap zich in dat opzicht bevoegd achtte, was ook nog vereist dat zij het zou doen overeenkomstig de in de twee richtlijnen geformuleerde definities en met inachtneming ervan. Het beginsel van de voorrang van het Europees recht op het Belgisch recht geldt immers voor de Franse Gemeenschap.

Uit een studie van de evolutie van het Europees recht besluit de Ministerraad dat dat recht zich verzet tegen de decentralisatie en de wildgroei van reglementeringen op technisch vlak. Elke op een net aangeboden dienst kan weliswaar bijzondere reglementeringen ten aanzien van zijn inhoud noodzakelijk maken, doch de kwestie van de infrastructuur en die van de diensten die met die infrastructuur verbonden zijn (bij voorbeeld de voorwaardelijke toegang) dienen afzonderlijk en zo eenvormig mogelijk te worden gereguleerd, ongeacht het type van diensten die op het net worden aangeboden.

A.7.4. Uit de analyse van het reeds geciteerde arrest nr. 76/98 leidt de Ministerraad af dat de diensten die informatie op individuele aanvraag leveren, niet kunnen worden opgenomen in de definitie van de radio-omroep, die inhoudt dat « de uitzending bestemd is om rechtstreeks door het publiek in het algemeen te worden ontvangen ». Door de term « rechtstreeks » te vervangen door de term « zonder onderscheid », ontardt de Franse Gemeenschap grondig en zonder enige beperking het begrip radio-omroep. Uit de parlementaire voorbereiding van het bestreden decreet blijken trouwens de onzekerheden van de Franse Gemeenschap ten aanzien van de grenzen van haar bevoegdheid, bij voorbeeld wat de internetdiensten betreft. Voor de Ministerraad is het duidelijk dat een mededeling via internet een mededeling « point to point » is, van de cliënt naar een server, een dienst die informatie levert als gevolg van een vraag van de gebruiker. Zelfs al is de inhoud van de geraadpleegde site voor iedereen dezelfde, de uitzending is niet bestemd om rechtstreeks door het publiek in het algemeen te worden ontvangen. De video op aanvraag is ook van het begrip radio-omroep uitgesloten.

De Ministerraad wijst erop dat de Vlaamse Gemeenschap, in tegenstelling met de Franse Gemeenschap, heeft gekozen voor een definitie van de televisiediensten die de diensten die op individueel verzoek informatie of andere prestaties leveren, uitsluit. Dat verschil in keuze tussen de gemeenschappen stelt een belangrijk probleem ten aanzien van de eenheid van het telecommunicatiesysteem in België. Een organisatie die een dienst van video op verzoek wil leveren is immers, overeenkomstig de huidige decreetsbepalingen, ertoe gehouden bij de Franse Gemeenschap een vergunning aan te vragen terwijl zulks niet het geval is voor de Vlaamse Gemeenschap.

A.7.5. Tegen de argumenten die de Franse Gemeenschapsregering put uit artikel 4, 3° en 5°, van de wet van 8 augustus 1980 merkt de Ministerraad in de eerste plaats op dat het gaat om bepalingen die niet relevant zijn vermits nooit naar die aangelegenheden is verwezen tijdens de parlementaire voorbereiding van het decreet of in de adviezen van de afdeling wetgeving van de Raad van State. De Ministerraad is vervolgens van mening dat het voornaamste onderwerp van het decreet geen betrekking heeft op die aangelegenheden, die trouwens, overeenkomstig de parlementaire voorbereiding van de wetten tot hervorming der instellingen, tot hun juiste dimensie moeten worden teruggebracht. Enkel de niet-commerciële diensten worden beoogd. Nu wenst de Franse Gemeenschap, met het bestreden decreet, aangelegenheden en diensten te regelen die een commerciële dimensie hebben, bij voorbeeld de video op verzoek of het telewinkelen. Een dergelijke interpretatie ontardt het begrip « culturele aangelegenheid ».

Tot slot ziet de Ministerraad niet in in welk opzicht de verwijzing naar het Verdrag van de Wereldorganisatie voor de Intellectuele Eigendom (WIPO) betreffende het auteursrecht te dezen enige pertinentie zou hebben. De begrippen gebruikt in de aangelegenheid van het auteursrecht hebben immers helemaal niets uit te staan met de aangelegenheid van de radio-omroep en de van toepassing zijnde definities variëren van het ene normenspel tot het andere en kunnen geenszins enige overdracht verantwoorden.

A.7.6. Ten aanzien van het eerste middel antwoordt de Ministerraad in de eerste plaats op de argumentatie van de Franse Gemeenschap door te verduidelijken dat hij de conclusies vervat in het reeds geciteerde verslag van de auditeur van de Raad van State niet kan onderschrijven. Hij is van mening dat verschillende passages van dat verslag op juridisch vlak niet conform zijn. Om te beginnen wordt in dat verslag systematisch nagelaten de diensten die werken op individueel verzoek of de diensten « point to point » uit de sfeer van de radio-omroep uit te sluiten. Nu gaat het daarbij om een essentiële dimensie van het probleem. Vervolgens is dat verslag opgesteld in een periode waarin sommige Europese rechtsnormen ter zake nog niet waren gepubliceerd en waarin het Arbitragehof zijn arrest nr. 76/98 nog niet had gewezen. Het is dus in dat opzicht op juridisch vlak uit de tijd.

De toevoeging aan de definitie vervat in het Verdrag van Nairobi, die de Franse Gemeenschap tracht te verantwoorden met een evolutieve interpretatie, moet volgens de Ministerraad worden verworpen : een dergelijke interpretatie is *contra legem*. De voorrang van het Europees recht wordt derhalve geschonden. Zij zou trouwens tot gevolg hebben dat iedereen die een commerciële internet-site creëert, verplicht wordt een vergunning aan te vragen bij de Franse Gemeenschap.

In verband met de lijst met voorbeelden die vervat is in het reeds geciteerde besluit van 25 november 1996, stelt de Ministerraad dat het evident is dat artikel 2, zevende lid, van het bestreden decreet een wettelijke bekrachtiging vormt van het besluit en dat de twee bepalingen van dat besluit als een ondeelbaar geheel moeten worden beschouwd.

De Ministerraad besluit dat de in het bestreden decreet gegeven definitie en de toepassing van de drie criteria voor de radio-omroep, gedefinieerd door de Hoge Raad voor de audiovisuele sector, waarnaar de Franse Gemeenschapsregering verwijst, dermate ruim zijn dat zij een reeks diensten omvatten (video op verzoek, telewinkelen, beursdiensten op internet, de dienst weddenschappen « on-line ») die kennelijk geen enkel verband hebben met de radio-omroep. Dat is voldoende om een vernietiging te verantwoorden, op grond van het algemene karakter van de gebruikte bewoordingen.

A.7.7. Met betrekking tot het telewinkelen antwoordt de Ministerraad aan de Franse Gemeenschapsregering dat de verwijzing naar de definitie die is geformuleerd in de Europese richtlijn, de Franse Gemeenschap niet toestaat haar bevoegdheden te overschrijden en dat, hoewel de bekende televisie-uitzending « Téléachat » deel uitmaakt van het begrip radio-omroep, zulks niet geldt voor wat men teleshopping zou moeten noemen, een dienst die de rechtstreekse overdracht inhoudt van bestellingen van consumptiegoederen per computer, via de telefoon of de kabel. De bevoegdheid van de Gemeenschap aanvaarden voor een dergelijke dienst, die in de categorie van de andere types van uitzendingen zou worden opgenomen, komt erop neer de in de richtlijn geformuleerde definitie van televisieomroep te schenden. Indien men de definities van telewinkelen (artikel 11, vierde lid, van het bestreden decreet) en van de andere diensten (artikel 2, zevende lid, van dat decreet) vergelijkt, stelt men vast dat er geen verschil is tussen de elektronische handel en het nieuwe telewinkelen dat de Franse Gemeenschap wil reglementeren.

Tot slot voegt de Ministerraad aan zijn redenering toe dat op 1 januari 2000 in het *Belgisch Staatsblad* een besluit van de Franse Gemeenschapsregering is verschenen van 28 oktober 1999 houdende verlening van de vergunning aan de n.v. L.T.A. voor de productie op de kabel van een televerkoopdienst en van een teletekstdienst en houdende verlening van de vergunning aan deze vennootschap voor de verwerkingstelling van een radiocommunicatiezender met het oog op radio-omroep. Dat besluit is gegrond op artikel 19^{quater} van het decreet van 17 juli 1987 en op het besluit van 25 november 1996, wat betekent dat de Franse Gemeenschap de diensten van de n.v. L.T.A. duidelijk in de categorie van de andere diensten opneemt. In andere gevallen baseert de Franse Gemeenschap zich op andere bepalingen van het decreet van 17 juli 1987. Het lijkt derhalve onontbeerlijk dat zij op dat vlak een duidelijke en uitdrukkelijke verklaring geeft vermits dat alles aantoonde dat zij twee types van telewinkelen wil reglementeren.

A.7.8. Betreffende het systeem voor voorwaardelijke toegang voegt de Ministerraad aan zijn argumentatie toe dat, om de band tussen sommige types van door de Franse Gemeenschap geregelde diensten en de aangelegenheid van de telecommunicatie goed te begrijpen, men dient te verwijzen naar de inhoud van de definities die zijn geformuleerd in de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven. De volgende begrippen zijn belangrijk : telecommunicatiedienst, openbare telecommunicatiedienst, gesloten groep van gebruikers, telecommunicatienet en openbaar telecommunicatienet. De Ministerraad oordeelt dat de mening die erin bestaat te denken dat indien een dienst op de kabel wordt aangeboden, er een grote waarschijnlijkheid is dat hij onder het begrip radio-omroep valt, elke grondslag mist. Er dient rekening te worden gehouden met de federale bevoegdheid inzake telecommunicatie. Op de argumentatie van de Franse Gemeenschap antwoordt de Ministerraad dat, gelet op het verschijnsel van de convergentie, het duidelijk is dat de aangelegenheid van het systeem voor voorwaardelijke toegang niet specifiek is voor de aangelegenheid voor de radio-omroep. De Franse Gemeenschap, die een beroep doet op het begrip digitale televisie, laat na te verduidelijken dat dat begrip niet alleen radio-omroepdiensten omvat maar ook diensten die vallen onder het begrip telecommunicatiediensten, zoals gegevensdiensten (bijvoorbeeld het downloaden van software en spelletjes). De Europese wetgeving sluit die diensten uitdrukkelijk uit van de aangelegenheid van de radio-omroep. De Ministerraad verwijst naar verschillende studies over dat probleem. Dat alles pleit volgens de Ministerraad voor centralisatie op federaal niveau van de bevoegdheid voor de technische aspecten inzake het systeem voor voorwaardelijke toegang, wat in overeenstemming is met de rechtspraak van het Arbitragehof en de enig mogelijke houding vormt om de totale rechtsonzekerheid vanwege het verschijnsel van de convergentie te vermijden. Op een algemene manier dient de bevoegdheid van de federale Staat toepassing te vinden voor de technische aangelegenheden die gemeenschappelijk zijn voor alle radiocommunicaties.

Antwoord van de n.v. van publiek recht Belgacom

A.8. De tussenkomende partij is van mening dat de Franse Gemeenschap een te absolute draagwijdte toekent aan de arresten van het Hof, die meer genuanceerd zijn betreffende de mogelijkheid voor de gemeenschappen om de technische aspecten van de aangelegenheid te regelen. De arresten nrs. 1/91, 52/93 en 76/98 worden in herinnering gebracht. Volgens de partij blijkt uit die arresten geenszins dat de gemeenschappen bevoegd zouden zijn geworden voor het geheel van het kabelbeleid en *a fortiori* ook niet voor wat over de kabel wordt uitgezonden en geen radio-omroep is. Algemeen gesproken dient een onderscheid te worden gemaakt tussen de kanalen en de inhoud : de bevoegdheid voor de inhoud brengt geen bevoegdheid met zich mee voor alle kanalen waardoor die inhoud zal worden overgebracht, noch voor andere inhouden die via die kanalen worden overgebracht.

Het bepalend criterium blijft het begrip radio-omroep dat is gedefinieerd in de reeds geciteerde documenten. De partij wijst erop dat het Verdrag van Nairobi is vervangen door het Verdrag van Genève van 22 december 1992, waarin eenzelfde definitie van radio-omroep is behouden. Die definitie verwijst naar een onveranderd criterium van bestemming : het door de Franse Gemeenschap voorgestelde « gemoderniseerde » criterium, waarin de begrippen « virtueel publiek » en « niet-vertrouwelijkheid » worden vermeld, kan niet worden gevolgd. Het belang van het advies van de Hoge Raad voor de audiovisuele sector die, in zijn toenmalige samenstelling, geen onafhankelijke autoriteit was maar een raadgevend orgaan dat onder de rechtstreekse invloed van de Franse Gemeenschapsregering stond, dient trouwens te worden gerelativeerd.

Het is symptomatisch vast te stellen dat de Franse Gemeenschap de definitie van de televisiediensten die voorkomen in de richtlijn « televisie zonder grenzen » gedeeltelijk citeert zonder te verduidelijken dat zij de diensten die op individueel verzoek worden geleverd, hetgeen het determinerende element van de definitie vormt, uitsluit. Zulks bewijst dat de Gemeenschap haar bevoegdheid wil uitbreiden buiten hetgeen door de bijzondere wetgever is voorgeschreven. De door de Franse Gemeenschap voorgestelde definitie heeft tot gevolg, indien niet tot doel, haar bevoegd te maken voor het geheel van de diensten die op internet beschikbaar zijn (website en discussiefora).

Volgens de partij dient een onderscheid te worden gemaakt tussen het begrip uitzending, dat intrinsiek een eenzijdige mededeling in « real-time » inhoudt, en het begrip dienst, dat een veel ruimere draagwijdte heeft die de interactiviteit en de dienstlevering op elk ogenblik naar keuze van de geadresseerde mogelijk maakt. Ook dient een onderscheid te worden gemaakt tussen het begrip « deel van het publiek » en het begrip « publiek dat een mogelijke toegang heeft ».

De n.v. Belgacom is overigens van mening dat de interpretatie van de bestreden bepaling niet kan worden losgekoppeld van de lijst die was opgenomen in het besluit van 25 november 1996, vermits uit de parlementaire voorbereiding blijkt dat die definitie in een decreet is omgezet om haar te beschermen tegen de wettigheidskritiek van de Raad van State.

Tot slot meent de partij dat de Franse Gemeenschap tevergeefs artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 aanvoert. Men kan niet staande houden dat de bevoegdheid die de Franse Gemeenschap beweert uit te oefenen noodzakelijk is voor de uitoefening van de gemeenschapsbevoegdheden voor de radio-omroep, noch dat de aangenomen reglementering een marginale invloed zou hebben op de bevoegdheid van de federale Staat ter zake.

Antwoord van de Franse Gemeenschapsregering

A.9. Ten gronde antwoordt de Franse Gemeenschapsregering op de stelling die door de n.v. van publiek recht Belgacom wordt verdedigd dat het niet aan het B.I.P.T. toekomt de lijst van diensten te definiëren die onder de federale bevoegdheid ressorteren. Zij voegt eraan toe dat het B.I.P.T. zelf toegeeft dat de inhoud van een groot aantal diensten die het opsmot, niet onder de federale bevoegdheid valt en dat het B.I.P.T. tenslotte doet alsof het begrip radio-omroep in de tijd verward was en dat dat begrip ondoordringbaar was voor de technologische evolutie.

*Ten aanzien van het tweede middel**Standpunt van de verzoekende partij*

A.10. De Ministerraad voert een tweede middel aan dat is afgeleid uit de schending van de artikelen 35, 39, 127, 128 en 129 van de Grondwet en van artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 4° en 7°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Hij is de mening toegedaan dat artikel 2, tweede, derde en vierde lid, en de artikelen 3 tot 7 van het bestreden decreet betrekking hebben op het mededingingsrecht, op het recht inzake de handelspraktijken en op de industriële en intellectuele eigendom, aangelegenheden die onder de bevoegdheid van de federale wetgever vallen. Tot staving van die stelling voert hij het advies nr. 54.189 van de Raad van State aan. Hij is van oordeel dat de bevoegdheid van de Staat op technisch vlak, die in het eerste middel is uiteengezet, nog wordt versterkt door zijn bevoegdheid in de aangelegenheden die in het tweede middel zijn beoogd. Onder die omstandigheden moet elke verwijzing naar de theorie van de impliciete bevoegdheden, gegrond op artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, worden verworpen.

Standpunt van de Ministerraad

A.11. De Franse Gemeenschapsregering merkt op dat de Raad van State, na te hebben vastgesteld dat de aangevochten bepalingen betrekking hebben op het mededingingsrecht, op de handelspraktijken en op de intellectuele en industriële eigendom, heeft gesteld dat die bepalingen door de gemeenschapswetgever konden worden aangenomen op grond van de impliciete bevoegdheden. De partij citeert de verklaringen gegeven door de gemachtigde van de minister-presidente van de Franse Gemeenschap aan de Raad van State, verklaringen die de afdeling wetgeving van de Raad van State hebben overtuigd. De voorwaardelijke toegang is immers een essentieel element in de organisatie van het audiovisuele landschap in zijn meest recente ontwikkelingen en onder meer op het vlak van de digitale betaaltelevisie, in die mate dat de Europese Unie een specifieke richtlijn ter zake heeft aangenomen. Het is de Franse Gemeenschap dan ook noodzakelijk gebleken de Europese regels om te zetten, met dien verstande dat de omzetting van die regels verbonden was met de uitoefening van haar hoofdbevoegdheid inzake radio-omroep en televisie en dat het geheel van het mededingingsbeleid niet zal worden geraakt door het aannemen van de reglementering die specifiek is voor de sector van de voorwaardelijke toegang. De Franse Gemeenschap heeft haar bevoegdheid ter zake gegrond op artikel 127, § 1, van de Grondwet en de artikelen 4, 6°, 8 en 10 van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen. De andere bepalingen waarvan de schending in het middel wordt aangevoerd, hebben niets uit te staan met het probleem.

A.12. De Ministerraad is van mening dat de voorwaarden die vereist zijn om een beroep te doen op de theorie van de impliciete bevoegdheden, te dezen niet vervuld zijn. Inzonderheid de weerslag op de aangelegenheid van de mededinging is niet louter marginaal. Er is immers aangetoond dat de Franse Gemeenschap de diensten voor voorwaardelijke toegang op een ruime en extensieve wijze wil controleren door een reeks systemen « point to point » te regelen. Dat beïnvloedt in belangrijke mate de aangelegenheid van de telecommunicatie en de concurrentie tussen de verschillende operatoren op dat vlak.

Ten aanzien van het derde middel

A.13. De Ministerraad leidt een derde middel af uit de schending van de artikelen 35, 127, 128 en 129 van de Grondwet alsmede van artikel 4, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Hij klaagt aan dat in de artikelen 20, 21, 22 en 23 van het bestreden decreet de aangelegenheid wordt beoogd van de reclame voor tabak, producten op basis van tabak en soortgelijke producten, alsmede de reclame voor alcohol en alcoholhoudende dranken en de reclame voor geneesmiddelen en medische behandelingen, die onder de bevoegdheid van de federale Staat ressorteren. Hij voert aan dat de rechtspraak van het Arbitragehof in die zin vaststaat.

A.14. De Franse Gemeenschapsregering merkt op dat de afdeling wetgeving van de Raad van State heeft gesteld dat de gemeenschappen, binnen de perken bepaald in artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, de reclame op radio en televisie voor de betrokken producten kunnen regelen. De Franse Gemeenschap grondt haar bevoegdheid op de artikelen 4, 6°, en 10 van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen, aangenomen ter uitvoering van artikel 127 van de Grondwet. De andere aangevoerde bepalingen hebben niets uit te staan met het aan de orde zijnde probleem.

A.15. De Ministerraad is van mening dat de stelling van de Franse Gemeenschap de analyse niet doorstaat, gelet op de reeds geciteerde arresten van het Hof, waarvan de redenering opnieuw is bevestigd in het arrest nr. 102/99 van 30 september 1999.

Ten aanzien van het vierde middel

A.16. De Ministerraad leidt een vierde middel af uit de schending van de artikelen 35, 127, 128 en 129 van de Grondwet en van artikel 6, § 1, VI, 4° tot 7°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Hij klaagt aan dat in de artikelen 25 en 34 van het bestreden decreet aangelegenheden worden bedoeld die ressorteren onder de industriële en intellectuele eigendom en onder de vrijheid van handel en nijverheid, aangelegenheden die onder de bevoegdheid van de federale Staat vallen.

A.17. De Franse Gemeenschapsregering merkt op dat artikel 25 van het decreet tot doel heeft artikel 3bis van de reeds geciteerde richtlijn 89/552/EEG om te zetten, die bestemd is om de toegang van het publiek tot gebeurtenissen van groot belang te waarborgen, en dat artikel 34 van dat decreet dezelfde doelstelling uitbreidt tot het niveau van de Franse Gemeenschap. De partij merkt op dat de gebeurtenissen van uitzonderlijk belang niet behoren tot het merkenrecht, noch tot het octrooirecht, noch tot het recht van tekeningen en modellen, daar zij geen typisch teken zijn dat bestemd is om de producten of de diensten van een onderneming te onderscheiden, noch een uitvinding die voor bescherming door een octrooi in aanmerking komt, noch een tekening of model. Zij vallen evenmin onder de intellectuele eigendom. De vrijheid van handel en nijverheid, van haar kant, wordt door de in het middel opgenomen bepaling niet beoogd maar wel door artikel 6, § 1, VI, derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Het in die bepaling vervatte verbod geldt geenszins voor de gemeenschappen. Overigens kan de vrijheid van handel en nijverheid niet als een absolute vrijheid worden opgevat, zoals het Hof reeds in verschillende arresten heeft opgemerkt. Het opstellen van een lijst van gebeurtenissen van uitzonderlijk belang waartoe de televisiekijkers toegang zouden moeten hebben, vormt op zich geen beperking die onevenredig zou zijn met het nagestreefde doel dat erin bestaat de uitoefening van de exclusiviteitsrechten te verzoenen met het belang van de televisiekijkers om tot dat soort gebeurtenissen toegang te krijgen via het medium televisie en aldus elk misbruik bij de uitoefening van de exclusiviteitsrechten te vermijden. Het optreden van de Franse Gemeenschap in die zin is noodzakelijk gebleken vermits de aangelegenheid onder haar bevoegdheid ressorteert. De partij merkt eens te meer op dat de Franse Gemeenschap bevoegd is op grond van de artikelen 127 van de Grondwet en 4, 6°, en 10 van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen.

A.18. De Ministerraad stelt vast dat de aangevochten bepalingen verder gaan dan die waarin artikel 3bis van de richtlijn 97/36/EG voorziet doordat zij de uitoefening van exclusieve rechten verhinderen, niet alleen voor de belangrijke « evenementen » maar ook voor de « categorieën » van belangrijke evenementen. Aldus breidt de Franse Gemeenschap onbetwistbaar haar bevoegdheid uit om ruimere categorieën van belangrijke evenementen te omvatten, zonder de minste verantwoording voor die toevoeging aan te brengen, terwijl die toevoeging van die aard is dat ze de vrijheid van handel en nijverheid alsmede de industriële en intellectuele eigendom aantast. Men zou aldus ervan kunnen uitgaan dat het geheel van de autosportmanifestaties als een « categorie van evenementen » wordt beschouwd.

- B -

Ten aanzien van de bestreden bepalingen

B.1. De artikelen 2 tot 7 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 4 januari 1999 houdende wijziging van het decreet van 17 juli 1987 over de audiovisuele sector en omzetting van de richtlijn 97/36/EG van 30 juni 1997 en de richtlijn 95/47/EG van 24 oktober 1995 bepalen :

« Art. 2. Artikel 1 van het decreet van 17 juli 1987 over de audiovisuele sector, gewijzigd bij de decreten van 19 juli 1991, 21 december 1992, en 25 juli 1996, hierna ' het decreet ' genoemd, wordt aangevuld als volgt :

' 18° Scrambelen : de reeks fazen met betrekking tot de verwerking van audio- en videosignalen van een radio-omroepdienst, om die onverstaabaar te maken voor elke persoon die niet over de vereiste toegangsbewijzen beschikt;

19° Systeem voor voorwaardelijke toegang : het geheel van de hardware- en software-middelen die worden gebruikt ofwel door één of verschillende systemen voor beheer van de abonnementen, ofwel door het publiek zelf in het kader van een lokaal beheer van de toegang tot de diensten, om de toegang tot het geheel of een deel van één of meer omroepdiensten te beperken tot alleen het publiek dat over de vereiste toegangsbewijzen beschikt;

20° Controleoverdracht : procédé waarmee het mogelijk is van systeem voor voorwaardelijke toegang te veranderen, zonder te raken aan het gescrembelde signaal van een radio-omroepdienst;

[...]

23° Andere diensten : de andere diensten dan de klank- en televisieprogramma's bestemd voor het publiek in het algemeen of voor een deel ervan, uitgezonden door de RTBF of een radio-omroepinstelling, met het oog op de terbeschikkingstelling, die al dan niet gelijktijdig met de uitzending van zulke programma's plaatsvindt, van tekens, signalen, teksten, beelden, klanken of boodschappen van alle aard, zonder onderscheid bestemd voor het publiek in het algemeen of voor een deel ervan of voor categorieën van publiek, wanneer de inhoud van de boodschap geen privé-correspondentie is. '

Art. 3. In het decreet wordt een hoofdstuk *Vter*, met als opschrift ' De exploitanten van systemen voor voorwaardelijke toegang ', na artikel 19*quinqies* ingevoegd.

Art. 4. In het decreet wordt een artikel 19*sexies* ingevoegd, luidend als volgt :

' Artikel 19*sexies*. De apparatuur, die verhuurd of verkocht wordt of anders ter beschikking van consumenten wordt gesteld, en die de signalen van de digitale televisie-omroepdiensten kan ontscrembelen, moet het ontscrembelen van deze signalen mogelijk maken volgens het gemeenschappelijk Europees scrambelalgoritme, beheerd door een erkende Europese normalisatie instantie, en het weergeven mogelijk maken van de signalen die ongescrembeld worden uitgezonden, mits, in geval van gehuurde apparatuur, de huurovereenkomst door de huurder wordt nageleefd. '

Art. 5. In het decreet wordt een artikel 19*septies* ingevoegd, luidend als volgt :

' Artikel 19*septies*. De systemen voor voorwaardelijke toegang moeten over de nodige technische mogelijkheden beschikken voor een goedkope controleoverdracht, waardoor de verdelers in de mogelijkheid worden gesteld om toezicht uit te oefenen op de toegang van hun abonnees tot de digitale televisie-omroepdiensten volgens hun eigen systeem voor voorwaardelijke toegang. '

Art. 6. In het decreet wordt een artikel 19*octies* ingevoegd, luidend als volgt :

' Artikel 19*octies*. Een exploitant van een systeem voor voorwaardelijke toegang, die diensten produceert en aanbiedt met het oog op de toegang tot de digitale televisie-omroepdiensten, biedt aan elke radio-omroepinstelling die het hem aanvraagt, de technische diensten aan waarmee hun digitale televisie-omroepdiensten kunnen worden ontvangen door de kijkers die daartoe gerechtigd zijn middels decoders die door de exploitant van het systeem voor voorwaardelijke toegang worden beheerd, op eerlijke, redelijke en niet-discriminerende voorwaarden.

Wanneer de exploitant van een systeem voor voorwaardelijke toegang andere activiteiten uitoefent, voert hij een gescheiden boekhouding voor zijn activiteiten op het gebied van de levering van voorwaardelijke - toegangsdiensten.

De radio-omroepinstellingen maken een lijst van de tarieven voor de televisie-kijker bekend die rekening houdt met het al dan niet leveren van ermee gepaard gaand materieel. '

Art. 7. In het decreet wordt een artikel 19*nonies* ingevoegd, luidend als volgt :

' Artikel 19*nonies*. Wanneer houders van industriële eigendomsrechten inzake voorwaardelijke toegangssystemen en -produkten licenties verlenen aan fabrikanten van voor het grote publiek bestemde apparatuur, dienen zij zulks te doen op eerlijke, redelijke en niet-discriminerende voorwaarden. De houders van rechten mogen het verlenen van licenties, waarbij rekening wordt gehouden met de technische en commerciële factoren, niet doen afhangen van voorwaarden waardoor het verboden, ontraden of onaantrekkelijk gemaakt wordt om in het betrokken product :

- hetzij een gemeenschappelijke interface in te bouwen die aansluiting op meerdere andere toegangssystemen mogelijk maakt;

- hetzij tot een ander toegangssysteem behorende middelen in te bouwen, wanneer de licentiehouders zich houdt aan de redelijke en passende voorwaarden inzake de beveiliging van de transacties van de exploitanten van voorwaardelijke toegangssystemen. ' »

Artikel 11 van het bestreden decreet bepaalt :

« Art. 11. [...]

Artikel 1, 12° wordt vervangen door de volgende bepaling :

' 12° Telewinkelen : rechtstreekse aanbiedingen aan het publiek die worden uitgezonden met het oog op de levering tegen betaling van goederen of diensten, met inbegrip van onroerende goederen, of van rechten en verplichtingen. '

[...] »

Artikel 15 van het bestreden decreet bepaalt :

« Art. 15. In artikel 24*bis*, § 1, lid 1, van het decreet, worden de woorden ' de radio-omroepinstellingen bedoeld in de hoofdstukken IV en V ' vervangen door de woorden ' de andere televisie-omroepinstellingen '.

In artikel 24*bis*, § 1, lid 1, van het decreet, worden de woorden ' zelfpromotie, telewinkelen ' ingevoegd tussen de woorden ' reclame ' en de woorden ' of teletekstdiensten '.

In artikel 24*bis*, § 1, lid 2, van het decreet, worden de woorden ' zelfpromotie, telewinkelen ' ingevoegd tussen de woorden ' reclame ' en de woorden ' of teletekstdiensten '.

In artikel 24*bis*, § 2, van het decreet, worden de woorden ' zelfpromotie, telewinkelen ' ingevoegd tussen de woorden ' reclame ' en de woorden ' of teletekstdiensten '.

In artikel 24*bis* van het decreet, wordt de volgende paragraaf ingevoegd : ' § 3*bis*. Voor de toepassing van de §§ 1 en 2, worden met Europese producties gelijkgesteld, de producties die voornamelijk worden vervaardigd met de hulp van auteurs en medewerkers die woonachtig zijn in een of meer lidstaten van de Europese Unie. Die producties worden echter opgeteld in verhouding tot het aandeel van de in één of meer lidstaten van de Europese Unie gevestigde producenten in de totale productiekosten. '

In artikel 24*bis* van het decreet, wordt de volgende paragraaf toegevoegd : ' § 6. Dit artikel is niet van toepassing op de televisie-omroepdiensten die bestemd zijn voor een lokaal publiek en niet tot een nationaal netwerk behoren. Het is ook niet van toepassing op de televisie-omroepdiensten die uitsluitend een andere taal dan de officiële talen of de talen die erkend zijn door de Staten van de Europese Unie gebruiken en waarvan de uitzendingen uitsluitend bestemd zijn om te worden ontvangen buiten de Europese Unie en die niet rechtstreeks of onrechtstreeks door één of meer lidstaten worden ontvangen. ' »

De artikelen 18 tot 23 van het bestreden decreet bepalen :

« Art. 18. In artikel 24*quinquies*, eerste zin, van het decreet worden de woorden ' de zelfpromotie ' ingevoegd tussen de woorden ' de niet-commerciële reclame ' en de woorden ' het telewinkelen '.

In artikel 24*quinquies*, lid 1, worden de laatste twee zinnen vervangen door de volgende zin : ' Voor de toepassing van de artikelen 27*quater*, lid 5, 27*quinquies*, 27*sexies* en 27*septies*, is sponsoring uitgesloten. '

In artikel 24*quinquies* wordt de volgende zin toegevoegd : ' Voor de toepassing van de artikelen 27*quater*, lid 2, en lid 5 en 27*septies*, is zelfpromotie uitgesloten. '

Art. 19. § 1. In artikel 26*ter*, § 4, lid 2, wordt het Franse woord ' interrompues ' vervangen door het Franse woord ' interrompus '.

In artikel 26*ter*, § 4, wordt een lid 3 ingevoegd, luidend als volgt : ' Het maximum aantal blokken voor telewinkelen wordt vastgesteld op acht per dag. De minimumduur van elk blok wordt op 15 minuten vastgesteld. '

§ 2. In artikel 26*ter*, § 4 [lees : § 5], wordt een lid 3 toegevoegd, luidend als volgt : ' Elk aanbod moet onderscheidend de kostprijs, taksen inbegrepen, van de technieken voor afstandscommunicatie vermelden die worden gebruikt om alle bijkomende inlichtingen over deze in te winnen en om bestellingen te doen. Die vermelding is facultatief, wanneer die kostprijs beantwoordt aan het basistarief dat toepasselijk is op de gebruikte techniek voor afstandscommunicatie. '

§ 3. In artikel 26*ter*, § 5, van het decreet, wordt het volgende lid toegevoegd : ' De telewinkelen-programma's mogen minderjarigen er niet toe aanzetten overeenkomsten te sluiten voor het kopen of huren van goederen en diensten. '

Art. 20. In artikel 27*bis*, § 3, van het decreet, tussen de woorden ' De ' en ' radio-omroepinstellingen ', worden de woorden ' krachtens artikel 26 gemachtigde ' ingevoegd.

Art. 21. In artikel 27*bis* van het decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 juli 1991, worden de volgende paragrafen toegevoegd :

« § 4. Reclame voor sigaretten en andere tabaksproducten is verboden.

§ 5. Reclame voor geneesmiddelen en medische behandeling die in België alleen op medisch voorschrift verkrijgbaar zijn, is verboden.

§ 6. Reclame voor alcoholhoudende dranken moet voldoen aan de volgende criteria :

- ze mag zich niet specifiek tot minderjarigen richten en mag in het bijzonder geen minderjarigen tonen die deze dranken gebruiken;

- zij mag geen verband leggen tussen alcoholgebruik en een verbetering van fysieke prestaties of gemotiveerd rijden;

- zij mag niet de indruk wekken dat alcoholgebruik bijdraagt tot sociale of seksuele successen;

- er mag niet in worden gesuggereerd dat alcoholhoudende dranken therapeutische kwaliteiten bezitten, dan wel een stimulerend, kalmerend of spanningsreducerend effect hebben;

- zij mag geen onmatig alcoholgebruik aanmoedigen dan wel onthouding of matig alcoholgebruik in een negatief daglicht stellen;

- zij mag geen nadruk leggen op het hoge alcoholgehalte van dranken als positieve eigenschap. '

Art. 22. In artikel 27*septies*, § 3, van het decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 juli 1991, worden de woorden ' één uur ' vervangen door de woorden ' drie uur '.

Art. 23. In artikel 28, § 1, van het decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 juli 1991, wordt een 9°*bis* ingevoegd, luidend als volgt :

' 9 *bis*. Programma's kunnen worden gesponsord door ondernemingen die onder meer activiteiten uitoefenen in verband met de productie of de verkoop van geneesmiddelen en medische behandelingen, op voorwaarde dat ze geen geneesmiddelen of medische behandelingen aanprijzen die alleen op medisch voorschrift verkrijgbaar zijn. ' »

Artikel 25 van het bestreden decreet bepaalt :

« Art. 25. Artikel 29 van het decreet, opgeheven bij het decreet van 24 juli 1997, betreffende de ' Conseil supérieur de l'audiovisuel ' (Hoge Raad voor de audiovisuele sector van de Franse Gemeenschap van België) en de private diensten voor klankradio-omroep, wordt opnieuw ingevoerd en luidt als volgt :

' Art. 29. § 1. Na het advies van de Hoge Raad voor de audiovisuele sector te hebben ingewonnen, kan de Regering jaarlijks een lijst vaststellen van de evenementen of evenementscategorieën die zij van aanzienlijk belang voor het publiek van de Franse Gemeenschap acht. Voor die evenementen kan geen televisie-omroepinstelling die onder de bevoegdheid van de Franse Gemeenschap valt, exclusieve uitzendrechten zodanig uitoefenen dat een belangrijk deel van het publiek van die Gemeenschap geen toegang zou hebben tot die evenementen via uitzendingen op een kosteloze televisie. De Regering bepaalt of de evenementen via volledige of gedeeltelijke rechtstreekse verslaggeving dan wel via volledige of gedeeltelijke uitgestelde verslaggeving moeten worden uitgezonden. Na het advies van de Hoge Raad voor de audiovisuele sector te hebben ingewonnen, stelt de Regering de nadere regels vast volgens welke de hierboven vermelde evenementen toegankelijk moeten zijn.

§ 2. De televisie-omroepinstellingen die onder de bevoegdheid van de Franse Gemeenschap vallen, mogen geen exclusieve uitzendrechten uitoefenen die zij na 30 juli 1997 zouden hebben verworven, zodanig dat de toegang, via een kosteloze programmadienst, tot evenementen van aanzienlijk belang, waarvan de lijst in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen bekendgemaakt is, onmogelijk zou worden gemaakt voor een belangrijk deel van het publiek van een lidstaat van de Europese Unie. Zij leven de bijzondere voorwaarden na die werden vastgesteld naar aanleiding van de bekendmaking van de voornoemde lijsten en die betrekking hebben op de rechtstreekse, uitgestelde, volledige of gedeeltelijke toegang. ' »

Artikel 34 van het bestreden decreet bepaalt :

« Art. 34. In het hoofdstuk IX wordt een artikel 29bis ingevoegd, luidend als volgt :

' Art. 29bis. Na het advies van de Hoge Raad voor de audiovisuele sector te hebben ingewonnen, kan de Regering jaarlijks een lijst vaststellen van evenementen of categorieën van evenementen die zij van aanzienlijk belang acht voor het publiek van de Franse Gemeenschap of een deel ervan dat geografisch gelokaliseerd is.

De Regering bepaalt of deze evenementen moeten worden uitgezonden door elke televisie-omroepinstelling die onder haar bevoegdheid vallen [lees : valt] via volledige of gedeeltelijke, rechtstreekse dan wel uitgestelde verslaggeving.

Voor die evenementen mogen bij gevolg geen exclusieve rechten worden uitgeoefend.

Na het advies van de Hoge Raad voor de audiovisuele sector te hebben ingewonnen, stelt de Regering de nadere regels vast volgens welke de hierboven vermelde evenementen toegankelijk moeten zijn. ' »

Ten aanzien van de tussenkomst van de naamloze vennootschap van publiek recht Belgacom

B.2.1. De Franse Gemeenschapsregering en de Vlaamse Regering betwisten het belang van de naamloze vennootschap van publiek recht Belgacom om in deze zaak tussen te komen (A.1).

B.2.2. De naamloze vennootschap van publiek recht Belgacom, die werkzaam is in de telecommunicatie, wenst tussen te komen ter ondersteuning van het beroep in zoverre het betrekking heeft op de omschrijving van de « andere » diensten dan de klank- en televisieprogramma's in het nieuwe punt 23° van artikel 1 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 17 juli 1987 over de audiovisuele sector, zoals ingevoegd bij artikel 2 van het aangevochten decreet.

De vraag naar het belang van de tussenkomende partij valt samen met de grond van de zaak.

De exceptie wordt samen met de grond van de zaak behandeld.

Ten gronde

Ten aanzien van artikel 35 van de Grondwet

B.3.1. Artikel 35 van de Grondwet bepaalt :

« De federale overheid is slechts bevoegd voor de aangelegenheden die de Grondwet en de wetten, krachtens de Grondwet zelf uitgevaardigd, haar uitdrukkelijk toekennen.

De gemeenschappen of de gewesten zijn, ieder wat hem betreft, bevoegd voor de overige aangelegenheden onder de voorwaarden en op de wijze bepaald door de wet. Deze wet moet worden aangenomen met de meerderheid bepaald in artikel 4, laatste lid.

Overgangsbepaling

De wet bedoeld in het tweede lid bepaalt de dag waarop dit artikel in werking treedt. Deze dag kan niet voorafgaan aan de dag waarop het nieuw in titel III van de Grondwet in te voegen artikel in werking treedt dat de exclusieve bevoegdheden van de federale overheid bepaalt. »

B.3.2. Bij ontstentenis van de in het tweede lid van voormeld grondwetsartikel bedoelde wet vermag het Hof niet aan die bepaling te toetsen.

Ten aanzien van de omzetting van de Europese richtlijnen

B.4.1. Zoals uit het opschrift en uit de artikelen 1 en 10 blijkt, wil het bestreden decreet de omzetting van de richtlijn 97/36/EG van 30 juni 1997 en van de richtlijn 95/47/EG van 24 oktober 1995 verzekeren.

De omzetting van een Europese richtlijn in de Belgische rechtsorde kan enkel gebeuren met inachtneming van de regels die de onderscheiden bevoegdheden van de Staat, de gemeenschappen en de gewesten bepalen.

Ten aanzien van artikel 127, § 1, van de Grondwet en artikel 4, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen

B.5.1. Artikel 127, § 1, van de Grondwet bepaalt :

« De Raden van de Vlaamse en de Franse Gemeenschap regelen, ieder wat hem betreft, bij decreet :

1° de culturele aangelegenheden;

[...] ».

Artikel 4 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen bepaalt :

« De culturele aangelegenheden bedoeld in artikel 59bis, § 2, 1°, van de Grondwet [thans artikel 127, § 1] zijn :

[...]

6° De radio-omroep en de televisie, het uitzenden van mededelingen van de federale Regering uitgezonderd. »

B.5.2. Behoudens de uitzondering waarin hij heeft voorzien, heeft de bijzondere wetgever de aangelegenheid van de radio-omroep en de televisie in haar geheel naar de gemeenschappen overgeheveld. De gemeenschappen zijn bevoegd om het statuut van de diensten voor radio-omroep en televisie te bepalen en om regels uit te vaardigen inzake de programmatie en verdeling van de uitzendingen. Die bevoegdheid is niet gebonden aan een wijze van uitzenden of overbrengen. Zij staat de gemeenschappen toe de technische aspecten van de overdracht te regelen die een accessorium zijn van de aangelegenheid van de radio-omroep en de televisie.

B.5.3.1. De Ministerraad gaat ervan uit dat de aangelegenheid « radio-omroep en televisie », bij afwezigheid van een bepaling in de Grondwet of de bijzondere wet, moet worden uitgelegd in overeenstemming met het Verdrag van Nairobi van 6 november 1982, goedgekeurd bij wet van 28 augustus 1986, volgens welk Verdrag de radio-omroep, televisie inbegrepen, niet meer is dan een soort van telecommunicatie. Daaruit leidt de Ministerraad af dat in de verdeling van de bevoegdheid tussen de federale Staat en de gemeenschappen – gegeven zijnde dat telecommunicatie onbetwist een federale bevoegdheid is – het begrip « radio-omroep en televisie » als uitzondering op de federale bevoegdheid van strikte interpretatie is.

B.5.3.2. Een internationale regeling van de televerbindingen gericht op een interstatelijke ordening van de frequenties van het radio-elektrisch spectrum, zoals die welke in genoemd Verdrag is vervat, kan – bij gebrek aan een uitdrukkelijke vermelding in de staatsherformingswetten en in acht genomen dat de gemeenschappen evenzeer als de federale Staat tot de bedoelde verdragsrechtelijke verplichtingen zijn gehouden – bij voorbaat niet bepalend worden aangevoerd ter afbakening van de bevoegdheid die door of krachtens de Grondwet aan de federale Staat, respectievelijk de gemeenschappen, is toebedeeld. In die bevoegdheidsverdeling is « radio-omroep en televisie » aangewezen als een culturele aangelegenheid in de zin van artikel 127, § 1, 1°, van de Grondwet en hoort die kwalificatie als uitgangspunt van elke interpretatie te worden genomen. Radio en televisie zijn als dragers van klank en beeld uiteraard met telecommunicatie verbonden, doch die technische binding kan niet wegnemen dat zij, in het Belgische federale staatsbestel als een culturele aangelegenheid aan de gemeenschappen zijn toegewezen.

B.5.4. Ook al is er als gevolg van de technische ontwikkeling sprake van een vergaande convergentie tussen radio-omroep en andere vormen van telecommunicatie, toch heeft de bijzondere wetgever enkel de radio-omroep en de televisie als culturele aangelegenheid aan de gemeenschappen toevertrouwd.

De radio-omroep, die de televisie omvat, kan van de andere soorten van telecommunicatie met name worden onderscheiden aan de hand van de volgende kenmerken :

- Radio-omroep is van nature een zaak van het uitzenden van radio- of televisieprogramma's.

- Een radio-omroepprogramma is bestemd voor het publiek in het algemeen of voor een deel ervan, zelfs wanneer op individueel verzoek wordt uitgezonden. Noch een mededeling van een uitzender aan een geïndividualiseerde ontvanger (*point-to-point*), ongeacht of het initiatief uitgaat van een uitzendstation, een televisiekijker of een luisteraar, noch een dienst die geïndividualiseerde informatie op verzoek levert, vallen onder de radio-omroep. De uitzending over de radio heeft geen vertrouwelijk karakter.

Om binnen de regelingsbevoegdheid van de gemeenschappen te kunnen vallen, moet in ieder geval de door een radio-omroep aangeboden dienst inpasbaar zijn in de activiteit van het omroepen. Het gaat bij die activiteit substantieel om het oorspronkelijke uitzenden van programma's, bij wege van al dan niet gecodeerde signalen, bestemd om door het publiek rechtstreeks te worden ontvangen. Omroepactiviteiten verliezen evenwel niet hun aard omdat met de evolutie van de techniek aan de kijker of luisteraar een ruimere mogelijkheid van eigen keuze zou worden geboden.

Ten aanzien van artikel 2 van het bestreden decreet

B.6.1. In het eerste middel wordt kritiek geleverd op de definitie die artikel 2 van het bestreden decreet geeft van de « andere diensten », namelijk « de andere diensten dan de klank- en televisieprogramma's bestemd voor het publiek in het algemeen of voor een deel ervan, uitgezonden door de RTBF of een radio-omroepinstelling, met het oog op de terbeschikkingstelling, die al dan niet gelijktijdig met de uitzending van zulke programma's plaatsvindt, van tekens, signalen, teksten, beelden, klanken of boodschappen van alle aard, zonder onderscheid bestemd voor het publiek in het algemeen of voor een deel ervan of voor categorieën van publiek, wanneer de inhoud van de boodschap geen privé-correspondentie is ».

B.6.2. Door de bestemming van het programma voor het publiek in aanmerking te nemen, door de boodschappen waarvan de inhoud een privé-correspondentie is uit te sluiten en door enkel de diensten te beogen die door de R.T.B.F. of een radio-omroepinstelling worden uitgezonden, is de Franse Gemeenschap binnen de grenzen van haar bevoegdheid inzake de radio-omroep gebleven, zoals die in B.5.4 is gepreciseerd.

B.7.1. De Ministerraad verwijt de decreetgever overigens dat hij de diensten beoogt die zijn vermeld in artikel 1, b, tweede lid, van het besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 25 november 1996 betreffende de productie van andere diensten op de kabel.

B.7.2. Het Hof is niet bevoegd om te oordelen over de grondwettigheid van een besluit. In het bestreden artikel 2 is niet de opsomming overgenomen die in het besluit is vervat en het kan niet in die zin worden geïnterpreteerd dat het de Franse Gemeenschapsregering ertoe machtigt diensten te regelen die geen radio-omroepdiensten zouden zijn. Uit de parlementaire voorbereiding van het decreet blijkt trouwens dat een amendement in die zin is verworpen (*Parl. St.*, Parlement van de Franse Gemeenschap, 1998-1999, nr. 268/11, pp. 13 tot 15). Indien de Regering haar bevoegdheden te buiten gaat, komt het de gewone rechter of de administratieve rechter toe, naar gelang van het geval, het onwettige reglement te weren of te vernietigen.

Ten aanzien van de diensten van telewinkelen

B.8. In het eerste middel wordt aangeklaagd dat de artikelen 11, vierde lid, 15, 18 en 19 van het bestreden decreet diensten van telewinkelen zouden beogen die buiten de bevoegdheid van de Gemeenschap zouden vallen.

De gemeenschappen, die bevoegd zijn om de radio-omroep en de televisie te regelen, kunnen accessoir bepalingen aannemen betreffende de diensten van telewinkelen, voor zover die diensten radio-omroepprogramma's zijn, zoals zij in B.5.4 zijn gedefinieerd.

Artikel 11, vierde lid, van het decreet definieert het telewinkelen als « rechtstreekse aanbiedingen aan het publiek die worden uitgezonden met het oog op de levering tegen betaling van goederen of diensten, met inbegrip van onroerende goederen, of van rechten en verplichtingen ». Uit de definitie blijkt niet, en evenmin uit de artikelen 15, 18 en 19 van het bestreden decreet, dat de Franse Gemeenschap diensten van telewinkelen heeft willen beogen die geen radio-omroepprogramma zouden zijn.

Ten aanzien van systemen voor voorwaardelijke toegang

B.9. In het eerste middel wordt aangeklaagd dat artikel 2, tweede, derde en vierde lid, en de artikelen 3 tot 7 van het bestreden decreet, systemen voor voorwaardelijke toegang regelen.

Door bepalingen betreffende systemen voor voorwaardelijke toegang aan te nemen, vaardigt de Franse Gemeenschap technische normen uit waarvoor zij bevoegd is op voorwaarde dat die normen het accessorium zijn van een aangelegenheid waarvoor zij bevoegd is, te dezen de radio-omroep en de televisie, en dat zij de technische normen in acht nemen die de federale Staat kan uitvaardigen op grond van zijn bevoegdheid inzake de algemene politiek van de radio-elektrische golven.

De Ministerraad toont niet aan – en het Hof ziet niet in – op welke manier de Franse Gemeenschap buiten haar bevoegdheidssfeer inzake radio-omroep zou zijn getreden en op welke manier de accessoire technische normen van de Gemeenschap onbestaanbaar zouden zijn met de federale normen.

Ten aanzien van het tweede middel

B.10.1. In het tweede middel wordt aangeklaagd dat artikel 2, tweede, derde en vierde lid, alsmede de artikelen 3 tot 7 van het bestreden decreet aangelegenheden regelen die betrekking hebben op het mededingingsrecht, op het recht inzake de handelspraktijken en op de industriële en intellectuele eigendom, aangelegenheden die onder de bevoegdheid van de federale wetgever ressorteren.

B.10.2. Artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gewijzigd bij de bijzondere wet van 8 augustus 1988, bepaalt :

« Bovendien is alleen de federale overheid bevoegd voor :

[...]

4° het mededingingsrecht en het recht inzake de handelspraktijken, met uitzondering van de toekenning van kwaliteitslabels en oorsprongbenamingen van regionale of lokale aard;

[...]

7° de industriële en intellectuele eigendom.

[...] »

Artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bepaalt :

« De decreten kunnen rechtsbepalingen bevatten in aangelegenheden waarvoor de Raden niet bevoegd zijn, voor zover die bepalingen noodzakelijk zijn voor de uitoefening van hun bevoegdheid. »

B.10.3. De bestreden bepalingen hebben gedeeltelijk betrekking op het mededingingsrecht en het recht inzake de handelspraktijken en gedeeltelijk op de industriële en intellectuele eigendom, aangelegenheden waarvoor enkel de federale overheid bevoegd is. Zij kunnen derhalve door de Franse Gemeenschap enkel worden aangenomen onder de voorwaarden bepaald in artikel 10 van de voormelde bijzondere wet. Het is dan vereist dat de aangenomen reglementering noodzakelijk is voor de uitoefening van de bevoegdheden van de Gemeenschap, dat die aangelegenheden zich tot een verschillende regeling lenen en dat de weerslag van de in het geding zijnde bepalingen op die aangelegenheden slechts marginaal is.

B.11. De Franse Gemeenschap, die bevoegd is om de technische aspecten van de radio-omroep en de televisie te regelen, vermocht het nodig te achten de aspecten te regelen die verband houden met de digitale televisie en inzonderheid de voorwaardelijke toegang, die een werkwijze is die het mogelijk maakt te bepalen welke televisiekijkers, en onder welke voorwaarden, toegang zullen hebben tot de digitale televisieprogramma's door middel van individuele digitale decodeertoestellen.

De bestreden bepalingen die de Europese regels ter zake omzetten, raken overigens slechts op een marginale manier de federale bevoegdheid. Zij zijn immers slechts van toepassing ten aanzien van de relaties tussen de operatoren van systemen voor voorwaardelijke toegang en de instellingen voor digitale televisie, alsmede ten aanzien van de relaties tussen de houders van rechten op industriële eigendom met betrekking tot de systemen en producten voor voorwaardelijke toegang en de fabrikanten van materieel bestemd voor het grote publiek.

Bovendien gebeurt de toepassing van de regels van de richtlijn onverminderd de toepassing van de algemene regels inzake de mededinging.

Ten aanzien van het derde middel

B.12.1. In het derde middel wordt aangeklaagd dat de artikelen 20 tot 23 van het bestreden decreet de aangelegenheid beogen van de reclame voor tabak, tabaksproducten en soortgelijke producten alsmede de reclame voor alcohol en alcoholhoudende dranken en de reclame voor geneesmiddelen en medische behandelingen, die onder de bevoegdheid van de federale Staat ressorteren.

B.12.2. De bevoegdheid die op het stuk van handelsreclame op radio en televisie door de bijzondere wet aan de gemeenschappen is toegewezen, staat hun niet toe wetgevende initiatieven te nemen omtrent reclameboodschappen die als onderwerp hebben producten of diensten die behoren tot een aangelegenheid waarvoor de federale overheid bevoegd is. De aard van het medium dat de reclameboodschap brengt, doet aan die bevoegdheid niets af.

B.12.3. Luidens artikel 5, § 1, I, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 maakt, onder gezondheidsbeleid, deel uit van de persoonsgebonden aangelegenheden :

« 2° De gezondheidsopvoeding alsook de activiteiten en diensten op het vlak van de preventieve gezondheidszorg, met uitzondering van de nationale maatregelen inzake profylaxies. »

Uit de parlementaire voorbereiding van die bijzondere wet (*Parl. St.*, Senaat, 1979-1980, nr. 434-2, pp. 124-125; Kamer, 1979-1980, nr. 627-10, p. 52) volgt dat de bijzondere wetgever met name de aangelegenheid van de « reglementering inzake [...] levensmiddelen » heeft uitgesloten van de bij de voormelde bepaling verwezenlijke bevoegdheidsverdracht. Die benaming gaf het onderwerp aan van de wet van 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de verbruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere produkten. Die wet sloot, ten tijde van de totstandkoming van de bijzondere wet, de reglementering van de reclame voor tabak en soortgelijke producten in. Daaruit volgt dat de federale wetgever bevoegd is gebleven om de reclame betreffende de tabaksproducten en de door het gebruikte merk ermee verbonden producten te reglementeren.

B.12.4. Dat bevoegdheidsvoorbehoud strekt zich tevens uit tot de reglementering van de sponsoring door tabaksproducten.

De reclame en de sponsoring hebben gemeen dat ze erop gericht zijn rechtstreeks, of onrechtstreeks door het verlenen van merkbekendheid, de verkoop van tabaksproducten te bevorderen.

B.12.5. Uit wat voorafgaat volgt dat het verbod op sponsoring door tabak, producten op basis van tabak en soortgelijke producten, zowel als het verbod op reclame in verband met die producten en met de producten van merken die met de genoemde producten zijn verbonden, onder de federale bevoegdheid valt.

B.12.6. Hetzelfde geldt voor de reclame voor alcohol en alcoholhoudende dranken.

B.12.7. De reclame voor geneesmiddelen en medische behandelingen is nauw verbonden met de aangelegenheid van de uitoefening van de geneeskunst, waarvan uit de parlementaire voorbereiding blijkt dat zij onder de federale bevoegdheid valt (*Parl. St.*, Senaat, 1979-1980, nr. 434/1, p. 7).

B.12.8. Doordat zij bepalingen bevatten die betrekking hebben op de reclame voor tabak, alcohol, geneesmiddelen en medische behandelingen, maken de artikelen 20 tot 23 van het bestreden decreet inbreuk op de federale bevoegdheid ter zake en moeten zij worden vernietigd.

B.12.9. Aangezien de gemeenschappen, om hun bevoegdheid inzake radio-omroep en televisie uit te oefenen, niet noodzakelijkerwijze bij machte moeten zijn om bij decreet de reclame voor die producten en de sponsoring ervan te regelen, kan de Franse Gemeenschap zich in dat opzicht niet baseren op artikel 10 van de voormelde bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Ten aanzien van het vierde middel

B.13. In het vierde middel wordt aangeklaagd dat de artikelen 25 en 34 van het bestreden decreet aangelegenheden beogen die ressorteren onder de industriële en intellectuele eigendom en onder de vrijheid van handel en nijverheid, aangelegenheden die onder de bevoegdheid van de federale Staat vallen.

B.14. De artikelen 25 en 34 van het bestreden decreet hebben tot doel de Regering te machtigen om een lijst vast te stellen van evenementen of categorieën van evenementen die van groot belang worden geacht voor het publiek van de Franse Gemeenschap of voor een geografisch gelokaliseerd deel ervan. Die bepalingen strekken ertoe het recht van het publiek te verzekeren om toegang te hebben tot de uitzending van die evenementen en beperken de uitoefening van exclusiviteitsrechten.

In zoverre ze die beperkingen betreffen, behoren dergelijke bepalingen, om de redenen die zijn uiteengezet in het arrest nr. 124/99, B.3 tot B.6, die ook van toepassing zijn ten aanzien van de aangevoerde aangelegenheid van industriële en intellectuele eigendom, tot de regelgeving betreffende de radio-omroep en de televisie, waarvoor de gemeenschappen bevoegd zijn krachtens artikel 4, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Het middel kan niet worden ingewilligd.

Om die redenen,

het Hof

- vernietigt de artikelen 20 tot 23 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 4 januari 1999 houdende wijziging van het decreet van 17 juli 1987 over de audiovisuele sector en omzetting van de richtlijn 97/36/EG van 30 juni 1997 en de richtlijn 95/47/EG van 24 oktober 1995, in zoverre zij bepalingen bevatten die betrekking hebben op de reclame voor tabak, alcohol, geneesmiddelen en medische behandelingen;

- verwerpt het beroep voor het overige.

Aldus uitgesproken in het Frans, het Nederlands en het Duits, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 31 oktober 2000.

De griffier,

L. Potoms.

De voorzitter,

M. Melchior.

SCHIEDSHOF

D. 2000 — 3028

[C – 2000/21511]

Urteil Nr. 109/2000 vom 31. Oktober 2000

Geschäftsverzeichnisnummer 1754

In Sachen: Klage auf teilweise Nichtigerklärung des Dekrets der Französischen Gemeinschaft vom 4. Januar 1999 zur Abänderung des Dekrets vom 17. Juli 1987 über die audiovisuellen Medien und zur Umsetzung der Richtlinie 97/36/EG vom 30. Juni 1997 sowie der Richtlinie 95/47/EG vom 24. Oktober 1995, erhoben vom Ministerrat.

Der Schiedshof,

zusammengesetzt aus den Vorsitzenden M. Melchior und G. De Baets, und den Richtern H. Boel, L. François, P. Martens, J. Delruelle, H. Coremans, A. Arts, R. Henneuse und M. Bossuyt, unter Assistenz des Kanzlers L. Potoms, unter dem Vorsitz des Vorsitzenden M. Melchior,

verkündet nach Beratung folgendes Urteil:

I. Gegenstand der Klage

Mit einer Klageschrift, die dem Hof mit am 6. August 1999 bei der Post aufgegebenem Einschreibebrief zugesandt wurde und am 9. August 1999 in der Kanzlei eingegangen ist, erhob der Ministerrat, rue de la Loi 16, 1000 Brüssel, Klage auf teilweise Nichtigerklärung des Dekrets der Französischen Gemeinschaft vom 4. Januar 1999 zur Abänderung des Dekrets vom 17. Juli 1987 über die audiovisuellen Medien und zur Umsetzung der Richtlinie 97/36/EG vom 30. Juni 1997 sowie der Richtlinie 95/47/EG vom 24. Oktober 1995 (veröffentlicht im *Belgischen Staatsblatt* vom 11. Februar 1999).

II. Verfahren

Durch Anordnung vom 9. August 1999 hat der amtierende Vorsitzende gemäß den Artikeln 58 und 59 des Sondergesetzes vom 6. Januar 1989 über den Schiedshof die Richter der Besetzung bestimmt.

Die referierenden Richter haben Artikel 71 bzw. 72 des organisierenden Gesetzes im vorliegenden Fall nicht für anwendbar erachtet.

Die Klage wurde gemäß Artikel 76 des organisierenden Gesetzes mit am 19. Oktober 1999 bei der Post aufgegebenen Einschreibebriefen notifiziert.

Die durch Artikel 74 des organisierenden Gesetzes vorgeschriebene Bekanntmachung erfolgte im *Belgischen Staatsblatt* vom 11. November 1999.

Schriftsätze wurden eingereicht von

- der Flämischen Regierung, place des Martyrs 19, 1000 Brüssel, mit am 29. November 1999 bei der Post aufgegebenem Einschreibebrief,

- der AG öffentlichen Rechts Belgacom, boulevard du Roi Albert II 27, 1000 Brüssel, mit am 1. Dezember 1999 bei der Post aufgegebenem Einschreibebrief,

- der Regierung der Französischen Gemeinschaft, place Surllet de Chokier 15-17, 1000 Brüssel, mit am 2. Dezember 1999 bei der Post aufgegebenem Einschreibebrief.

Diese Schriftsätze wurden gemäß Artikel 89 des organisierenden Gesetzes mit am 8. Februar 2000 bei der Post aufgegebenen Einschreibebriefen notifiziert.

Erwiderungsschriftsätze wurden eingereicht von

- der klagenden Partei, mit am 7. März 2000 bei der Post aufgegebenem Einschreibebrief,

- der AG öffentlichen Rechts Belgacom, mit am 7. März 2000 bei der Post aufgegebenem Einschreibebrief,

- der Regierung der Französischen Gemeinschaft, mit am 8. März 2000 bei der Post aufgegebenem Einschreibebrief,

- der Flämischen Regierung, mit am 10. März 2000 bei der Post aufgegebenem Einschreibebrief.

Durch Anordnungen vom 27. Januar 2000 und 29. Juni 2000 hat der Hof die für die Urteilsfällung vorgesehene Frist bis zum 6. August 2000 bzw. 6. Februar 2001 verlängert.

Durch Anordnung vom 12. Juli 2000 hat der Vorsitzende M. Melchior die Rechtssache dem vollzählig tagenden Hof vorgelegt.

Durch Anordnung vom 12. Juli 2000 hat der Hof die Rechtssache für verhandlungsreif erklärt und den Sitzungstermin auf den 26. September 2000 anberaunt.

Diese Anordnung wurde den Parteien und deren Rechtsanwälten mit am 13. Juli 2000 bei der Post aufgegebenen Einschreibebriefen notifiziert.

Auf der öffentlichen Sitzung vom 26. September 2000

- erschien RA L. Misson und RA L. Wysen, in Lüttich zugelassen, für die klagende Partei,
- RA F. Jongen, in Brüssel zugelassen, für die AG öffentlichen Rechts Belgacom,
- RA P. Van Orshoven, in Brüssel zugelassen, für die Flämische Regierung,
- RAin A. Joachimowicz loco RA A. Berenboom, in Brüssel zugelassen, für die Regierung der Französischen Gemeinschaft,
- haben die referierenden Richter J. Delruelle und A. Arts Bericht erstattet,
- wurden die vorgenannten Rechtsanwälte angehört,
- wurde die Rechtssache zur Beratung gestellt.

Das Verfahren wurde gemäß den Artikeln 62 ff. des organisierenden Gesetzes, die sich auf den Sprachengebrauch vor dem Hof beziehen, geführt.

III. In rechtlicher Beziehung

- A -

Intervention der Aktiengesellschaft öffentlichen Rechts Belgacom

A.1.1. Die Aktiengesellschaft öffentlichen Rechts Belgacom hat einen Interventionsschriftsatz hinterlegt.

A.1.2. Die Gesellschaft ist der Auffassung, ein Interesse an der Intervention vor dem Hof als Betreiberin von Telekommunikationsdiensten zu besitzen. Einige ihrer Dienstleistungen könnten über das Internet erteilt werden, andere nicht. Die sehr allgemeine und somit ungenaue Definition im Dekret werde jedoch in Verbindung mit dem Umstand, daß Artikel 1 5° des Dekrets vom 17. Juli 1987 über die audiovisuellen Medien die auf individuellen Abruf erbrachten Dienstleistungen nicht aus der Definition des Fernsehens ausschließe (was ein Verstoß gegen die Richtlinie vom 3. Oktober 1989 sei), zur Folge haben, daß alle neuen Dienstleistungen, die zur Übertragung von Daten, Bildern oder Ton auf individuellen Abruf Telefonleitungen in Anspruch nähmen, wobei sie nicht als Privatkorrespondenz betrachtet würden, in den Anwendungsbereich von Artikel 19^{quater} des Dekrets einbezogen würden. Somit werde die Lieferung solcher Dienstleistungen einer neuen Genehmigungsregelung unterliegen, die unweigerlich die Entwicklung hemmen und die intervenierende Partei beeinträchtigen werde.

Die Partei beabsichtige ebenso wie zahlreiche andere Marktteilnehmer die Einführung von Dienstleistungen, durch die ihren Kunden «Video-on-Demand», «Near-Video-on-Demand» oder «Pay-per-View» angeboten werden könnten, und solche Dienstleistungen seien ebenfalls in der angefochtenen Bestimmung vorgesehen. Die angefochtene Bestimmung habe zur Folge, daß solche Dienstleistungen, die bisher keinerlei Genehmigung unterlägen, in der Französischen Gemeinschaft vorher eine vom Ermessen der Regierung abhängende Genehmigung erforderten, dies in gemeinsamer Anwendung der Artikel 1 23° und 19^{quater} des Dekrets vom 17. Juli 1987, was die unternehmerische Freiheit der Partei beeinträchtige. Wenn der Hof die angefochtene Bestimmung für nichtig erkläre, werde Artikel 19^{quater} weiterhin nur auf Rundfunk- und Fernsehdienstleistungen Anwendung finden.

Schließlich habe die Partei als Anbieter des öffentlichen Telekommunikationsdienstes auf dem gesamten Gebiet des Königreiches ein Interesse an der Entwicklung sämtlicher Initiativen, die zu einer größeren Anzahl von Telekommunikationen gleich welcher Art führten, selbst wenn solche Kommunikationen nicht auf von ihr selbst angebotene Dienstleistungen ausgerichtet seien. Die in der angefochtenen Bestimmung enthaltene Genehmigungsregelung bremse oder verhindere gar die Entwicklung solcher neuen Dienstleistungen, was den Interessen der intervenierenden Partei schade.

A.1.3. Die Flämische Regierung ficht das Interesse am Prozeßbeitritt der Belgacom AG und somit die Zulässigkeit ihres Schriftsatzes an. Die Belgacom AG mache lediglich ein Interesse an der Nichtigerklärung der angefochtenen Bestimmung geltend, was nicht das Gleiche sei wie ein Interesse am Urteil des Hofes. Nur im letzteren Fall sei die Intervention annehmbar. Im übrigen erkenne die Flämische Regierung nicht, inwiefern die Belgacom AG unmittelbar und in ungünstigem Sinne von einem Urteil des Hofes betroffen sein könne, da an den angefochtenen Bestimmungen lediglich ein Verstoß gegen die Regeln der Zuständigkeitsverteilung bemängelt werde. Dies bedeute also, daß diese Bestimmungen in jedem Fall entweder von den Gemeinschaften oder vom Föderalstaat beschlossen werden könnten.

A.1.4. Die Regierung der Französischen Gemeinschaft ist der Auffassung, daß die AG öffentlichen Rechts Belgacom kein Interesse am Prozeßbeitritt nachweise. Sie habe keine Nichtigkeitsklage gegen das angefochtene Dekret eingereicht und habe auf die Nichtigkeitsklage gegen den Erlaß vom 25. November 1996, der dieselbe Definition enthalte, verzichtet. Außerdem bezwecke die angefochtene Handlung nicht die Einführung einer Regelung über Telekommunikationsdienstleistungen im allgemeinen, sondern lediglich über Rundfunkdienste. Die intervenierende Partei weise jedoch nicht nach, daß sie persönlich solche Dienste betreibe. Insofern sie die Möglichkeit geltend mache, in naher Zukunft «Video-on-Demand», «Near-Video-on-Demand» oder «Pay-per-View» anzubieten, weise sie kein aktuelles Interesse an der Nichtigerklärung nach.

In bezug auf die vier Klagegründe

A.2. Was die vier Klagegründe insgesamt betrifft, stützt sich die Regierung der Französischen Gemeinschaft auf das Urteil Nr. 76/98 vom 24. Juni 1998 und schlußfolgert, daß in Ermangelung eines in Absatz 2 von Artikel 35 der Verfassung vorgesehenen Gesetzes ein aus dem Verstoß gegen diesen Artikel abgeleiteter Klagegrund nicht annehmbar sei.

A.2.1. Hinsichtlich des Problems insgesamt vertritt der Ministerrat den Standpunkt, daß die Zuständigkeit der Gemeinschaften für Rundfunk und Fernsehen streng von der Zuständigkeit des Föderalstaates zu trennen sei, die eine Restbefugnis allgemeiner Art sei, welche die den gesamten Bereich der Telekommunikation, der Multimedia und der Informationstechnologien umfasse, mit Ausnahme von Rundfunk und Fernsehen. Dies müsse zu einer strengen Auslegung der Konzepte von Rundfunk und Fernsehen führen. Man müsse sich vor Augen halten, daß der belgische Verfassungsgeber sich für eine institutionelle Staatsreform in mehreren Schritten entschieden habe und daß beim derzeitigen Stand gemäß Artikel 35 der Verfassung, von dem nur die Übergangsbestimmung in Kraft sei, die Restbefugnis weiterhin dem Föderalstaat gehöre. Hierbei handele es sich um eine grundsätzliche Befugnis.

Die Partei erwidert der Regierung der Französischen Gemeinschaft, daß Artikel 35 der Verfassung eine juristisch bestehende Bestimmung sei; gemäß dem Postulat der Rationalität des Gesetzgebers, das heißt in diesem Fall des Verfassungsgebers, könne die Übergangsbestimmung dieses Artikels 35, der in Kraft sei, eine verfassungsrechtliche Grundlage für den Grundsatz der strengen Auslegung der Zuständigkeit der Gemeinschaften bilden.

A.2.2. Hinsichtlich der Klagegründe insgesamt fügt der Ministerrat noch hinzu, daß die jeweiligen Zuständigkeiten des Staates, der Gemeinschaften und der Regionen unter Einhaltung des Verhältnismäßigkeitsgrundsatzes und des Grundsatzes der föderalen Loyalität ausgeübt werden müßten. Indem die Französische Gemeinschaft allzu weit gefaßte und ungenaue Definitionen annehme, die das internationale Übereinkommen von Nairobi und die Richtlinien der Europäischen Gemeinschaft verletzen, greife sie in unverhältnismäßiger Weise auf die Zuständigkeiten des Föderalstaates für Telekommunikation über. Sie gehe über das eigentliche Konzept des Rundfunks hinaus und hindere den Föderalstaat somit an der Ausübung seiner Zuständigkeit; dieses Phänomen werde noch verschlimmert durch die technologischen Auswirkungen in Verbindung mit dem Konvergenzprinzip. Die Annahme der These der Französischen Gemeinschaft könnte zum Entstehen einer gefährlichen Rechtsunsicherheit führen, was die Unverhältnismäßigkeit und den Verstoß der angenommenen Definitionen gegen die föderale Loyalität beweise. Es sei im übrigen sehr bezeichnend, wenn man feststelle, daß die Flämische Gemeinschaft sehr viel vernünftiger gewesen sei, da sie die auf individuellen Abruf hin funktionierenden Dienstleistungen aus ihrer Gesetzgebung über Fernsehdienste ausgeklammert habe.

In bezug auf den ersten Klagegrund

Standpunkt der klagenden Partei

A.3.1. Der erste Klagegrund sei abgeleitet aus dem Verstoß gegen die Artikel 35 und 127 § 1 der Verfassung sowie gegen Artikel 4 Nr. 6 des Sondergesetzes vom 8. August 1980 zur Reform der Institutionen. Der Ministerrat bemängelt, daß die Artikel 2 Absatz 7, 11 Absatz 4, 15, 18 und 19 sowie die Artikel 2 Absätze 2 bis 4, 3, 4, 5, 6 und 7 sich auf Sachbereiche bezögen, die nicht zum Rundfunk oder Fernsehen gehörten, und daß sie auf die Zuständigkeit des Föderalstaates für Telekommunikation übergriffen, wobei Rundfunk und Fernsehen im Sinne des Übereinkommens von Nairobi der «Union internationale des télécommunications» (U.I.T.) nur eine der Telekommunikationsarten darstellten.

A.3.2. Der Ministerrat leite drei Schlußfolgerungen aus den im Klagegrund angeführten Regeln der Zuständigkeitsverteilung ab: Die Gemeinschaften seien nur für die ihnen zugeteilten Sachbereiche zuständig; die Zuständigkeit des Föderalstaates sei grundsätzlicher Art, während diejenige der Gemeinschaften eine Ausnahme zu dieser Zuständigkeit darstellten, die einschränkend auszulegen sei; das Konzept von Rundfunk und Fernsehen müsse deutlich definiert werden.

A.3.3. Der Ministerrat vertritt den Standpunkt, daß die Definition des Konzeptes Rundfunk und Fernsehen auf eine Schwierigkeit stoße, die sich aus der rasanten technologischen Entwicklung im Sektor der Telekommunikation und der audiovisuellen Medien ergebe. Das Phänomen des Aufeinandertreffens der Telekommunikationstechnologien mit denjenigen der Informatik dürfe nicht übersehen werden. Die Digitalisierung der Telekommunikation habe die Rahmenbedingungen grundlegend verändert. Gewiß habe der Schiedshof den Gemeinschaften innerhalb bestimmter Grenzen technische Zuständigkeiten zuerkannt, doch diese Urteile stammten aus den Jahren 1990 und 1991; damals sei der neue technologische Kontext noch nicht vorhanden gewesen. Seither sei eine Reihe neuer, sogenannter «Multimedienleistungen» entstanden, und es würden weitere entstehen. Da diese Dienstleistungen, ob sie nun zum Rundfunk oder zum Fernsehen gehörten, auf derselben Infrastruktur angeboten werden könnten, würden unweigerlich Probleme der Zuständigkeitsverteilung zwischen den Gemeinschaften und dem Föderalstaat auf technischer Ebene auftauchen; das Phänomen des Aufeinandertreffens werde zwangsläufig dazu führen, daß in dem Fall, wo eine Teilentität sich daranmache, einen technischen Aspekt einer Dienstleistung zu regeln, dieses Eingreifen sich auf die mit der gleichen Art von Infrastruktur angebotenen, jedoch in den Zuständigkeitsbereich einer anderen Obrigkeit fallenden Dienstleistungen auswirken werde.

A.3.4. Zur Festlegung des Begriffs des Rundfunks verweist der Ministerrat auf die internationalen Verträge in bezug auf Telekommunikation und deren Anwendung im belgischen Recht. Daraus schlußfolgert er, daß Rundfunk und Fernsehen nur einen kleinen Teil eines viel umfassenderen Sachbereiches ausmachten, nämlich die Telekommunikation. Das grundsätzliche Kriterium zur Unterscheidung dieser beiden Sachbereiche sei die Tatsache, daß die Rundfunksendungen dazu bestimmt seien, direkt vom Publikum im allgemeinen empfangen zu werden. Folgende Elemente seien wichtig: die Bestimmung der Sendungen, und nicht so sehr die Art der Übertragung; die Sendungen und nicht der Dienst des Rundfunks; die Sendung, und nicht so sehr das Programm, das heißt der Inhalt des Ausgestrahlten; der Begriff Publikum, der in seiner gebräuchlichen Bedeutung zu verstehen sei, das heißt das Publikum im allgemeinen, und nicht eine Kategorie von Publikum oder ein virtuelles Publikum, und schließlich der direkte Zugang zum Publikum im allgemeinen.

Um den Begriff des Rundfunks zu definieren, müsse man auf die sogenannte Methode des «Hinweisbündels» zurückgreifen. Es handele sich um folgende Hinweise: der – gleichzeitige oder nicht gleichzeitige – Empfang der Sendungen durch eine hohe Anzahl Personen, das Vorhandensein einer Kommunikation von einem Punkt zu verschiedenen Punkten, das Fehlen von Vertraulichkeit, das Fehlen einer geschlossenen Benutzergruppe, das Kriterium der kulturellen Auswirkung eines Dienstes auf das Publikum im allgemeinen, die Tatsache, daß die Ausstrahlung des Programms ununterbrochen stattfinde und direkt von allen empfangen werden könne, das Fehlen der Verschwiegenheit der übermittelten Information, das Fehlen des persönlichen Ansprechens bei der Informationsverbreitung, das Fehlen von Verbindungen von Punkt zu Punkt, das Fehlen der Interaktivität bei der Informationsverbreitung und der Ausschluß von Kommunikationsdiensten, die auf individuellen Abruf funktionierten. Unter Verwendung dieser Methode zitiert der Ministerrat eine Reihe von Diensten, die nicht zum Rundfunk gehörten, sondern unter den Begriff der Telekommunikation fielen und somit zum föderalen Zuständigkeitsbereich gehörten.

Der Ministerrat hebt sodann hervor, die in der Europäischen Union angenommenen Bestimmungen des europäischen Rechts würden auf strikte und deutliche Weise das Konzept des Rundfunks definieren und sich dabei auf einige dieser Hinweise stützen. Er veranschaulicht diese Darlegung durch zwei Richtlinien, nämlich die Richtlinie 89/552/EG des Rates vom 3. Oktober 1989 (Artikel 1) und die Richtlinie 98/84/EG des Europäischen Parlamentes und des Rates vom 20. November 1998 (Artikel 1).

Ausgehend vom Urteil Nr. 76/98 vom 24. Juni 1998 des Hofes vertritt der Ministerrat die Meinung, der Hof betrachte das Kriterium des individuellen Abrufs als ein wesentliches Element, um die Grenzen des Begriffs des Rundfunks abzustecken. Daraus schlußfolgert er, daß Dienste wie etwa «Video-on-Demand» vom Rundfunk auszuschließen seien, da es sich um Kommunikationsdienste handele, die auf individuellen Abruf hin Informations-elemente lieferten.

Ausgehend vom Urteil Nr. 52/93 vom 1. Juli 1993 ist der Ministerrat der Meinung, der Hof verlege die gesamte Diskussion über die Definition des Rundfunks deutlich in den Rahmen der kulturellen Zuständigkeiten der Gemeinschaften. Die Dienste, die nicht diese Dimension aufwiesen und im Gegensatz rein wirtschaftlicher Art seien, wie «Video-on-Demand» und Teleshopping, seien deshalb ausgeschlossen.

A.3.5. Der Ministerrat bemängelt, daß die Französische Gemeinschaft in Artikel 2 Absatz 7 des angefochtenen Dekrets eine Definition des Begriffes «andere Dienste» anwende, mit der sie ihre Zuständigkeit extensiv auslege mit dem Zweck, Dienstleistungen zu regeln, die nicht in den Sachbereich des Rundfunks fielen. Diese Definition würde Dienste umfassen, die weder Hörfunkprogramme noch Fernsehprogramme seien, sondern andere Arten von Sendungen, nämlich solche, die nicht mehr für das Publikum im allgemeinen bestimmt seien, sondern für eine einzige Person bestimmt sein könnten, was Sendungen von Punkt zu Punkt umfassen würde, Sendungen, die nicht dazu bestimmt seien, «direkt», sondern «unterschiedslos» durch das Publikum im allgemeinen empfangen zu werden, Dienste, die sich dem Kriterium der Nichtvertraulichkeit entzögen und sich in den Begriff der Rundfunkdienste einfügten, wie Dienste für die Einsichtnahme von Daten auf Internet, Dienste im Sinne von Artikel 1 Buchstabe b) Absatz 2 der Erlasses der Regierung der Französischen Gemeinschaft vom 25. November 1996, wobei die in Absatz 1 dieses Artikels enthaltene Definition der «anderen Dienste» derjenigen entspreche, die später in das angefochtene Dekret aufgenommen worden sei, Dienste und Programme, die dazu bestimmt seien, vom Publikum im allgemeinen empfangen zu werden, und nicht Sendungen mit diesem Bestimmungszweck.

Der Ministerrat hebt hervor, daß aus den Vorarbeiten der Wille der Französischen Gemeinschaft zu erkennen sei, ihre Zuständigkeit über das Konzept des Rundfunks hinaus auszudehnen, da vom Internet, vom elektronischen Handel sowie vom Videoverleih die Rede gewesen sei. Er erinnert an das Gutachten der Gesetzgebungsabteilung des Staatsrates zum Entwurf des Erlasses vom 25. November 1996 und macht geltend, daß es nicht angehe, mit einem mit einfacher Stimmenmehrheit angenommenen Gesetz einen Begriff zu definieren, der in einem Sondergesetz zur Reform der Institutionen enthalten sei. Der Ministerrat schlußfolgert, die Definition sei in bezug auf die allgemeine für die Festlegung des Begriffes des Rundfunks verwendeten Kriterien so unbestimmt, umfassend und ungenau, daß sie offensichtlich den strengen Rahmen der Zuständigkeiten der Französischen Gemeinschaft überschreite und aufgrund der allgemeinen Formulierung für nichtig zu erklären sei.

A.3.6. Der Ministerrat bemängelt, die Artikel 11 Absatz 4, 15, 18 und 19 des angefochtenen Dekrets beträfen Teleshoppingdienste, also Dienste, die nicht in einem Rundfunkprogramm enthalten seien. Solche Dienste seien mit dem elektronischen Handel verwandt, funktionierten auf individuellen Abruf und wiesen eine rein wirtschaftliche Dimension auf. Sie fielen nicht in den Zuständigkeitsbereich der Gemeinschaft.

A.3.7. Der Ministerrat bemängelt, in Artikel 2 Absätze 2, 3 und 4 und in den Artikeln 3, 4, 5, 6 und 7 des angefochtenen Dekrets werde der Bereich der Systeme des bedingten Zugangs geregelt, bei dem es sich um einen umfassenden Bereich handele, der nicht nur die Rundfunkübertragung betreffe, sondern auch den Bereich der Telekommunikation. Es gehe um die Dienste, die auf individuellen Abruf funktionierten, auf interaktive Weise, oder aber um Dienste, die nicht dazu bestimmt seien, direkt vom Publikum im allgemeinen empfangen zu werden. Ausgehend vom Urteil Nr. 1/91 vom 7. Februar 1991 des Hofes vertritt der Ministerrat den Standpunkt, daß die Französische Gemeinschaft nicht gesetzgeberisch auftreten könne für die technischen Aspekte der Systeme des bedingten Zugangs, da die Aufgabe, auf nationaler Ebene eine Kohärenz für die technischen Fragen zu wahren, der Föderalbehörde obliege.

Standpunkt der AG öffentlichen Rechts Belgacom

A.4. Die AG öffentlichen Rechts Belgacom ist der Meinung, Artikel 2 des angefochtenen Dekrets verstoße gegen Artikel 127 § 1 der Verfassung und Artikel 4 Nr. 6 des Sondergesetzes vom 8. August 1980 zur Reform der Institutionen. Die Gemeinschaften seien nicht zuständig für den audiovisuellen Sektor im allgemeinen oder für die Telekommunikation, sondern lediglich für den Rundfunk und das Fernsehen. Aus den Gutachten der Gesetzgebungsabteilung des Staatsrates sei ersichtlich, daß dieser Begriff auf der Grundlage der nachstehenden Elemente zu definieren sei: Der Rundfunk umfasse das Fernsehen, so daß es ein Pleonasmus sei, von «Rundfunk und Fernsehen» zu reden; eine Definition des Rundfunks sei zu finden in den Übereinkommen der U.I.T., u.a. dem Übereinkommen von Montreux (1965), das vor der Annahme des Sondergesetzes von 1971 in das belgische Recht umgesetzt worden sei; das Übereinkommen von Montreux sei zwar im nachhinein ersetzt worden, doch diese Änderungen hätten die Definition unangetastet gelassen. Der Rundfunk sei somit eine Kommunikationsform über Funk, deren Sendungen dazu bestimmt seien, vom Publikum im allgemeinen empfangen zu werden, und die Hörfunksendungen, Fernsehsendungen und andere Arten von Sendungen umfassen könne. Ausschlaggebend sei das Kriterium der Zweckbestimmung; die Sendungen seien dazu bestimmt, direkt vom Publikum im allgemeinen empfangen zu werden. Es sei somit zu prüfen, ob es sich bei den anderen, in der angefochtenen Bestimmung angeführten Dienstleistungen um Sendungen handele, die dazu bestimmt seien, direkt vom Publikum im allgemeinen empfangen zu werden.

In einem Gutachten vom 21. November 1995 habe der Staatsrat hervorgehoben, daß die Gemeinschaften in bezug auf das Kabelnetz lediglich befugt seien, Tätigkeiten des Rundfunks und Fernsehens zu regeln.

Da die Bestimmung als gesetzliche Bestätigung von Artikel 1 Buchstabe b) des vorstehend angeführten Erlasses vom 25. November 1996 gelte, sei sie unter Verweis auf diese vorherige Bestimmung auszulegen und insbesondere unter Verweis auf die in dieser Bestimmung angeführten Beispiele. Daraus ergebe sich, daß sie gegen die Regeln der Zuständigkeitsverteilung verstoße, da sie unter anderem die Dienste auf Anfrage betreffe, die nicht der vorstehend angeführten Definition entsprächen.

Eine Notiz vom 31. März 1995 über die Festlegung des Regelwerkes der Telekommunikationsdienste in Belgien, die vom Belgischen Institut für Postdienste und Telekommunikation (B.I.P.T.) ausgegangen sei, werde geltend gemacht für die Stützung der These, daß der Föderalstaat ausschließlich zuständig sei für die Dienste, die in Artikel 1 Buchstabe b) des vorstehend erwähnten Erlasses - der die Grundlage der angefochtenen Bestimmung bilde - als «Verteilungsdienste oder Dienste auf Anfrage, die durch ein Dialogsystem gekennzeichnet sind» bezeichnet würden.

Schließlich hebt die Partei hervor, daß die Frage der Befugnisüberschreitung bei der Annahme der angefochtenen Bestimmung von einigen Mitgliedern der Kommission aufgeworfen worden sei, daß ihren Anmerkungen jedoch keine Folge geleistet worden sei.

Standpunkt der Flämischen Regierung

A.5. In bezug auf den Grund des Problems vertritt die Flämische Regierung den Standpunkt, der Sachbereich von Rundfunk und Fernsehen sei insgesamt den Gemeinschaften übertragen worden, so daß diese Gemeinschaften vollständig dafür zuständig seien, unabhängig von ihrer Möglichkeit, sich auf Artikel 10 des Sondergesetzes vom 8. August 1980 zu berufen.

Die Flämische Regierung ist der Meinung, der Begriff Rundfunk und Fernsehen umfasse zumindest die Fernsehsendungen im Sinne von Artikel 1 Buchstabe a) der Richtlinie Nr. 89/552/EWG, abgeändert durch die Richtlinie Nr. 97/36/EG. Dies bedeute, daß der Unterschied zwischen dem Rundfunk und den anderen Formen der Telekommunikation auf der Tatsache gründe, ob der Adressat persönlich zu bestimmen sei oder nicht. «Video-on-Demand», mit dem der Benutzer gemäß seinem eigenen Wunsch bedient werde, sei also kein Rundfunk. «Near-Video-on-Demand» gehöre hingegen dazu, ganz einfach, weil dieser Dienst nicht als Antwort auf eine individuelle Anfrage hin geliefert werde, sondern gleichzeitig von allen Benutzern, die ihn auswählten, empfangen werden könne. Teletext und Teleshopping seien aus den gleichen Gründen als Fernsehsendung anzusehen, was aus der Richtlinie «Fernsehen ohne Grenzen» selbst ersichtlich sei, die davon ausgehe, daß die Rundfunkanstalten einen Teil ihrer Sendezeit der Information, dem Sport, dem Spiel, der Werbung, dem Teletext oder dem Teleshopping widmeten. Gemäß der Flämischen Regierung ergebe sich daraus, daß der Rundfunk auch dann Rundfunk bleibe, wenn er andere Dinge umfasse, wie Teletext, Teleshopping oder «Near-video-on-Demand». Im gleichen Sinne könne man nicht den Gemeinschaften vorwerfen, den bedingten Zugang zu den Medien, das «Pay-per-View», die kommerzielle Werbung oder die Ereignisse von erheblichem Interesse zu regeln, unter der Bedingung, daß es sich jeweils um Rundfunk im vorstehend beschriebenen Sinne handele. Zur Stützung dieser These werden Gutachten des Staatsrates sowie das Urteil des Hofes Nr. 124/99 vom 25. November 1999 angeführt.

Standpunkt der Regierung der Französischen Gemeinschaft

A.6.1. In bezug auf den ersten Klagegrund ist die Regierung der Französischen Gemeinschaft unter Verweis auf die Rechtsprechung des Hofes zunächst der Meinung, daß der Sachbereich von Rundfunk und Fernsehen insgesamt den Gemeinschaften zugewiesen worden sei, vorbehaltlich einer Ausnahme in bezug auf einen bestimmten Punkt, und daß die Zuständigkeit der Gemeinschaft im weiten Sinne auszulegen sei. Die Partei erkennt an, daß der Hof diese Argumentation mit einer wichtigen Nuancierung versehen habe, da er in seinen bereits angeführten Urteilen Nrn. 7/90 und 1/91 den Standpunkt vertreten habe, es obliege der Föderalbehörde, die allgemeine Aufsicht über die Radiowellen zu gewährleisten. Diese Rechtsprechung erkenne jedoch den Gemeinschaften die Befugnis zu, spezifische technische Normen für den Rundfunksektor zu erlassen, insofern diese mit den allgemeinen, vom Föderalstaat festgelegten technischen Normen kompatibel seien, und im Rahmen der Ausübung ihrer Zulassungs- oder Genehmigungsbefugnis nicht nur die technischen Normen der Gemeinschaften, sondern auch die föderalen technischen Normen anzuwenden. Die Gemeinschaften seien somit zuständig für diesen Sachbereich, selbst in seinen technischen Aspekten. Zur Stützung dieser Behauptung wird ebenfalls das bereits zitierte Urteil Nr. 52/93 angeführt.

A.6.2. Die Regierung der Französischen Gemeinschaft vertritt den Standpunkt, daß der Begriff von Rundfunk und Fernsehen unter Berücksichtigung der technischen Entwicklung und der mit den internationalen Verträgen angestrebten eigenen Zielsetzungen zu definieren sei. In einem ersten Stadium könne man auf die internationalen Telekommunikationsverträge verweisen. Aus der in Anlage 2 des Übereinkommens von Nairobi vom 6. November 1982 enthaltenen Definition gehe hervor, daß zwei Kriterien die Grundlage für den Rundfunk bildeten: die Weise der Übertragung der Information und die Bestimmung.

Die Regierung der Französischen Gemeinschaft vertritt den Standpunkt, das erste Kriterium sei im Lichte der Entwicklung der neuen Technologien nicht mehr sachdienlich. Eine Auffassung, die den Rundfunk auf die Übertragung von Sendungen mit Hilfe von Radiowellen beschränken würde, weil man 1965 keine anderen gekannt habe, würde diesen Sachbereich erstarren lassen und könne nicht dem Sondergesetzgeber zugeschrieben werden. Aus den Vorarbeiten zu den Gesetzen vom 3. Juli 1971 und vom 8. August 1980 sowie aus der Weise, in der zwei Abänderungsanträge abgewiesen worden seien, werde nämlich deutlich, daß der Rundfunk unter Berücksichtigung der Entwicklung der Telekommunikationstechniken zu definieren sei. Die Regierung ist der Meinung, diese Auffassung sei durch Gutachten der Gesetzgebungsabteilung des Staatsrates bestätigt worden und ergebe sich überdies aus dem Urteil Nr. 52/93 des Hofes. Diese Entwicklung sei auch in den internationalen Instrumenten, wie die genannte Richtlinie 89/552/EWG, feststellen, und sie werde auch vom Hohen Rat für den audiovisuellen Sektor vertreten.

In bezug auf das Kriterium der Bestimmung ist die Regierung der Französischen Gemeinschaft der Meinung, daß auch die Entwicklung der Techniken zu berücksichtigen sei. Sie stütze sich auf das Gutachten Nr. 163 vom 15. Dezember 1994 des Hohen Rates für den audiovisuellen Sektor, in dem die Entwicklung dieses Kriteriums vom technischen und soziologischen Standpunkt aus beleuchtet werde. Der Hohe Rat für den audiovisuellen Sektor schlage demzufolge drei Kriterien vor, aufgrund deren sich der Begriff des Rundfunks deutlich definieren lasse, und diese Kriterien nehme die Regierung der Französischen Gemeinschaft an. Es handele sich um folgende Kriterien: eine Übertragung durch eine zur Telekommunikation gehörende Technik, eine Übertragung, die für ein virtuell nicht definiertes Publikum bestimmt sei, sowie die nicht vertrauliche Beschaffenheit der übermittelten Botschaft.

A.6.3. In bezug auf Artikel 2 Absatz 7 des angefochtenen Dekrets ist die Regierung der Französischen Gemeinschaft der Meinung, daß in der Definition die beiden grundsätzlichen Elemente ausgedrückt würden, aufgrund deren sich der Rundfunk von den Sendungen von einer Person zur anderen unterscheiden lasse, und zwar einerseits die Tatsache, daß diese Sendungen unterschiedslos für das Publikum im allgemeinen, für einen Teil davon oder für Publikums-kategorien bestimmt seien, und andererseits das Fehlen der privaten oder vertraulichen Beschaffenheit der Botschaft. Diese Definition entspreche der Absicht des Sondergesetzgebers, der die Entwicklung der Techniken habe berücksichtigen und die Zuständigkeit der Gemeinschaften habe bestätigen wollen, angesichts dessen, daß diese Techniken als kulturelle Sachbereiche zur Bildung und Entfaltung der einzelnen Personen beitragen.

Die Regierung der Französischen Gemeinschaft ficht die These des Klägers an, wonach der Sachbereich streng auszulegen sei. Nach ihrem Dafürhalten widerspreche diese These der allgemeinen Absicht des Sondergesetzgebers.

In bezug auf die verschiedenen Elemente der Definition der Dienste vertritt die Regierung der Französischen Gemeinschaft ihrerseits den Standpunkt, daß die anderen Dienste als die Hörfunk- und Fernsehprogramme sehr wohl in das Konzept des Rundfunks paßten, so wie es im Übereinkommen von Nairobi definiert werde, das ausdrücklich auf die anderen Arten von Sendungen verweise.

In bezug auf die Entwicklung des Begriffs «Publikum» sei der Entwicklung der Technologien im Bereich des Rundfunks Rechnung zu tragen. Die Wörter «Publikum im allgemeinen» setzten einerseits voraus, daß die Sendungen keine Mitteilung von Person zu Person enthielten und somit keine vertrauliche Beschaffenheit aufwiesen, und andererseits, daß diese Sendungen für das Publikum oder einen Teil des Publikums zugänglich seien, selbst wenn dieser Zugang beispielsweise den Besitz eines Decoders voraussetze. Das Publikum müsse also nicht notwendigerweise Zugang zur Sendung haben, sondern es reiche aus, daß dieser Zugang möglich sei.

In bezug auf die Verwendung des Begriffs «unterschiedslos» anstelle von «direkt» ist die Regierung der Französischen Gemeinschaft weiterhin der Auffassung, daß der technologischen Entwicklung Rechnung zu tragen sei. Das Wort «direkt» im Übereinkommen von Nairobi habe sich daraus ergeben, daß die Übertragung durch Radiowellen erfolgt sei. Daraus dürfe man nicht schlußfolgern, daß die Verteilung über Kabel nicht ins Konzept des Rundfunks gehöre. Der Staatsrat habe übrigens immer das Gegenteil behauptet.

In bezug auf die Wörter «wenn der Inhalt der Botschaft keine Privatkorrespondenz darstellt» hebt die Regierung der Französischen Gemeinschaft hervor, daß es sich in Wirklichkeit um eine Einschränkung des Begriffs der Dienstleistung handele, das heißt eine zusätzliche Bedingung, damit eine Dienstleistung in den Anwendungsbereich der Bestimmung falle. Diese Einschränkung sei notwendig gewesen, um zwischen den Rundfunksendungen und den Sendungen von Person zu Person zu unterscheiden, da das Kriterium der Bestimmung für das Publikum eine Doppelbedeutung habe.

Bezüglich der im Erlaß vom 25. November 1996 enthaltenen Liste von Beispielen führt die Regierung der Französischen Gemeinschaft an, daß eine Handlung der ausführenden Gewalt nicht in den Zuständigkeitsbereich des Hofes falle. Die Liste sei im übrigen nicht im angefochtenen Dekret übernommen worden. Die Partei fügt hinzu, daß die angeführten Dienstleistungen in jedem Fall eine deutliche Verwandtschaft zu den herkömmlichen Rundfunkdienstleistungen aufwiesen.

Die Regierung der Französischen Gemeinschaft führt im übrigen Artikel 4 des Sondergesetzes vom 8. August 1980 an, der den Gemeinschaften die kulturellen Sachbereiche der schönen Künste und der Bibliotheken, der Diskotheken und der gleichartigen Dienstleistungen anvertraut habe, und somit auch die Möglichkeit, das Angebot zahlreicher neuer Dienstleistungen zu regeln. Sie hebt hervor, daß die Übertragungstechnik der neuen Dienstleistungen lediglich eine Nebensache im Verhältnis zur eigentlichen Dienstleistung sei, ebenso wie die Verteilung über Kabel eine technische Nebensache der Übertragung der herkömmlichen Rundfunkdienstleistungen gewesen sei, und dies erkläre, warum die Kabelverteilung in den Rundfunk übernommen worden sei. Auch Artikel 8 des Sondergesetzes vom 8. August 1980 wird angeführt.

In bezug auf die Begriffe von Dienstleistung und Sendung bemerkt die Partei, daß sowohl die Dienstleistung als auch die Sendung für das Publikum im allgemeinen, für einen Teil davon oder für eine Publikums-kategorie bestimmt sei.

Hinsichtlich des Verweises auf die Vorarbeiten vertritt die Partei den Standpunkt, daß keinerlei Argument aus den Diskussionen abzuleiten sei, die unterschiedliche Standpunkte zu gewissen, mit jedem Klassifizierungsverfahren einhergehenden Schwierigkeiten wiedergäben. Die Französische Gemeinschaft bezeichne sich keineswegs als zuständig für alle über Kabel verteilten Dienstleistungen, sondern lediglich für die per Kabel weitergeleiteten Rundfunkdienstleistungen. Das Dekret erhebe im übrigen nicht den Anspruch, das Rundfunkkonzept oder das Fernsehkonzept zu definieren. Es definiere lediglich den Begriff anderer Dienstleistungen, ohne den Begriff des Rundfunks anzutasten. Die Berichte des Auditors des Staatsrates zu der anhängigen Aussetzungsklage gegen den Erlaß der Regierung der Französischen Gemeinschaft vom 25. November 1996 werden zur Stützung dieser These angeführt. Schließlich vertritt die Regierung der Französischen Gemeinschaft den Standpunkt, daß die aus den europäischen Richtlinien und dem bereits erwähnten Urteil Nr. 76/98 abgeleiteten Argumente in bezug auf das aufgeworfene Problem nicht sachdienlich seien.

A.6.4. In bezug auf das Teleshopping hebt die Regierung der Französischen Gemeinschaft hervor, daß Artikel 11 des angefochtenen Dekrets die in der Richtlinie 97/36/EG enthaltene Definition lediglich übertrage und daß das Teleshopping eine traditionelle Rundfunkdienstleistung sei, wenn es Bestandteil eines Fernsehprogramms sei. Diese Dienstleistung könne ebenfalls zur Kategorie der anderen Sendungen gehören, wenn sie nicht Bestandteil eines Fernsehprogramms sei. Die Französische Gemeinschaft wolle hier nicht ihre Befugnisse ausdehnen, sondern sie vollständig ausüben. Die in der angefochtenen Handlung enthaltene Definition führe ausdrücklich den Begriff «Ausstrahlung» an. Ebenso wie bei «Video-on-Demand» sei sowohl die «Dienstleistung» des Teleshoppings als auch die «Sendung» dazu bestimmt, vom Publikum im allgemeinen empfangen zu werden, da der übertragene Inhalt nicht von Erwägungen auf der Grundlage der Empfängerperson abhängt. Es sei unwesentlich, ob diese Dienstleistung Gegenstand eines individuellen Abrufes sei, da sie zu einer stereotypen Antwort des Senders führe und da die übertragene Botschaft nicht vertraulich sei, selbst wenn die Sendung letzten Endes nur von einem einzigen Fernsehgerät empfangen werde (ebenso wie bei den herkömmlichen Fernsehdienstleistungen).

A.6.5. In bezug auf die Systeme des bedingten Zugangs bezweckten die angefochtenen Bestimmungen, die Bestimmungen der bereits erwähnten Richtlinie 95/47/EG, die Bestandteil der audiovisuellen Politik der Europäischen Gemeinschaft sei, in die interne Rechtsordnung zu übertragen. Die darin enthaltenen Definitionen würden sich ausdrücklich auf die Rundfunkdienstleistungen beziehen. Es handele sich zwar um technische Aspekte des Rundfunks, doch nach der Rechtsprechung des Schiedshofes gehörten diese Aspekte zum Zuständigkeitsbereich der Gemeinschaften, und dies habe im übrigen auch der Hohe Rat für den audiovisuellen Sektor erklärt.

Antwort des Ministerrates

A.7.1. Die von der Französischen Gemeinschaft vertretene Auslegung im weiten Sinne widerspreche der heutigen Verfassungslogik und der sich daraus ergebenden Zuständigkeitsverteilung. Der Ministerrat ficht ebenfalls die Auslegungsgrundsätze an, die die Regierung der Französischen Gemeinschaft von den Urteilen des Hofes abzuleiten vorgibt. Er ist der Auffassung, daß nach dieser Rechtsprechung lediglich die spezifischen Aspekte des Rundfunks in die Zuständigkeiten der Gemeinschaften aufgenommen worden seien und daß der Hof die Diskussion in den Rahmen der Festlegung der «kulturellen» Zuständigkeiten versetze.

Der Ministerrat ist ebenfalls der Auffassung, daß die Urteile des Hofes Nrn. 7/90 und 1/91 mit großer Vorsicht auszulegen seien, da diese Urteile zu einem Zeitpunkt ergangen seien, als der neue technologische Kontext noch nicht bestanden habe. Es müsse also für jeden betroffenen technischen Aspekt geprüft werden, ob er ein spezifisches Merkmal des Rundfunks darstelle oder nicht; man müsse auch darauf achten, daß sich aus einer technischen Befugnis (beispielsweise für eine Infrastruktur wie Kabel) in Verbindung mit einer Zuständigkeit der Gemeinschaften für eine Rundfunkdienstleistung nicht die Zuständigkeit der Gemeinschaft zur Verwaltung all dessen ergebe, was auf dieser Infrastruktur als Dienstleistung angeboten werden könne. Im übrigen dürfe man nicht aus den Augen verlieren, daß gewisse Entscheidungen über technische Normen oder Genehmigungen sich unweigerlich auf den Bereich der Telekommunikation, der weiterhin zum föderalen Zuständigkeitsbereich gehöre, auswirken würden. Indem der Hof den Nachdruck auf die Zuständigkeit der Gemeinschaften für die «spezifischen» technischen Aspekte des Rundfunks gelegt habe, habe er wahrscheinlich bereits damals erkannt, wie vielschichtig die Kommunikationstechnologien seien.

Der Ministerrat bemängelt insgesamt, daß das Dekret der Französischen Gemeinschaft einerseits Dienstleistungen regelt, die nicht zum Rundfunk gehörten, und andererseits gewisse Dienstleistungen regelt, die offenbar zum Rundfunk gehörten, jedoch technische Aspekte aufwies, die nicht nur für den Rundfunk spezifisch seien. Wenn man diese zweite Art von Zuständigkeit annehmen würde, so würde man unweigerlich eine große Verwirrung in einem bedeutenden Teil der belgischen Gesetzgebung über neue Informationstechnologie einführen wegen des Phänomens der Konvergenz. Daher vertrete der Ministerrat den Standpunkt, daß es einerseits den Gemeinschaften obliege, die auf diesem Gebiet gefaßten nationalen technischen Normen einzuhalten und nicht die Initiative zu ihrer Festlegung zu ergreifen, und andererseits, daß die Gemeinschaften nur eine technische Zuständigkeit besäßen für alles, was nur «spezifisch» mit dem Rundfunk zusammenhänge, und nicht für technische Aspekte, die auch die anderen Telekommunikationsmittel beträfen. Er stützt sich diesbezüglich auf das Urteil des Hofes, der davon ausgehe, daß die technischen Normen über die Senderleistung und die Vergabe der Frequenzen «ohne Rücksicht auf die Bestimmung für den gesamten Funkverkehr gemeinsam bleiben müssen».

A.7.2. In bezug auf die Definition des Rundfunkkonzeptes ist der Ministerrat der Auffassung, daß die Auslegung im weiteren Sinne und entsprechend der Entwicklung, so wie sie von der Regierung der Französischen Gemeinschaft vorgenommen werde, abzulehnen sei, weil sie gegen das Legalitätsprinzip verstoße; dieses setze voraus, daß die Verteilung der Zuständigkeiten zwischen dem Föderalstaat und den Gemeinschaften nur unter Bezugnahme auf die im belgischen Recht anwendbare Definition des Rundfunks, so wie sie sich aus dem internationalen Übereinkommen von Nairobi ergebe, erfolgen könne.

Der Ministerrat erinnert an die verschiedenen Kriterien, anhand deren man den Rundfunk definieren könne; diese Kriterien seien bereits in der Klageschrift enthalten. Der Französischen Gemeinschaft wirft er insbesondere vor, das für das Publikum bestimmte Programm mit der Sendung, die für den direkten Empfang durch das Publikum im allgemeinen bestimmt sei, zu verwechseln. Er ist der Auffassung, daß diese Argumentation eine Gemeinschaft dazu veranlassen könnte, sich zur Regelung des Zugriffs auf eine Webseite oder auf die gesprochene Ansage der Uhrzeit oder des Wetterberichts per Telefon für zuständig zu halten, mit der Begründung, daß der Inhalt dieser Dienstleistungen für alle bestimmt und *a priori* für jeden Benutzer identisch sei, obwohl es sich eindeutig um Telekommunikationsdienstleistungen und nicht um Rundfunkdienstleistungen handele.

Der Ministerrat wirft der Französischen Gemeinschaft außerdem vor, auf den Begriff der Publikums-kategorie zurückzugreifen, die im übrigen nur aus einer einzigen Person bestehen könne. Dies deute erneut auf eine Verwechslung zwischen dem Begriff des Programms und dem Begriff der Sendung hin. Die Gemeinschaft wolle auf diese Weise die Kommunikation des Typs «point to point» in den Begriff des Rundfunks aufnehmen, wie beispielsweise Videokonferenzen oder Teleshopping, die zweifellos zum föderalen Zuständigkeitsbereich gehörten. Der Ministerrat ist der Auffassung, daß es im übrigen nicht notwendig gewesen sei, auf das Konzept «Publikums-kategorie» zurückzugreifen, um die Zuständigkeit der Gemeinschaft für das Fernsehen mit Decoder zu rechtfertigen, da die Ausstrahlung dieser Fernsehdienstleistungen wirklich dazu bestimmt sei, vom Publikum im allgemeinen empfangen zu werden, wobei jeder diese - wenn auch gestörten - Sendungen auf seinem Fernsehgerät sehen könne. Es handele sich hier also um ein Verteilungssystem des Typs «point to multipoint».

A.7.3. Der Ministerrat erinnert an die Bedeutung des europäischen Rechts auf diesem Gebiet. Er hebt hervor, daß sowohl die Europäische Kommission als auch das Europäische Parlament und der Rat als Kriterium der Zugehörigkeit zum Rundfunkbereich das technische Kriterium «point to multipoint» angenommen hätten. Der Ministerrat erinnert daran, daß das angefochtene Dekret dazu diene, die Richtlinie 95/47/EG sowie die Bestimmungen der Richtlinie 97/36/EG in die innere Rechtsordnung zu übertragen. Auch wenn die Französische Gemeinschaft sich als hierfür zuständig erachtet habe, habe sie es gemäß den in den beiden Richtlinien festgelegten Definitionen und unter Einhaltung derselben tun müssen. Der Grundsatz des Vorrangs des europäischen Rechts vor dem belgischen Recht gelte nämlich für die Französische Gemeinschaft.

Der Ministerrat schlußfolgert aus einer Prüfung der Entwicklung des europäischen Rechts, daß dieses gegen die Dezentralisierung und den Wildwuchs der Vorschriften auf technischem Gebiet spreche. Auch wenn jede auf einem Netzwerk angebotene Dienstleistung besondere Regeln bezüglich ihres Inhaltes erforderlich machen könne, müsse die Frage der Infrastrukturen und diejenige der mit diesen Infrastrukturen verbundenen Dienstleistungen (beispielsweise der bedingte Zugang) getrennt und möglichst einheitlich geregelt werden, ungeachtet der Art der auf dem Netzwerk angebotenen Dienstleistungen.

A.7.4. Aus der Analyse des bereits zitierten Urteils Nr. 76/98 leitet der Ministerrat ab, daß die Dienste, die auf individuellen Abruf Informationen erteilen, nicht in die Definition des Rundfunks einbezogen werden könnten, da diese voraussetze, daß «die Sendung dazu bestimmt ist, vom Publikum im allgemeinen direkt empfangen zu werden». Indem die Französische Gemeinschaft den Begriff «direkt» durch den Begriff «unterschiedslos» ersetze, ändere sie grundsätzlich und unbegrenzt das Konzept des Rundfunks ab. Die Vorarbeiten zum angefochtenen Dekret zeigten im übrigen die Unsicherheit der Französischen Gemeinschaft in bezug auf die Grenzen ihrer Zuständigkeit, beispielsweise für Internetdienste, auf. Nach Auffassung des Ministerrates sei es ganz klar, daß eine Kommunikation über das Internet eine «point to point»-Kommunikation sei, von einem Kunden zu einem Server, also einem Dienst, der die Information auf Anfrage des Benutzers erteile. Selbst wenn der Inhalt der Webseite für alle der gleiche sei, sei die Sendung nicht dazu bestimmt, direkt von der Öffentlichkeit im allgemeinen empfangen zu werden. «Video-on-Demand» sei ebenfalls vom Rundfunkkonzept ausgeschlossen.

Der Ministerrat hebt hervor, daß die Flämische Gemeinschaft im Unterschied zur Französischen Gemeinschaft eine Definition der Fernsehdienste gewählt habe, die jene Dienste ausschließe, die auf individuellen Abruf Informations-elemente oder andere Leistungen lieferten. Dieser Unterschied in der Wahl der einzelnen Gemeinschaften werfe ein bedeutendes Problem hinsichtlich der Einheitlichkeit der Telekommunikationssysteme in Belgien auf. Eine Einrichtung, die «Video-on-Demand»-Dienstleistungen erbringen wolle, sei nämlich gemäß den derzeitigen Dekretsbestimmungen verpflichtet, bei der Französischen Gemeinschaft eine Genehmigung zu beantragen, während dies in der Flämischen Gemeinschaft nicht der Fall sei.

A.7.5. In bezug auf die aus Artikel 4 Nrn. 3 und 5 des Gesetzes vom 8. August 1980 abgeleitete Argumentation der Regierung der Französischen Gemeinschaft entgegnet der Ministerrat zunächst, daß es sich um irrelevante Bestimmungen handele, da während der Vorarbeiten zum Dekret oder in den Gutachten der Gesetzgebungsabteilung des Staatsrates nie auf diese Sachbereiche hingewiesen worden sei. Der Ministerrat vertritt sodann den Standpunkt, daß sich der Hauptgegenstand des Dekrets nicht auf diese Sachbereiche beziehe, denen man im übrigen gemäß den Vorarbeiten zu den Gesetzen zur Reform der Institutionen ihre eigentliche Bedeutung beimessen solle. Es seien nur nicht-kommerzielle Dienstleistungen vorgesehen. Die Französische Gemeinschaft beabsichtige jedoch, mit dem angefochtenen Dekret die Sachbereiche und Dienstleistungen zu regeln, die eine kommerzielle Dimension aufwiesen, wie beispielsweise «Video-on-Demand» oder Teleshopping. Eine solche Auslegung verfälsche das Konzept des «kulturellen Sachbereiches».

Schließlich erkenne der Ministerrat nicht, inwiefern die Bezugnahme auf das Übereinkommen der Weltorganisation für Geistiges Eigentum (WIPO) über Urheberrechte im vorliegenden Fall irgendwie sachdienlich sei. Die im Bereich der Urheberrechte angewandten Konzepte hätten nämlich gar nichts mit dem Sachbereich des Rundfunks zu tun, und die anwendbaren Definitionen unterschieden sich von einem Normengefüge zum anderen und könnten auf keinen Fall irgendeine Übertragung rechtfertigen.

A.7.6. In bezug auf den ersten Klagegrund antwortet der Ministerrat zunächst auf die Argumentation der Französischen Gemeinschaft, indem er erklärt, sich den im bereits erwähnten Bericht des Auditors des Staatsrates enthaltenen Schlußfolgerungen nicht anschließen zu können. Er ist der Auffassung, daß mehrere Abschnitte dieses Berichtes juristisch nicht konform seien. Zunächst werde es in diesem Bericht systematisch unterlassen, die auf individuellen Abruf funktionierenden Dienstleistungen oder die Dienstleistungen «point to point» vom Bereich des Rundfunks auszuschließen. Hierbei handele es sich jedoch um eine wesentliche Dimension des Problems. Sodann sei dieser Bericht zu einem Zeitpunkt verfaßt worden, als gewisse Normen des europäischen Rechts auf diesem Gebiet noch nicht veröffentlicht gewesen seien, und zu einem Zeitpunkt, als der Schiedshof sein Urteil Nr. 76/98 noch nicht gefällt habe. Er sei also diesbezüglich juristisch überholt.

Das Hinzufügen der im Übereinkommen von Nairobi enthaltenen Definition, das die Französische Gemeinschaft durch eine der Entwicklung entsprechende Auslegung zu rechtfertigen versuche, sei nach Auffassung des Ministerrates abzulehnen, denn eine solche Auffassung sei *contra legem*. Der Vorrang des europäischen Rechts werde also mißachtet. Es würde im übrigen zur Folge haben, daß jedem Gestalter einer kommerziellen Webseite die Verpflichtung auferlegt würde, die Genehmigung der Französischen Gemeinschaft zu beantragen.

In bezug auf die im bereits erwähnten Erlaß vom 25. November 1996 enthaltene Liste von Beispielen ist es nach Auffassung des Ministerrates deutlich, daß Artikel 2 Absatz 7 des angefochtenen Dekrets eine gesetzgeberische Bestätigung des Erlasses darstelle und daß die beiden Bestimmungen dieses Erlasses als ein untrennbares Ganzes zu betrachten seien.

Der Ministerrat schlußfolgert, daß die im angefochtenen Dekret enthaltene Definition und die Anwendung der vom Hohen Rat für den audiovisuellen Sektor festgelegten drei Kriterien des Rundfunks, auf die die Regierung der Französischen Gemeinschaft Bezug nehme, so weitreichend seien, daß sie eine Reihe von Dienstleistungen («Video-on-Demand», Teleshopping, Börsendienstleistungen auf Internet, Wettdienste «online») umfaßten, die eindeutig keinerlei Zusammenhang mit dem Rundfunk aufwiesen. Dies reiche zur Rechtfertigung einer Nichtigerklärung aus wegen der allgemeinen Formulierung der Begriffe.

A.7.7. In bezug auf das Teleshopping antwortet der Ministerrat der Regierung der Französischen Gemeinschaft, daß die Bezugnahme auf die in der europäischen Richtlinie enthaltene Definition es der Französischen Gemeinschaft nicht erlaube, ihre Befugnisse zu überschreiten; selbst wenn die bekannte Fernsehsendung «Téléachat» in den Begriff des Rundfunks falle, sei dies nicht der Fall für das sogenannte Teleshopping, das heißt eine Dienstleistung, zu der die direkte Übertragung von Bestellungen für Verbrauchsgüter per Computer, telefonisch oder per Kabel gehöre. Die Zuständigkeit der Gemeinschaft für eine solche Dienstleistung, die in der Kategorie der anderen Arten von Sendungen enthalten wäre, anzunehmen, würde zur Mißachtung des in der Richtlinie festgelegten Begriffs der Fernsehsendung führen. Beim Vergleich der Definitionen des Teleshoppings (Artikel 11 Absatz 4 des angefochtenen Dekrets) und der anderen Dienstleistungen (Artikel 2 Absatz 7 dieses Dekrets) stelle man fest, daß es keinen Unterschied zwischen dem elektronischen Handel und dem neuen Teleshopping, das die Französische Gemeinschaft regeln wolle, gebe.

Der Ministerrat fügt seiner Überlegung schließlich hinzu, daß am 1. Januar 2000 im *Belgischen Staatsblatt* ein Erlaß der Regierung der Französischen Gemeinschaft vom 28. Oktober 1999 erschienen sei, der es der L.T.A. AG erlaube, über Kabel einen Teleshoppingdienst und einen Teletextdienst einzurichten, und der es diesem Unternehmen ebenfalls gestatte, einen Sender für Funkverbindungen mit dem Ziel eines Rundfunks einzurichten und zu betreiben. Dieser Erlaß beruhe auf Artikel 19 *quater* des Dekrets vom 17. Juli 1987 und auf dem Erlaß vom 25. November 1996, was bedeute, daß die Französische Gemeinschaft die Dienstleistungen der L.T.A. AG eindeutig in die Kategorie der anderen Dienstleistungen einordne. In anderen Fällen stütze sich die Französische Gemeinschaft auf andere Bestimmungen des Dekrets vom 17. Juli 1987. Somit scheine es unerlässlich zu sein, daß sie eine klare und ausdrückliche Erklärung zu diesem Punkt abgebe, denn all dies beweise, daß sie zwei Arten des Teleshoppings zu regeln gedenke.

A.7.8. In bezug auf das System des bedingten Zugangs fügt der Ministerrat seiner Argumentation hinzu, daß man zum richtigen Verständnis der Verbindung zwischen gewissen Arten von Dienstleistungen, die von der Französischen Gemeinschaft geregelt würden, und dem Sachbereich der Telekommunikation auf den Inhalt der im Gesetz vom 21. März 1991 zur Umstrukturierung bestimmter öffentlicher Wirtschaftsunternehmen festgelegten Definitionen zurückgreifen müsse. Wichtig seien folgende Konzepte: Telekommunikationsdienst, öffentlicher Telekommunikationsdienst, geschlossene Benutzergruppe, Telekommunikationsnetz und öffentliches Telekommunikationsnetz. Der Ministerrat urteile, daß der Reflex, der in der Überlegung bestehe, bei einer per Kabel angebotenen Dienstleistung gebe es eine große Wahrscheinlichkeit, daß sie im Begriff des Rundfunks enthalten sei, jeglicher Grundlage entbehre. Man müsse die föderale Zuständigkeit für den Sachbereich der Telekommunikation berücksichtigen. Auf die Argumentation der Französischen Gemeinschaft entgegnet der Ministerrat, es sei hinsichtlich des Konvergenzphänomens deutlich, daß der Sachbereich des Systems des bedingten Zugangs nicht spezifisch für den Sachbereich des Rundfunks sei. Die Französische Gemeinschaft, die auf das Konzept des digitalen Fernsehens zurückgreife, unterlasse die Präzisierung, daß dieser Begriff nicht nur Rundfunkdienstleistungen umfasse, sondern ebenfalls Dienstleistungen, die zum Begriff der Telekommunikationsdienste gehörten, wie etwa Datendienste (beispielsweise Download von Software oder Spielen). Die europäische Gesetzgebung schließe solche Dienstleistungen ausdrücklich aus dem Sachbereich des Rundfunks aus. Der Ministerrat verweist diesbezüglich auf mehrere Studien. All dies spreche nach Auffassung des Ministerrates dafür, die Zuständigkeit für die technischen Aspekte im Bereich des Systems des bedingten Zugangs auf föderaler Ebene zu zentralisieren, was der Rechtsprechung des Schiedshofes entspreche und der einzige Standpunkt sei, mit dem sich die absolute Rechtsunsicherheit wegen des Konvergenzphänomens vermeiden lasse. Allgemein müsse in den technischen Sachbereichen, die allen Funkkommunikationen gemeinsam seien, die Zuständigkeit des Föderalstaates Anwendung finden.

Antwort der AG öffentlichen Rechts Belgacom

A.8. Die intervenierende Partei ist der Auffassung, daß die Französische Gemeinschaft den Urteilen des Hofes, die nuancierter seien in bezug auf die Möglichkeit der Gemeinschaften, die technischen Aspekte in diesem Bereich zu regeln, eine allzu absolute Bedeutung beimesse. Es wird auf die Urteile Nrn. 1/91, 52/93 und 76/98 hingewiesen. Nach Darlegung der Partei gehe aus diesen Urteilen keineswegs hervor, daß die Gemeinschaften für die gesamte Kabelpolitik zuständig geworden seien, und *a fortiori* nicht für das, was über das Kabel verlaufe und nicht zum Rundfunk gehöre. Allgemein sei zwischen Leitungen und Inhalten zu unterscheiden; die Zuständigkeit für die Inhalte habe nicht die Zuständigkeit für alle Leitungen, auf denen diese Inhalte übertragen würden, und auch nicht für andere, über die besagten Leitungen verlaufende Inhalte zur Folge.

Der in den bereits erwähnten Dokumenten definierte Begriff des Rundfunks bleibe das entscheidende Kriterium. Die Partei weist darauf hin, daß das Übereinkommen von Nairobi durch das Genfer Übereinkommen vom 22. Dezember 1992 ersetzt worden sei, in dem die gleiche Definition des Rundfunks beibehalten worden sei. Diese Definition verweise auf ein unverändertes Kriterium der Zweckbestimmung; dem von der Französischen Gemeinschaft vorgeschlagenen «modernisierten» Kriterium, in dem der Begriff des «virtuellen Publikums» und der «Nicht-Vertraulichkeit» erwähnt sei, könne man sich nicht anschließen. Im übrigen sei die Bedeutung des Gutachtens des Hohen Rates für den audiovisuellen Sektor zu relativieren, da er in seiner damaligen Zusammensetzung keine unabhängige Behörde, sondern eine dem direkten Einfluß der Regierung der Französischen Gemeinschaft unterstehende Einrichtung gewesen sei.

Es sei symptomatisch festzustellen, daß die Französische Gemeinschaft die in der Richtlinie «Fernsehen ohne Grenzen» enthaltene Definition der Fernsehdienstleistungen teilweise zitiere, ohne anzugeben, daß sie die auf individuellen Abruf erteilten Dienstleistungen ausschließe, und dies sei das entscheidende Element der Definition. Dies beweise, daß die Gemeinschaft ihre Zuständigkeit über das vom Sondergesetzgeber Vorgesehene hinaus ausdehnen wolle. Die von der Französischen Gemeinschaft vorgeschlagene Definition habe zur Folge, wenn nicht gar zum Zweck, sie für sämtliche auf Internet verfügbare Dienstleistungen (Webseiten und Diskussionsforen) zuständig zu machen.

Gemäß dieser Partei sei zu unterscheiden zwischen dem Begriff der Sendung, der tatsächlich eine einseitige Mitteilung in Echtzeit beinhalte, und dem Begriff der Dienstleistung, der eine viel umfassendere Tragweite habe, da er ein Dialogsystem und die Lieferung zu gleich welchem Zeitpunkt entsprechend dem Wunsch des Adressaten ermögliche. Außerdem sei zwischen dem Begriff «Teil des Publikums» und dem Begriff «Publikum mit Möglichkeit des Zugangs» zu unterscheiden.

Die Belgacom AG ist im übrigen der Auffassung, daß die Auslegung der angefochtenen Bestimmung nicht von der Liste zu trennen sei, die im Erlaß vom 25. November 1996 enthalten gewesen sei, da aus den Vorarbeiten hervorgehe, daß diese Definition in ein Dekret umgewandelt worden sei, um sie vor der Gesetzmäßigkeitskritik durch den Staatsrat zu schützen.

Schließlich ist diese Partei der Auffassung, die Französische Gemeinschaft führe vergeblich Artikel 10 des Sondergesetzes vom 8. August 1980 an. Man könne nicht behaupten, daß die vorgeblich von der Französischen Gemeinschaft ausgeübte Zuständigkeit notwendig sei zur Ausübung der Zuständigkeit der Gemeinschaften für den Rundfunk und daß die beschlossene Regelung eine nebensächliche Auswirkung auf die diesbezügliche Zuständigkeit des Föderalstaates habe.

Antwort der Regierung der Französischen Gemeinschaft

A.9. Zur Hauptsache entgegnet die Regierung der Französischen Gemeinschaft auf die These der AG öffentlichen Rechts Belgacom, es obliege nicht dem B.I.P.T., die Liste der in den föderalen Zuständigkeitsbereich fallenden Dienstleistungen festzulegen. Sie fügt hinzu, das B.I.P.T. sähe selbst ein, daß der Inhalt zahlreicher, von ihm aufgezählter Dienstleistungen nicht in den föderalen Zuständigkeitsbereich falle, und das B.I.P.T. handle schließlich so, als ob das Konzept des Rundfunks zeitlich erstarrt sei und dieser Begriff von der technologischen Entwicklung unberührt bliebe.

In bezug auf den zweiten Klagegrund

Standpunkt der klagenden Partei

A.10. Der Ministerrat führt einen zweiten Klagegrund an, der aus dem Verstoß gegen die Artikel 35, 39, 127, 128 und 129 der Verfassung und gegen Artikel 6 § 1 VI Absatz 5 Nrn. 4 und 7 des Sondergesetzes vom 8. August 1980 abgeleitet sei. Er vertritt den Standpunkt, daß Artikel 2 Absätze 2, 3 und 4 sowie die Artikel 3 bis 7 des angefochtenen Dekrets sich auf das Wettbewerbsrecht, das Recht der Handelspraktiken sowie das industrielle und geistige Eigentum bezögen, also Sachbereiche, für die der föderale Gesetzgeber zuständig sei. Zur Unterstützung dieser These führt er das Gutachten des Staatsrates Nr. 54.189 an. Er ist der Auffassung, daß die im ersten Klagegrund dargelegte Zuständigkeit des Staates auf technischer Ebene noch untermauert werde durch seine Zuständigkeit für die im zweiten Klagegrund angeführten Sachbereiche. Unter diesen Bedingungen sei jegliche Bezugnahme auf die Theorie der impliziten Befugnisse auf der Grundlage von Artikel 10 des Sondergesetzes vom 8. August 1980 abzuweisen.

Standpunkt des Ministerrates

A.11. Die Regierung der Französischen Gemeinschaft bemerkt, daß der Staatsrat, nachdem er festgestellt habe, daß die angefochtenen Bestimmungen sich auf das Wettbewerbsrecht, die Handelspraktiken sowie das industrielle und geistige Eigentum bezögen, den Standpunkt vertreten habe, diese Bestimmungen hätten vom Gemeinschaftsrecht aufgrund der impliziten Befugnisse angenommen werden können. Die Partei zitiert die Erläuterungen der Beauftragten der Ministerpräsidentin der Französischen Gemeinschaft dem Staatsrat gegenüber, und diese Erläuterungen hätten die Gesetzgebungsabteilung des Staatsrates überzeugt. Der bedingte Zugang sei nämlich ein wesentliches Element der Organisation der audiovisuellen Landschaft in ihrer jüngsten Entwicklung, insbesondere des digitalen Fernsehens gegen Bezahlung, und zwar insofern, als die Europäische Union auf diesem Gebiet eine spezifische Richtlinie angenommen habe. Der Französischen Gemeinschaft sei es daher als notwendig erschienen, die europäischen Vorschriften zu übertragen, wobei die Übertragung dieser Vorschriften mit der Ausübung ihrer Hauptzuständigkeit für Rundfunk und Fernsehen verbunden gewesen sei und die gesamte Wettbewerbspolitik nicht von der Annahme der spezifischen Regelung für den Bereich des bedingten Zugangs betroffen sein werde. Die Französische Gemeinschaft habe ihre diesbezügliche Zuständigkeit auf die Artikel 127 § 1 der Verfassung sowie die Artikel 4 Nr. 6, 8 und 10 des Sondergesetzes zur Reform der Institutionen gestützt. Die anderen Bestimmungen, deren Verletzung im Klagegrund angeführt werde, hätten nichts mit dem Problem zu tun.

A.12. Der Ministerrat ist der Auffassung, daß die bei der Anwendung der Theorie der impliziten Befugnisse erforderlichen Bedingungen im vorliegenden Fall nicht erfüllt seien. Insbesondere die Auswirkung auf den Sachbereich des Wettbewerbs sei nicht nur nebensächlich. So sei nachgewiesen worden, daß die Französische Gemeinschaft die Dienstleistungen des bedingten Zugangs umfassend und im weiten Sinne kontrollieren wolle, indem sie eine Reihe von «point to point»-Systemen erfasse. Dies übe einen erheblichen Einfluß auf den Sachbereich der Telekommunikation und den Wettbewerb zwischen den verschiedenen Marktteilnehmern in diesem Bereich aus.

In bezug auf den dritten Klagegrund

A.13. Der Ministerrat leitet einen dritten Klagegrund aus dem Verstoß gegen die Artikel 35, 127, 128 und 129 der Verfassung sowie gegen Artikel 4 Nr. 6 des Sondergesetzes vom 8. August 1980 ab. Er bemängelt, daß die Artikel 20, 21, 22 und 23 des angefochtenen Dekrets sich auf Werbung für Tabak, Produkte auf Basis von Tabak und ähnliche Produkte sowie auf Werbung für Alkohol und alkoholische Getränke und Werbung für Arzneimittel und ärztliche Behandlungen bezögen, für die der Föderalstaat zuständig sei. Er macht geltend, daß die Rechtsprechung des Hofes in diesem Sinne festgelegt sei.

A.14. Die Regierung der Französischen Gemeinschaft führt an, daß die Gesetzgebungsabteilung des Staatsrates den Standpunkt vertreten habe, die Gemeinschaften könnten innerhalb der in Artikel 10 des Sondergesetzes vom 8. August 1980 festgelegten Grenzen die Werbung für die betreffenden Produkte in Rundfunk und Fernsehen regeln. Die Französische Gemeinschaft stütze ihre Zuständigkeit auf die Artikel 4 Nr. 6 und 10 des Sondergesetzes zur Reform der Institutionen, die in Ausführung von Artikel 127 der Verfassung angenommen worden seien. Die anderen angeführten Bestimmungen hätten mit dem aufgeworfenen Problem nichts zu tun.

A.15. Der Ministerrat ist der Meinung, daß die These der Französischen Gemeinschaft nicht der Prüfung anhand der bereits erwähnten Urteile des Hofes, deren Überlegung durch das Urteil Nr. 102/99 vom 30. September 1999 erneut bestätigt worden sei, standhalte.

In bezug auf den vierten Klagegrund

A.16. Der Ministerrat leitet einen vierten Klagegrund aus dem Verstoß gegen die Artikel 35, 127, 128 und 129 der Verfassung sowie gegen Artikel 6 § 1 VI Nrn. 4 bis 7 des Sondergesetzes vom 8. August 1980 ab. Er bemängelt, daß die Artikel 25 und 34 des angefochtenen Dekrets sich auf Sachbereiche bezögen, die zum industriellen und geistigen Eigentum sowie zur Handels- und Gewerbebefreiheit gehörten, also Sachbereiche, für die der Föderalstaat zuständig sei.

A.17. Die Regierung der Französischen Gemeinschaft führt an, daß Artikel 25 des Dekrets dazu diene, Artikel 3bis der bereits erwähnten Richtlinie 89/552/EWG umzusetzen, der der Öffentlichkeit den Zugang zu bedeutenderen Ereignissen gewährleisten solle, und daß Artikel 34 dieses Dekrets die gleiche Zielsetzung auf die Französische Gemeinschaft ausdehne. Die Partei bemerkt, daß die bedeutenderen Ereignisse weder zum Markenrecht noch zum Patentrecht, noch zum Recht der Muster und Modelle gehörten, da sie weder ein Merkmal zur Unterscheidung zwischen Produkten oder Dienstleistungen eines Unternehmens noch eine Erfindung, die durch ein Patent geschützt werden könne, noch ein Muster oder ein Modell seien. Sie fielen auch nicht in den Bereich des geistigen Eigentums. Die Freiheit von Handel und Gewerbe sei ihrerseits nicht in der im Klagegrund angeführten Bestimmung vorgesehen, sondern in Artikel 6 § 1 VI Absatz 3 des Sondergesetzes vom 8. August 1980. Das in dieser Bestimmung enthaltene Verbot betreffe keineswegs die Gemeinschaften. Im übrigen könne die Freiheit von Handel und Gewerbe nicht als eine absolute Freiheit verstanden werden, wie der Hof bereits in mehreren Urteilen erklärt habe. Die Festlegung einer Liste bedeutenderer Ereignisse, zu denen die Fernsehzuschauer Zugang haben müßten, stelle an sich keine Begrenzung dar, die unverhältnismäßig im Vergleich zur Zielsetzung sei, nämlich die Ausübung der Exklusivrechte mit dem Interesse der Fernsehzuschauer am Zugang zu solchen Ereignissen über das Fernsehen in Einklang zu bringen und somit jeglichen Mißbrauch bei der Ausübung der Exklusivrechte zu vermeiden. Das Eingreifen der Französischen Gemeinschaft in diesem Sinne habe sich als notwendig erwiesen, weil sie für diesen Sachbereich zuständig sei. Die Partei führt erneut an, daß die Französische Gemeinschaft auf der Grundlage der Artikel 127 der Verfassung und 4 Nr. 6 und 10 des Sondergesetzes zur Reform der Institutionen zuständig sei.

A.18. Der Ministerrat stellt fest, daß die angefochtenen Bestimmungen über diejenigen hinausgingen, die in Artikel 3bis der Richtlinie 97/36/EG vorgesehen seien, insofern sie der Ausübung von Exklusivrechten nicht nur für bedeutendere «Ereignisse», sondern auch für «Kategorien» von bedeutenderen Ereignissen im Wege stünden. Auf diese Weise dehne die Französische Gemeinschaft eindeutig ihre Zuständigkeit aus, indem sie umfangreichere Kategorien von bedeutenderen Ereignissen einbeziehe, ohne die geringste Rechtfertigung für diese Ergänzung abzugeben, obwohl diese Ergänzung sich unmittelbar auf die Freiheit von Handel und Gewerbe sowie auf das industrielle und geistige Eigentum auswirken könne. So könnte man sich vorstellen, daß sämtliche Automobilsportveranstaltungen als eine «Kategorie von Ereignissen» betrachtet würden.

- B -

In bezug auf die angefochtenen Bestimmungen

B.1. Die Artikel 2 bis 7 des Dekrets der Französischen Gemeinschaft vom 4. Januar 1999 zur Abänderung des Dekrets vom 17. Juli 1987 über die audiovisuellen Medien und zur Umsetzung der Richtlinie 97/36/EG vom 30. Juni 1997 sowie der Richtlinie 95/47/EG vom 24. Oktober 1995 besagen:

«Art. 2. Artikel 1 des Dekrets vom 17. Juli 1987 über die audiovisuellen Medien, der durch die Dekrete vom 19. Juli 1991, 21. Dezember 1992 und 25. Juli 1996 abgeändert wurde, nachstehend ' das Dekret ' genannt, wird wie folgt ergänzt:

' 18° Verwürfelung: die Kette der Verarbeitungsvorgänge der Ton- und Bildsignale eines Rundfunkdienstes mit dem Zweck, ihn für jede Person, die nicht über die erforderlichen Zugangsnachweise verfügt, unverständlich zu machen;

19° System des bedingten Zugangs: Gesamtheit der Hardware- und Softwaremittel, die entweder von einem oder mehreren Verwaltungssystemen für Teilnehmer oder von der Öffentlichkeit selbst im Rahmen einer örtlichen Zugangsverwaltung zu den Dienstleistungen verwendet werden, um den Zugang zu der Gesamtheit oder einem Teil einer oder mehrerer Rundfunkdienstleistungen auf das Publikum zu beschränken, das über die erforderlichen Zugangsnachweise verfügt;

20° Übergabe der Kontrollfunktion: Verfahren zum Wechseln des Systems für den bedingten Zugang, ohne daß verwürfelte Signal eines Rundfunkdienstes zu berühren;

[...]

23° Andere Dienstleistungen: andere Dienstleistungen als Hörfunk- und Fernsehprogramme, die für das Publikum im allgemeinen oder einen Teil davon bestimmt sind, die von der RTBF oder einer anderen Rundfunkanstalt ausgestrahlt werden und mit denen gleichzeitig oder nicht mit solchen Programmen Zeichen, Signale, Texte, Bilder, Töne oder Botschaften jeglicher Art bereitgestellt werden, die ohne Unterschied für das Publikum im allgemeinen, einen Teil davon oder für Publikums-kategorien bestimmt sind, wenn der Inhalt der Botschaft keine Privatkorrespondenz darstellt. '

Art. 3. In das Dekret wird ein Kapitel *Vter* mit dem Titel ' Die Betreiber von Systemen des bedingtem Zugangs ' nach Artikel 19*quinquies* eingefügt.

Art. 4. In das Dekret wird ein Artikel 19*sexies* mit folgendem Wortlaut eingefügt:

' Artikel 19*sexies*. Die gemieteten, verkauften oder dem breiten Publikum auf andere Weise zur Verfügung gestellten Geräte, mit denen sich die Signale der Dienstleistungen des digitalen Fernsehfunks entwurfeln lassen nach dem gemeinsamen europäischen Verwürfelungsalgorithmus, der durch ein anerkanntes europäisches Standardisierungsinstitut verwaltet wird, und mit denen sich die übertragenen Signale deutlich wiedergeben lassen, unter der Bedingung, daß im Falle des Mietens des betreffenden Gerätes der Mieter den geltenden Mietvertrag beachtet. '

Art. 5. In das Dekret wird ein Artikel 19*septies* mit folgendem Wortlaut eingefügt:

' Artikel 19*septies*. Die Systeme des bedingten Zugangs müssen die erforderliche technische Voraussetzung für eine kostengünstige Übergabe der Kontrollfunktion bieten, damit die Verteiler den Zugang ihrer Teilnehmer zu den Dienstleistungen des digitalen Fernsehfunks entsprechend ihrem eigenen System des bedingten Zugangs kontrollieren können. '

Art. 6. In das Dekret wird ein Artikel 19*octies* mit folgendem Wortlaut eingefügt:

' Artikel 19*octies*. Ein Betreiber eines Systems des bedingten Zugangs, der Dienstleistungen für den Zugang zu Dienstleistungen des digitalen Fernsehens produziert und vermarktet, liefert jeder Rundfunkanstalt, die ihn darum bittet, die technischen Dienstleistungen, die erforderlich sind, damit ihre Dienstleistungen des digitalen Fernsehens von den zugelassenen Fernsehzuschauern mittels Decodern, die von dem Betreiber des Systems des bedingten Zugangs verwaltet werden, empfangen werden können, dies zu gerechten, vernünftigen und nicht diskriminierenden Bedingungen.

Wenn der Betreiber von Systemen des bedingten Zugangs andere Tätigkeiten ausübt, führt er eine getrennte Buchhaltung für den gesamten Bereich seiner Tätigkeit der Lieferung von Dienstleistungen des bedingten Zugangs.

Die Rundfunkanstalten veröffentlichen eine Liste der Tarife für Fernsehzuschauer, in der berücksichtigt wird, ob die damit zusammenhängenden Geräte geliefert werden oder nicht. '

Art. 7. In das Dekret wird ein Artikel 19*nonies* mit folgendem Wortlaut eingefügt:

' Artikel 19*nonies*. Wenn die Inhaber von Rechten des industriellen Eigentums für Systeme und Produkte des bedingten Zugangs den Herstellern von Geräten für die breite Öffentlichkeit Lizenzen erteilen, müssen sie dies unter gerechten, vernünftigen und nicht diskriminierenden Bedingungen tun. Die Vergabe der Lizenzen unter Beachtung der technischen und kaufmännischen Faktoren darf von den Inhabern der Rechte nicht von Bedingungen abhängig gemacht werden, die am gleichen Produkt das Einfügen:

- entweder einer gemeinsamen Schnittstelle zum Anschluß mehrerer anderer Zugangssysteme;
- oder mit einem anderen Zugangssystem zusammenhängender Mittel, insofern der Begünstigte der Lizenz die vernünftigen und angemessenen Bedingungen zur Gewährleistung der Sicherheit der Transaktionen der Betreiber des bedingten Zugangs einhält,

verbieten, davon abraten oder es uninteressant machen. ' »

Artikel 11 des angefochtenen Dekrets besagt:

«Art. 11. [...]»

Artikel 1 12° wird durch folgende Bestimmung ersetzt:

' 12° Teleshopping: die Sendung direkter Angebote an die Öffentlichkeit für den Absatz von Waren oder die Erbringung von Dienstleistungen, einschließlich unbeweglicher Sachen, Rechte und Verpflichtungen, gegen Entgelt. '

[...]»

Artikel 15 des angefochtenen Dekrets besagt:

«Art. 15. In Artikel 24*bis* § 1 Absatz 1 des Dekrets werden die Wörter ' die in den Kapiteln IV und V vorgesehenen Rundfunkanstalten ' ersetzt durch die Wörter ' die anderen Fernsehanstalten '.

In Artikel 24*bis* § 1 Absatz 1 des Dekrets werden die Wörter ' Eigenwerbung, Teleshopping ' eingefügt zwischen den Wörtern ' Werbung ' und ' oder Teletextdienstleistungen '.

In Artikel 24*bis* § 1 Absatz 2 des Dekrets werden die Wörter ' Eigenwerbung, Teleshopping ' eingefügt zwischen den Wörtern ' Werbung ' und ' oder Teletextdienstleistungen '.

In Artikel 24*bis* § 2 des Dekrets werden die Wörter ' Eigenwerbung, Teleshopping ' eingefügt zwischen den Wörtern ' Werbung ' und ' oder Teletextdienstleistungen '.

In Artikel 24*bis* des Dekrets wird folgender Paragraph eingefügt: ' § 3*bis*. Zur Anwendung der §§ 1 und 2 werden den europäischen Werken die Werke gleichgestellt, die im wesentlichen unter Mitwirkung von Autoren und Mitarbeitern mit Aufenthaltsort in einem oder mehreren Mitgliedstaaten der Europäischen Union verwirklicht werden. Diese Werke werden jedoch im Verhältnis zu den in einem oder mehreren Mitgliedstaaten der Europäischen Union niedergelassenen Produzenten in den Gesamtkosten der Produktion dieser Werke verrechnet. '

In Artikel 24*bis* des Dekrets wird folgender Paragraph hinzugefügt: «§ 6. Dieser Artikel findet nicht Anwendung auf Fernsehdienstleistungen, die für ein örtliches Publikum bestimmt sind und nicht Bestandteil eines nationalen Netzwerkes sind. Er ist ebenfalls nicht anwendbar auf Fernsehdienstleistungen, die ausschließlich eine andere Sprache als die amtlichen oder anerkannten Sprachen der Staaten der Europäischen Union benutzen, deren Sendungen ausschließlich dazu bestimmt sind, außerhalb der Europäischen Union empfangen zu werden und die nicht direkt oder indirekt vom Publikum eines oder mehrerer Mitgliedstaaten empfangen werden. ' »

Die Artikel 18 bis 23 des angefochtenen Dekrets besagen:

«Art. 18. In Artikel 24*quinqüies* Satz 1 des Dekrets wird das Wort ' Eigenwerbung ' zwischen den Wörtern ' nicht-kommerzielle Werbung ' und ' Teleshopping ' eingefügt.

In Artikel 24*quinqüies* Absatz 1 werden die beiden letzten Sätze durch folgenden Satz ersetzt: ' Zur Anwendung der Artikel 27*quater* Absatz 5, 27*quinqüies*, 27*sexies* und 27*septies* ist das Sponsoring ausgeschlossen. '

In Artikel 24*quinqüies* wird folgender Satz hinzugefügt: ' Zur Anwendung der Artikel 27*quater* Absätze 2 und 5 sowie 27*septies* ist Eigenwerbung ausgeschlossen. '

Art. 19. § 1. In Artikel 26*ter* § 4 Absatz 2 wird das französische Wort ' interrompues ' ersetzt durch das französische Wort ' interrompus '.

In Artikel 26*ter* § 4 wird ein Absatz 3 eingefügt: ' Die Höchstzahl der Blöcke, die dem Teleshopping vorbehalten sind, ist auf acht Blöcke pro Tag begrenzt. Die Mindestdauer eines jeden Blocks ist auf 15 Minuten festgesetzt. '

§ 2. In Artikel 26*ter* § 5 des Dekrets wird ein Absatz 3 mit folgendem Wortlaut hinzugefügt: ' In jedem Angebot müssen die Kosten einschließlich Steuern der Techniken der Fernkommunikation, die zum Erhalt aller zusätzlichen Informationen hierüber und zur Bestellung angewandt werden, getrennt angeführt sein. Diese Angabe ist nicht Pflicht, wenn diese Kosten dem auf die benutzte Technik der Fernkommunikation angewandten Grundtarif entsprechen. '

§ 3. In Artikel 26*ter* § 5 des Dekrets wird folgender Absatz hinzugefügt: ' Die Teleshoppingprogramme dürfen Minderjährige nicht dazu verleiten, Verträge für den Kauf oder die Miete von Gütern und Dienstleistungen zu schließen. '

Art. 20. In Artikel 27*bis* § 3 des Dekrets werden zwischen den Wörtern ' Verbreiter von Werbung ' und den Wörtern ' zugunsten von Arzneimitteln ' die Wörter ' genehmigt aufgrund von Artikel 26 ' eingefügt.

Art. 21. Artikel 27bis des Dekrets, eingefügt durch das Dekret vom 19. Juli 1991, werden die nachstehenden Paragraphen hinzugefügt:

«§ 4. Werbung für Zigaretten und andere Tabakprodukte ist verboten.

§ 5. Werbung für Arzneimittel und ärztliche Behandlungen, die in Belgien nur auf ärztliche Verschreibung erhältlich sind, ist verboten.

§ 6. Werbung für alkoholische Getränke muß den nachstehenden Kriterien entsprechen:

- sie darf nicht speziell an Minderjährige gerichtet sein und insbesondere nicht Minderjährige beim Alkoholgenuß darstellen;

- es darf keinerlei Verbindung zwischen einer Verbesserung der physischen Leistung und Alkoholgenuß oder dem Führen von Kraftfahrzeugen und Alkoholgenuß hergestellt werden;

- es darf nicht der Eindruck erweckt werden, Alkoholgenuß fördere sozialen oder sexuellen Erfolg;

- sie darf nicht eine therapeutische, stimulierende, beruhigende oder konfliktlösende Wirkung von Alkohol suggerieren;

- Unmäßigkeit im Genuß alkoholischer Getränke darf nicht gefördert oder Enthaltbarkeit oder Mäßigkeit nicht negativ dargestellt werden;

- die Höhe des Alkoholgehalts von Getränken darf nicht als positive Eigenschaft hervorgehoben werden. ' »

Art. 22. In Artikel 27septies § 3 des Dekrets, eingefügt durch das Dekret vom 19. Juli 1991, werden die Wörter ' eine Stunde ' durch die Wörter ' drei Stunden ' ersetzt.

Art. 23. In Artikel 28 § 1 des Dekrets, abgeändert durch das Dekret vom 19. Juli 1991, wird ein 9°bis mit folgendem Wortlaut hinzugefügt:

' 9°bis. Die Programme können durch Unternehmen gesponsert werden, die unter anderem Tätigkeiten der Herstellung und des Verkaufs von Arzneimitteln und von ärztlichen Behandlungen ausüben, unter der Bedingung, daß sie nicht für Arzneimittel oder ärztliche Behandlungen werben, die nur auf ärztliche Verschreibung erhältlich sind. ' »

Artikel 25 des angefochtenen Dekrets besagt:

«Art. 25. Der durch das Dekret vom 24. Juli 1997 aufgehobene Artikel 29 des Dekrets über den ' Conseil supérieur de l'audiovisuel ' (Hoher Rat für den audiovisuellen Sektor der Französischen Gemeinschaft Belgiens) und die privaten Dienstleistungen des Hörfunks der Französischen Gemeinschaft wird in folgender Fassung wieder eingefügt:

Art. 29. § 1. Nachdem die Regierung das Gutachten des Hohen Rates für den audiovisuellen Sektor eingeholt hat, kann sie jährlich eine Liste der Ereignisse oder der Kategorien von Ereignissen festlegen, die ihres Erachtens von erheblichem Interesse für das Publikum der Französischen Gemeinschaft sind. Für diese Ereignisse darf keine Fernsehanstalt, die der Zuständigkeit der Französischen Gemeinschaft unterliegt, exklusive Senderechte in der Weise ausüben, daß ein erheblicher Teil des Publikums dieser Gemeinschaft keinen Zugang zu diesen Ereignissen durch Sendungen einer kostenlos zugänglichen Fernsehanstalt hätte. Die Regierung bestimmt, ob die Ereignisse direkt oder zeitversetzt, vollständig oder in Auszügen zu übertragen sind. Nachdem die Regierung das Gutachten des Hohen Rates für den audiovisuellen Sektor eingeholt hat, legt sie die Modalitäten fest, unter denen die vorstehend angeführten Ereignisse zugänglich sein müssen.

§ 2. Die der Zuständigkeit der Französischen Gemeinschaft unterliegenden Fernsehanstalten verzichten darauf, exklusive Senderechte auszuüben, die sie gegebenenfalls nach dem 30. Juli 1997 erworben haben, so daß einem erheblichen Teil des Publikums eines Mitgliedstaates der Europäischen Union der Zugang zu Ereignissen von erheblichem Interesse, deren Liste im Amtsblatt der Europäischen Gemeinschaften veröffentlicht wurde, über einen kostenlosen Programmdienst verweigert würde. Sie halten die besonderen Bedingungen ein, die anlässlich der Veröffentlichung der vorstehend erwähnten Listen festgelegt wurden und sich auf den direkten, zeitversetzten, vollständigen oder auszugsweisen Zugang beziehen. ' »

Artikel 34 des angefochtenen Dekrets besagt:

«Art. 34. In Kapitel IX wird ein Artikel 29bis mit folgendem Wortlaut eingefügt:

' Art. 29bis. Nachdem die Regierung das Gutachten des Hohen Rates für den audiovisuellen Sektor eingeholt hat, kann sie jährlich eine Liste der Ereignisse oder der Kategorien von Ereignissen festlegen, die ihres Erachtens von erheblichem Interesse für das Publikum der Französischen Gemeinschaft oder für einen geographisch begrenzten Teil dieser Gemeinschaft sind.

Die Regierung bestimmt, ob diese Ereignisse durch alle Fernsehanstalten, die ihrer Zuständigkeit unterliegen, vollständig oder teilweise, direkt oder zeitversetzt gesendet werden dürfen.

Diese Ereignisse dürfen demzufolge nicht Gegenstand von Exklusivrechten sein.

Nachdem die Regierung das Gutachten des Hohen Rates für den audiovisuellen Sektor eingeholt hat, kann sie die Modalitäten festlegen, unter denen die vorstehend erwähnten Ereignisse zugänglich sein müssen. ' »

In bezug auf die Intervention der Aktiengesellschaft öffentlichen Rechts Belgacom

B.2.1. Die Regierung der Französischen Gemeinschaft und die Flämische Regierung fechten das Interesse der Aktiengesellschaft öffentlichen Rechts Belgacom an, in dieser Sache zu intervenieren (A.1).

B.2.2. Die Aktiengesellschaft öffentlichen Rechts Belgacom, die im Bereich der Telekommunikationen tätig ist, möchte intervenieren, um die Klage zu unterstützen, insofern sie sich auf die Definition der «anderen» Dienstleistungen als die Hörfunk- und Fernsehprogramme im neuen Punkt 23° von Artikel 1 des Dekrets der Französischen Gemeinschaft vom 17. Juli 1987 über die audiovisuellen Medien in der durch Artikel 2 des angefochtenen Dekrets eingefügten Fassung bezieht.

Die Frage nach dem Interesse der intervenierenden Partei fällt mit der Hauptsache zusammen.

Die Einrede wird zusammen mit der Hauptsache behandelt.

Zur Hauptsache

In bezug auf Artikel 35 der Verfassung

B.3.1. Artikel 35 der Verfassung bestimmt:

«Die Föderalbehörde ist für nichts anderes zuständig als für die Angelegenheiten, die die Verfassung und die aufgrund der Verfassung selbst ergangenen Gesetze ihr ausdrücklich zuweisen.

Die Gemeinschaften oder die Regionen, jede für ihren Bereich, sind gemäß den durch Gesetz festgelegten Bedingungen und Modalitäten für die anderen Angelegenheiten zuständig. Dieses Gesetz muß mit der in Artikel 4 letzter Absatz bestimmten Mehrheit angenommen werden.

Übergangsbestimmung

Das in Absatz 2 erwähnte Gesetz legt das Datum fest, an dem dieser Artikel in Kraft tritt. Dieses Datum darf nicht vor dem Datum des Inkrafttretens des in Titel III der Verfassung einzufügenden neuen Artikels liegen, der die ausschließlichen Zuständigkeiten der Föderalbehörde festlegt.»

B.3.2. In Ermangelung des in Absatz 2 des genannten Verfassungsartikels angeführten Gesetzes kann der Hof keinerlei Prüfung anhand dieser Bestimmung vornehmen.

In bezug auf die Umsetzung der europäischen Richtlinien

B.4.1. Wie aus der Überschrift und aus den Artikeln 1 und 10 ersichtlich ist, soll das angefochtene Dekret die Umsetzung der Richtlinie 97/36/EG vom 30. Juni 1997 und der Richtlinie 95/47/EG vom 24. Oktober 1995 gewährleisten.

Die Umsetzung einer europäischen Richtlinie in die belgische Rechtsordnung kann nur unter Einhaltung der Regeln zur Festlegung der jeweiligen Zuständigkeiten des Staates, der Gemeinschaften und der Regionen erfolgen.

In bezug auf Artikel 127 § 1 der Verfassung und Artikel 4 Nr. 6 des Sondergesetzes vom 8. August 1980 zur Reform der Institutionen

B.5.1. Artikel 127 § 1 der Verfassung bestimmt:

«Die Räte der Französischen und der Flämischen Gemeinschaft regeln durch Dekret, jeder für seinen Bereich:

1. die kulturellen Angelegenheiten;

[...]».

Artikel 4 des Sondergesetzes vom 8. August 1980 zur Reform der Institutionen bestimmt:

«Die kulturellen Angelegenheiten, auf die sich Artikel 59bis § 2 Nr. 1 der Verfassung [nunmehr Artikel 127 § 1] bezieht, sind:

[...]

6. Rundfunk und Fernsehen, mit Ausnahme der Sendung von Mitteilungen der Föderalregierung.»

B.5.2. Der Sondergesetzgeber hat vorbehaltlich der von ihm vorgesehenen Ausnahme den Gemeinschaften den Sachbereich von Rundfunk und Fernsehen vollständig übertragen. Die Gemeinschaften sind zuständig, um das Statut der Rundfunk- und Fernsehdienste zu bestimmen und Regeln bezüglich der Programmgestaltung und der Ausstrahlung der Sendungen festzulegen. Diese Zuständigkeit ist nicht an eine bestimmte Ausstrahlungs- oder Übertragungsweise gebunden. Sie gestattet es den Gemeinschaften, die technischen Aspekte der Übertragung zu regeln, die einen Nebenaspekt des Sachbereichs von Rundfunk und Fernsehen darstellen.

B.5.3.1. Der Ministerrat geht von dem Grundsatz aus, daß die Begriffe «Rundfunk und Fernsehen» in Ermangelung einer Bestimmung in der Verfassung oder im Sondergesetz gemäß dem durch das Gesetz vom 28. August 1986 genehmigten Übereinkommen von Nairobi vom 6. November 1982 auszulegen seien, wonach der Rundfunk, einschließlich des Fernsehens, lediglich eine Art der Telekommunikation sei. Daraus leitet der Ministerrat ab, daß bei der Verteilung der Zuständigkeiten zwischen dem Föderalstaat und den Gemeinschaften – wobei die Telekommunikation unzweifelhaft eine föderale Befugnis darstelle – der Begriff «Rundfunk und Fernsehen» als Ausnahme zur föderalen Befugnis streng auszulegen sei.

B.5.3.2. Eine internationale Regelung der Telekommunikationen, wie sie im genannten Übereinkommen enthalten ist und auf die zwischenstaatliche Organisation der Benutzung der Frequenzen des radioelektrischen Spektrums ausgerichtet ist, kann – in Ermangelung einer ausdrücklichen Erwähnung in den Gesetzen zur Staatsreform und unter Berücksichtigung dessen, daß die Gemeinschaften ebenso wie der Föderalstaat diese vertraglichen Verpflichtungen einhalten müssen – *a priori* nicht als ausschlaggebend bezeichnet werden, um die durch die Verfassung oder kraft derselben dem Föderalstaat beziehungsweise den Gemeinschaften zugewiesenen Zuständigkeiten einzugrenzen. In dieser Aufteilung der Zuständigkeiten wird der Sachbereich «Rundfunk und Fernsehen» als ein kultureller Sachbereich im Sinne von Artikel 127 § 1 Nr. 1 der Verfassung angesehen, und diese Einstufung muß als Ausgangspunkt für jede Auslegung dienen. Als Träger von Ton und Bild sind Rundfunk und Fernsehen selbstverständlich mit der Telekommunikation verbunden, doch diese technische Verbindung kann nichts daran ändern, daß sie in der belgischen föderalen Staatsstruktur als ein kultureller Sachbereich den Gemeinschaften zugewiesen wurden.

B.5.4. Auch wenn infolge der technischen Entwicklung von einer extremen Annäherung zwischen dem Rundfunk und anderen Formen der Telekommunikation die Rede ist, hat der Sondergesetzgeber doch den Gemeinschaften den Rundfunk und das Fernsehen lediglich als kulturellen Sachbereich übertragen.

Der Rundfunk, der das Fernsehen umfaßt, unterscheidet sich von den anderen Arten der Telekommunikation insbesondere durch folgende Merkmale:

- Rundfunk bezieht sich naturgemäß auf die Ausstrahlung von Hörfunk- und Fernsehprogrammen.

- Ein Rundfunkprogramm ist für die gesamte Öffentlichkeit im allgemeinen oder einen Teil davon bestimmt, selbst wenn auf individuellen Abruf hin ausgestrahlt wird. Weder die Kommunikation von einem Sender zu einem individualisierten Empfänger («point to point»), ungeachtet dessen, ob sie durch eine Sendestation oder durch einen Fernsehzuschauer oder einen Zuhörer zustande gebracht wird, noch ein Dienst, der eine individualisierte Information auf Abruf liefert, fällt unter den Begriff des Rundfunks. Die Ausstrahlung über Funk ist nicht vertraulich.

Um zum Bereich der Normsetzungsbefugnis der Gemeinschaften zu gehören, muß die durch einen Rundfunk angebotene Dienstleistung sich in jedem Fall in die Tätigkeit der Ausstrahlung einordnen lassen können. Es geht bei dieser Tätigkeit in erster Linie um die Erstsending von Programmen durch codierte oder nicht codierte Signale, die dazu bestimmt sind, von der Öffentlichkeit direkt empfangen zu werden. Die Tätigkeiten der Ausstrahlung verlieren jedoch nicht dadurch ihre Beschaffenheit, daß dem Fernsehzuschauer oder dem Zuhörer infolge der Entwicklung der Techniken umfassendere Wahlmöglichkeiten geboten würden.

In bezug auf Artikel 2 des angefochtenen Dekrets

B.6.1. Im ersten Klagegrund wird Kritik an der Definition geübt, die Artikel 2 des angefochtenen Dekrets für die «anderen Dienstleistungen» vorsieht, nämlich «andere Dienstleistungen als Hörfunk- und Fernsehprogramme, die für das Publikum im allgemeinen oder einen Teil davon bestimmt sind, die von der RTBF oder einer anderen Rundfunkanstalt ausgestrahlt werden und mit denen gleichzeitig oder nicht mit solchen Programmen Zeichen, Signale, Texte, Bilder, Töne oder Botschaften jeglicher Art bereitgestellt werden, die ohne Unterschied für das Publikum im allgemeinen, einen Teil davon oder für Publikums-kategorien bestimmt sind, wenn der Inhalt der Botschaft keine Privatkorrespondenz darstellt».

B.6.2. Indem die Französische Gemeinschaft die Bestimmung des Programms für die Öffentlichkeit berücksichtigt, indem sie die Botschaften ausschließt, deren Inhalt eine Privatkorrespondenz darstellt, und indem sie nur die von der R.T.B.F. oder einer Rundfunkanstalt ausgestrahlten Dienstleistungen ins Auge faßt, hat sie nicht die Grenzen ihrer Zuständigkeit in bezug auf Rundfunk gemäß der unter B.5.4 angeführten Definition überschritten.

B.7.1. Der Ministerrat wirft im übrigen dem Dekretgeber vor, gewisse Dienstleistungen ins Auge fassen zu wollen, die in Artikel 1 Buchstabe b) Absatz 2 des Erlasses der Regierung der Französischen Gemeinschaft vom 25. November 1996 über die Produktion von anderen Dienstleistungen auf Kabel angeführt seien.

B.7.2. Der Hof ist nicht befugt, die Verfassungsmäßigkeit eines Erlasses zu prüfen. In dem angefochtenen Artikel 2 wird nicht die im Erlaß enthaltene Auflistung wiederholt, und er kann nicht in dem Sinne ausgelegt werden, daß er die Regierung der Französischen Gemeinschaft dazu ermächtigen würde, Dienstleistungen zu regeln, die keine Rundfunkdienste wären. Aus den Vorarbeiten zum Dekret wird übrigens deutlich, daß ein Abänderungsantrag in diesem Sinne abgewiesen wurde (*Parl. Dok.*, Parlament der Französischen Gemeinschaft, 1998-1999, Nr. 268/11, SS. 13 bis 15). Wenn die Regierung ihre Befugnisse überschreitet, obliegt es je nach Fall dem ordentlichen Richter oder dem Verwaltungsrichter, die ungesetzliche Verordnung abzulehnen oder für nichtig zu erklären.

In bezug auf die Dienstleistungen des Teleshoppings

B.8. Im ersten Klagegrund wird den Artikeln 11 Absatz 4, 15, 18 und 19 des angefochtenen Dekrets vorgeworfen, Dienstleistungen des Teleshoppings ins Auge zu fassen, die der Zuständigkeit der Gemeinschaft nicht unterlägen.

Die Gemeinschaften sind zuständig für die Regelung von Rundfunk und Fernsehen, und sie können nebensächlich Bestimmungen in bezug auf Teleshopping-Dienstleistungen annehmen, insofern es sich bei diesen Dienstleistungen um Rundfunkprogramme gemäß der Definition unter B.5.4 handelt.

Artikel 11 Absatz 4 des Dekrets definiert das Teleshopping als «die Sendung direkter Angebote an die Öffentlichkeit für den Absatz von Waren oder die Erbringung von Dienstleistungen, einschließlich unbeweglicher Sachen, Rechte und Verpflichtungen, gegen Entgelt». Weder aus dieser Definition noch aus den Artikeln 15, 18 und 19 des angefochtenen Dekrets wird ersichtlich, daß die Französische Gemeinschaft Teleshopping-Dienstleistungen ins Auge fassen wollte, die kein Rundfunkprogramm darstellten.

In bezug auf die Systeme des bedingten Zugangs

B.9. Der erste Klagegrund wirft Artikel 2 Absätze 2, 3 und 4, sowie den Artikeln 3 bis 7 des angefochtenen Dekrets vor, die Systeme des bedingten Zugangs zu regeln.

Indem die Französische Gemeinschaft Bestimmungen über Systeme des bedingten Zugangs annimmt, arbeitet sie technische Normen aus, für die sie zuständig ist unter der Bedingung, daß diese Normen als Nebensache eines ihrer Zuständigkeit unterliegenden Sachbereiches gelten, das heißt Rundfunk und Fernsehen in diesem Fall, und daß sie die technischen Normen beachtet, die der Föderalstaat erlassen kann aufgrund seiner Zuständigkeit zur Gewährleistung der allgemeinen Aufsicht über die Radiowellen.

Der Ministerrat weist nicht nach – und der Hof erkennt nicht –, inwiefern die Französische Gemeinschaft den Rahmen ihrer Zuständigkeit für Rundfunk überschritten hätte und inwiefern die nebensächlichen technischen Normen der Gemeinschaft nicht mit den föderalen Normen vereinbar wären.

In bezug auf den zweiten Klagegrund

B.10.1. Der zweite Klagegrund wirft Artikel 2 Absätze 2, 3 und 4 sowie den Artikeln 3 bis 7 des angefochtenen Dekrets vor, Sachbereiche zu regeln, die sich auf das Wettbewerbsrecht, das Recht der Handelspraktiken sowie das industrielle und geistige Eigentum bezögen, also Sachbereiche, für die der föderale Gesetzgeber zuständig sei.

B.10.2. Artikel 6 § 1 VI Absatz 5 des Sondergesetzes vom 8. August 1980 in der durch das Sondergesetz vom 8. August 1988 abgeänderten Fassung bestimmt:

«Ferner ist die Föderalbehörde allein zuständig für:

[...]

4. das Wettbewerbsrecht und das Recht bezüglich der Handelspraktiken, mit Ausnahme der Vergabe von Qualitätszeichen und Herkunftsbezeichnungen regionaler oder lokaler Art;

[...]

7. das industrielle und geistige Eigentum;

[...].».

Artikel 10 des Sondergesetzes vom 8. August 1980 bestimmt:

«Die Dekrete können in Angelegenheiten, für die die Räte nicht zuständig sind, Rechtsbestimmungen enthalten, soweit diese Bestimmungen für die Ausübung ihrer Zuständigkeit notwendig sind.»

B.10.3. Die angefochtenen Bestimmungen beziehen sich zum Teil auf das Wettbewerbsrecht und das Recht der Handelspraktiken sowie zum Teil auf das industrielle und geistige Eigentum, also Sachbereiche, für die die Föderalbehörde alleine zuständig ist. Die Französische Gemeinschaft kann diese Bestimmungen somit nur unter den in Artikel 10 des genannten Sondergesetzes vorgesehenen Bedingungen annehmen. Es ist somit erforderlich, daß die angenommene Regelung notwendig ist für die Ausübung der Befugnisse der Gemeinschaft, daß diese Sachbereiche sich für eine differenzierte Regelung eignen und daß die betreffenden Bestimmungen nur eine geringfügige Auswirkung auf diese Sachbereiche haben.

B.11. Die Französische Gemeinschaft ist zuständig, um die technischen Aspekte von Rundfunk und Fernsehen zu regeln, und so konnte sie es als notwendig erachten, die Aspekte zu regeln, die im Zusammenhang zum digitalen Fernsehen stehen, und insbesondere den bedingten Zugang, ein Verfahren, mit dem festgelegt werden kann, welche Fernsehzuschauer unter welchen Bedingungen Zugang haben werden zu den digitalen Fernsehprogrammen mittels persönlichen digitalen Decodern.

Die angefochtenen Bestimmungen, die die diesbezüglichen europäischen Vorschriften umsetzen, berühren die föderale Zuständigkeit im übrigen nur nebensächlich. Sie finden nämlich nur Anwendung in bezug auf die Beziehungen zwischen den Betreibern von Systemen des bedingten Zugangs und den Anstalten für digitales Fernsehen sowie in bezug auf die Beziehungen zwischen den Inhabern von Rechten an industriellem Eigentum bezüglich Systemen und Produkten für bedingten Zugang und den Herstellern von Geräten für die breite Öffentlichkeit.

Im übrigen erfolgt die Anwendung der Regeln der Richtlinie unbeschadet der Anwendung der allgemeinen Wettbewerbsregeln.

In bezug auf den dritten Klagegrund

B.12.1. Der dritte Klagegrund wirft den Artikeln 20 bis 23 des angefochtenen Dekrets vor, sich auf den Sachbereich der Werbung für Tabak, Produkte auf Basis von Tabak und ähnliche Produkte sowie auf Werbung für Alkohol und alkoholische Getränke und Werbung für Arzneimittel und ärztliche Behandlungen zu beziehen, für die der Föderalstaat zuständig sei.

B.12.2. Die durch das Sondergesetz den Gemeinschaften zugewiesene Zuständigkeit im Bereich der kommerziellen Rundfunk- und Fernsehwerbung erlaubt es ihnen nicht, gesetzgeberische Initiativen in bezug auf Werbeeinblendungen zu ergreifen, die Güter und Dienstleistungen zum Gegenstand haben, welche zu einem Sachbereich gehören, für den die Föderalbehörde zuständig ist. Die Art des Mediums, das diese Werbung bringt, ändert nichts an dieser Zuständigkeit.

B.12.3. Laut Artikel 5 § 1 I Nr. 2 des Sondergesetzes vom 8. August 1980 gehört im Bereich der Gesundheitspolitik zu den personenbezogenen Angelegenheiten:

«2. Die Gesundheitserziehung sowie die Aktivitäten und Dienstleistungen auf dem Gebiet der vorbeugenden Medizin, mit Ausnahme von nationalen prophylaktischen Maßnahmen.»

Aus den Vorarbeiten zu diesem Sondergesetz (*Parl. Dok.*, Senat, 1979-1980, Nr. 434-2, SS. 124-125; Kammer, 1979-1980, Nr. 627-10, S. 52) geht hervor, daß der Sondergesetzgeber den Sachbereich der «Lebensmittelgesetzgebung» aus der durch die vorstehend erwähnte Bestimmung verwirklichte Zuständigkeitsübertragung ausgeschlossen hat. Diese Benennung bezeichnete den Gegenstand des Gesetzes vom 24. Januar 1977 über den Schutz der Gesundheit der Verbraucher im Bereich der Lebensmittel und anderer Waren. Dieses Gesetz umfaßte zum Zeitpunkt der Ausarbeitung des Sondergesetzes die Regelung der Werbung für Tabak und ähnliche Produkte. Daraus ist zu schließen, daß der föderale Gesetzgeber weiterhin zuständig geblieben ist, um die Werbung für Tabakprodukte und der damit verbundenen Produkte zu regeln.

B.12.4. Dieser Zuständigkeitsvorbehalt erstreckt sich ebenfalls auf die Regelung für das Sponsoring mit Tabakprodukten.

Das gemeinsame Merkmal der Werbung und des Sponsoring ist, daß sie darauf abzielen, direkt oder - durch die Vermittlung eines Markenimages - indirekt den Verkauf von Tabakprodukten zu fördern.

B.12.5. Aus den vorstehenden Erläuterungen ist zu schlußfolgern, daß der Föderalstaat zuständig ist für das Verbot des Sponsoring mit Tabak, mit Produkten auf Basis von Tabak und ähnlichen Produkten sowie das Verbot der Werbung für diese Produkte und für die mit diesen Produkten verbundenen Marken.

B.12.6. Dasselbe gilt für die Werbung für Alkohol und alkoholische Getränke.

B.12.7. Die Werbung für Arzneimittel und ärztliche Behandlungen hängt eng mit der Angelegenheit der Ausübung der Heilkunst zusammen, wobei aus den Vorarbeiten hervorgeht, daß sie zum föderalen Kompetenzbereich gehört (*Parl. Dok.*, Senat, 1979-1980, Nr. 434-1, S. 7).

B.12.8. Indem die Artikel 20 bis 23 des angefochtenen Dekrets Bestimmungen in bezug auf die Werbung für Tabak, Alkohol, Arzneimittel und ärztliche Behandlungen enthalten, verstoßen sie gegen die diesbezügliche föderale Zuständigkeit und sind sie für nichtig zu erklären.

B.12.9. Da die Gemeinschaften zur Ausübung ihrer Zuständigkeit in bezug auf Rundfunk und Fernsehen nicht notwendigerweise in der Lage sein müssen, durch Dekret die Werbung für diese Produkte und das betreffende Sponsoring zu regeln, kann sich die Französische Gemeinschaft in diesem Zusammenhang nicht auf Artikel 10 des vorgenannten Sondergesetzes vom 8. August 1980 berufen.

In bezug auf den vierten Klagegrund

B.13. Der vierte Klagegrund wirft den Artikeln 25 und 34 des angefochtenen Dekrets vor, sich auf Sachbereiche zu beziehen, die zum industriellen und geistigen Eigentum sowie zur Handels- und Gewerbefreiheit gehörten, also Sachbereiche, für die der Föderalstaat zuständig sei.

B.14. Die Artikel 25 und 34 des angefochtenen Dekrets bezwecken, die Regierung zu ermächtigen, eine Liste von Ereignissen oder von Kategorien von Ereignissen festzulegen, bei denen davon ausgegangen wird, daß sie für die Öffentlichkeit der Französischen Gemeinschaft oder einen geographisch begrenzten Teil davon von erheblichem Interesse sind. Mit diesen Bestimmungen soll das Recht der Öffentlichkeit auf Zugang zur Ausstrahlung dieser Ereignisse gewährleistet werden, und sie schränken die Ausübung von Exklusivrechten ein.

Soweit sie diese Beschränkungen betreffen, gehören solche Bestimmungen, aus den im Urteil Nr. 124/99 unter B.3 bis B.6 dargelegten Gründen, die auch auf die angeführte Angelegenheit des industriellen und geistigen Eigentums Anwendung finden, zur Regelung in bezug auf Rundfunk und Fernsehen, für die die Gemeinschaften kraft Artikel 4 Nr. 6 des Sondergesetzes vom 8. August 1980 zur Reform der Institutionen zuständig sind.

Der Klagegrund ist nicht annehmbar.

Aus diesen Gründen:

Der Hof

- erklärt die Artikel 20 bis 23 des Dekrets der Französischen Gemeinschaft vom 4. Januar 1999 zur Abänderung des Dekrets vom 17. Juli 1987 über die audiovisuellen Medien und zur Umsetzung der Richtlinie 97/36/EG vom 30. Juni 1997 sowie der Richtlinie 95/47/EG vom 24. Oktober 1995 für nichtig, soweit sie Bestimmungen enthalten, die sich auf die Werbung für Tabak, Alkohol, Arzneimittel und ärztliche Behandlungen beziehen;

- weist die Klage im übrigen zurück.

Verkündet in französischer, niederländischer und deutscher Sprache, gemäß Artikel 65 des Sondergesetzes vom 6. Januar 1989 über den Schiedshof, in der öffentlichen Sitzung vom 31. Oktober 2000.

Der Kanzler,

L. Potoms.

Der Vorsitzende,

M. Melchior.

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN
GOUVERNEMENTS DE COMMUNAUTE ET DE REGION
GEMEINSCHAFTS- UND REGIONALREGIERUNGEN

BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST — REGION DE BRUXELLES-CAPITALE

MINISTERIE
VAN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST

N. 2000 — 3029 (2000 — 2940) [C — 2000/31452]

23 MAART 2000. — Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tot uitvoering van de ordonnantie van 11 maart 1999 betreffende de euro inzake de aanpassing van de fiscale formulieren voor de overgangperiode. — Erratum

De bekendmaking van het bovenvermelde besluit, verschenen in het *Belgisch Staatsblad* nr. 223 van 18 november 2000, bl. 38358, dient als nietig, van onwaarde en zonder gevolg te worden beschouwd.

N. 2000 — 3030 (2000 — 2941) [C — 2000/31453]

23 MAART 2000. — Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tot uitvoering van de ordonnantie van 11 maart 1999 betreffende de euro inzake de communicatie van administratieve gegevens aan de burger tijdens de overgangsfase. — Erratum

De bekendmaking van het bovenvermelde besluit, verschenen in het *Belgisch Staatsblad* nr. 223 van 18 november 2000, bl. 38362, dient als nietig, van onwaarde en zonder gevolg te worden beschouwd.

N. 2000 — 3031 (2000 — 2942) [C — 2000/31454]

23 MAART 2000. — Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tot uitvoering van de ordonnantie betreffende de euro inzake de interne berekeningen binnen de administratie voor de overgangperiode. — Erratum

De bekendmaking van het bovenvermelde besluit, verschenen in het *Belgisch Staatsblad* nr. 223 van 18 november 2000, bl. 38364, dient als nietig, van onwaarde en zonder gevolg te worden beschouwd.

MINISTERE
DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE

F. 2000 — 3029 (2000 — 2940) [C — 2000/31452]

23 MARS 2000. — Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale portant exécution de l'ordonnance du 11 mars 1999 relative à l'euro en matière d'adaptation des formulaires fiscaux pour la période transitoire. — Erratum

La publication de l'arrêté mentionné ci-dessus, parue au *Moniteur belge* n° 223 du 18 novembre 2000, p. 38358, doit être considérée comme nulle, non avenue et sans effet.

F. 2000 — 3030 (2000 — 2941) [C — 2000/31453]

23 MARS 2000. — Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale portant exécution de l'ordonnance du 11 mars 1999 relative à l'euro en matière de communication au public de données administratives pour la période transitoire. — Erratum

La publication de l'arrêté mentionné ci-dessus, parue au *Moniteur belge* n° 223 du 18 novembre 2000, p. 38362, doit être considérée comme nulle, non avenue et sans effet.

F. 2000 — 3031 (2000 — 2942) [C — 2000/31454]

23 MARS 2000. — Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale portant exécution de l'ordonnance relative à l'euro en matière de calculs internes aux administrations pour la période transitoire. — Erratum

La publication de l'arrêté mentionné ci-dessus, parue au *Moniteur belge* n° 223 du 18 novembre 2000, p. 38364, doit être considérée comme nulle, non avenue et sans effet.

ANDERE BESLUITEN — AUTRES ARRETES

MINISTERIE VAN JUSTITIE

[2000/10031]

Rechterlijke Orde

Bij koninklijk besluit van 13 november 2000, inwerkingtredend op 1 januari 2001, wordt aan Mevr. Vertongen, A., op haar verzoek, eervol ontslag verleend uit haar ambt van griffier bij de rechtbank van eerste aanleg te Gent.

Bij koninklijk besluit van 10 november 2000 is benoemd tot adjunct-griffier bij de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, Mevr. Beun, K., eerstaanwezend beambte bij de griffie van de arbeidsrechtbank te Antwerpen.

Bij koninklijke besluiten van 13 november 2000 zijn benoemd tot :
 — griffier bij de rechtbank van eerste aanleg te Oudenaarde, Mevr. Amelinckx, E., eerstaanwezend adjunct-griffier bij deze rechtbank;

— griffier bij de rechtbank van eerste aanleg te Oudenaarde, Mevr. Revnaert, M.-J., adjunct-griffier bij deze rechtbank;

MINISTERE DE LA JUSTICE

[2000/10031]

Ordre judiciaire

Par arrêté royal du 13 novembre 2000, entrant en vigueur le 1er janvier 2001, à sa demande, démission honorable de ses fonctions de greffier au tribunal de première instance de Gand, est accordé à Mme Vertongen, A.

Par arrêté royal du 10 novembre 2000 est nommée greffier adjoint au tribunal de première instance d'Anvers, Mme Beun, K., employée principale au greffe du tribunal du travail d'Anvers.

Par arrêtés royaux du 13 novembre 2000 sont nommées :
 — greffier au tribunal de première instance d'Audenarde, Mme Amelinckx, E., greffier adjoint principal à ce tribunal;

— greffier au tribunal de première instance d'Audenarde, Mme Revnaert, M.-J., greffier adjoint à ce tribunal;

— adjunct-griffier bij de rechtbank van eerste aanleg te Charleroi, Mevr. Tielemans, P., beambte op arbeidsovereenkomst bij de griffie van deze rechtbank;

— eerstaanwendig adjunct-griffier bij de rechtbank van koophandel te Mechelen, Mevr. Defaux, D., adjunct-griffier bij deze rechtbank, met ingang van 1 november 2000.

Bij koninklijke besluiten van 17 november 2000 zijn benoemd tot :

— eerstaanwendig adjunct-griffier bij het hof van beroep te Brussel, Mevr. Willem, L., adjunct-griffier bij dit hof, met ingang van 1 december 2000;

— eerstaanwendig adjunct-griffier bij de arbeidsrechtbank te Leuven, Mevr. Vanmol, A., adjunct-griffier bij deze rechtbank, met ingang van 1 december 2000;

— eerstaanwendig adjunct-griffier bij het vredegerecht van het eerste kanton Leuven, Mevr. Temperville, K., adjunct-griffier bij het vredegerecht van dit kanton, met ingang van 1 december 2000;

— griffier bij het vredegerecht van het kanton Sint-Gillis, Mevr. Allard de Bihl, S., adjunct-griffier bij het Hof van Cassatie;

— voorlopig benoemd adjunct-griffier bij de politierechtbank te Sint-Niklaas, Mevr. Roef, S., juriste op arbeidsovereenkomst bij het parket van het hof van beroep te Gent.

Bij koninklijke besluiten van 13 november 2000 zijn benoemd tot :

— adjunct-secretaris bij het parket van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Luik, Mevr. Hennes, M., beambte bij het parket van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel;

— adjunct-secretaris bij het parket van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Nijvel, Mevr. Bourgoing, N., opsteller bij dit parket;

— adjunct-secretaris bij het parket van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Luik, Mevr. Parthoens, C., beambte op arbeidsovereenkomst bij dit parket.

Bij koninklijk besluit van 13 november 2000 is aan Mevr. Vanlaer, A., adjunct-griffier bij de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, de vrijstelling van aanverwantschap verleend.

Bij ministeriële besluiten van 23 november 2000 :

— is aan Mevr. Baeten, N., eerstaanwendig opsteller bij het parket van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, opdracht gegeven om tijdelijk het ambt van adjunct-secretaris bij dit parket te vervullen;

— is aan Mevr. Van Berlo, C., beambte bij het parket van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, opdracht gegeven om tijdelijk het ambt van adjunct-secretaris bij dit parket te vervullen.

Het beroep tot nietigverklaring van de voormelde akten met individuele strekking kan voor de afdeling administratie van de Raad van State worden gebracht binnen zestig dagen na deze bekendmaking. Het verzoekschrift dient bij ter post aangetekende brief aan de Raad van State (adres : Wetenschapsstraat 33, 1040 Brussel), te worden toegezonden.

— greffier adjoint au tribunal de première instance de Charleroi, Mme Tielemans, P., employée sous contrat au greffe de ce tribunal;

— greffier adjoint principal au tribunal de commerce de Malines, Mme Defaux, D., greffier adjoint à ce tribunal, à partir du 1er novembre 2000.

Par arrêtés royaux du 17 novembre 2000 sont nommées :

— greffier adjoint principal à la cour d'appel de Bruxelles, Mme Willem, L., greffier adjoint à ce tribunal, à partir du 1er décembre 2000;

— greffier adjoint principal au tribunal du travail de Louvain, Mme Vanmol, A., greffier adjoint à ce tribunal, à partir du 1er décembre 2000;

— greffier adjoint principal à la justice de paix du premier canton de Louvain, Mme Temperville, K., greffier adjoint à la justice de paix de ce canton, à partir du 1er décembre 2000;

— greffier à la justice de paix du canton de Saint-Gilles, Mme Allard de Bihl, S., greffier adjoint à la Cour de cassation;

— greffier adjoint à titre provisoire au tribunal de police de Saint-Nicolas, Mme Roef, S., juriste sous contrat au parquet de la cour d'appel de Gand.

Par arrêtées royaux du 13 novembre 2000 sont nommées :

— secrétaire adjoint au parquet du procureur du Roi près le tribunal de première instance de Liège, Mme Hennes, M., employée au parquet du procureur du Roi près le tribunal de première instance de Bruxelles;

— secrétaire adjoint au parquet du procureur du Roi près le tribunal de première instance de Nivelles, Mme Bourgoing, N., rédacteur à ce parquet;

— secrétaire adjoint au parquet du procureur du Roi près le tribunal de première instance de Liège, Mme Parthoens, C., employée sous contrat à ce parquet.

Par arrêté royal du 13 novembre 2000, la dispense de parenté est accordée à Mme Vanlaer, A., greffier adjoint au tribunal de première instance de Termonde.

Par arrêtés ministériels du 23 novembre 2000 :

— Mme Baeten, N., rédacteur principal au parquet du procureur du Roi près le tribunal de première instance d'Anvers, est temporairement déléguée aux fonctions de secrétaire adjoint à ce tribunal;

— Mme Van Berlo, C., employée au parquet du procureur du Roi près le tribunal de première instance d'Anvers, est temporairement déléguée aux fonctions de secrétaire adjoint à ce parquet.

Le recours en annulation des actes précités à portée individuelle peut être soumis à la section administration du Conseil d'Etat endéans les soixante jours après cette publication. La requête doit être envoyée au Conseil d'Etat (adresse : rue de la Science 33, 1040 Bruxelles), sous pli recommandé à la poste.

MINISTERIE VAN MIDDENSTAND
EN LANDBOUW

[S - C - 2000/16313]

Arbeidsrechtbanken te Kortrijk, te Ieper en te Veurne. — Ontslag

Bij koninklijk besluit van 28 september 2000, dat in werking getreden is op 29 september 2000, wordt aan de heer H. Vansevenant, wonende te 8600 Diksmuide, die op 29 september 2000 de leeftijdsgrens voor de uitoefening van zijn ambt heeft bereikt, eervol ontslag verleend uit zijn ambt van rechter in sociale zaken, als zelfstandige, bij de Arbeidsrechtbanken te Kortrijk, te Ieper en te Veurne.

[2000/16311]

Arbeidshof te Luik. — Ontslag

Bij koninklijk besluit van 15 oktober 2000, dat uitwerking heeft met ingang van 21 september 2000, wordt aan de heer L. Mathy, wonende te 4470 Saint-Georges-sur-Meuse, die de leeftijdsgrens heeft bereikt, eervol ontslag verleend uit zijn ambt van raadsheer in sociale zaken, als zelfstandige, bij het Arbeidshof te Luik.

[2000/16312]

Arbeidsrechtbank te Nijvel. — Ontslag

Bij koninklijk besluit van 15 oktober 2000, dat uitwerking heeft met ingang van 22 juni 2000, wordt aan de heer B. de Geradon, wonende te 1325 Chaumont-Gistoux, op zijn aanvraag eervol ontslag verleend uit zijn ambt van rechter in sociale zaken, als zelfstandige, bij de Arbeidsrechtbank te Nijvel.

MINISTERE DES CLASSES MOYENNES
ET DE L'AGRICULTURE

[S - C - 2000/16313]

Tribunaux du travail de Courtrai, d'Ypres et de Furnes. — Démission

Par arrêté royal du 28 septembre 2000, qui est entré en vigueur le 29 septembre 2000, démission honorable de ses fonctions de juge social, au titre de travailleur indépendant, près les Tribunaux du travail de Courtrai, d'Ypres et de Furnes, est accordée à M. H. Vansevenant, domicilié à 8600 Dixmude, qui a atteint la limite d'âge pour l'exercice de ses fonctions, le 29 septembre 2000.

[2000/16311]

Cour du travail de Liège. — Démission

Par arrêté royal du 15 octobre 2000, qui produit ses effets le 21 septembre 2000, démission honorable de ses fonctions de conseiller social, au titre de travailleur indépendant, près la Cour du travail de Liège, est accordée à M. L. Mathy, domicilié à 4470 Saint-Georges-sur-Meuse, qui a atteint la limite d'âge.

[2000/16312]

Tribunal du travail de Nivelles. — Démission

Par arrêté royal du 15 octobre 2000, qui produit ses effets le 22 juin 2000, démission honorable de ses fonctions de juge social, au titre de travailleur indépendant, près le Tribunal du travail de Nivelles, est accordée à sa demande à M. B. de Geradon, domicilié à 1325 Chaumont-Gistoux.

MINISTERIE VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID

[C - 2000/12784]

13 NOVEMBER 2000. — Koninklijk besluit tot benoeming van de leden van het Paritair Comité voor de beschutte werkplaatsen en de sociale werkplaatsen (1)

ALBERT II, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités, inzonderheid op artikel 42;

Gelet op het koninklijk besluit van 15 januari 1991 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming en de bevoegdheid van het Paritair Comité voor de beschutte werkplaatsen en de sociale werkplaatsen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 13 oktober 1998;

Gelet op het koninklijk besluit van 28 juni 1991 tot vaststelling van het aantal leden van het Paritair Comité voor de beschutte werkplaatsen en de sociale werkplaatsen, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 14 mei 2000 en 12 juli 2000;

Gelet op het koninklijk besluit van 12 december 1991 tot benoeming van de voorzitter, de ondervoorzitter en de leden van het Paritair Comité voor de beschutte werkplaatsen;

Overwegende dat er aanleiding toe bestaat over te gaan tot de hernieuwing van het mandaat der leden van dit comité;

Gelet op de voordracht door de representatieve organisaties van werkgevers en werknemers;

Op de voordracht van Onze Minister van Werkgelegenheid,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. Tot leden van het Paritair Comité voor de beschutte werkplaatsen en de sociale werkplaatsen worden benoemd :

1. als vertegenwoordigers van de werkgeversorganisaties :

Gewone leden :

De heren EMMANUELIDIS Stéphane, te Eigenbrakel;
Niset Guy, te Florennes;
HUBERT François, te Grâce-Hollogne;
LECLERCQ Fernand, te Vielsalm;

MINISTERE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL

[C - 2000/12784]

13 NOVEMBRE 2000. — Arrêté royal nommant les membres de la Commission paritaire pour les entreprises de travail adapté et les ateliers sociaux (1)

ALBERT II, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu la loi du 5 décembre 1968 sur les conventions collectives de travail et les commissions paritaires, notamment l'article 42;

Vu l'arrêté royal du 15 janvier 1991 instituant la Commission paritaire pour les entreprises de travail adapté et les ateliers sociaux et fixant sa dénomination et sa compétence, modifié par l'arrêté royal du 13 octobre 1998;

Vu l'arrêté royal du 28 juin 1991 fixant le nombre de membres de la Commission paritaire pour les entreprises de travail adapté et les ateliers sociaux, modifié par les arrêtés royaux des 14 mai 2000 et 12 juillet 2000;

Vu l'arrêté royal du 12 décembre 1991 nommant les président, vice-président et membres de la Commission paritaire pour les ateliers protégés;

Considérant qu'il y a lieu de procéder au renouvellement du mandat des membres de cette commission;

Vu les candidatures présentées par les organisations représentatives d'employeurs et de travailleurs;

Sur la proposition de Notre Ministre de l'Emploi,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. Sont nommés membres de la Commission paritaire pour les entreprises de travail adapté et les ateliers sociaux :

1. en qualité de représentants des organisations d'employeurs :

Membres effectifs :

Messieurs EMMANUELIDIS Stéphane, à Braine-l'Alleud;
Niset Guy, à Florennes;
HUBERT François, à Grâce-Hollogne;
LECLERCQ Fernand, à Vielsalm;

Mevrouw de heer	ANGELOZZI Sognia, te Charleroi; KOLVENBACH Rolph, te Eupen;	Madame Monsieur	ANGELOZZI Sognia, à Charleroi; KOLVENBACH Rolph, à Eupen;
Mevrouw de heren	COENEN Christiane, te Zoutleeuw; VERMEULEN Guido, te Torhout; DE TRAZEGNIES Daniel, te Stekene; MUYSHONDT Mark, te Rumst;	Madame Messieurs	COENEN Christiane, à Zoutleeuw; VERMEULEN Guido, à Torhout; DE TRAZEGNIES Daniel, à Stekene; MUYSHONDT Mark, à Rumst;
Mevrouw de heren	SCHRAEPEN Diane, te Zonhoven; REYNAERT Jan, te Leuven; WELTENS Alfons, te Hasselt; VANHUMBEECK Mark, te Leuven; MARAIN Lucas, te Kruibeke; VAN DEN BERGH Walter, te Antwerpen; VANDAMME Gaétan, te Rixensart.	Madame Messieurs	SCHRAEPEN Diane, à Zonhoven; REYNAERT Jan, à Louvain; WELTENS Alfons, à Hasselt; VANHUMBEECK Mark, à Louvain; MARAIN Lucas, à Kruibeke; VAN DEN BERGH Walter, à Anvers; VANDAMME Gaétan, à Rixensart.
	Plaatsvervangende leden:		Membres suppléants :
Mevrouw de heren	HENROTTE Françoise, te Eigenbrakel; NOEL Jean-Marie, te Namen; MANSET Philippe, te Spa;	Madame Messieurs	HENROTTE Françoise, à Braine-l'Alleud; NOEL Jean-Marie, à Namur; MANSET Philippe, à Spa;
Mevrouw de heren	ELIAS Danielle, te Burdinne; SIMON Pascal, te Ham-sur-Heure-Nalines; JOSPIN Michel, te Seneffe; ARTOIS Jean, te Zaventem; ROSSEEL Luc, te Jabbeke; DE LATHAUWER, Richard, te Laarne;	Madame Messieurs	ELIAS Danielle, à Burdinne; SIMON Pascal, à Ham-sur-Heure-Nalines; JOSPIN Michel, à Seneffe; ARTOIS Jean, à Zaventem; ROSSEEL Luc, à Jabbeke; DE LATHAUWER, Richard, à Laarne;
Mevrouwen de heer Mevrouwen de heren	BAKELANTS Chris, te Olen; TIREZ Kristine, te Hoeselt; SNAUWAERT Thierry, te Gent; VETSUYPENS Leona, te Ternat; DENGEL Krista, te Hasselt; VAN DER STOCK Lieven, te Zwijndrecht; STUYCK Paul, te Brasschaat; GAUTIER Baudouin, te Sint-Genesius-Rode.	Mesdames Monsieur Mesdames Messieurs	BAKELANTS Chris, à Olen; TIREZ Kristine, à Hoeselt; SNAUWAERT Thierry, à Gand; VETSUYPENS Leona, à Ternat; DENGEL Krista, à Hasselt; VAN DER STOCK Lieven, à Zwijndrecht; STUYCK Paul, à Brasschaat; GAUTIER Baudouin, à Rhode-Saint-Genèse.

2. als vertegenwoordigers van de werknemersorganisaties :

Gewone leden :

De heren	MICHIELS Jacques, te Namen; DE WOLF Ferdy, te Dendermonde; LEONARD Jean-Marie, te Châtelet; LANGENUS André, te Mechelen; TEMPELAERE Urbain, te Antwerpen; BOSMANS Jean-Luc, te Sint-Lambrechts-Woluwe; BRISCOLINI Carlo, te Charleroi; DUPUIS Yves, te Hannuit; VAN HAUDT Leon, te Opwijk; CORNELIS Walter, te Erpe-Mere; DE WAGTER Luc, te Affligem;
----------	---

2. en qualité de représentants des organisations de travailleurs :

Membres effectifs :

Messieurs	MICHIELS Jacques, à Namur; DE WOLF Ferdy, à Termonde; LEONARD Jean-Marie, à Châtelet; LANGENUS André, à Malines; TEMPELAERE Urbain, à Anvers; BOSMANS Jean-Luc, à Woluwe-Saint-Lambert; BRISCOLINI Carlo, à Charleroi; DUPUIS Yves, à Hannut; VAN HAUDT Leon, à Opwijk; CORNELIS Walter, à Erpe-Mere; DE WAGTER Luc, à Affligem;
-----------	--

AMPE Guido, te Gistel;
 CASTEELS Bernard, te Gent;
 VANPEE Jan, te Overijse;
 PEETERS Roger, te As;
 GHYS André, te Fleurus;
 Mevrouw PARENT Isabelle, te Charleroi.

AMPE Guido, à Gistel;
 CASTEELS Bernard, à Gand;
 VANPEE Jan, à Overijse;
 PEETERS Roger, à As;
 GHYS André, à Fleurus;
 Madame PARENT Isabelle, à Charleroi.

Plaatsvervangende leden :

De heren GOBLET Marc, te Herve;
 VAN HEETVELDE Werner, te Gent;
 PIRQUET Rudy, te Courcelles;
 BAUWENS Jan-Piet, te Leuven;
 PUYPE Dominiek, te Nieuwpoort;
 RAHIER Renaud, te Limburg;
 FORIER Jan, te Halen;
 Mevrouw DOMBRECHT Anne, te Profondeville;
 de heren VERCAUTEREN Bart, te Bonheiden;
 REMY Olivier, te Antwerpen;
 DOISE Stefan, te Gent;
 CARTON Albert, te Watermaal-Bosvoorde;
 Mevrouw PIETTE Patricia, te Ottignies-Louvain-la-Neuve;
 de heren VAN DE VOORDE Roger, te Lebbeke;
 VAN GENECHTEN Rudy, te Herentals;
 DUYM Hendrik, te Geraardsbergen;
 VANDENBERGHE Patrick, te Brugge.

Membres suppléants :

Messieurs GOBLET Marc, à Herve;
 VAN HEETVELDE Werner, à Gand;
 PIRQUET Rudy, à Courcelles;
 BAUWENS Jan-Piet, à Louvain;
 PUYPE Dominiek, à Nieuport;
 RAHIER Renaud, à Limbourg;
 FORIER Jan, à Halen;
 Madame DOMBRECHT Anne, à Profondeville;
 Messieurs VERCAUTEREN Bart, à Bonheiden;
 REMY Olivier, à Anvers;
 DOISE Stefan, à Gand;
 CARTON Albert, à Watermael-Boitsfort;
 Madame PIETTE Patricia, à Ottignies-Louvain-la-Neuve;
 Messieurs VAN DE VOORDE Roger, à Lebbeke;
 VAN GENECHTEN Rudy, à Herentals;
 DUYM Hendrik, à Grammont;
 VANDENBERGHE Patrick, à Bruges.

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 november 2000.

Art. 2. Onze Minister van Werkgelegenheid is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 13 november 2000.

ALBERT

Van Koningswege :
 De Minister van Werkgelegenheid,

Mevr. L. ONKELINX

Nota

(1) Verwijzingen naar het *Belgisch Staatsblad* :
 Wet van 5 december 1968, *Belgisch Staatsblad* van 15 januari 1969.
 Koninklijk besluit van 15 januari 1991, *Belgisch Staatsblad* van 23 januari 1991.

Koninklijk besluit van 28 juni 1991, *Belgisch Staatsblad* van 11 juli 1991.

Koninklijk besluit van 12 december 1991, *Belgisch Staatsblad* van 18 december 1991.

Koninklijk besluit van 13 oktober 1998, *Belgisch Staatsblad* van 28 oktober 1998.

Koninklijk besluit van 14 mei 2000, *Belgisch Staatsblad* van 6 juli 2000.

Koninklijk besluit van 12 juli 2000, *Belgisch Staatsblad* van 12 augustus 2000.

Art. 2. Le présent arrêté produit ses effets le 1er novembre 2000.

Art. 3. Notre Ministre de l'Emploi est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 13 novembre 2000.

ALBERT

Par le Roi :
 La Ministre de l'Emploi

Mme L. ONKELINX

Note

(1) Références au *Moniteur belge* :

Loi du 5 décembre 1968, *Moniteur belge* du 15 janvier 1969.

Arrêté royal du 15 janvier 1991, *Moniteur belge* du 23 janvier 1991.

Arrêté royal du 28 juin 1991, *Moniteur belge* du 11 juillet 1991.

Arrêté royal du 12 décembre 1991, *Moniteur belge* du 18 décembre 1991.

Arrêté royal du 13 octobre 1998, *Moniteur belge* du 28 octobre 1998.

Arrêté royal du 14 mai 2000, *Moniteur belge* du 6 juillet 2000.

Arrêté royal du 12 juli 2000, *Moniteur belge* du 12 août 2000.

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN
GOUVERNEMENTS DE COMMUNAUTE ET DE REGION
GEMEINSCHAFTS- UND REGIONALREGIERUNGEN

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

[2000/36101]

Vlaamse Vervoermaatschappij. — Samenstelling van de raden van advies

Bij besluit van de Vlaamse regering van 17 juli 2000 wordt het volgende bepaald :

Artikel 1. Per exploitatie-entiteit is de raad van advies samengesteld als volgt :

- een voorzitter, vertegenwoordiger van het Gewest;
- een ondervoorzitter, zijnde het afdelingshoofd van de betrokken afdeling Wegen van de Administratie Wegen en Verkeer van het departement LIN;
- de directeur van de exploitatie-entiteit;
- een vertegenwoordiger van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij;
- twee vertegenwoordigers van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten;
- twee vertegenwoordigers van de gebruikers, voorgedragen door de representatieve organisaties van werknemers, vertegenwoordigd in de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen;
- twee vertegenwoordigers van de gebruikers, voorgedragen door de representatieve organisaties van werkgevers, vertegenwoordigd in de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen;
- een vertegenwoordiger van de v.z.w. Komimo, Komitee Milieu en Mobiliteit;
- een vertegenwoordiger van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen;
- een vertegenwoordiger van de Nationale Maatschappij van Belgische Spoorwegen;
- een vertegenwoordiger van de Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer te Brussel, enkel voor de exploitatie-entiteit Vlaams-Brabant;
- een vertegenwoordiger van de adviesraad Senioren en Verkeer;
- een vertegenwoordiger van de Gezins- en Welzijnsraad;
- per exploitatie-entiteit een vertegenwoordiger van de Provincie.

Art. 2. Voor de in artikel 1 bedoelde afgevaardigden kunnen plaatsvervangers worden aangeduid.

Art. 3. De raden van advies kunnen beroep doen op deskundigen wanneer de besproken problemen dit noodzaken.

Art. 4. het besluit de Vlaamse regering van 23 juni 1998 houdende samenstelling van de raden van advies van de Vlaamse Vervoermaatschappij wordt opgeheven.

Art. 5. Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

Art. 6. De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie is belast met de uitvoering van dit besluit.

[2000/36105]

Dienst voor Infrastructuurwerken van het gesubsidieerd onderwijs
Personeel. — Pensionering

Overeenkomstig de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 30 juni 2000 houdende de regeling van de rechtspositie van het personeel van sommige Vlaamse openbare instellingen wordt bij het besluit van de raad van bestuur van 25 oktober 2000 de heer Henri Briké, directeur, gepensioneerd met ingang van 1 maart 2001. Vanaf deze datum is hij ertoe gemachtigd de eretitel van zijn ambt te voeren.

Overeenkomstig de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 30 juni 2000 houdende de regeling van de rechtspositie van het personeel van sommige Vlaamse openbare instellingen wordt bij het besluit van de administrateur-generaal van 23 oktober 2000, Mevr. Jeannine Van Muylder, hoofdmedewerker, gepensioneerd met ingang van 1 maart 2001. Vanaf deze datum is zij ertoe gemachtigd de eretitel van haar ambt te voeren.

[C – 2000/36108]

Departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur**Beoordelingscommissie voor kunstencentra. — Wijziging samenstelling**

Bij besluit van de Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking van 27 september 2000 wordt op zijn verzoek ontslag verleend aan de heer Wim Van Gansbeke als lid van de beoordelingscommissie voor de kunstencentra.

Bij hetzelfde besluit wordt Mevr. Kristel Marcoen benoemd tot lid van de beoordelingscommissie voor de kunstencentra ter vervanging van de heer Wim van Gansbeke, wiens mandaat zij zal beëindigen.

REGION WALLONNE — WALLONISCHE REGION — WAALS GEWEST**MINISTERE DE LA REGION WALLONNE**

[C – 2000/27532]

8 NOVEMBRE 2000. — Arrêté du Gouvernement wallon portant création de la réserve naturelle domaniale de Claire Fontaine

Le Gouvernement wallon,

Vu la loi du 12 juillet 1973 sur la conservation de la nature, modifiée par les décrets des 11 avril 1984, 16 juillet 1985 et 7 septembre 1989, et notamment les articles 6, 9, 11, 33 et 52;

Vu l'arrêté ministériel du 23 octobre 1975 établissant le règlement relatif à la surveillance et à la circulation dans les réserves naturelles domaniales en dehors des chemins ouverts à la circulation publique;

Vu le protocole d'accord du 31 mai 1991 organisant le transfert des biens du Ministère wallon de l'Équipement et des Transports au Ministère de la Région wallonne;

Vu l'avis du Conseil supérieur wallon de la Conservation de la Nature, donné le 19 octobre 1993;

Vu l'avis de la Députation permanente du Conseil provincial du Hainaut, donné le 21 janvier 1999;

Sur proposition du Ministre de l'Agriculture et de la Ruralité,

Arrête :

Article 1er. Sont constitués en réserve naturelle domaniale de la Claire Fontaine les 44 ha 32 a 50 ca de terrains appartenant à la Région wallonne figurés en grisé au plan ci-joint et cadastrés comme suit :

Province	Commune	division	section	lieu-dit	parcelle	surface (ha)
Hainaut	Chapelle-lez-Herlaimont	1	B	Grimée	37a	1,0260
Hainaut	Chapelle-lez-Herlaimont	1	B	Grimée	39k	0,2780
Hainaut	Chapelle-lez-Herlaimont	1	B	Grimée	39l	0,6120
Hainaut	Chapelle-lez-Herlaimont	1	B	Grimée	42a	1,5630
Hainaut	Chapelle-lez-Herlaimont	1	B	Grimée	51b	0,2450
Hainaut	Chapelle-lez-Herlaimont	1	B	Grimée	55	0,3700
Hainaut	Chapelle-lez-Herlaimont	1	B	Grimée	56	0,3310
Hainaut	Chapelle-lez-Herlaimont	1	B	Grimée	68	0,5730
Hainaut	Chapelle-lez-Herlaimont	1	B	Grimée	70a	0,2750
Hainaut	Chapelle-lez-Herlaimont	5	B	Grimée	54a	0,6900
Hainaut	Chapelle-lez-Herlaimont	5	B	Grimée	63a	1,3740
Hainaut	Chapelle-lez-Herlaimont	5	B	Grimée	67b	0,1820
Hainaut	Chapelle-lez-Herlaimont	5	B	Grimée	69	0,2380
Hainaut	Chapelle-lez-Herlaimont	2	A	Champ de Chanfour	865a	1,0130
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	172d	0,0240
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	178d	0,1080
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	182	0,3050
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	183/02a	0,0700
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	183/02b	0,0190
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	183a	0,6580
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	184h	0,6140
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	185a	1,1200
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	186	1,0160
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	187a	0,1982
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	188g	0,2910
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	193c	1,0536
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	196d	0,8252

Province	Commune	division	section	lieu-dit	parcelle	surface (ha)
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	222	0,5230
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	223	0,4120
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	224a	0,3500
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	225a	0,2090
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	226	0,3200
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	229a	0,2250
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	231a	0,5460
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	232	0,5780
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	233	0,4800
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	234	0,1420
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	235	0,1520
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	236	0,1610
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	237c	0,6740
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	237d	0,4810
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	238b	0,5490
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	239a	0,4560
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	240	0,2950
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	241	0,4560
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	242	0,2530
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	243	0,2270
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	244	0,2420
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	245	0,3720
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	246	0,3740
Hainaut	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	247	0,9680
Hainaut	Courcelles	5	C	Grande barre	51a	0,1660
Hainaut	Courcelles	5	C	Grande barre	52	0,2660
Hainaut	Courcelles	5	C	Grande barre	53/02	0,0070
Hainaut	Courcelles	5	C	Grande barre	53a	0,3800
Hainaut	Courcelles	5	C	Jeumont	166g	0,1000
Hainaut	Courcelles	5	C	Jeumont	166k	0,2320
Hainaut	Courcelles	5	C	Jeumont	171c	0,1140
Hainaut	Courcelles	5	C	Jeumont	173h	0,1560
Hainaut	Courcelles	5	C	Jeumont	178/02k	0,0300
Hainaut	Courcelles	5	C	Jeumont	178c	0,0920
Hainaut	Courcelles	5	C	Jeumont	181d	0,1620
Hainaut	Courcelles	5	C	Jeumont	184k	0,1600
Hainaut	Courcelles	5	C	Jeumont	36a	0,2110
Hainaut	Courcelles	5	C	Jeumont	36b	0,1500
Hainaut	Courcelles	5	C	Sarty	31	0,2770
Hainaut	Courcelles	5	C	Sarty	32c	0,5430
Hainaut	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	17/03a	0,1650
Hainaut	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	17c	0,3040
Hainaut	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	18a	0,4300
Hainaut	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	19	0,2040
Hainaut	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	20	0,1400
Hainaut	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	21	0,1840
Hainaut	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	22	0,1790
Hainaut	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	23/2	0,0210
Hainaut	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	23a	0,6970
Hainaut	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	26a	1,8130
Hainaut	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	27	0,5140

Province	Commune	division	section	lieu-dit	parcelle	surface (ha)
Hainaut	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	28	0,4320
Hainaut	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	29	0,2970
Hainaut	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	30	0,4760
Hainaut	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	32b	0,2180
Hainaut	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	33a	0,4000
Hainaut	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	34	0,2100
Hainaut	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	35	0,3030
Hainaut	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	37	0,7970
Hainaut	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	38c	0,6600
Hainaut	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	40e pie	0,9730
Hainaut	Courcelles	5	C	Pré des Nardons	14a	0,3310
Hainaut	Courcelles	5	C	Pré des Nardons	15a	0,2360
Hainaut	Courcelles	5	C	Pré des Nardons	16a	0,2900
Hainaut	Courcelles	5	C	Sarty	42	0,5530
Hainaut	Courcelles	5	C	Sarty	43c	0,5950
Hainaut	Courcelles	5	C	Sarty	45a	1,1160
Hainaut	Courcelles	5	C	Sarty	45b	0,6170
Hainaut	Courcelles	5	C	Sarty	46	0,6110
Hainaut	Courcelles	5	C	Sarty	47a	2,9960
total (ha)						44,3250

Art. 2. Par dérogation à l'article 11 de la loi du 12 juillet 1973 sur la conservation de la nature, en cas de dégâts occasionnés aux cultures voisines, la Division Nature et Forêts est autorisée à limiter les populations de lapin au moyen du tir au fusil et du furet, conformément à l'avis émis par le Conseil supérieur wallon de la Conservation de la Nature.

Art. 3. Par dérogation à l'article 5 de l'arrêté ministériel du 23 octobre 1975, il est permis d'être porteur de fusils ou d'instruments de capture adaptés et de circuler hors des chemins et sentiers dans le cadre de la mise en application de la dérogation prévue à l'article 2 du présent arrêté.

Art. 4. Le Ministre qui a la Conservation de la Nature dans ses attributions est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Namur, le 8 novembre 2000.

Le Ministre-Président,
J.-Cl. VAN CAUWENBERGHE
Le Ministre de l'Agriculture et de la Ruralité,
J. HAPPART

Le plan visé à l'article 1er de l'arrêté peut être consulté auprès de la Direction générale des Ressources naturelles et de l'Environnement, avenue Prince de Liège 15, à 5100 Jambes.

ÜBERSETZUNG

MINISTERIUM DER WALLONISCHEN REGION

[C – 2000/27532]

8. NOVEMBER 2000 — Erlass der Wallonischen Regierung zur Schaffung des domanialen Naturschutzgebiets «Claire Fontaine»

Die Wallonische Regierung,

Aufgrund des Gesetzes vom 12. Juli 1973 über die Erhaltung der Natur, abgeändert durch die Dekrete vom 11. April 1984, vom 16. Juli 1985 und vom 7. September 1989, insbesondere der Artikel 6, 9, 11, 33 und 52;

Aufgrund des Ministerialerlasses vom 23. Oktober 1975 zur Festlegung der Regelung über die Überwachung, die Polizeigewalt und den Verkehr in den domanialen Naturschutzgebieten außerhalb der für den öffentlichen Verkehr freigegebenen Wege;

Aufgrund des Vereinbarungsprotokolls vom 31. Mai 1991 zur Organisation der Übertragung der Güter des Wallonischen Ministeriums für Ausrüstung und Transportwesen an das Ministerium der Wallonischen Region;

Aufgrund des am 19. Oktober 1993 abgegebenen Gutachtens des "Conseil supérieur wallon de la conservation de la nature" (Wallonischer hoher Rat für die Erhaltung der Natur);

Aufgrund des am 21. Januar 1999 abgegebenen Gutachtens des Ständigen Ausschusses des Provinzialrates Hennegau;

Auf Vorschlag des Ministers der Landwirtschaft und der ländlichen Angelegenheiten,

Beschließt:

Artikel 1 - Die 44 ha 32 a 50 ca Gelände, die der Wallonischen Region gehören, auf dem beigefügten Plan in Azureelinien dargestellt und wie in der folgenden Tabelle kastatriert sind, werden als domaniales Naturschutzgebiet «Claire Fontaine» errichtet:

Provinz	Gemeinde	Gemarkung	Flur	Ortslage	Parzelle	Fläche (ha)
Hennegau	Chapelle-lez-Herlaimont	1	B	Grimée	37a	1,0260
Hennegau	Chapelle-lez-Herlaimont	1	B	Grimée	39k	0,2780
Hennegau	Chapelle-lez-Herlaimont	1	B	Grimée	39l	0,6120
Hennegau	Chapelle-lez-Herlaimont	1	B	Grimée	42a	1,5630
Hennegau	Chapelle-lez-Herlaimont	1	B	Grimée	51b	0,2450
Hennegau	Chapelle-lez-Herlaimont	1	B	Grimée	55	0,3700
Hennegau	Chapelle-lez-Herlaimont	1	B	Grimée	56	0,3310
Hennegau	Chapelle-lez-Herlaimont	1	B	Grimée	68	0,5730
Hennegau	Chapelle-lez-Herlaimont	1	B	Grimée	70a	0,2750
Hennegau	Chapelle-lez-Herlaimont	5	B	Grimée	54a	0,6900
Hennegau	Chapelle-lez-Herlaimont	5	B	Grimée	63a	1,3740
Hennegau	Chapelle-lez-Herlaimont	5	B	Grimée	67b	0,1820
Hennegau	Chapelle-lez-Herlaimont	5	B	Grimée	69	0,2380
Hennegau	Chapelle-lez-Herlaimont	2	A	Champ de Chanfour	865a	1,0130
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	172d	0,0240
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	178d	0,1080
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	182	0,3050
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	183/02a	0,0700
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	183/02b	0,0190
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	183a	0,6580
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	184h	0,6140
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	185a	1,1200
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	186	1,0160
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	187a	0,1982
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	188g	0,2910
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	193c	1,0536
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	196d	0,8252
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	222	0,5230
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	223	0,4120
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	224a	0,3500
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	225a	0,2090
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	226	0,3200
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	229a	0,2250
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	231a	0,5460
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	232	0,5780
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	233	0,4800
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	234	0,1420
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	235	0,1520
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	236	0,1610
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	237c	0,6740
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	237d	0,4810
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	238b	0,5490
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	239a	0,4560

Provinz	Gemeinde	Gemarkung	Flur	Ortslage	Parzelle	Fläche (ha)
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	240	0,2950
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	241	0,4560
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	242	0,2530
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	243	0,2270
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	244	0,2420
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	245	0,3720
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	246	0,3740
Hennegau	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	247	0,9680
Hennegau	Courcelles	5	C	Grande barre	51a	0,1660
Hennegau	Courcelles	5	C	Grande barre	52	0,2660
Hennegau	Courcelles	5	C	Grande barre	53/02	0,0070
Hennegau	Courcelles	5	C	Grande barre	53a	0,3800
Hennegau	Courcelles	5	C	Jeumont	166g	0,1000
Hennegau	Courcelles	5	C	Jeumont	166k	0,2320
Hennegau	Courcelles	5	C	Jeumont	171c	0,1140
Hennegau	Courcelles	5	C	Jeumont	173h	0,1560
Hennegau	Courcelles	5	C	Jeumont	178/02k	0,0300
Hennegau	Courcelles	5	C	Jeumont	178c	0,0920
Hennegau	Courcelles	5	C	Jeumont	181d	0,1620
Hennegau	Courcelles	5	C	Jeumont	184k	0,1600
Hennegau	Courcelles	5	C	Jeumont	36a	0,2110
Hennegau	Courcelles	5	C	Jeumont	36b	0,1500
Hennegau	Courcelles	5	C	Sarty	31	0,2770
Hennegau	Courcelles	5	C	Sarty	32c	0,5430
Hennegau	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	17/03a	0,1650
Hennegau	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	17c	0,3040
Hennegau	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	18a	0,4300
Hennegau	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	19	0,2040
Hennegau	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	20	0,1400
Hennegau	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	21	0,1840
Hennegau	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	22	0,1790
Hennegau	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	23/2	0,0210
Hennegau	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	23a	0,6970
Hennegau	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	26a	1,8130
Hennegau	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	27	0,5140
Hennegau	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	28	0,4320
Hennegau	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	29	0,2970
Hennegau	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	30	0,4760
Hennegau	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	32b	0,2180
Hennegau	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	33a	0,4000
Hennegau	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	34	0,2100
Hennegau	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	35	0,3030
Hennegau	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	37	0,7970
Hennegau	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	38c	0,6600
Hennegau	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	40e pie	0,9730
Hennegau	Courcelles	5	C	Pré des Nardons	14a	0,3310
Hennegau	Courcelles	5	C	Pré des Nardons	15a	0,2360

Provinz	Gemeinde	Gemarkung	Flur	Ortslage	Parzelle	Fläche (ha)
Hennegau	Courcelles	5	C	Pré des Nardons	16a	0,2900
Hennegau	Courcelles	5	C	Sarty	42	0,5530
Hennegau	Courcelles	5	C	Sarty	43c	0,5950
Hennegau	Courcelles	5	C	Sarty	45a	1,1160
Hennegau	Courcelles	5	C	Sarty	45b	0,6170
Hennegau	Courcelles	5	C	Sarty	46	0,6110
Hennegau	Courcelles	5	C	Sarty	47a	2,9960
Gesamtfläche (ha)						44,3250

Art. 2 - In Abweichung von Artikel 11 des Gesetzes vom 12. Juli 1973 über die Erhaltung der Natur und im Falle von an angrenzenden Kulturen verursachten Schäden ist die Abteilung Natur und Forstwesen erlaubt, die Bestände von Kaninchen durch Gewehrschuss oder mit Hilfe von Frettchen gemäß dem vom 'Conseil supérieur wallon de la Conservation de la Nature« abgegebenen Gutachten zu beschränken.

Art. 3 - In Abweichung von Artikel 5 des Ministerialerlasses vom 23. Oktober 1975 ist es erlaubt, im Rahmen der in Artikel 2 des vorliegenden Erlasses vorgesehenen Abweichung geeignete Gewehre oder Fanggeräte mitzuführen und außerhalb der Wege und Pfade zu gehen.

Art. 4 - Der Minister, zu dessen Zuständigkeitsbereich die Naturerhaltung gehört, wird mit der Durchführung des vorliegenden Erlasses beauftragt.

Namur, den 8. November 2000

Der Minister-Präsident,
J.-Cl. VAN CAUWENBERGHE

Der Minister der Landwirtschaft und der ländlichen Angelegenheiten,
J. HAPPART

Der in Artikel 1 des Erlasses erwähnte Plan kann bei der Generaldirektion der Naturschätze und der Umwelt, avenue Prince de Liège 15 in 5100 Jambes eingesehen werden.

VERTALING

MINISTERIE VAN HET WAALSE GEWEST

[C – 2000/27532]

8 NOVEMBER 2000

Ministerieel besluit tot oprichting van het domaniale natuureservaat « La Claire Fontaine »

De Waalse Regering,

Gelet op de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud, gewijzigd bij de decreten van 11 april 1984, 16 juli 1985 en 7 september 1989, inzonderheid op de artikelen 6, 9, 11, 33 en 52;

Gelet op het ministerieel besluit van 23 oktober 1975 houdende reglementering van de bewaking, de politie en het verkeer in de staatsnatuureservaten, buiten de wegen die voor het openbaar verkeer openstaan;

Gelet op het akkoordprotocol van 31 mei 1991 waarbij de goederen van het Waalse Ministerie van Uitrustingen en Vervoer overgebracht worden naar het Ministerie van het Waalse Gewest;

Gelet op het advies van de "Conseil supérieur wallon de la Conservation de la Nature" (Waalse Hoge Raad voor het Natuurbehoud), gegeven op 19 oktober 1993;

Gelet op het advies van de bestendige deputatie van de provincieraad van Henegouwen, gegeven op 21 januari 1999;

Op voordracht van de Minister van Landbouw en Landelijke Aangelegenheden,

Besluit :

Artikel 1. Erkend worden als domaniaal natuureservaat « La Claire Fontaine » de aan het Waalse Gewest toebehorende 44 ha 32 a 50 ca grond, in het grijs voorgesteld op het bijgaande plan en gekadastréerd als volgt :

Provincie	Gemeente	afdeling	sectie	wijk	perceel	oppervlakte (ha)
Henegouwen	Chapelle-lez-Herlaimont	1	B	Grimée	37a	1,0260
Henegouwen	Chapelle-lez-Herlaimont	1	B	Grimée	39k	0,2780
Henegouwen	Chapelle-lez-Herlaimont	1	B	Grimée	39l	0,6120
Henegouwen	Chapelle-lez-Herlaimont	1	B	Grimée	42a	1,5630
Henegouwen	Chapelle-lez-Herlaimont	1	B	Grimée	51b	0,2450
Henegouwen	Chapelle-lez-Herlaimont	1	B	Grimée	55	0,3700
Henegouwen	Chapelle-lez-Herlaimont	1	B	Grimée	56	0,3310
Henegouwen	Chapelle-lez-Herlaimont	1	B	Grimée	68	0,5730
Henegouwen	Chapelle-lez-Herlaimont	1	B	Grimée	70a	0,2750

Provincie	Gemeente	afdeling	sectie	wijk	perceel	oppervlakte (ha)
Henegouwen	Chapelle-lez-Herlaimont	5	B	Grimée	54a	0,6900
Henegouwen	Chapelle-lez-Herlaimont	5	B	Grimée	63a	1,3740
Henegouwen	Chapelle-lez-Herlaimont	5	B	Grimée	67b	0,1820
Henegouwen	Chapelle-lez-Herlaimont	5	B	Grimée	69	0,2380
Henegouwen	Chapelle-lez-Herlaimont	2	A	Champ de Chanfour	865a	1,0130
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	172d	0,0240
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	178d	0,1080
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	182	0,3050
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	183/02a	0,0700
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	183/02b	0,0190
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	183a	0,6580
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	184h	0,6140
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	185a	1,1200
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	186	1,0160
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	187a	0,1982
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	188g	0,2910
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	193c	1,0536
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	196d	0,8252
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	222	0,5230
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	223	0,4120
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	224a	0,3500
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	225a	0,2090
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	226	0,3200
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	229a	0,2250
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	231a	0,5460
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	232	0,5780
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	233	0,4800
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	234	0,1420
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	235	0,1520
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	236	0,1610
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	237c	0,6740
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	237d	0,4810
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	238b	0,5490
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	239a	0,4560
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	240	0,2950
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	241	0,4560
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	242	0,2530
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	243	0,2270
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	244	0,2420
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	245	0,3720
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	246	0,3740
Henegouwen	Courcelles	5	C	Champ du Chanfour	247	0,9680
Henegouwen	Courcelles	5	C	Grande barre	51a	0,1660
Henegouwen	Courcelles	5	C	Grande barre	52	0,2660
Henegouwen	Courcelles	5	C	Grande barre	53/02	0,0070
Henegouwen	Courcelles	5	C	Grande barre	53a	0,3800
Henegouwen	Courcelles	5	C	Jeumont	166g	0,1000
Henegouwen	Courcelles	5	C	Jeumont	166k	0,2320
Henegouwen	Courcelles	5	C	Jeumont	171c	0,1140
Henegouwen	Courcelles	5	C	Jeumont	173h	0,1560
Henegouwen	Courcelles	5	C	Jeumont	178/02k	0,0300

Provincie	Gemeente	afdeling	sectie	wijk	perceel	oppervlakte (ha)
Henegouwen	Courcelles	5	C	Jeumont	178c	0,0920
Henegouwen	Courcelles	5	C	Jeumont	181d	0,1620
Henegouwen	Courcelles	5	C	Jeumont	184k	0,1600
Henegouwen	Courcelles	5	C	Jeumont	36a	0,2110
Henegouwen	Courcelles	5	C	Jeumont	36b	0,1500
Henegouwen	Courcelles	5	C	Sarty	31	0,2770
Henegouwen	Courcelles	5	C	Sarty	32c	0,5430
Henegouwen	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	17/03a	0,1650
Henegouwen	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	17c	0,3040
Henegouwen	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	18a	0,4300
Henegouwen	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	19	0,2040
Henegouwen	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	20	0,1400
Henegouwen	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	21	0,1840
Henegouwen	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	22	0,1790
Henegouwen	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	23/2	0,0210
Henegouwen	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	23a	0,6970
Henegouwen	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	26a	1,8130
Henegouwen	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	27	0,5140
Henegouwen	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	28	0,4320
Henegouwen	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	29	0,2970
Henegouwen	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	30	0,4760
Henegouwen	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	32b	0,2180
Henegouwen	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	33a	0,4000
Henegouwen	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	34	0,2100
Henegouwen	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	35	0,3030
Henegouwen	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	37	0,7970
Henegouwen	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	38c	0,6600
Henegouwen	Courcelles	5	C	Pré de Renifleuris	40e pie	0,9730
Henegouwen	Courcelles	5	C	Pré des Nardons	14a	0,3310
Henegouwen	Courcelles	5	C	Pré des Nardons	15a	0,2360
Henegouwen	Courcelles	5	C	Pré des Nardons	16a	0,2900
Henegouwen	Courcelles	5	C	Sarty	42	0,5530
Henegouwen	Courcelles	5	C	Sarty	43c	0,5950
Henegouwen	Courcelles	5	C	Sarty	45a	1,1160
Henegouwen	Courcelles	5	C	Sarty	45b	0,6170
Henegouwen	Courcelles	5	C	Sarty	46	0,6110
Henegouwen	Courcelles	5	C	Sarty	47a	2,9960
totaal (ha)						44,3250

Art. 2. In afwijking van artikel 11 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud wordt de Afdeling Natuur en Bossen, indien schade aangericht is aan aangrenzende kweken, ertoe gemachtigd om de konijnenbevolkingen te beperken door de jacht met het geweer en het gebruik van fretten, overeenkomstig het advies uitgegeven door de « Conseil supérieur wallon de la Conservation de la Nature ».

Art. 3. In afwijking van artikel 5 van het ministerieel besluit van 23 oktober 1975 wordt er toegestaan om zich met geweren en gepaste vangstwerktuigen te wapenen en om buiten wegen en paden te lopen in het kader van de toepassing van de in artikel 2 van voorliggend besluit bedoelde afwijking.

Art. 4. De Minister tot wiens bevoegdheden het Natuurbehoud behoort, is belast met de uitvoering van dit besluit.

Namen, 8 november 2000.

De Minister-President,
J.-Cl. VAN CAUWENBERGHE

De Minister van Landbouw en Landelijke Aangelegenheden,
J. HAPPART

Het in artikel 1 van het besluit bedoelde plan ligt ter inzage bij de « Direction générale des Ressources naturelles et de l'Environnement », avenue Prince de Liège 15, te 5100 Jambes.

[C – 2000/27534]

**8 NOVEMBRE 2000. — Arrêté du Gouvernement wallon
approuvant le programme communal de développement rural de la commune de Gerpennes**

Le Gouvernement wallon,

Vu la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, notamment l'article 1er, § 3;

Vu le Code wallon de l'Aménagement du Territoire, de l'Urbanisme et du Patrimoine;

Vu le décret du 6 juin 1991 relatif au développement rural;

Vu l'arrêté de l'Exécutif régional wallon du 20 novembre 1991 relatif au développement rural;

Vu la délibération communale du 16 avril 1996 approuvant le programme communal de développement rural;

Vu l'avis de la Commission régionale d'Aménagement du Territoire du 4 septembre 1996;

Vu l'arrêté du 21 novembre 1996 par lequel le Gouvernement wallon approuve le programme communal de développement rural pour une période prenant fin le 31 décembre 1999;

Vu la délibération du conseil communal de Gerpennes du 21 mars 2000 approuvant l'adaptation et l'actualisation de son programme communal de développement rural et sollicitant sa prorogation;

Vu l'avis de la Commission régionale d'Aménagement du Territoire du 23 juin 2000;

Considérant que la commune de Gerpennes ne peut supporter seule le coût des acquisitions et travaux nécessaires;

Sur proposition du Ministre de l'Agriculture et de la Ruralité,

Arrête :

Article 1er. Le programme communal de développement rural de la commune de Gerpennes est approuvé à la date de sa signature et pour une période prenant fin le 30 septembre 2010.

Art. 2. Des subventions peuvent être accordées à la commune pour l'exécution de son opération de développement rural.

Art. 3. Ces subventions sont accordées dans les limites des crédits budgétaires annuellement disponibles à cet effet et aux conditions fixées par voie de convention par le Ministre qui a le développement rural dans ses attributions.

Art. 4. Le taux de subvention est fixé au maximum à 80 % du coût des acquisitions et des travaux nécessaires à l'exécution de l'opération, frais accessoires compris.

Art. 5. La commune est tenue de solliciter les subventions prévues en vertu des dispositions légales et réglementaires en vigueur.

Art. 6. Le Ministre qui a le Développement rural dans ses attributions est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Art. 7. Le présent arrêté produit ses effets le jour de sa signature.

Namur, le 8 novembre 2000.

Le Ministre-Président,
J.-Cl. VAN CAUWENBERGHE

Le Ministre de l'Agriculture et de la Ruralité,
J. HAPPART

[C – 2000/27534]

**8. NOVEMBER 2000 — Erlass der Wallonischen Regierung
zur Genehmigung des gemeindlichen Programms für ländliche Entwicklung der Gemeinde Gerpennes**

Die Wallonische Regierung,

Aufgrund des Sondergesetzes vom 8. August 1980 über institutionelle Reformen, insbesondere des Artikels 1 § 3;

Aufgrund des Wallonischen Gesetzbuches über die Raumordnung, den Städtebau und das Erbe;

Aufgrund des Dekrets vom 6. Juni 1991 über die ländliche Entwicklung;

Aufgrund des Erlasses der Wallonischen Regionalexekutive vom 20. November 1991 über die ländliche Entwicklung;

Aufgrund des Gemeindebeschlusses vom 16. April 1996 zur Genehmigung des gemeindlichen Programms für ländliche Entwicklung;

Aufgrund des am 4. September 1996 abgegebenen Gutachtens des Regionalausschusses für Raumordnung;

Aufgrund des Erlasses vom 21. November 1996, durch den die Wallonische Regierung das gemeindliche Programm für ländliche Entwicklung für einen am 31. Dezember 1999 ablaufenden Zeitraum genehmigt;

Aufgrund des Beschlusses des Gemeinderats von Gerpennes vom 21. März 2000 zur Genehmigung der Anpassung und Aktualisierung seines gemeindlichen Programms für ländliche Entwicklung und zur Beantragung seiner Verlängerung;

Aufgrund des am 23. Juni 2000 abgegebenen Gutachtens des Regionalausschusses für Raumordnung;

In der Erwägung, dass die Gemeinde Gerpennes nicht in der Lage ist, die Kosten der notwendigen Anschaffungen und Arbeiten alleine zu tragen;

Auf Vorschlag des Ministers der Landwirtschaft und der ländlichen Angelegenheiten,

Beschließt:

Artikel 1 - Das gemeindliche Programm für ländliche Entwicklung der Gemeinde Gerpennes wird am Tag seiner Unterzeichnung und für einen am 30. September 2010 ablaufenden Zeitraum genehmigt.

Art. 2 - Der Gemeinde dürfen Zuschüsse für die Durchführung ihrer Aktion zur ländlichen Entwicklung gewährt werden.

Art. 3 - Deze Zuschüsse werden im Rahmen der jährlich zu diesem Zweck verfügbaren Haushaltsmittel und unter den vom Minister, zu dessen Zuständigkeitsbereich die ländliche Entwicklung gehört, durch Vereinbarung festgelegten Bedingungen gewährt.

Art. 4 - Der Bezuschussungssatz wird auf 80 % der für die Durchführung der Maßnahmen notwendigen Kosten der Anschaffungen und Arbeiten, einschließlich der Nebenkosten, festgesetzt.

Art. 5 - Die gemäß der geltenden gesetzlichen und verordnungsrechtlichen Bestimmungen vorgesehenen Zuschüsse sind von der Gemeinde zu beantragen.

Art. 6 - Der Minister, zu dessen Zuständigkeitsbereich die ländliche Entwicklung gehört, wird mit der Durchführung des vorliegenden Erlasses beauftragt.

Art. 7 - Der vorliegende Erlass wird am Tag seiner Unterzeichnung wirksam.

Namur, den 8. November 2000

Der Minister-Präsident,
J.-Cl. VAN CAUWENBERGHE
Der Minister der Landwirtschaft und der ländlichen Angelegenheiten,
J. HAPPART

[C – 2000/27534]

**8 NOVEMBER 2000. — Besluit van de Waalse Regering
tot goedkeuring van het gemeentelijke programma voor plattelandontwikkeling van de gemeente Gerpennes**

De Waalse Regering,

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, inzonderheid op artikel 1, § 3; Gelet op het « Code wallon de l'Aménagement du Territoire, de l'Urbanisme et du Patrimoine » (Waal Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium);

Gelet op het decreet van 6 juni 1991 betreffende de plattelandontwikkeling;

Gelet op het besluit van het Waalse Gewestexecutieve van 20 november 1991 betreffende het plattelandontwikkeling;

Gelet op de beraadslaging van de gemeenteraad van Gerpennes van 16 april 1996 waarbij het gemeentelijke programma voor plattelandontwikkeling werd goedgekeurd;

Gelet op het advies van de « Commission régionale d'Aménagement du Territoire » (Gewestelijke Commissie voor Ruimtelijke Ordening) van 4 september 1996;

Gelet op het besluit van de Waalse Regering van 21 november 1996 waarbij het gemeentelijke programma voor plattelandontwikkeling werd goedgekeurd tot 31 december 1999;

Gelet op de beraadslaging van de gemeenteraad van Gerpennes van 21 maart 2000 waarbij de aanpassing en de vernieuwing van zijn gemeentelijke programma voor plattelandontwikkeling werd goedgekeurd en de verlenging ervan werd aangevraagd;

Gelet op het advies van de « Commission régionale d'Aménagement du Territoire » van 23 juni 2000;

Overwegende dat de gemeente Gerpennes de kosten van de nodige aanschaffingen en werkzaamheden niet alleen kan dragen;

Op de voordracht van de Minister van Landbouw en Landelijke Aangelegenheden,

Besluit :

Artikel 1. Het gemeentelijke programma voor plattelandontwikkeling van de gemeente Gerpennes wordt goedgekeurd op de datum van zijn ondertekening en voor een periode die op 30 september 2010 eindigt.

Art. 2. De gemeente kan toelagen verkrijgen om haar programma voor plattelandontwikkeling uit te voeren.

Art. 3. Deze toelagen worden verleend binnen de perken van de daartoe jaarlijks beschikbare begrotingskredieten en onder de voorwaarden die bij overeenkomst vastgesteld zijn door de Minister tot wiens bevoegdheden de Plattelandontwikkeling behoort.

Art. 4. De toelagen bedragen 80 % van de kosten van de aanschaffingen en werkzaamheden die nodig zijn om het programma uit te voeren, bijkomende kosten inbegrepen.

Art. 5. De gemeente moet de toelagen overeenkomstig de geldende wettelijke en reglementaire bepalingen aanvragen.

Art. 6. De Minister tot wiens bevoegdheden de Plattelandontwikkeling behoort, is belast met de uitvoering van dit besluit.

Art. 7. Dit besluit heeft uitwerking op de dag van de ondertekening ervan.

Namen, 8 november 2000.

De Minister-President,
J.-Cl. VAN CAUWENBERGHE
De Minister van Landbouw en Landelijke Aangelegenheden,
J. HAPPART

[C – 2000/27533]

**8 NOVEMBRE 2000. — Arrêté du Gouvernement wallon
approuvant le programme communal de développement rural de la commune de Habay**

Le Gouvernement wallon,

Vu la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, notamment l'article 1er, § 3;

Vu le Code wallon de l'Aménagement du Territoire, de l'Urbanisme et du Patrimoine;

Vu le décret du 6 juin 1991 relatif au développement rural;

Vu la délibération du conseil communal de Habay du 8 mai 2000 approuvant le plan communal de développement rural;

Vu l'avis de la Commission régionale d'Aménagement du Territoire du 23 juin 2000;

Considérant que la commune de Habay ne peut supporter seule le coût des acquisitions et travaux nécessaires;

Sur proposition du Ministre de l'Agriculture et de la Ruralité,

Arrête :

Article 1er. Le programme communal de développement rural de la commune de Habay est approuvé à la date de sa signature et ce, pour une période prenant fin le 31 décembre 2010.

Art. 2. Des subventions peuvent être accordées à la commune pour l'exécution de son opération de développement rural.

Art. 3. Ces subventions sont accordées dans les limites des crédits budgétaires annuellement disponibles à cet effet et aux conditions fixées par voie de convention par le Ministre qui a le développement rural dans ses attributions.

Art. 4. Le taux de subvention est fixé à 80 % du coût des acquisitions et des travaux nécessaires à l'exécution de l'opération, frais accessoires compris.

Art. 5. La commune est tenue de solliciter les subventions prévues en vertu des dispositions légales et réglementaires en vigueur.

Art. 6. Le Ministre qui a le Développement rural dans ses attributions est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Art. 7. Le présent arrêté produit ses effets le jour de sa signature.

Namur, le 8 novembre 2000.

Le Ministre-Président,
J-Cl. VAN CAUWENBERGHE

Le Ministre de l'Agriculture et de la Ruralité,
J. HAPPART

[C – 2000/27533]

**8. NOVEMBER 2000 — Erlass der Wallonischen Regierung
zur Genehmigung des gemeindlichen Programms für ländliche Entwicklung der Gemeinde Habay**

Die Wallonische Regierung,

Aufgrund des Sondergesetzes vom 8. August 1980 über institutionelle Reformen, insbesondere des Artikels 1 § 3;

Aufgrund des Wallonischen Gesetzbuches über die Raumordnung, den Städtebau und das Erbe;

Aufgrund des Dekrets vom 6. Juni 1991 über die ländliche Entwicklung;

Aufgrund des Beschlusses des Gemeinderats von Habay vom 8. Mai 2000 zur Genehmigung des gemeindlichen Programms für ländliche Entwicklung;

Aufgrund des am 23. Juni 2000 abgegebenen Gutachtens des Regionalausschusses für Raumordnung;

In der Erwägung, dass die Gemeinde Habay nicht in der Lage ist, die Kosten der notwendigen Anschaffungen und Arbeiten alleine zu tragen;

Auf Vorschlag des Ministers der Landwirtschaft und der ländlichen Angelegenheiten,

Beschließt:

Artikel 1. Das gemeindliche Programm für ländliche Entwicklung der Gemeinde Habay wird am Tag seiner Unterzeichnung und für einen am 31. Dezember 2010 ablaufenden Zeitraum genehmigt.

Art. 2 - Der Gemeinde dürfen Zuschüsse für die Durchführung ihrer Aktion zur ländlichen Entwicklung gewährt werden.

Art. 3 - Diese Zuschüsse werden im Rahmen der jährlich zu diesem Zweck verfügbaren Haushaltsmittel und unter den vom Minister, zu dessen Zuständigkeitsbereich die ländliche Entwicklung gehört, durch Vereinbarung festgelegten Bedingungen gewährt.

Art. 4 - Der Bezuschussungssatz wird auf 80 % der für die Durchführung der Maßnahmen notwendigen Kosten der Anschaffungen und Arbeiten, einschließlich der Nebenkosten, festgesetzt.

Art. 5 - Die gemäß der geltenden gesetzlichen und verordnungsrechtlichen Bestimmungen vorgesehenen Zuschüsse sind von der Gemeinde zu beantragen.

Art. 6 - Der Minister, zu dessen Zuständigkeitsbereich die ländliche Entwicklung gehört, wird mit der Durchführung des vorliegenden Erlasses beauftragt.

Art. 7 - Der vorliegende Erlass wird am Tag seiner Unterzeichnung wirksam.

Namur, den 8. November 2000

Der Minister-Präsident,
J.-Cl. VAN CAUWENBERGHE

Der Minister der Landwirtschaft und der ländlichen Angelegenheiten,
J. HAPPART

[C – 2000/27533]

**8 NOVEMBER 2000. — Besluit van de Waalse Regering
tot goedkeuring van het gemeentelijke programma voor plattelandsontwikkeling van de gemeente Habay**

De Waalse Regering,

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, inzonderheid op artikel 1, § 3;
Gelet op het « Code wallon de l'Aménagement du Territoire, de l'Urbanisme et du Patrimoine » (Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium);

Gelet op het decreet van 6 juni 1991 betreffende de plattelandsontwikkeling;

Gelet op de beraadslaging van de gemeenteraad van Habay van 8 mei 2000 waarbij het gemeentelijke programma voor plattelandsontwikkeling werd goedgekeurd;

Gelet op het advies van de « Commission régionale d'Aménagement du Territoire » (Gewestelijke Commissie voor Ruimtelijke Ordening) van 23 juni 2000;

Overwegende dat de gemeente Habay de kosten van de nodige aanschaffingen en werkzaamheden niet alleen kan dragen;

Op de voordracht van de Minister van Landbouw en Landelijke Aangelegenheden,

Besluit :

Artikel 1. Het gemeentelijke programma voor plattelandsontwikkeling van de gemeente Habay wordt goedgekeurd op de datum van zijn ondertekening en voor een periode die op 31 december 2010 eindigt.

Art. 2. De gemeente kan toelagen verkrijgen om haar programma voor plattelandsontwikkeling uit te voeren.

Art. 3. Deze toelagen worden verleend binnen de perken van de daartoe jaarlijks beschikbare begrotingskredieten en onder de voorwaarden die bij overeenkomst vastgesteld zijn door de Minister tot wiens bevoegdheden de Plattelandsontwikkeling behoort.

Art. 4. De toelagen bedragen 80 % van de kosten van de aanschaffingen en werkzaamheden die nodig zijn om het programma uit te voeren, bijkomende kosten inbegrepen.

Art. 5. De gemeente moet de toelagen overeenkomstig de geldende wettelijke en reglementaire bepalingen aanvragen.

Art. 6. De Minister tot wiens bevoegdheden de Plattelandsontwikkeling behoort, is belast met de uitvoering van dit besluit.

Art. 7. Dit besluit heeft uitwerking op de dag van de ondertekening ervan.

Namen, 8 november 2000.

De Minister-President,
J.-Cl. VAN CAUWENBERGHE

De Minister van Landbouw en Landelijke Aangelegenheden,
J. HAPPART

BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST — REGION DE BRUXELLES-CAPITALE

**MINISTERIE
VAN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST**

[C – 2000/31341]

Ophalers van gevaarlijke afvalstoffen

Bij ministerieel besluit van 3 februari 2000 werd de B.V.B.A. INTERCHEM erkend als ophaler van gevaarlijke afvalstoffen voor een periode die loopt vanaf de dag van ondertekening voor een periode van 15 jaar.

Bij ministerieel besluit van 29 augustus 2000 werd de N.V. LA VIDANGE LOISEAU erkend als ophaler van gevaarlijke afvalstoffen voor een periode die loopt vanaf de dag van ondertekening voor een periode van 15 jaar.

Bij ministerieel besluit van 29 augustus 2000 werd de N.V. FRIGRO erkend als ophaler van gevaarlijke afvalstoffen voor een periode die loopt vanaf de dag van ondertekening voor een periode van 15 jaar.

**MINISTERE
DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE**

[2000/31341]

Collecteurs de déchets dangereux

Par arrêté ministeriel du 3 février 2000 la S.P.R.L. INTERCHEM a été agréée en qualité de collecteur de déchets dangereux pour une période qui prend cours dès la date de la signature pour une période de 15 ans.

Par arrêté ministeriel du 29 août 2000 la S.A. LA VIDANGE LOISEAU a été agréée en qualité de collecteur de déchets dangereux pour une période qui prend cours dès la date de la signature pour une période de 15 ans.

Par arrêté ministeriel du 29 août 2000 la S.A. FRIGRO a été agréée en qualité de collecteur de déchets dangereux pour une période qui prend cours dès la date de la signature pour une période de 15 ans.

Bij ministerieel besluit van 29 augustus 2000 werd de B.V.B.A. CONTAINERDIENST VANHEEDE erkend als ophaler van gevaarlijke afvalstoffen voor een periode die loopt vanaf de dag van ondertekening voor een periode van 15 jaar.

Bij ministerieel besluit van 5 september 2000 werd INERTAM erkend als ophaler van gevaarlijke afvalstoffen voor een periode die loopt vanaf de dag van ondertekening voor een periode van 15 jaar.

[S - C - 2000/31363]

Besluiten betreffende de stad en de gemeenten

ANDERLECHT. — Bij besluit van 7 september 2000 wordt de beslissing van 11 juli 2000 waarbij het college van burgemeester en schepenen van Anderlecht beslist de heer Guy Verstraeten op proef te bevorderen tot de graad van technisch hoofdassistent (C4) vanaf 1 april 2000, vernietigd.

BRUSSEL. — Bij besluit van 31 augustus 2000 wordt goedgekeurd de beslissing van 26 juni 2000 waarbij de gemeenteraad van de stad Brussel beslist de conventie af te sluiten met de BGDA met het oog op de tewerkstelling van 6 personeelsleden (startbaanovereenkomst) en het kader, het statuut en het geldelijk statuut vast te stellen.

BRUSSEL. — Bij besluit van 6 september 2000 wordt goedgekeurd de beslissing van 26 juni 2000 waarbij de gemeenteraad van de stad Brussel beslist de tijdelijke formaties, de statuten en de geldelijke statuten van de Departementen Wegeniswerken, Demografie, Cultuur, Jeugd, Ontspanning en Sport en Personeel vast te stellen.

BRUSSEL. — Bij besluit van 7 september 2000 wordt de gemeenteraadsbeslissing van de stad Brussel van 26 juni 2000 betreffende de werken in het kader van het wijkcontract Maria-Christina goedgekeurd.

BRUSSEL. — Bij besluit van 25 september 2000 wordt goedgekeurd de beslissing van 26 juni 2000 waarbij de gemeenteraad van de stad Brussel beslist een vergoeding van het gebruik van de fiets op de weg naar en van het werk toe te kennen.

ELSENE. — Bij besluit van 15 september 2000 wordt goedgekeurd de beslissing van 29 juni 2000 waarbij de gemeenteraad van Elsene het reglement betreffende de toekenning van een toelage aan de personeelsleden belast met informaticataken vastlegt.

ELSENE. — Bij besluit van 15 september 2000 wordt goedgekeurd de beslissing van 29 juni 2000 waarbij de gemeenteraad van Elsene beslist het kader van het werklidenpersoneel van de 6e Directie B, met uitwerking op 1 september 1997, zoals de bijzondere toegangsvoorwaarden voor de graden te wijzigen.

ELSENE. — Bij besluit van 20 september 2000 wordt goedgekeurd de beslissing van 18 mei 2000 waarbij de gemeenteraad van Elsene beslist de bijzondere toegangsvoorwaarden tot de graden zoals het definitieve kader van het personeel, vastgesteld door zijn beraadslaging van 11 december 1997, te wijzigen.

OUDERGEM. — Bij besluit van 15 september 2000 wordt goedgekeurd de beslissing van 29 juni 2000 waarbij de gemeenteraad van Oudergem beslist de individuele wedden van de definitieve personeelsleden van het basisonderwijs te herzien vanaf 1 september 2000.

Par arrêté ministeriel du 29 août 2000 la S.P.R.L. CONTAINERDIENST VANHEEDE a été agréée en qualité de collecteur de déchets dangereux pour une période qui prend cours dès la date de la signature pour une période de 15 ans.

Par arrêté ministeriel du 5 septembre 2000 du G.I.E. INERTAM a été agréée en qualité de collecteur de déchets dangereux pour une période qui prend cours dès la date de la signature pour une période de 15 ans.

[S - C - 2000/31363]

Arrêtés concernant la ville et les communes

ANDERLECHT. — Par arrêté du 7 septembre 2000 est annulée la délibération du 11 juillet 2000 par laquelle le collège des bourgmestre et échevins d'Anderlecht décide d'accorder à M. Guy Verstraeten une promotion à l'essai au grade d'assistant technique-chef (C4) à partir du 1er avril 2000.

BRUXELLES. — Par arrêté du 31 août 2000 est approuvée la délibération du 26 juin 2000 par laquelle le conseil communal de la ville de Bruxelles décide d'adhérer à la convention avec l'ORBEM en vue de la mise au travail de 6 agents (convention de premier emploi) et de fixer le cadre, le statut et le statut pécuniaire.

BRUXELLES. — Par arrêté du 6 septembre 2000 est approuvée la délibération du 26 juin 2000 par laquelle le conseil communal de la ville de Bruxelles décide de fixer les cadres temporaires, les statuts et les statuts pécuniaires des Départements des Travaux de Voirie, Démographie et Culture, Jeunesse, Loisirs et Sports et Personnel.

BRUXELLES. — Par arrêté du 7 septembre 2000 est approuvée la délibération du conseil communal de la ville de Bruxelles du 26 juin 2000 relative aux travaux dans le cadre du contrat de quartier Marie-Christine.

BRUXELLES. — Par arrêté du 25 septembre 2000 est approuvée la délibération du 26 juin 2000 par laquelle le conseil communal de la ville de Bruxelles décide d'allouer une indemnité pour l'utilisation de la bicyclette sur le chemin du travail.

IXELLES. — Par arrêté du 15 septembre 2000 est approuvée la délibération du 29 juin 2000 par laquelle le conseil communal d'Ixelles arrête le règlement relatif à l'octroi d'une allocation aux membres du personnel chargés de tâches informatiques.

IXELLES. — Par arrêté du 15 septembre 2000 est approuvée la délibération du 29 juin 2000 par laquelle le conseil communal d'Ixelles décide de modifier le cadre du personnel ouvrier de la 6e Direction B avec effet au 1er septembre 1997, et de modifier les conditions particulières d'accès aux grades.

IXELLES. — Par arrêté du 20 septembre 2000 est approuvée la délibération du 18 mai 2000 par laquelle le conseil communal d'Ixelles décide de modifier les conditions particulières d'accès aux grades et le cadre définitif du personnel arrêtés par sa délibération du 11 décembre 1997.

AUDERGHEM. — Par arrêté du 15 septembre 2000 est approuvée la délibération du 29 juin 2000 par laquelle le conseil communal d'Auderghem décide de revoir les traitements individuels des membres du personnel définitif de l'enseignement primaire au 1er septembre 2000.

SINT-JOOST-TEN-NODE. — Bij besluit van 6 september 2000 wordt vernietigd de beslissing van 7 februari 2000 waarbij het college van burgemeester en schepenen van Sint-Joost-ten-Node beslist de heer Mohamed Haj Chaib in de hoedanigheid van contractueel hulparbeider aan te werven, van 14 februari tot 13 augustus 2000.

SINT-JOOST-TEN-NODE. — Bij besluit van 6 september 2000 wordt vernietigd de beslissing van 14 februari 2000 waarbij het college van burgemeester en schepenen van Sint-Joost-ten-Node beslist de heer Gérard Verrue in de hoedanigheid van contractueel hulparbeider vanaf 6 maart tot 5 september 2000 aan te werven.

SINT-LAMBRECHTS-WOLUWE. — Bij besluit van 29 augustus 2000 wordt goedgekeurd de beslissing van 28 juni 2000 waarbij de gemeenteraad van Sint-Lambrechts-Woluwe beslist een voltijdse betrekking van Franstalig schoolpsycholoog van niveau A1 in de personeelsformatie te creëren en hiervan de aanwervingsvoorwaarden vast te stellen.

SINT-LAMBRECHTS-WOLUWE. — Bij besluit van 29 augustus 2000 wordt goedgekeurd de beslissing van 28 mei 2000 waarbij de gemeenteraad van Sint-Lambrechts-Woluwe beslist de wijze van regeling van de benoeming van de schoolhoofden in het gewoon en het bijzonder basisonderwijs te wijzigen.

SINT-LAMBRECHTS-WOLUWE. — Bij besluit van 4 september 2000 is niet goedgekeurd de beslissing van 24 mei 2000 waarbij de gemeenteraad van Sint-Lambrechts-Woluwe beslist de nieuwe formatie van de hogere gemeentelijke politieofficieren goed te keuren.

SINT-LAMBRECHTS-WOLUWE. — Bij besluit van 15 september 2000 is niet goedgekeurd de beslissing van 28 juni 2000 waarbij de gemeenteraad van Sint-Lambrechts-Woluwe beslist een statutaire betrekking van opdrachthouder voor sport op de Franse taalrol voor niveau D te creëren, en de desbetreffende aanwervingsvoorwaarden vast te stellen.

SINT-LAMBRECHTS-WOLUWE. — Bij besluit van 15 september 2000 wordt goedgekeurd de beslissing van 28 juni 2000 waarbij de gemeenteraad van Sint-Lambrechts-Woluwe de wijze van gunning en het bijzonder bestek betreffende de inrichting van de sneeuwklassen in Frankrijk tijdens het schooljaar 2000/2001 goedkeurt.

SINT-PIETERS-WOLUWE. — Bij besluit van 15 september 2000 is niet goedgekeurd de beslissing van 29 juni 2000 waarbij de gemeenteraad van Sint-Pieters-Woluwe beslist de personeelsformatie van het politiepersoneel vast te stellen.

UKKEL. — Bij besluit van 31 augustus 2000 wordt goedgekeurd de beslissing van 22 juni 2000 waarbij de gemeenteraad van Ukkel beslist tot het huren van zes geprefabriceerde modules voor de Bloemendalschool.

UKKEL. — Bij besluit van 18 september 2000 wordt vernietigd het artikel 7, in fine, van de beslissing van 22 juni 2000 waarbij de gemeenteraad van Ukkel beslist het belastingreglement op de tijdelijke bezetting van de openbare weg te hernieuwen, voor de dienstjaren 2001 tot en met 2005.

SAINT-JOSSE-TEN-NOODE. — Par arrêté du 6 septembre 2000 est annulée la délibération du 7 février 2000 par laquelle le collège des bourgmestre et échevins de Saint-Josse-ten-Noode décide de recruter M. Mohamed Haj Chaib en qualité d'ouvrier auxiliaire contractuel du 14 février au 13 août 2000.

SAINT-JOSSE-TEN-NOODE. — Par arrêté du 6 septembre 2000 est annulée la délibération du 14 février 2000 par laquelle le collège des bourgmestre et échevins de Saint-Josse-ten-Noode décide de recruter M. Gérard Verrue en qualité d'ouvrier auxiliaire contractuel du 6 mars au 5 septembre 2000.

WOLUWE-SAINT-LAMBERT. — Par arrêté du 29 août 2000 est approuvée la délibération du 28 juin 2000 par laquelle le conseil communal de Woluwe-Saint-Lambert décide de créer un emploi à temps plein de psychologue scolaire francophone de niveau A1 au cadre du personnel et d'en fixer les conditions de recrutement.

WOLUWE-SAINT-LAMBERT. — Par arrêté du 29 août 2000 est approuvée la délibération du 28 mai 2000 par laquelle le conseil communal de Woluwe-Saint-Lambert décide de modifier le mode de règlement de nomination des chefs d'école dans l'enseignement primaire ordinaire et spécial.

WOLUWE-SAINT-LAMBERT. — Par arrêté du 4 septembre 2000 n'est pas approuvée la délibération du 28 mai 2000 par laquelle le conseil communal de Woluwe-Saint-Lambert décide d'adopter le nouveau cadre des officiers supérieurs de la police communale.

WOLUWE-SAINT-LAMBERT. — Par arrêté du 15 septembre 2000 n'est pas approuvée la délibération du 28 juin 2000 par laquelle le conseil communal de Woluwe-Saint-Lambert décide de créer un emploi statutaire de chargé de mission aux sports francophone de niveau D, et de fixer les conditions de recrutement y afférentes.

WOLUWE-SAINT-LAMBERT. — Par arrêté du 15 septembre 2000 est approuvée la délibération du 28 juin 2000 par laquelle le conseil communal de Woluwe-Saint-Lambert approuve le mode de passation et le cahier spécial des charges relatifs à l'organisation des classes de neige en France durant l'année scolaire 2000/2001.

WOLUWE-SAINT-PIERRE. — Par arrêté du 15 septembre 2000 n'est pas approuvée la délibération du 29 juin 2000 par laquelle le conseil communal de Woluwe-Saint-Pierre décide de fixer le cadre du personnel de la police.

UCCLE. — Par arrêté du 31 août 2000 est approuvée la délibération du 22 juin 2000 par laquelle le conseil communal d'Uccle décide la prise en location de six modules préfabriqués pour l'Ecole du Val Fleuri.

UCCLE. — Par arrêté du 18 septembre 2000 est annulé l'article 7, in fine, de la délibération du 22 juin 2000 par laquelle le conseil communal d'Uccle décide de renouveler le règlement-taxe sur l'occupation temporaire de la voie publique, pour les exercices 2001 à 2005 inclus.

OFFICIELE BERICHTEN — AVIS OFFICIELS

COUR D'ARBITRAGE

[C – 2000/21529]

Avis prescrits par l'article 74 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

Par jugement du 14 septembre 2000 en cause de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants contre C. Ameels, dont l'expédition est parvenue au greffe de la Cour d'arbitrage le 29 septembre 2000, le Tribunal du travail de Charleroi a posé la question préjudicielle suivante :

« L'arrêté royal n° 464 du 25 septembre 1986 (confirmé par la loi du 15 décembre 1986) viole-t-il les articles 10 et 11 de la Constitution en ce que, en prévoyant que la cotisation de consolidation est due par les travailleurs indépendants même si leurs revenus professionnels de l'année considérée sont inférieurs au salaire minimum prévu par la convention collective du travail n° 23 relative à la garantie d'un revenu minimum mensuel moyen, déduction faite des cotisations à la sécurité sociale applicables aux travailleurs manuels, et en n'assurant dès lors plus, nonobstant une intention pourtant clairement exprimée en ce sens dans le rapport au Roi, un parallélisme des efforts de modération demandés, d'une part, aux travailleurs indépendants et, d'autre part, aux travailleurs salariés et fonctionnaires, il soumet les premiers (travailleurs indépendants) à un traitement inégalitaire par rapport aux seconds (travailleurs salariés et fonctionnaires) ? »

Cette affaire est inscrite sous le numéro 2034 du rôle de la Cour.

Le greffier,
L. Potoms.

ARBITRAGEHOF

[C – 2000/21529]

Berichten voorgeschreven bij artikel 74 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof

Bij vonnis van 14 september 2000 in zake het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen tegen C. Ameels, waarvan de expeditie ter griffie van het Arbitragehof is ingekomen op 29 september 2000, heeft de Arbeidsrechtbank te Charleroi de volgende prejudiciële vraag gesteld:

« Schendt het koninklijk besluit nr. 464 van 25 september 1986 (bekrachtigd bij de wet van 15 december 1986) de artikelen 10 en 11 van de Grondwet doordat het, door te bepalen dat de consolideringbijdrage door de zelfstandigen verschuldigd is, zelfs wanneer hun bedrijfsinkomsten van het betrokken jaar lager zijn dan het minimumloon waarin is voorzien in de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 23 betreffende de waarborg van een gemiddeld minimum maandinkomen, na aftrek van de bijdragen voor de sociale zekerheid die van toepassing zijn op de handarbeiders, en door bijgevolg, niettegenstaande een in het verslag aan de Koning nochtans duidelijk in die zin te kennen gegeven bedoeling, geen parallelisme meer te verzekeren wat de matigingsinspanningen betreft die worden gevraagd van de zelfstandigen, enerzijds, en van de werknemers en ambtenaren, anderzijds, de eerstgenoemden (zelfstandigen) aan een ongelijke behandeling onderwerpt ten opzichte van de laatstgenoemden (werknemers en ambtenaren) ? »

Die zaak is ingeschreven onder nummer 2034 van de rol van het Hof.

De griffier,
L. Potoms.

SCHIEDSHOF

[C – 2000/21529]

Bekanntmachungen vorgeschrieben durch Artikel 74 des Sondergesetzes vom 6. Januar 1989 über den Schiedshof

In seinem Urteil vom 14. September 2000 in Sachen des Landesinstituts der Sozialversicherungen für Selbständige gegen C. Ameels, dessen Ausfertigung am 29. September 2000 in der Kanzlei des Schiedshofes eingegangen ist, hat das Arbeitsgericht Charleroi folgende präjudizielle Frage gestellt:

« Verstößt der königliche Erlaß Nr. 464 vom 25. September 1986 - bestätigt durch das Gesetz vom 15. Dezember 1986 - gegen die Artikel 10 und 11 der Verfassung, indem er dadurch, daß er bestimmt, daß der Konsolidierungsbeitrag auch dann von den selbständig Erwerbstätigen zu leisten ist, wenn ihre Berufseinkünfte des betreffenden Jahres niedriger sind als der Mindestlohn, auf den sich das kollektive Arbeitsabkommen Nr. 23 über die Gewährung eines durchschnittlichen Mindestmonatseinkommens bezieht, nach Abzug der auf Handarbeiter anwendbaren Sozialversicherungsbeiträge, und demzufolge, daß er trotz der entsprechenden, im Bericht an den König eindeutig zum Ausdruck gebrachten Absicht keinen Parallelismus mehr gewährleistet, was die von den selbständig Erwerbstätigen einerseits und von den Arbeitnehmern und Beamten andererseits verlangten Mäßigungsanstrengungen betrifft, erstere (d.h. die selbständig Erwerbstätigen) einer Behandlungungleichheit letzteren (d.h. den Arbeitnehmern und Beamten) gegenüber unterwirft? »

Diese Rechtssache wurde unter der Nummer 2034 ins Geschäftsverzeichnis des Hofes eingetragen.

Der Kanzler,
L. Potoms.

COUR D'ARBITRAGE

[C – 2000/21535]

Avis prescrit par l'article 74 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

Par jugement du 18 septembre 2000 en cause du ministre des Finances et du procureur du Roi contre C. Billen et autres, dont l'expédition est parvenue au greffe de la Cour d'arbitrage le 22 septembre 2000, le Tribunal correctionnel de Liège a posé la question préjudicielle suivante :

« L'article 222 de l'arrêté royal du 18 juillet 1977 portant coordination des dispositions en matière de douanes et accises, confirmé par l'article 1er de la loi du 6 juillet 1978 qui impose la confiscation des moyens de transport employés à la fraude ou mis en usage à cet effet et déroge aux règles énoncées par l'article 42 du Code pénal en ce qu'il impose la confiscation de ces moyens de transport même s'ils n'appartiennent pas au condamné et quand bien même leur propriétaire serait totalement étranger à la fraude sans lui donner la possibilité de se prévaloir de sa bonne foi, n'est-il pas contraire aux articles 10 et 11 de la Constitution dans la mesure où il instaure une différence de traitement entre les propriétaires de biens ayant servi à commettre une infraction, selon que celle-ci est une infraction de droit pénal commun ou une infraction à la législation sur les douanes et accises ? »

Cette affaire est inscrite sous le numéro 2032 du rôle de la Cour.

Le greffier,
L. Potoms.

ARBITRAGEHOF

[C – 2000/21535]

Bericht voorgeschreven bij artikel 74 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof

Bij vonnis van 18 september 2000 in zake de Minister van Financiën en de procureur des Konings tegen C. Billen en anderen, waarvan de expeditie ter griffie van het Arbitragehof is ingekomen op 22 september 2000, heeft de Correctionele Rechtbank te Luik de volgende prejudiciële vraag gesteld :

« Is artikel 222 van het koninklijk besluit van 18 juli 1977 tot coördinatie van de bepalingen inzake douane en accijnzen, bekrachtigd door artikel 1 van de wet van 6 juli 1978, dat bepaalt dat de vervoermiddelen die tot smokkel worden aangewend of in gebruik gesteld, verbeurd moeten worden verklaard, en dat afwijkt van de regels van artikel 42 van het Strafwetboek doordat het bepaalt dat die vervoermiddelen verbeurd moeten worden verklaard zelfs indien zij geen eigendom zijn van de veroordeelde en ook al heeft de eigenaar ervan niets met de smokkel te maken zonder dat hij overigens de mogelijkheid krijgt zich op zijn goede trouw te beroepen, niet in strijd met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in zoverre het aanleiding geeft tot een verschil in behandeling tussen de eigenaars van goederen die gediend hebben om een misdrijf te plegen, naargelang dat misdrijf ingaat tegen het gemeen strafrecht dan wel tegen de wetgeving inzake douane en accijnzen ? »

Die zaak is ingeschreven onder nummer 2032 van de rol van het Hof.

De griffier,
L. Potoms.

SCHIEDSHOF

[C – 2000/21535]

Bekanntmachung vorgeschrieben durch Artikel 74 des Sondergesetzes vom 6. Januar 1989 über den Schiedshof

In seinem Urteil vom 18. September 2000 in Sachen des Finanzministers und des Prokurators des Königs gegen C. Billen und andere, dessen Ausfertigung am 22. September 2000 in der Kanzlei des Schiedshofes eingegangen ist, hat das Strafgericht Lüttich folgende präjudizielle Frage gestellt:

«Steht Artikel 222 des königlichen Erlasses vom 18. Juli 1977 zur Koordinierung der allgemeinen Bestimmungen in bezug auf Zoll und Akzisen - bestätigt durch Artikel 1 des Gesetzes vom 6. Juli 1978 -, der die Beschlagnahme der beim Schmuggel verwendeten oder zu diesem Zweck zum Einsatz gebrachten Transportmittel vorschreibt und von den in Artikel 42 des Strafgesetzbuches enthaltenen Vorschriften abweicht, indem er die Beschlagnahme dieser Transportmittel auch dann vorschreibt, wenn sie nicht dem Verurteilten gehören, und sogar dann, wenn ihr Eigentümer überhaupt nichts mit dem Schmuggel zu tun hat, ohne daß er in die Lage versetzt wird, sich auf seine Gutgläubigkeit zu berufen, nicht im Widerspruch zu den Artikeln 10 und 11 der Verfassung, insofern er einen Behandlungsunterschied unter den Eigentümern von Gütern, die zur Begehung einer Straftat gedient haben, einführt, je nachdem, ob diese Straftat eine Zuwiderhandlung gegen das allgemeine Strafrecht oder aber eine Zuwiderhandlung gegen die Zoll- und Akzisengesetzgebung darstellt?»

Diese Rechtssache wurde unter der Nummer 2032 ins Geschäftsverzeichnis des Hofes eingetragen.

Der Kanzler,
L. Potoms.

ARBITRAGEHOF

[C – 2000/21533]

Bericht voorgeschreven bij artikel 74 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof

Bij vonnis van 21 september 2000 in zake het openbaar ministerie en de vennootschap naar Nederlands recht Bezoma BV tegen A. Arcellaschi en anderen, waarvan de expeditie ter griffie van het Arbitragehof is ingekomen op 5 oktober 2000, heeft de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen de volgende prejudiciële vragen gesteld :

« 1. Is het zo dat artikel 265, §§ 1 en 2, van het koninklijk besluit van 18 juli 1977 tot coördinatie van de algemene bepalingen inzake douane en accijnzen (A.W.D.A.) inzake de strafrechtelijke aansprakelijkheid een discriminatie inhoudt ten opzichte van het algemeen strafrecht en bijgevolg de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt, in zoverre dat deze bepaling een objectieve en quasi absolute strafrechtelijke verantwoordelijkheid van personen weerhoudt voor de daden van hun bedienden, arbeiders, knechten of verdere door hen bezoldigde personen ?

2. Of de artikelen 265, § 3, 266 en 283 van het koninklijk besluit van 18 juli 1977 tot coördinatie van de algemene bepalingen inzake douane en accijnzen (A.W.D.A.) inzake de burgerrechtelijke aansprakelijkheid een discriminatie inhoudt ten opzichte van het algemeen strafrecht en bijgevolg de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schenden in zoverre deze bepalingen de strafrechter nog bevoegd achten om uitspraak te doen over de civielrechtelijke rechtsvordering, na strafrechtelijke vrijspraak ?

3. Maken de artikelen 220, 221 en 224 van de algemene wet inzake douanen en accijnzen (koninklijk besluit van 18 juli 1977 houdende coördinatie van de algemene bepalingen inzake douanen en accijnzen, bekrachtigd door de wet van 6 juli 1978) een schending uit van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel, in zoverre deze bepalingen aldus worden gelezen dat de daarin voorziene verbeurdverklaring een zakelijk karakter heeft, meer bepaald omdat zij kan worden uitgesproken zonder dat daarbij een onderscheid gemaakt moet worden tussen het geval waarin de zaken eigendom zijn van de veroordeelden en het geval waarin zij eigendom zijn van derden, zelfs al zouden deze laatsten vreemd zijn aan de fraude, onwetend geweest zijn van de fraude of daarvan vrijgesproken zijn, terwijl algemeen, inzake bijzondere verbeurdverklaring, de vereiste wordt gesteld dat de zaken die het voorwerp uitmaken van het misdrijf en de zaken die gediend hebben of die bestemd waren tot het plegen van het misdrijf slechts verbeurdverklaard kunnen worden indien zij de eigendom zijn van de veroordeelde (artikel 42, 1°, van het Strafwetboek) ? »

Die zaak is ingeschreven onder nummer 2041 van de rol van het Hof.

De griffier,
L. Potoms.

COUR D'ARBITRAGE

[C – 2000/21533]

Avis prescrit par l'article 74 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

Par jugement du 21 septembre 2000 en cause du ministère public et de la société de droit néerlandais Bezoma BV contre A. Arcellaschi et autres, dont l'expédition est parvenue au greffe de la Cour d'arbitrage le 5 octobre 2000, le Tribunal de première instance d'Anvers a posé les questions préjudicielles suivantes :

« 1. L'article 265, §§ 1er et 2, de l'arrêté royal du 18 juillet 1977 portant coordination des dispositions générales relatives aux douanes et accises (L.G.D.A.), relativement à la responsabilité pénale, établit-il une discrimination par rapport au droit pénal commun et viole-t-il dès lors les articles 10 et 11 de la Constitution en tant que cette disposition établit une responsabilité objective et pénale quasi absolue des personnes pour les faits de leurs employés, ouvriers, domestiques ou autres personnes salariées par elles ?

2. Les articles 265, § 3, 266 et 283, de l'arrêté royal du 18 juillet 1977 portant coordination des dispositions générales relatives aux douanes et accises (L.G.D.A.), relativement à la responsabilité civile, établissent-ils une discrimination par rapport au droit pénal commun et violent-ils dès lors les articles 10 et 11 de la Constitution en tant qu'en vertu de ces dispositions, le juge pénal est encore compétent pour statuer sur l'action civile postérieurement à l'acquiescement au pénal ?

3. Les articles 220, 221 et 224 de la loi générale relative aux douanes et accises (arrêté royal du 18 juillet 1977 portant coordination des dispositions générales relatives aux douanes et accises, confirmé par la loi du 6 juillet 1978) violent-ils le principe constitutionnel d'égalité en tant que ces dispositions sont interprétées en ce sens que la confiscation y visée revêt un caractère réel, plus précisément parce que celle-ci peut être ordonnée sans qu'il faille distinguer entre la situation où les choses appartiennent aux condamnés et la situation où elles appartiennent à des tiers, même si ceux-ci sont étrangers à la fraude, n'ont pas eu connaissance de la fraude ou en ont été acquittés, alors que, de manière générale, pour ce qui est de la confiscation spéciale, les choses qui forment l'objet de l'infraction et celles qui ont servi ou qui ont été destinées à la commettre ne peuvent être confisquées que si elles appartiennent au condamné (article 42, 1°, du Code pénal) ? »

Cette affaire est inscrite sous le numéro 2041 du rôle de la Cour.

Le greffier,
L. Potoms.

SCHIEDSHOF

[C – 2000/21533]

Bekanntmachung vorgeschrieben durch Artikel 74 des Sondergesetzes vom 6. Januar 1989 über den Schiedshof

In seinem Urteil vom 21. September 2000 in Sachen der Staatsanwaltschaft und der Gesellschaft niederländischen Rechts Bezoma BV gegen A. Arcellaschi und andere, dessen Ausfertigung am 5. Oktober 2000 in der Kanzlei des Schiedshofes eingegangen ist, hat das Gericht erster Instanz Antwerpen folgende präjudizielle Fragen gestellt:

«1. Beinhaltet Artikel 265 §§ 1 und 2 des königlichen Erlasses vom 18. Juli 1977 zur Koordinierung der allgemeinen Bestimmungen in bezug auf Zoll und Akzisen (AZAG) hinsichtlich der strafrechtlichen Haftung eine Diskriminierung dem allgemeinen Strafrecht gegenüber und verstößt er demzufolge gegen die Artikel 10 und 11 der Verfassung, soweit diese Bestimmung eine objektive und nahezu absolute strafrechtliche Haftung von Personen für die Taten ihrer Angestellten, Arbeiter, Dienstpersonen oder weiterer von ihnen entlohnter Personen einführt?

2. Beinhalten die Artikel 265 § 3, 266 und 283 des königlichen Erlasses vom 18. Juli 1977 zur Koordinierung der allgemeinen Bestimmungen in bezug auf Zoll und Akzisen (AZAG) hinsichtlich der strafrechtlichen Haftung eine Diskriminierung dem allgemeinen Strafrecht gegenüber und verstoßen sie demzufolge gegen die Artikel 10 und 11 der Verfassung, soweit diese Bestimmungen davon ausgehen, daß der Strafrichter nach dem strafrechtlichen Freispruch noch dafür zuständig ist, über die zivilrechtliche Klage zu befinden?

3. Stellen die Artikel 220, 221 und 224 des allgemeinen Zoll- und Akzisengesetzes (königlicher Erlaß vom 18. Juli 1977 zur Koordinierung der allgemeinen Bestimmungen in bezug auf Zoll und Akzisen, bestätigt durch das Gesetz vom 6. Juli 1978) eine Verletzung des verfassungsmäßigen Gleichheitsgrundsatzes dar, soweit diese Bestimmungen dahingehend ausgelegt werden, daß die darin vorgesehene Beschlagnahme einen dinglichen Charakter hat, insbesondere weil sie verhängt werden kann, ohne daß dabei zwischen dem Fall, in dem die Sachen Eigentum des Verurteilten sind, und dem Fall, in dem sie Eigentum Dritter sind, zu unterscheiden ist, auch wenn letztere nichts mit dem Schmuggel zu tun haben, nichts davon gewußt haben oder davon freigesprochen wurden, während allgemein im Bereich der besonderen Beschlagnahme als Voraussetzung gilt, daß Sachen, die Gegenstand der Straftat sind, und Sachen, die zur Begehung der Straftat gedient haben oder dafür bestimmt waren, nur dann beschlagnahmt werden können, wenn sie Eigentum des Verurteilten sind (Artikel 42 Nr. 1 des Strafgesetzbuches)?»

Diese Rechtssache wurde unter der Nummer 2041 ins Geschäftsverzeichnis des Hofes eingetragen.

Der Kanzler,
L. Potoms.

ARBITRAGEHOF

[C – 2000/21534]

Bericht voorgeschreven bij artikel 74 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof

Bij vonnissen van 25 september 2000 in zake M. Naim en R. Santoro tegen het Ministerie van Binnenlandse Zaken, waarvan de expedities ter griffie van het Arbitragehof zijn ingekomen op 2 en 3 oktober 2000, heeft de Politierechtbank te Tongeren de volgende prejudiciële vraag gesteld :

« Schenden de artikelen 23, 24 en 37 van de wet van 21 december 1998 [betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden] de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en met de algemene rechtsbeginselen, in zoverre aan diegene die verschijnt voor de politierechtbank wegens inbreuk op artikel 23, geen boete kan worden opgelegd die kleiner is dan het wettelijk minimum waarin de artikelen 24 en 37 voorzien, terwijl degene die voor de strafrechter verschijnt de toepassing kan genieten van artikel 85 van het strafwetboek, of van een andere Strafrechtelijke gunstmaatregel afgeleid uit de bijzondere wetten ? »

Die zaken zijn ingeschreven onder de nummers 2037 en 2040 van de rol van het Hof en werden samengevoegd.

De griffier,
L. Potoms.

COUR D'ARBITRAGE

[C – 2000/21534]

Avis prescrit par l'article 74 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

Par jugements du 25 septembre 2000 en cause de M. Naim et de R. Santoro contre le ministère de l'Intérieur, dont les expéditions sont parvenues au greffe de la Cour d'arbitrage les 2 et 3 octobre 2000, le Tribunal de police de Tongres a posé la question préjudicielle suivante :

« Les articles 23, 24 et 37 de la loi du 21 décembre 1998 [relative à la sécurité lors des matches de football] violent-ils les articles 10 et 11 de la Constitution, lus en connexité avec l'article 6 de la Convention européenne des droits de l'homme ainsi qu'avec les principes généraux de droit, en tant que celui qui comparaît devant le tribunal de police pour cause d'infraction à l'article 23 ne peut se voir infliger une amende qui soit inférieure au minimum légal prévu par les articles 24 et 37, cependant que celui qui comparaît devant le juge pénal peut bénéficier de l'application de l'article 85 du Code pénal ou d'une autre mesure de faveur pénale découlant des lois spéciales ? »

Ces affaires sont inscrites sous les numéros 2037 et 2040 du rôle de la Cour et ont été jointes.

Le greffier,
L. Potoms.

SCHIEDSHOF

[C – 2000/21534]

Bekanntmachung vorgeschrieben durch Artikel 74 des Sondergesetzes vom 6. Januar 1989 über den Schiedshof

In seinen Urteilen vom 25. September 2000 in Sachen M. Naim und R. Santoro gegen das Innenministerium, deren Ausfertigungen am 2. und 3. Oktober 2000 in der Kanzlei des Schiedshofes eingegangen sind, hat das Polizeigericht Tongern folgende präjudizielle Fragen gestellt:

«Verstoßen die Artikel 23, 24 und 37 des Gesetzes vom 21. Dezember 1998 [über die Sicherheit bei Fußballspielen] gegen die Artikel 10 und 11 der Verfassung in Verbindung mit Artikel 6 der Europäischen Menschenrechtskonvention und mit den allgemeinen Rechtsgrundsätzen, insofern demjenigen, der wegen Zuwiderhandlung gegen Artikel 23 vor dem Polizeigericht erscheint, keine Geldstrafe auferlegt werden kann, die das in den Artikeln 24 und 37 vorgesehene gesetzliche Minimum unterschreitet, während derjenige, der vor dem Strafrichter erscheint, den Vorteil der Anwendung von Artikel 85 des Strafgesetzbuches oder einer anderen auf den besonderen Gesetzen beruhenden strafrechtlichen Begünstigung genießen kann?»

Diese Rechtssachen wurden unter den Nummern 2037 und 2040 ins Geschäftsverzeichnis des Hofes eingetragen und verbunden.

Der Kanzler,

L. Potoms.

COUR D'ARBITRAGE

[C – 2000/21530]

Avis prescrit par l'article 74 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

Par requête adressée à la Cour par lettre recommandée à la poste le 29 septembre 2000 et parvenue au greffe le 2 octobre 2000, l'a.s.b.l. Ligue des droits de l'homme, dont le siège social est établi à 1000 Bruxelles, rue de l'Enseignement 91, a introduit un recours en annulation de la loi du 28 mars 2000 insérant une procédure de comparution immédiate en matière pénale (publiée au *Moniteur belge* du 1er avril 2000), pour cause de violation des articles 10 et 11 de la Constitution.

Cette affaire est inscrite sous le numéro 2036 du rôle de la Cour.

Le greffier,

L. Potoms.

ARBITRAGEHOF

[C – 2000/21530]

Bericht voorgeschreven bij artikel 74 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof

Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 29 september 2000 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 2 oktober 2000, heeft de v.z.w. Ligue des droits de l'homme, met maatschappelijke zetel te 1000 Brussel, Onderrichtsstraat 91, beroep tot vernietiging ingesteld van de wet van 28 maart 2000 tot invoering van een procedure van onmiddellijke verschijning in strafzaken (bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 1 april 2000) wegens schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

Die zaak is ingeschreven onder nummer 2036 van de rol van het Hof.

De griffier,

L. Potoms.

SCHIEDSHOF

[C – 2000/21530]

Bekanntmachung vorgeschrieben durch Artikel 74 des Sondergesetzes vom 6. Januar 1989 über den Schiedshof

Mit einer Klageschrift, die dem Hof mit am 29. September 2000 bei der Post aufgegebenem Einschreibebrief zugesandt wurde und am 2. Oktober 2000 in der Kanzlei eingegangen ist, erhob die VoE Ligue des droits de l'homme, mit Vereinigungssitz in 1000 Brüssel, rue de l'Enseignement 91, Klage auf Nichtigerklärung des Gesetzes vom 28. März 2000 zur Einführung eines Verfahrens des sofortigen Erscheinens in Strafsachen (veröffentlicht im *Belgischen Staatsblatt* vom 1. April 2000), wegen Verstoßes gegen die Artikel 10 und 11 der Verfassung.

Diese Rechtssache wurde unter der Nummer 2036 ins Geschäftsverzeichnis des Hofes eingetragen.

Der Kanzler,

L. Potoms.

COUR D'ARBITRAGE

[C – 2000/21538]

Avis prescrit par l'article 74 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

Par arrêt du 13 octobre 2000 en cause de X. Leblicq, dont l'expédition est parvenue au greffe de la Cour d'arbitrage le 26 octobre 2000, la Cour d'appel de Bruxelles a posé la question préjudicielle suivante :

« L'article 361, § 2, du Code civil viole-t-il les articles 10 et 11 de la Constitution en ce qu'il dispose que lorsque l'adopté est l'enfant ou l'enfant adoptif du conjoint de l'adoptant, les droits de l'autorité parentale sont exercés par les deux époux, sans étendre à la cohabitation légale cet effet attribué au mariage ? »

Cette affaire est inscrite sous le numéro 2063 du rôle de la Cour.

Le greffier,

L. Potoms.

ARBITRAGEHOF

[C – 2000/21538]

Bericht voorgeschreven bij artikel 74 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof

Bij arrest van 13 oktober 2000 in zake X. Leblicq, waarvan de expeditie ter griffie van het Arbitragehof is ingekomen op 26 oktober 2000, heeft het Hof van Beroep te Brussel de volgende prejudiciële vraag gesteld :

« Schendt artikel 361, § 2, van het Burgerlijk Wetboek de artikelen 10 en 11 van de Grondwet doordat het bepaalt dat wanneer de geadopteerde een kind of adoptief kind is van echtgenoot van de adoptant, de rechten van het ouderlijk gezag door beide echtgenoten worden uitgeoefend, zonder dat aan het huwelijk toegekende gevolg tot de wettelijke samenwoning uit te breiden ? »

Die zaak is ingeschreven onder nummer 2063 van de rol van het Hof.

De griffier,

L. Potoms.

SCHIEDSHOF

[C – 2000/21538]

Bekanntmachung vorgeschrieben durch Artikel 74 des Sondergesetzes vom 6. Januar 1989 über den Schiedshof

In seinem Urteil vom 13. Oktober 2000 in Sachen X. Leblicq, dessen Ausfertigung am 26. Oktober 2000 in der Kanzlei des Schiedshofes eingegangen ist, hat der Appellationshof Brüssel folgende präjudizielle Frage gestellt:

«Verstößt Artikel 361 § 2 des Zivilgesetzbuches gegen die Artikel 10 und 11 der Verfassung, indem er bestimmt, daß, wenn der Adoptierte das Kind oder Adoptivkind des Ehepartners des Adoptierenden ist, die Rechte der elterlichen Gewalt von beiden Ehegatten ausgeübt werden, ohne daß diese der Ehe verliehene Wirkung auf das gesetzliche Zusammenwohnen ausgedehnt wird?»

Diese Rechtssache wurde unter der Nummer 2063 ins Geschäftsverzeichnis des Hofes eingetragen.

Der Kanzler,

L. Potoms.

DIENSTEN VAN DE EERSTE MINISTER

[C - 2000/21543]

Federale diensten voor wetenschappelijke,
technische en culturele aangelegenhedenKoninklijk Meteorologisch Instituut van België
Te begeven functie

Bij het Koninklijk Meteorologisch Instituut van België, Ringlaan 3, 1180 Brussel, is de volgende functie te begeven :

Hoofd van het Departement V "Informatieverwerking" (trap II der leidinggevende functies van het wetenschappelijk personeel).

De kandidaten voor deze functie moeten de volgende speciale wetenschappelijke geschiktheid hebben :

— een strategisch inzicht en managementervaring hebben op het gebied van de informatietechnologie;

— ervaring hebben op het gebied van de informatica hardware en software;

— bekwaam zijn om efficiënt een team te leiden en te motiveren en het te integreren binnen het Instituut;

— bedreven zijn in de communicatie en onderhandelingen met de gebruikers van informatietechnologie, zin hebben voor inwendige klantgerichtheid;

— ervaring in de meteorologie en/ of in de geofysica is een pluspunt.

De gegadigden voor bovenvermelde functie dienen bovendien de hierna vermelde algemene toegangsvoorwaarden te vervullen :

A. De kandidaten die lid zijn van het wetenschappelijk personeel van de wetenschappelijke instellingen van de Staat, opgericht bij koninklijk besluit ter uitvoering van het koninklijk besluit van 20 april 1965 (statuut der wetenschappelijke instellingen van de Staat) :

1° hetzij houder zijn van een doctorsdiploma dat behaald werd na verdediging in het openbaar van een verhandeling;

hetzij voor de commissie voor werving en bevordering het bewijs geleverd hebben, bedoeld in de artikelen 11, 2°, of 13, 2°, van het koninklijk besluit van 21 april 1965 tot vaststelling van het statuut van het wetenschappelijk personeel van de wetenschappelijke instellingen van de Staat;

2° voor de toegang tot de functies van trap II (hoofd van een departement) : ten minste de rang B van de wetenschappelijke loopbaan van het wetenschappelijk personeel bereikt hebben.

B. De kandidaten die geen lid zijn van het wetenschappelijk personeel van de sub A bedoelde wetenschappelijke instellingen van de Staat :

1° houder zijn van een diploma dat behaald werd, na verdediging in het openbaar van een verhandeling, in een Belgische universiteit of in een instelling die ermede gelijkgesteld is door één van de Gemeenschappen of voor een examencommissie die voor het toekennen van de academische graden door de Staat of één van de Gemeenschappen is ingesteld;

in geval van benoeming van een burger van de Europese Unie, houder van een diploma zoals bedoeld in het eerste lid, moet de Raad vooraf de geldigheid van het door de kandidaat voorgelegde diploma nagaan, overeenkomstig de procedure die omschreven is in bijlage I, hoofdstuk II, § 2, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende statuut van het rijkspersoneel.

2° Belg zijn of burger van de Europese Unie; de burgerlijke en politieke rechten genieten; aan de dienstplichtwetten voldaan hebben; een gedrag hebben dat in overeenstemming is met de eisen van de gesolliciteerde functie;

3° het bewijs leveren van een wetenschappelijke anciënniteit, in de zin van artikel 5 van het koninklijk besluit van 21 april 1965 (statuut wetenschappelijk personeel) welke de Wetenschappelijke Raad voldoende vindt voor het ambt voor zover die door dezelfde Raad geacht wordt ten minste 12 jaar volledige prestaties te bedragen, waarvan 6 te dateren vanaf het diploma, bedoeld sub 1°.

Deze functie is toegankelijk voor kandidaten van de Nederlandse of Franse taalrol of die kunnen ingeschreven worden op één van beide taalrollen.

Evenwel dienen de kandidaten die nog geen deel uitmaken van het leidinggevend wetenschappelijk personeel van het Koninklijk Meteorologisch Instituut van België :

1° op de Franse taalrol ingeschreven te zijn of op deze taalrol te kunnen ingeschreven worden;

2° ten laatste op de datum waarop zij hun kandidatuur indienen, in het bezit te zijn van het bewijs van kennis van de tweede landstaal overeenkomstig het peil van het te begeven ambt (d.w.z. : het bewijs

SERVICES DU PREMIER MINISTRE

[C - 2000/21543]

Services fédéraux des affaires scientifiques,
techniques et culturellesInstitut royal météorologique de Belgique
Fonction à conférer

La fonction suivante est à conférer à l'Institut royal météorologique de Belgique, avenue Circulaire 3, 1180 Bruxelles :

Chef du Département V "Traitement de l'Information" (degré II des fonctions dirigeantes du personnel scientifique).

Les candidats à cette fonction doivent réunir les aptitudes scientifiques suivantes :

— avoir une vision stratégique et de l'expérience en management dans le domaine de la technologie de l'information;

— avoir de l'expérience dans le domaine du matériel informatique et des logiciels;

— être en mesure de diriger et motiver efficacement une équipe et de l'intégrer au sein de l'Institut;

— être rompu à la communication et aux pourparlers avec les utilisateurs de la technologie de l'information, être orienté vers le client interne;

— avoir de l'expérience dans le domaine de la météorologie et/ ou de la géophysique constitue un plus.

Les candidats à la fonction susmentionnée auront en outre à remplir les conditions d'accès générales suivantes :

A. Les candidats, membres du personnel scientifique des établissements scientifiques de l'Etat, créés par arrêté royal en exécution de l'arrêté royal du 20 avril 1965 (statut organique des établissements scientifiques de l'Etat) :

1° soit être porteur d'un diplôme de docteur obtenu suite à la défense publique d'une dissertation;

soit avoir apporté devant le jury de recrutement et de promotion la justification visée aux articles 11, 2°, ou 13, 2°, de l'arrêté royal du 21 avril 1965 fixant le statut du personnel scientifique des établissements scientifiques de l'Etat;

2° pour l'accès aux fonctions du degré II (chef de département) : avoir atteint au moins le rang B de la carrière scientifique du personnel scientifique.

B. Les candidats qui ne sont pas membres du personnel scientifique des établissements scientifiques de l'Etat visés au point A :

1° être porteur du diplôme obtenu, suite à la défense publique d'une dissertation, dans une université belge ou dans un établissement y assimilé par une des Communautés ou devant un jury institué par l'Etat ou une des Communautés pour la collation des grades académiques;

en cas de nomination d'un citoyen de l'Union européenne, porteur d'un diplôme visé à l'alinéa 1er, le Conseil doit vérifier préalablement la validité du diplôme présenté par le candidat, conformément à la procédure définie à l'annexe I, chapitre II, § 2, de l'arrêté royal du 2 octobre 1937 portant le statut des agents de l'Etat.

2° être belge ou citoyen de l'Union européenne; jouir des droits civils et politiques; avoir satisfait aux lois sur la milice; être d'une conduite répondant aux exigences de la fonction postulée;

3° faire preuve d'une ancienneté scientifique au sens de l'article 5 de l'arrêté royal du 21 avril 1965 (statut du personnel scientifique) jugée suffisante pour la fonction par le Conseil scientifique d'une durée appréciée par ce même Conseil d'au moins 12 ans en prestations complètes, dont 6 ans à dater du diplôme visé au 1°.

Cette fonction est accessible aux candidats des rôles linguistiques français ou néerlandais ou pouvant être inscrits sur l'un de ces deux rôles linguistiques.

Toutefois, les candidats qui ne font pas déjà partie du personnel scientifique dirigeant de l'Institut royal météorologique de Belgique doivent :

1° être ou pouvoir être inscrits au rôle linguistique français;

2° être titulaires, au plus tard à la date du dépôt de leur candidature, du brevet de connaissance de la deuxième langue nationale correspondant au niveau de l'emploi à pourvoir (c'est-à-dire : le brevet de

van de taalkennis welke geveerd wordt voor toelating tot het tweetalig kader bedoeld bij artikel 43, § 3, 3de lid, van de gecoördineerde taalwetten), afgeleverd door het SELOR (voorheen : Vast Wervingssecretariaat), Esplanadegebouw, Oratoriënberg 20, 1000 Brussel.

De kandidaten worden verzocht volgende documenten bij aangetekend schrijven in te dienen, binnen vijftien werkdagen volgend op de publicatie van dit bericht in het *Belgisch Staatsblad*, bij Mevr. J. Decrock-Beyrus, hoofd van de Dienst van de federale wetenschappelijke instellingen van de Federale diensten voor wetenschappelijke, technische en culturele aangelegenheden, Wetenschapsstraat 8 (1ste verdieping), 1000 Brussel :

- een kandidatuur voor de gesolliciteerde functie;
- een curriculum vitae, vergezeld van de verantwoordingsstukken waaruit blijkt dat de kandidaat aan de voormelde voorwaarden voldoet (3 exemplaren);
- een lijst van de werken (3 exemplaren);
- een exemplaar van iedere publicatie. Deze moeten toegestuurd worden aan de Heer Voorzitter van de Wetenschappelijke Raad bij het Koninklijk Meteorologisch Instituut van België, Ringlaan 3, 1180 Brussel. Zij zullen na onderzoek terugbezorgd worden.

connaissance linguistique requis pour l'admission dans le cadre bilingue dont question à l'article 43, § 3, alinéa 3, des lois linguistiques coordonnées), délivré par le SELOR (l'ancien Secrétariat permanent de Recrutement), quartier Esplanade, rue Montagne de l'Oratoire 20, 1000 Bruxelles.

Les candidats sont priés d'introduire par lettre recommandée, dans les quinze jours ouvrables qui suivent la publication de cet avis au *Moniteur belge*, les documents suivants, adressés à Mme J. Decrock-Beyrus, chef du Service des établissements scientifiques fédéraux des Services fédéraux des affaires scientifiques, techniques et culturelles, rue de la Science 8 (1er étage), 1000 Bruxelles :

- un acte de candidature pour la fonction postulée;
- un curriculum vitae, accompagné des pièces attestant que le candidat remplit les conditions précitées (3 exemplaires);
- une liste des travaux (3 exemplaires);
- un exemplaire de chacune des publications. Celles-ci seront adressées à Monsieur le Président du Conseil scientifique de l'Institut royal météorologique de Belgique, avenue Circulaire 3, 1180 Bruxelles. Elles seront restituées après examen.

CONSEIL DE LA CONCURRENCE

[C – 2000/11453]

Décision n° 2000-C/C-21 du 27 juin 2000

Vu la loi du 5 août 1991 sur la protection de la concurrence économique (« la loi »);

Vu l'arrêté royal du 23 mars 1993 relatif à la notification des concentrations d'entreprises;

Vu la loi de 1935 sur l'emploi des langues;

Vu le document du 16 mai 2000 par lequel les sociétés de droit belge Cofinimmo S.A., ayant son siège social à 1000 Bruxelles, Chaussée de Waterloo 876 (Cofinimmo), et Belgian Office Properties S.A. en formation, ayant son siège social à 1000 Bruxelles, Montagne du Parc 4 (B.O.P.), de première part, et les sociétés de droit belge Axa Royale Belge S.A. ayant son siège social à 1170 Bruxelles, boulevard du Souverain 25, Royaner S.A., ayant son siège social à 1170 Bruxelles, boulevard du Souverain 25, Transga S.A., ayant son siège social à 1170 Bruxelles, boulevard du Souverain 25, et la société de droit luxembourgeois Royale Belge Investissements S.A., ayant son siège social à L-1325 Luxembourg (Grand Duché), rue de la Chapelle 7, de seconde part, représentés par Maîtres André Bruyneel et Frédéric Louis, avocats à 1060 Bruxelles, rue Henri Wafelaerts 47-51, ont notifié une concentration consistant en la reprise du contrôle exclusif de la Primaedis, ayant son siège social à 1160 Bruxelles, avenue Van Nieuwenhuysse 2, par les deux premières entreprises ayant effectué la notification.

Entendu à l'audience du 27 juin 2000, le Rapporteur en son rapport, ainsi que les parties notifiantes, représentées par Me Frédéric Louis, avocat.

1. Les faits

La S.A. Primaedis est une société immobilière ayant pour objet la location et la gestion de biens immobiliers. Elle est propriétaire de plusieurs immeubles;

Le but de la concentration est, en permettant aux parties secondes notifiantes de se concentrer sur leur activité principale, la banque et l'assurance, de développer les activités et majorer la taille du portefeuille immobilier de la S.A. Cofinimmo. L'intervention de la S.A. B.O.P. est de nature financière et, en principe, temporaire.

Les premières parties notifiantes ont en effet convenu entr'elles d'un système d'options qui doivent permettre à la S.A. Cofinimmo de devenir, à terme, seul actionnaire de Primaedis S.A.

2. L'opération constitue une concentration au sens de la loi

Il n'est pas contesté que l'opération constitue une concentration au sens de l'article 9, b, de la loi. Cofinimmo S.A. et B.O.P. S.A. acquièrent ensemble 100 % des actions de la S.A. Primaedis.

En ce qui concerne le contrôle effectif, dès exécution de la concentration telle qu'elle est notifiée, Cofinimmo disposera notamment du droit de désigner la majorité des membres du conseil d'administration de la S.A. Primaedis, sur lequel elle exercera le contrôle de droit et de fait. Ce point de vue est partagé par la Commission Bancaire et Financière, qui l'a exprimé par courrier du 19 avril 2000.

3. Cette concentration est soumise à l'appréciation préalable du Conseil

Le chiffre d'affaires réalisé en 1999, tel qu'il a été communiqué par les parties notifiantes, et détaillé dans le rapport du Service de la Concurrence, excède les seuils déterminés par l'article 11 de la loi.

L'opération de concentration visée est soumise à l'approbation du Conseil.

4. Admissibilité de la concentration

Le marché concerné est le marché de la location d'immeuble à usage de bureaux sur le territoire belge, qui se répartit en marchés distincts par métropole.

La part de marché cumulée des entreprises concernées est dans tous les cas inférieure à 25 %.

Il s'ensuit que la concentration est admissible en application de l'article 33, § 2, 1, a), de la loi sur la protection de la concurrence économique.

5. Acquisition prévue par Cofinimmo S.A. des actions détenues par B.O.P.

Dès lors que, conformément aux prévisions des parties et en exécution des options soumises par elles au Conseil, la S.A. Cofinimmo acquerra la totalité des parts de Primaedis S.A. de B.O.P., ou viendra à acquérir la totalité des actions de B.O.P., mais, dans cette dernière hypothèse, à condition que B.O.P. n'ait d'autre actif que les actions de Primaedis S.A. acquises en exécution de la concentration examinée, le Conseil estime que cette opération ne constitue pas en soi une concentration soumise à la loi, en ce que Cofinimmo S.A. exerce, dès à présent, le contrôle sur Primaedis, pour autant qu'il l'exerce encore au moment de l'acquisition, et pour autant également que cette acquisition n'ait pas d'effet sur le contrôle de Primaedis S.A.

A ces causes,

Le Conseil de la Concurrence déclare le projet de concentration examiné, soit l'acquisition de la totalité des actions de S.A. Primaedis par les S.A. Cofinimmo et Belgian Office Properties, admissible en vertu de l'article 33, § 2, 1, a), de la loi.

Ainsi décidé le 27 juin 2000 par la chambre du Conseil de la Concurrence composée de Monsieur Olivier Gutt, Président, et Messieurs Jacques Schaar, Robert Sacré et David Szafran, membres.

RAAD VAN STATE

[2000/21561]

Gemeenteraadsverkiezingen te Temse. — Beroep

Bij de Raad van State is beroep ingesteld door Van Der Vieren, Eddie.

Inzake : Gemeenteraadsverkiezingen te Temse.

Eenieder kan inzage nemen van het verzoekschrift op het gemeentesecretariaat te Temse (koninklijk besluit van 15 juli 1956, artikel 5, gewijzigd bij koninklijk besluit van 16 september 1982).

Voor de Hoofdgriffier van de Raad van State,

G. De Sloover,
Hoofdsecretaris.

[2000/21560]

Gemeenteraadsverkiezingen te Veurne. — Beroep

Bij de Raad van State is beroep ingesteld door Steyaert, Mon.

Inzake : Gemeenteraadsverkiezingen te Veurne.

Eenieder kan inzage nemen van het verzoekschrift op het gemeentesecretariaat te Veurne (koninklijk besluit van 15 juli 1956, artikel 5, gewijzigd bij koninklijk besluit van 16 september 1982).

Voor de Hoofdgriffier van de Raad van State,

G. De Sloover,
Hoofdsecretaris.

CONSEIL D'ETAT

[2000/21561]

Elections communales de Tamise. — Recours

Un recours a été introduit au Conseil d'Etat par Van Der Vieren, Eddie.

En cause : Elections communales de Tamise.

Toute personne peut prendre connaissance de la requête au secrétariat communal de Tamise (article 5 de l'arrêté royal du 15 juillet 1956, modifié par l'arrêté royal du 16 septembre 1982).

Pour le Greffier en Chef du Conseil d'Etat,

G. De Sloover,
Secrétaire en Chef.

[2000/21560]

Elections communales de Furnes. — Recours

Un recours a été introduit au Conseil d'Etat par Steyaert, Mon.

En cause : Elections communales de Furnes.

Toute personne peut prendre connaissance de la requête au secrétariat communal de Furnes (article 5 de l'arrêté royal du 15 juillet 1956, modifié par l'arrêté royal du 16 septembre 1982).

Pour le Greffier en Chef du Conseil d'Etat,

G. De Sloover,
Secrétaire en Chef.

MINISTERIE VAN ECONOMISCHE ZAKEN

[2000/11490]

Prijzen van de elektrische energie voor de maand november 2000

De parameter N_c en N_E voorzien bij de ministeriële besluiten van 16 mei 1977 en 6 september 1994 houdende reglementering van respectievelijk de prijzen voor elektrische energie laagspanning en hoogspanning zijn voor de maand november 2000 vastgesteld op de volgende waarden :

$N_c = 1,0519$
 $N_E = 1,2681$

[C – 2000/11466]

Bestuur Kwaliteit en Veiligheid Overlegvergadering i.v.m. extreme ontspanningsevenementen

Er is een koninklijk besluit in voorbereiding om de organisatie van extreme ontspanningsevenementen (zoals benjijump, basejump, scad-diving, houserunning, ...) te reglementeren. Dit koninklijk besluit is ter uitvoering van artikel 4 van de wet van 9 februari 1994 betreffende de veiligheid van de consumenten. Daarom nodigt Mevr. Magda Aelvoet, Minister van Consumentenzaken, alle betrokkenen uit op een overlegvergadering die plaatsvindt op haar kabinet, Kunstlaan 7, te 1210 Brussel, op dinsdag 12 december 2000, om 10 uur.

Voor bijkomende inlichtingen kan u contact opnemen met de heer Jan Deconinck, tel. 02/206.49.08 van het Bestuur Kwaliteit en Veiligheid, Ministerie van Economische Zaken, North Gate III, Koning Albertlaan II-laan 16, te 1000 Brussel. fax : 02/206.57.52.

MINISTERE DES AFFAIRES ECONOMIQUES

[2000/11490]

Prix de l'énergie électrique pour le mois de novembre 2000

Les paramètres N_c et N_E prévus par les arrêtés ministériels des 16 mai 1977 et 6 septembre 1994 portant réglementation respectivement des prix de l'énergie électrique en basse tension ainsi que ceux en haute tension sont, pour le mois de novembre 2000, fixés aux valeurs ci-après :

$N_c = 1,0519$
 $N_E = 1,2681$

[C – 2000/11466]

Administration de la Qualité et de la Sécurité Réunion de concertation relative aux événements de divertissement extrêmes

Un arrêté royal visant à réglementer l'organisation des événements de divertissement extrêmes (tels que benjijump, basejump, scad-diving, houserunning, ...) est en cours d'élaboration. Cet arrêté royal est pris en exécution de l'article 4 de la loi du 9 février 1994 relative à la sécurité des consommateurs. C'est pourquoi Mme Magda Aelvoet, Ministre de la Protection de la Consommation, invite toutes les personnes concernées à une réunion de concertation qui aura lieu dans son Cabinet, avenue des Arts 7, à 1210 Bruxelles, le mardi 12 décembre 2000, à 10 heures.

Pour toutes informations complémentaires, vous pouvez contacter M. Jan Deconinck, tél. 02/206.49.08, de l'Administration de la Qualité et de la Sécurité, Ministère des Affaires économiques, North Gate III, boulevard du Roi Albert II 16, à 1000 Bruxelles, fax : 02/206.57.52.

[2000/95052]

Controledienst voor de Verzekeringen**Akte tot goedkeuring van een gedeeltelijke overdracht van de rechten en verplichtingen van een verzekeringsonderneming**

Bij beslissing van de Raad van de Controledienst voor de Verzekeringen, op datum van 6 november 2000, wordt de overeenkomst goedgekeurd waardoor de onderneming « Fortis AG » (administratief codenummer 0079), naamloze vennootschap waarvan de maatschappelijke zetel is gevestigd E. Jacqmainlaan 53, te 1000 Brussel, de verzekeringsportefeuille overdraagt, op datum van 1 januari 2000, betreffende de contracten onderschreven via bemiddeling van « Belgamar N.V. » van 1 april 1970 tot 31 december 1992 en behorende tot de takken 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10b, 12, 13 en 16, aan de onderneming « Belgamar N.V. » (administratief codenummer 0370), naamloze vennootschap waarvan de maatschappelijke zetel is gevestigd Mechelsesteenweg 66, te 2018 Antwerpen.

De door de Controledienst goedgekeurde overdracht geldt ten aanzien van alle verzekerden en alle betrokken derden (artikel 76 van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen).

(30223)

[2000/95052]

Office de Contrôle des Assurances**Acte d'approbation d'une cession partielle des droits et obligations d'une entreprise d'assurances**

Par décision du Conseil de l'Office de Contrôle des Assurances, en date du 6 novembre 2000, est approuvée la convention par laquelle l'entreprise « Fortis AG » (code administratif n° 0079), société anonyme dont le siège social est situé boulevard E. Jacqmain 53, à 1000 Bruxelles, cède, à la date du 1er janvier 2000, le portefeuille d'assurances concernant les contrats souscrits par l'intermédiaire de la S.A. Belgamar » du 1er avril 1970 au 31 décembre 1992 et découlant des branches 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10b, 12, 13 et 16, à l'entreprise « S.A. Belgamar » (code administratif n° 0370), société anonyme dont le siège social est situé Mechelsesteenweg 66, à 2018 Antwerpen.

La cession approuvée par l'Office est réalisée valablement à l'égard de tous les assurés et de tous les tiers intéressés (article 76 de la loi du 9 juillet 1975 relative au contrôle des entreprises d'assurances).

(30223)

MINISTERIE VAN JUSTITIE

[2000/10032]

Rechterlijke Orde. — Vacante betrekkingen

- griffier bij de rechtbank van eerste aanleg te Gent : 1, vanaf 1 januari 2001;
- adjunct-griffier :
  - bij het Hof van Cassatie : 1;
  - Bij de rechtbank van eerste aanleg te Oudenaarde : 2;
  - bij het vreedegerecht van het kanton Mechelen : 1;
- beambte bij de griffie :
  - van het hof van beroep te Antwerpen : 1;
  - van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen : 1;
- opsteller bij het parket van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Nijvel : 1;
- beambte bij het parket van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te :
  - Tongeren : 1;
  - Brussel : 1.

De kandidaturen voor een benoeming in de Rechterlijke Orde moeten bij een ter post aangetekend schrijven aan de heer Minister van Justitie, Directoraat-Generaal Rechterlijke Organisatie - Dienst Personeelszaken 3/P/R.O. II., Waterloolaan 115, 1000 Brussel, worden gericht binnen een termijn van één maand na de bekendmaking van de vacature in het *Belgisch Staatsblad* (artikel 287 van het Gerechtelijk Wetboek).

De kandidaten dienen een afschrift bij te voegen van het bewijs dat zij geslaagd zijn voor het examen voor de griffies en parketten van hoven en rechtbanken, ingericht door de Minister van Justitie, en dit voor het ambt waarvoor zij kandidaat zijn.

MINISTERIE VAN MIDDENSTAND EN LANDBOUW

[2000/16310]

Bericht aan de representatieve organisaties van de zelfstandigen. Openstaande plaats van rechter in sociale zaken, als zelfstandige, bij de arbeidsrechtbank te Tongeren

De betrokken organisaties worden verzocht de kandidaturen voor te dragen uiterlijk binnen drie maanden na de bekendmaking van dit bericht.

De voordrachten van kandidaten, mannen of vrouwen, geschieden op dubbelvallen gericht aan het Ministerie van Middenstand en Landbouw, Bestuur van het Sociaal Statuut der Zelfstandigen, W.T.C. Toren III, 19de verdieping, Simon Bolivarlaan 30, te 1000 Brussel.

Bij de lijsten zal er voor elk der voorgedragen kandidaturen een bewijs van goed zedelijk gedrag worden gevoegd.

MINISTERE DE LA JUSTICE

[2000/10032]

Ordre judiciaire. — Places vacantes

- greffier au tribunal de première instance de Gand : 1, à partir du 1er janvier 2001;
- greffier adjoint :
  - à la Cour de cassation : 1;
  - au tribunal de première instance d'Audenarde : 2;
  - à la justice de paix du canton de Malines : 1;
- employé au greffe :
  - de la cour d'appel d'Anvers : 1;
  - du tribunal de première instance d'Anvers : 1;
- rédacteur au parquet du procureur du Roi près le tribunal de première instance de Nivelles : 1;
- employé au parquet du procureur du Roi près le tribunal de première instance de :
  - Tongres : 1;
  - Bruxelles : 1.

Les candidatures à une nomination dans l'Ordre judiciaire doivent être adressés par lettre recommandée à la poste à le Ministre de la Justice, Direction générale de l'Organisation judiciaire - Service du Personnel - 3/P/R.O. II., boulevard de Waterloo 115, 1000 Bruxelles, dans un délai d'un mois à partir de la publication de la vacance au *Moniteur belge* (article 287 du Code judiciaire).

Les candidats sont priés de joindre une copie de l'attestation de réussite de l'examen organisé par le Ministre de la Justice, pour les greffes et les parquet des cours et tribunaux et ce pour l'emploi qu'ils postulent.

MINISTERE DES CLASSES MOYENNES ET DE L'AGRICULTURE

[2000/16310]

Avis aux organisations représentatives de travailleurs indépendants. Place vacante de juge social, au titre de travailleur indépendant, près le tribunal du travail de Tongres

Les organisations intéressées sont invitées à présenter les candidatures au plus tard dans les trois mois qui suivent la publication du présent avis.

Les présentations de candidats ou candidates se font sur des listes doubles adressées au Ministère des Classes moyennes et de l'Agriculture, Administration du Statut social des Indépendants, W.T.C. Tour III, 19e étage, boulevard Simon Bolivar 30, à 1000 Bruxelles.

Les listes seront accompagnées d'un certificat de bonnes vie et mœurs pour chacune des candidatures présentées.

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN
GOUVERNEMENTS DE COMMUNAUTE ET DE REGION
GEMEINSCHAFTS- UND REGIONALREGIERUNGEN

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

[C – 2000/36158]

Huishoudelijk Reglement van de Vlaamse Ombudsdienst

Dit Reglement regelt nader de klachtenbehandeling door de Vlaamse Ombudsdienst en de relatie van de Vlaamse Ombudsdienst met de Vlaamse overheidsdiensten en met het Vlaams Parlement. Het moet gelezen worden in samenhang met de bepalingen van het decreet van 7 juli 1998 houdende instelling van de Vlaamse ombudsdienst en met de bepalingen van het Protocol voor de relaties tussen de Vlaamse Ombudsdienst en de administratieve overheden van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest.

Inleidende Titel

Artikel 1. In dit Reglement wordt verstaan onder :

- 1° verzoeker: de burger die zich met een klacht tot de Vlaamse Ombudsdienst wendt;
- 2° klacht: de klacht, de vraag of het verzoek waarmee een verzoeker zich tot de Vlaamse Ombudsdienst wendt;
- 3° Ombudsdecreet: decreet van 7 juli 1998 houdende instelling van de Vlaamse ombudsdienst;
- 4° Vlaamse overheidsdienst: dienst of afdeling van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, een Vlaamse Openbare Instelling of een Vlaamse Wetenschappelijke Instelling. Naar die Vlaamse overheidsdiensten wordt in het Ombudsdecreet verwezen met de term « administratieve overheden »;
- 5° Vlaamse Wetenschappelijke Instelling: het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudies of het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium of het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer of het Instituut voor het Natuurbehoud of het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten in Antwerpen.

TITEL I. — De relatie met de verzoekers

HOOFDSTUK 1. — Algemene principes

Art. 2. De verzoeker heeft recht op gratis tussenkomst van de Vlaamse Ombudsdienst.

Art. 3. De verzoeker heeft recht op een objectief, onafhankelijk en onpartijdig onderzoek van de klacht.

Art. 4. De verzoeker heeft recht op een discrete behandeling van zijn klacht.

De Vlaamse Ombudsdienst houdt zich aan het beroepsgeheim.

In contacten met de betrokken overheidsdienst wordt de identiteit van de verzoeker niet prijsgegeven, als de verzoeker daarom gevraagd heeft.

In jaarverslagen en andere publicaties wordt nooit melding gemaakt van de identiteit van de verzoeker.

Art. 5. De verzoeker heeft recht op een klantvriendelijke en respectvolle behandeling.

De Vlaamse Ombudsdienst behandelt de klacht binnen een redelijke termijn, en houdt de verzoeker geregeld op de hoogte van de stappen die hij onderneemt.

Art. 6. De verzoeker heeft recht op een duidelijke motivering van de beslissing van de Vlaamse Ombudsdienst als een klacht niet in behandeling genomen kan worden. De Vlaamse Ombudsdienst verwijst de verzoeker zo gericht mogelijk door naar een instantie, die de verzoeker wel kan bijstaan.

Art. 7. De verzoeker heeft recht op een duidelijke motivering van de beslissing van de Vlaamse Ombudsdienst over de gegrondheid van de klacht.

HOOFDSTUK 2. — Wijze waarop een klacht kan worden ingediend

Art. 8. Een klacht kan op verschillende wijzen worden ingediend :

- 1° met een brief naar de Vlaamse Ombudsdienst, Hertogstraat 67, bus 2 in 1000 Brussel,
- 2° met een fax naar het nummer 02/552 98 50,
- 3° met een e-mailbericht naar ombudsdienst@vlaamsparlement.be
- 4° telefonisch op het nummer 0800/24 050 of 02/552 98 98,
- 5° mondeling tijdens de vaste openingsuren of na afspraak.

TITEL II. — De relatie met de Vlaamse overheidsdiensten

Art. 9. Als een klacht, na toetsing aan de bepalingen van het Ombudsdecreet, ontvankelijk wordt bevonden, neemt de Vlaamse Ombudsdienst contact op met de betrokken Vlaamse overheidsdienst.

In principe verlopen de contacten met de Vlaamse overheidsdiensten schriftelijk.

Art. 10. Als de Vlaamse Ombudsdienst de klacht voorlopig als (deels) gegrond beoordeelt of als een terechte opmerking beschouwt, en de klacht nog voor herstel vatbaar is, dan richt hij een voorstel tot oplossing aan de Vlaamse overheidsdienst.

Als de Vlaamse overheidsdienst een afdeling van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is, dan worden de directeur-generaal en de secretaris-generaal van die afdeling bij een eventuele verdere bemiddelingspoging betrokken.

Als ook dat geen effect heeft, kan de Vlaamse Ombudsdienst verslag uitbrengen aan de bevoegde Vlaamse minister.

Art. 11. Na de definitieve beoordeling van een klacht brengt de Vlaamse Ombudsdienst de betrokken overheidsdienst onmiddellijk op de hoogte van die beoordeling of kwalificatie. Hij motiveert zijn definitieve beoordeling.

Art. 12. Ook als de Vlaamse Ombudsdienst een klacht niet als (deels) gegrond of als een terechte opmerking beschouwt, kan hij toch een aanbeveling formuleren.

Art. 13. De Vlaamse Ombudsdienst sluit een algemeen samenwerkingsprotocol met het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, met elke Vlaamse Openbare Instelling en met elke Vlaamse Wetenschappelijke Instelling. Het algemeen samenwerkingsprotocol met het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is als bijlage I bij dit reglement gevoegd.

De Vlaamse Ombudsdienst kan aparte of aanvullende samenwerkingsprotocollen met bepaalde Vlaamse overheidsdiensten sluiten.

TITEL III. — De relatie met het Vlaams Parlement

Art. 14. § 1. Elk voorjaar, en alleszins vóór 30 juni, dient de Vlaamse Ombudsdienst zijn jaarverslag in bij het Vlaams Parlement zodat het als Gedrukt Stuk aan de Vlaamse volksvertegenwoordigers gezonden kan worden uiterlijk op de dag dat de Vlaamse ombudsman het jaarverslag overhandigt aan de voorzitter van het Vlaams Parlement. De publieksversie van het jaarverslag wordt daarna verspreid, onder meer via de media.

§ 2. Na de openbaarmaking zendt het Vlaams Parlement het jaarverslag door naar de commissie bevoegd voor verzoekschriften. Die commissie legt in overleg met de Vlaamse Ombudsman vast in welke commissies bepaalde onderdelen van het jaarverslag worden besproken. Dat kan leiden tot resoluties.

De commissie die onderdelen van het jaarverslag bespreekt, hoort de Vlaamse Ombudsman.

Art. 15. De Vlaamse Ombudsdienst verwijst de verzoeker met een klacht over het algemeen beleid of over een decreet, besluit of reglement door naar de Voorzitter van het Vlaams Parlement, overeenkomstig het decreet van 14 juli 1998 houdende regeling van de bij het Vlaams Parlement ingediende verzoekschriften. Er worden daartoe de nodige afspraken gemaakt.

Hij kan de verzoeker ook doorverwijzen naar een Vlaams minister als de klacht betrekking heeft op een beleidsaspect of een uitvoeringsbesluit dat tot de bevoegdheid van die minister behoort.

Art. 16. § 1. De Vlaamse Ombudsdienst meldt de hem ter kennis gebrachte of de door hem vastgestelde overtredingen van de deontologische code door de Vlaamse volksvertegenwoordigers aan de Voorzitter van het Vlaams Parlement, mits de verzoeker daarmee akkoord gaat.

§ 2. De Vlaamse volksvertegenwoordiger die een verzoeker doorverwijst naar de Vlaamse Ombudsdienst, wordt in beginsel op de hoogte gehouden van elke belangrijke tussenstap die de Vlaamse Ombudsdienst onderneemt, en alleszins van de beoordeling of kwalificatie van de klacht en de formulering van een aanbeveling.

De Vlaamse Ombudsdienst correspondeert verder rechtstreeks met de verzoeker met het oog op een klantvriendelijke dossierbehandeling.

Tussentijds kunnen de Vlaamse volksvertegenwoordigers contact houden met de Vlaamse Ombudsdienst en met de verzoeker in verband met de voortgang van het dossier.

Art. 17. De Vlaamse Ombudsdienst sluit een samenwerkingsprotocol met het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement voor algemene organisatorische en administratieve ondersteuning.

TITEL IV. — De interne werking van de Vlaamse Ombudsdienst

Art. 18. Op de medewerkers van de Vlaamse Ombudsdienst is het Statuut van het personeel van de Vlaamse Ombudsdienst, goedgekeurd door het Vlaams Parlement op 31 maart 1999, van toepassing.

Het statuut van de Vlaamse ombudsman is geregeld in het Ombudsdecreet.

Art. 19. Bij afwezigheid van de Vlaamse ombudsman neemt de medewerker die daarvoor door de Vlaamse ombudsman is aangewezen, diens taken over.

TITEL V. — Slotbepaling

Art. 20. Dit reglement treedt in werking op de dag dat het in het *Belgisch Staatsblad* verschijnt.

Goedgekeurd door de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement op 14 november 2000.

Bijlage 1 : Protocol voor de relaties tussen de Vlaamse Ombudsdienst en de administratieve overheden van de Vlaamse gemeenschap en het Vlaamse gewest.

Bijlage 2 : Lijst van de ondertekenaars.

Bijlage 1 bij het Huishoudelijk Reglement van de Vlaamse Ombudsdienst
Protocol voor de relaties tussen de Vlaamse Ombudsdienst en de administratieve overheden van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

« Tussen

en

de heer Bernard Hubeau, Vlaams ombudsman

wordt het volgende overeengekomen : »

HOOFDSTUK 1. — *Definities*

Artikel 1. In dit protocol wordt verstaan onder :

- 1° decreet : decreet van 7 juli 1998 houdende instelling van de Vlaamse Ombudsdienst;
- 2° administratieve overheid : ofwel het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ofwel een Vlaamse Openbare Instelling ofwel een Vlaamse Wetenschappelijke Instelling;
- 3° Vlaamse Wetenschappelijke Instelling : het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudiën of het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium of het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer of het Instituut voor het Natuurbehoud of het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten in Antwerpen;
- 4° leidend ambtenaar : de ambtenaar bekleed met de hoogste graad in een Vlaamse Openbare Instelling of Vlaamse Wetenschappelijke Instelling;
- 5° klacht : de klacht, de vraag of het verzoek waarmee een verzoeker zich tot de Vlaamse Ombudsdienst wendt.

HOOFDSTUK 2. — *Algemene werkwijze*

Art. 2. De contacten tussen de Vlaamse Ombudsdienst en de administratieve overheid voor de behandeling van klachten verlopen schriftelijk. Dat belet niet dat de Vlaamse Ombudsdienst over een klacht mondeling gewone informatieve vragen kan stellen aan de bevoegde ambtenaar.

Gelet op zijn rol als vertrouwenspersoon, stuurt de Vlaamse Ombudsdienst principieel geen kopie van de klacht door aan de administratieve overheid, tenzij de verzoeker daartoe uitdrukkelijk zijn toestemming heeft gegeven. Om dezelfde reden stuurt de Vlaamse Ombudsdienst principieel geen kopie van het antwoord van de administratieve overheid door aan de verzoeker.

Art. 3. Enkele malen per jaar bezorgt de Vlaamse Ombudsdienst aan de secretaris-generaal en de directeur-generaal van de betrokken afdelingen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en aan de leidend ambtenaar van de betrokken Vlaamse Openbare Instelling of Vlaamse Wetenschappelijke Instelling :

- 1° een dossierlijst van de lopende dossiers met betrekking tot die administratieve overheid;
- 2° een dossierlijst van de voorlopig gekwalificeerde dossiers met betrekking tot die administratieve overheid.

Alleen klachten die in een van die lijsten opgenomen zijn, kunnen worden verwerkt in het jaarverslag van de Vlaamse Ombudsdienst.

Art. 4. De Vlaamse Ombudsdienst deelt aan de administratieve overheid de lijst mee van zijn personeelsleden die belast zijn met het onderzoek van klachten en namens de dienst kunnen optreden.

HOOFDSTUK 3. — *Doorverwijzing en doorzending van klachten*

Art. 5. Als de Vlaamse Ombudsdienst meent dat een klacht onontvankelijk is, wordt de verzoeker doorverwezen naar de Vlaamse Infolijn of de bevoegde administratieve overheid. Heeft de onontvankelijke klacht betrekking op een materie waarvoor de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest niet bevoegd is, dan wordt de verzoeker doorverwezen naar de aangewezen instantie.

Mits uitdrukkelijke toestemming van de verzoeker zendt de Vlaamse Ombudsdienst de onontvankelijke klacht door naar de bevoegde administratieve overheid. Indien nodig houdt op verzoek van de Vlaamse Ombudsdienst de administratieve overheid de Vlaamse Ombudsdienst op de hoogte van het gevolg dat aan de klacht wordt gegeven.

HOOFDSTUK 4. — *Onderzoek van klachten*

Art. 6. Voor het onderzoek van een ontvankelijke klacht schrijft de Vlaamse Ombudsdienst de administratieve overheid aan met een vraag om uitleg. De vraag om uitleg wordt gericht aan het afdelingshoofd van de betrokken afdeling van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, met kopie aan zijn secretaris-generaal en directeur-generaal, of aan de leidend ambtenaar van de betrokken Vlaamse Openbare Instelling of Vlaamse Wetenschappelijke Instelling.

De administratieve overheid antwoordt binnen een termijn van 20 werkdagen na ontvangst van de vraag.

Om gegronde redenen en na overleg met de Vlaamse Ombudsdienst kan de administratieve overheid van die termijn afwijken.

Art. 7. De Vlaamse Ombudsdienst onderzoekt het antwoord en brengt de verzoeker op de hoogte van het standpunt van de administratieve overheid.

Zo nodig stelt hij een nieuwe vraag aan de administratieve overheid, wat opnieuw het tweede en derde lid van artikel 6 toepasselijk maakt.

HOOFDSTUK 5. — *Administratief beroep*

Art. 8. Als omtrent de feiten van de klacht een administratief beroep is ingesteld en de Vlaamse Ombudsdienst de behandeling van de klacht moet opschorten, brengt de betrokken administratieve overheid de Vlaamse Ombudsdienst daarvan op de hoogte.

Zodra de administratieve beroepsprocedure is beëindigd, brengt de administratieve overheid de Vlaamse Ombudsdienst daarvan onmiddellijk op de hoogte en deelt de beslissing in beroep mee.

HOOFDSTUK 6. — *Beoordeling en verdere bemiddeling*

Art. 9. Als het onderzoek van een klacht afgerond is, deelt de Vlaamse Ombudsdienst aan de administratieve overheid mee welke voorlopige kwalificatie hij aan de klacht gegeven heeft.

Art. 10. § 1. Voor een klacht met de voorlopige kwalificatie '(deels) gegrond en niet (volledig) hersteld' of 'terechte opmerking' richt de Vlaamse Ombudsdienst een voorstel tot oplossing aan de administratieve overheid.

Het tweede en derde lid van artikel 6 zijn van overeenkomstige toepassing.

§ 2. Voor een klacht met de voorlopige kwalificatie '(deels) gegrond en niet (volledig) hersteld' of 'terechte opmerking' waarvoor het voorstel tot oplossing niet tot een positief resultaat heeft geleid, doet de Vlaamse Ombudsdienst een laatste bemiddelingspoging bij de administratieve overheid.

Het tweede en derde lid van artikel 6 zijn van overeenkomstige toepassing.

Als de administratieve overheid een afdeling van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is, dan brengt de Vlaamse Ombudsdienst de betrokken secretaris-generaal en directeur-generaal schriftelijk op de hoogte van die laatste bemiddelingspoging.

§ 3. Over een klacht met de voorlopige kwalificatie '(deels) gegrond en niet (volledig) hersteld' of 'terechte opmerking' waarvoor de laatste bemiddelingspoging niet tot een positief resultaat heeft geleid, brengt de Vlaamse Ombudsdienst verslag uit bij de bevoegde Vlaamse minister.

De Vlaamse Ombudsdienst bezorgt een kopie van het verslag aan de administratieve overheid.

Als de administratieve overheid een afdeling van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is, dan bezorgt de Vlaamse Ombudsdienst ook aan de betrokken secretaris-generaal en directeur-generaal een kopie van het verslag aan de Vlaamse minister.

HOOFDSTUK 7. — *Definitieve kwalificatie en aanbevelingen*

Art. 11. Na de definitieve kwalificatie van een klacht brengt de Vlaamse Ombudsdienst de administratieve overheid onmiddellijk op de hoogte van die kwalificatie.

Art. 12. § 1. Voor een klacht met de definitieve kwalificatie '(deels) gegrond en niet (volledig) hersteld' of 'terechte opmerking' richt de Vlaamse Ombudsdienst een aanbeveling aan de administratieve overheid.

De Vlaamse Ombudsdienst brengt de bevoegde Vlaamse minister op de hoogte van de aanbeveling. Als de administratieve overheid een afdeling van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is, dan worden ook de betrokken secretaris-generaal en directeur-generaal op de hoogte gebracht.

§ 2. Als de klacht een andere definitieve kwalificatie heeft gekregen dan '(deels) gegrond en niet (volledig) hersteld' of 'terechte opmerking', kan de Vlaamse Ombudsdienst aan de administratieve overheid ook een aanbeveling richten die de werking van de betrokken administratieve overheid betreft.

HOOFDSTUK 8. — *Overige bepalingen*

Art. 13. Dit protocol kan op elk ogenblik voor bepaalde administratieve overheden worden aangevuld om rekening te houden met specifieke aspecten.

Art. 14. Dit protocol wordt na twaalf maanden geëvalueerd en zo nodig aangepast.

Opgemaakt te Brussel in twee exemplaren

Bijlage 2 bij het Huishoudelijk Reglement van de Vlaamse Ombudsdienst

Lijst van de ondertekenaars Protocol voor de relaties tussen de Vlaamse Ombudsdienst en de administratieve overheden van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap
Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudie (CBGS)
Dienst voor de Scheepvaart (DS)
Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO)
DKL-Brussel - Service de perception de la redevance radio et télévision de la Communauté française
Export Vlaanderen
Fonds Bijzondere Jeugdbijstand (FBJ)
Fonds Culturele Infrastructuur
Fonds Film in Vlaanderen
Fonds Vlaanderen-Azië
Gemeenschapsinstelling voor Bijzondere Jeugdbijstand "De Zande" - afdeling Beernem en Ruiselede
GOM - Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Antwerpen
GOM - Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Limburg
GOM - Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Oost-Vlaanderen
GOM - Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Vlaams-Brabant
GOM - Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij West-Vlaanderen
Grindfonds
Het gemeenschapsonderwijs
Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer
Instituut voor het Archeologisch Patrimonium (IAP)
Instituut voor Natuurbehoud
Investeringsdienst voor de Vlaamse Autonome Hogescholen (IVAHL)
Investeringsdienst voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (VLABINVEST)
Kind en Gezin
Koninklijk Museum voor Schone Kunsten te Antwerpen (KMSKA)

Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal-en Letterkunde (KANTL)
Koninklijke Vlaamse Academie van België voor Wetenschappen en Kunsten
Limburgfonds
Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis Geel (OPZ Geel)
Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM)
Toerisme Vlaanderen
Universitair Ziekenhuis Gent (UZ Gent)
Vlaams Egalisatie Rente Fonds (VERF)
Vlaams Fonds voor de Lastendelging (VFLD)
Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH)
Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA)
Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk-Technologisch Onderzoek in de Industrie (IWT)
Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie (VIG) vzw
Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen (VIZO)
Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF)
Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing vzw (VLAM)
Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen (Coöperatieve vennootschap)
Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB)
Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM)
Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO)
Vlaamse Landmaatschappij (VLM)
Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW)
Vlaamse Milieuholding NV (VMH)
Vlaamse Milieumaatschappij (VMM)
Vlaamse Onderwijsraad (VLOR)
Vlaamse Opera (VLOPERA)
Vlaamse Radio- en Televisie-Omroep (VRT)
Vlaamse Stichting voor Verkeerskunde (VSV)
Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen nv (NVZ)

↔

Departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw

[C – 2000/36159]

26 MEI 2000. — Omzendbrief BA-2000/04 betreffende het Vlaams Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de provincies of de gemeenten worden gedaan. — Gecoördineerde onderrichtingen. — Erratum

In het *Belgisch Staatsblad* van 5 juli 2000 (tweede uitgave), verscheen op blz.23864 –23869 de omzendbrief BA-2000/04 van 26 mei 2000 inzake gecoördineerde onderrichtingen met betrekking tot het Vlaams Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de provincies of de gemeenten worden gedaan.

De publicatie bevat echter enkele fouten die als volgt moeten verbeterd worden:

Punt 2.3 (pagina 23865 van het *Belgisch Staatsblad*) :

In het derde lid moeten de zinnen "Voor de aankoop van onroerende goederen die noodzakelijk zijn om werken uit te voeren inzake de materies die onder de toepassing van het Investeringsfonds vallen of die geschikt zijn voor een investering inzake die materies, kan men trekkingsrechten gebruiken. De Vlaamse regering moet daarvoor vooraf haar toestemming verlenen. » vervangen worden als volgt : "Men kan trekkingsrechten gebruiken voor de aankoop van onroerende goederen die noodzakelijk zijn om werken uit te voeren inzake de materies die onder de toepassing van het Investeringsfonds vallen of, mits de Vlaamse regering vooraf haar toestemming verleent, voor de aankoop van onroerende goederen die geschikt zijn voor een investering inzake die materies. »

Punt 2.7 (pagina 23866 van het *Belgisch Staatsblad*) :

— Tweede streepje : de zin "het typebestek 101 van 1978 – bijlage bij de bijzondere bestekken betreffende de mechanische en elektrische installatie en constructies - Algemene administratieve en contractuele bepalingen" moet worden vervangen door "het standaardbestek 240 van 1998 betreffende de mechanische en elektrische installaties en uitrustingen voor telecommunicatie – deel I : algemene administratieve en contractuele bepalingen".

— Vierde streepje: de zin "typebestek 105 van 1980 – centrale verwarming, verlichting en klimaatregeling" moet worden vervangen door "het typebestek 105 van 1990 – centrale verwarming, verluchting en klimaatregeling".

— Zevende streepje: in de zin "het verwijzingsbestek 902 van 1974 en...klimaatregeling" moet het woord "verlichting" worden vervangen door "verluchting".

Punt 6 (pagina 23868 van het *Belgisch Staatsblad*) :

Onder "1° voorschotten" moet het woord "toegekende" telkens vervangen worden door het woord "toegestemde".

**27 OKTOBER 2000. — Omzendbrief BA 2000/06 betreffende de passieve openbaarheid van bestuur,
procedurele aspecten - vermelden van de mogelijkheden van beroep**

Ter kennisgeving :

- De Colleges van burgemeester en schepenen,
- De leden van de bestendige deputatie,
- De voorzitters van de raad voor maatschappelijk welzijn,
- De voorzitters van de intercommunales,
- De directeurs van de O.C.M.W.-verenigingen,

Mevrouw de gouverneur,

Mijnheer de gouverneur,

1. Achtergrond

Het decreet van 17 juli 2000 (*Belgisch Staatsblad* van 11 augustus 2000) wijzigt het decreet van 28 april 1993, houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten, en het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van het administratief toezicht op de provincies in het Vlaamse Gewest.

Het nieuwe decreet voert een bijkomende procedure in voor burgers die, door een gemeentelijke of provinciale overheid, geen inzage krijgen in een bestuursdocument, er geen afschrift van krijgen, geen uitleg krijgen of fouten niet kunnen laten verbeteren.

In deze omzendbrief worden de procedurele aspecten van de passieve openbaarheid binnen de regionale en lokale besturen op een rijtje gezet.

2. Passieve openbaarheid van bestuur : juridisch kader

Artikel 32 van de Grondwet bepaalt dat "Ieder recht heeft elk bestuursdocument te raadplegen en er een afschrift van te krijgen, behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald door de wet, het decreet of de regel bedoeld in artikel 134. »

Voor de verschillende overheidsdiensten in dit land zijn nadere regelen uitgewerkt, die naast de actieve openbaarheid ook de passieve openbaarheid van bestuur vastleggen, meer bepaald het recht op inzage van documenten, het recht om een afschrift van die documenten te maken, de documenten te lenen, er uitleg bij te krijgen, en ze te laten verbeteren of aanvullen.

Fundamenteel in die nieuwe regelen is de procedure die de burger moet volgen om dit recht uit te oefenen en de beroepsprocedure.

Afhankelijk van het bezit van de bestuursdocumenten zijn de procedures vastgelegd in de onderstaande wetteksten.

— De procedure met betrekking tot inzage en afschrift van, uitleg bij en verbetering van bestuursdocumenten die in het bezit zijn van de federale administratieve overheidsdiensten, wordt geregeld door de wet van 11 april 1994 en de koninklijke besluiten van 23 juni 1994, 27 juni 1994, en 30 augustus 1996.

— De procedure met betrekking tot inzage, afschrift en uitlenen van, uitleg bij, verbetering en aanvulling van bestuursdocumenten die in het bezit zijn van de Vlaamse overheidsdiensten, wordt geregeld door het decreet van 18 mei 1999.

— De procedure met betrekking tot inzage en afschrift van, uitleg bij en verbetering van bestuursdocumenten die in het bezit zijn van gemeentelijke en provinciale administratieve overheden, wordt geregeld door de wet van 12 november 1997 en detoezichtsdecreten van 22 april 1993 (gemeentelijke overheden) en van 22 februari 1995 (provinciale overheden).

— De procedure met betrekking tot inzage, afschrift en uitlenen van, uitleg bij, verbetering en aanvulling van bestuursdocumenten die in het bezit zijn van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en de O.C.M.W.-verenigingen bedoeld in Hoofdstuk XII van de O.C.M.W.-wet, wordt geregeld door het decreet van 18 mei 1999.

— De procedure met betrekking tot inzage, afschrift en uitlenen van, uitleg bij, verbetering en aanvulling van bestuursdocumenten die in het bezit zijn van verenigingen van provincies en gemeenten, wordt geregeld door het decreet van 18 mei 1999.

Hieronder vindt u een weergave van de procedures die gelden voor de gemeentelijke en provinciale overheden (punt 3), de O.C.M.W.'s en O.C.M.W.-verenigingen Hoofdstuk XII (punt 4) en verenigingen van gemeenten en provincies (intercommunales) (punt 5). Deze procedures gelden ongeacht of het bestuursdocument een taak van gemeentelijk of provinciaal belang betreft dan wel een taak in het kader van het medebewind.

3. De procedure voor bestuursdocumenten die in het bezit zijn van gemeentelijke en provinciale administratieve overheden : wet van 12 november 1997

3.1 Verzoek tot inzage, afschrift, uitleg en verbetering

De burger richt zijn verzoek schriftelijk aan de bevoegde gemeentelijke of provinciale overheid. In principe wordt briefwisseling die voor de gemeente bestemd is, aan het college van burgemeester en schepenen gericht. Briefwisseling voor de provincie, wordt gericht aan de gouverneur, die de voorzitter is van de bestendige deputatie.

Het provinciaal of gemeentelijk reglement m.b.t. de openbaarheid kan eventueel bepalen dat de burger zijn verzoek rechtstreeks aan een hiertoe aangewezen ambtenaar moet richten.

Het verzoek hoeft niet aangetekend verstuurd te worden.

Een verzoek dat niet schriftelijk is ingediend, is niet automatisch nietig. Als het verzoek mondeling, via fax of e-mail wordt ingediend en er bestaat geen discussie over de aard van het verzoek, kan de gemeentelijke of provinciale overheid er zonder probleem gevolg aan geven.

Als de burger niet of niet binnen een bepaalde termijn een reactie op zijn mondelinge verzoek of op zijn verzoek via fax of e-mail ontvangt, is het raadzaam dat het verzoek alsnog schriftelijk wordt ingediend, eventueel aangetekend zodat later geen enkele betwisting mogelijk is.

Opdat het verzoek ontvankelijk zou zijn, moet het duidelijk de aangelegenheid in kwestie beschrijven en, voor zover mogelijk, de naam van het document bevatten.

Ook over de identiteit van de aanvrager moet er duidelijkheid zijn. Een gevolmachtigde, bijvoorbeeld een advocaat, moet de identiteit van de volmachtgever, zijn cliënt, meedelen. Zo niet kan het verzoek niet op een juiste wijze beoordeeld worden.

3.2. Register van de schriftelijke vragen

De gemeentelijke en provinciale overheden zijn bij wet verplicht een register bij te houden van de schriftelijke vragen, gerangschikt volgens de datum van ontvangst en met uitdrukkelijke vermelding van de datum van ontvangst.

Het register is van belang voor de berekening van de termijnen (zie verder).

Mondelinge vragen en vragen via fax of e-mail waarop zonder probleem kan worden ingegaan, kunnen eventueel ook in het register worden opgenomen.

3.3 Reactie van de aangeschreven gemeentelijke of provinciale overheid

a) Het document is niet in het bezit van de aangeschreven overheid

De overheid brengt de burger onmiddellijk ervan op de hoogte dat het bestuursdocument niet in haar bezit is. Ze deelt hem de juiste benaming en het adres mee van de administratieve overheid die het document wel in haar bezit heeft.

b) Het document is in het bezit van de aangeschreven overheid; die kan binnen de wettelijk voorgeschreven termijn uitspraak doen

De wettelijk voorgeschreven termijn om een standpunt in te nemen over het verzoek tot inzage, afschrift en uitleg is 30 dagen. Voor een verzoek tot verbetering van een bestuursdocument geldt een termijn van 60 dagen.

Als het bestuursdocument betrekking heeft op een milieu-aangelegenheid, moet de overheid binnen een niet-verlengbare termijn van 60 dagen aan de burger een uitdrukkelijk antwoord bezorgen.

In de wet wordt niet gespecificeerd wat met "dagen" wordt bedoeld. Er wordt bijgevolg van uitgegaan dat het om kalenderdagen gaat.

De termijn van 30 of 60 dagen begint te lopen de dag na de ontvangst van het verzoek. De dag van ontvangst is dus niet in de termijn begrepen.

Het standpunt van de overheid kan positief zijn : in dat geval wordt het verzoek ingewilligd. Het standpunt van de overheid kan negatief zijn : het verzoek wordt dan afgewezen. Als de overheid niet binnen de voorgeschreven termijn antwoordt, wordt dat gelijkgesteld met een afwijzing.

De afwijzingsbeslissing moet de beroepsmogelijkheden (zie verder) vermelden. Zo niet wordt ze beschouwd als een beslissing die niet geldig ter kennis is gebracht. Krachtens artikel 3 van de wet van 12 november 1997 begint de verjaringstermijn in dat geval niet te lopen.

Voorbeeld :

1. Tegen deze beslissing kunt u beroep instellen bij de Vlaamse minister, bevoegd voor binnenlandse aangelegenheden, t.a.v. de administratie Binnenlandse Aangelegenheden, Markiesstraat 1, 1000 Brussel. U beschikt daartoe over een termijn van 30 dagen, die ingaat op de dag nadat de beslissing werd verstuurd.

2. Naast voormelde beroepsprocedure in te stellen kunt u tegen deze beslissing een verzoek tot heroverweging richten aan het college van burgemeester en schepenen/de gouverneur/de aangeduide ambtenaar. Tegelijkertijd moet u uw vraag aanhangig maken bij de Commissie voor de toegang tot de bestuursdocumenten, t.a.v. de secretaris of voorzitter, Koningsstraat 66, 1000 Brussel. De commissie brengt u en het bestuur op de hoogte van haar advies binnen een termijn van 30 dagen na ontvangst van het verzoek. Het bestuur moet binnen 15 dagen na ontvangst van het advies van de commissie, of in ieder geval binnen 15 dagen na de dag dat de commissie uiterlijk kennis had moeten geven van het advies, opnieuw een standpunt innemen. Wordt het verzoek tot heroverweging afgewezen of is er binnen de termijn geen beslissing toegestuurd, dan kunt u beroep instellen bij de Raad van State. Dat beroep moet u aangetekend versturen binnen 60 dagen na de betekening van deze beslissing. U moet het richten aan de afdeling Administratie van de Raad van State, Aarlenstraat 92-104, 1040 Brussel.

c) Het document is in het bezit van de aangeschreven overheid, maar die kan niet binnen de wettelijk voorgeschreven termijn uitspraak doen

Dit punt is niet van toepassing op bestuursdocumenten inzake milieu-aangelegenheden.

Als de overheid niet binnen 30, respectievelijk 60 dagen, uitspraak kan doen, moet ze in elk geval binnen die termijn de burger op de hoogte brengen van het uitstel. Zo niet wordt het verzoek geacht te zijn afgewezen.

Als de overheid de burger binnen de termijn op de hoogte brengt van het uitstel, beschikt ze over een extra termijn van 15, respectievelijk 30 dagen, om een definitief standpunt in te nemen.

Het standpunt van de overheid kan positief zijn : in dat geval wordt het verzoek ingewilligd. Het standpunt van de overheid kan negatief zijn : het verzoek wordt dan afgewezen. Als de overheid binnen de verlengde termijn geen definitief standpunt inneemt, wordt dat gelijkgesteld met een afwijzing.

In de afwijzingsbeslissing moeten steeds de beroepsmogelijkheden zijn opgenomen (zie verder). Zo niet wordt ze beschouwd als een beslissing die niet geldig ter kennis is gebracht. Krachtens artikel 3 van de wet van 12 november 1997 begint de verjaringstermijn in dat geval niet te lopen.

Voorbeeld :

1. Tegen deze beslissing kunt u beroep instellen bij de Vlaamse minister, bevoegd voor binnenlandse aangelegenheden, t.a.v. de administratie Binnenlandse Aangelegenheden, Markiesstraat 1, 1000 Brussel. U beschikt daartoe over een termijn van 30 dagen, die ingaat op de dag nadat de beslissing werd verstuurd.

2. Naast voormelde beroepsprocedure in te stellen kunt u tegen deze beslissing een verzoek tot heroverweging richten aan het college van burgemeester en schepenen/de gouverneur/de aangeduide ambtenaar. Tegelijkertijd moet u uw vraag aanhangig maken bij de Commissie voor de toegang tot de bestuursdocumenten, t.a.v. de secretaris of voorzitter, Koningsstraat 66, 1000 Brussel. De commissie brengt u en het bestuur op de hoogte van haar advies binnen een termijn van 30 dagen na ontvangst van het verzoek. Het bestuur moet binnen 15 dagen na ontvangst van het advies van de commissie, of in ieder geval binnen 15 dagen na de dag dat de commissie uiterlijk kennis had moeten geven van het advies, opnieuw een standpunt innemen. Wordt het verzoek tot heroverweging afgewezen of is er binnen de termijn geen beslissing toegestuurd, dan kunt u beroep instellen bij de Raad van State. Dat beroep moet u aangetekend versturen binnen 60 dagen na de betekening van deze beslissing. U moet het richten aan de afdeling Administratie van de Raad van State, Aarlenstraat 92-104, 1040 Brussel.

3.4. Beroepsprocedure voor de burger

a) Twee parallelle beroepsprocedures.

De wet van 12 november 1997 voorziet zelf in een beroepsprocedure (zie b hierna). Het gaat om een georganiseerd beroep, dat de burger eerst helemaal moet hebben doorlopen voor hij beroep kan instellen bij de Raad van State. Het beroep is beperkt tot een heroverweging door dezelfde overheid.

Daarnaast zijn er in het decreet van 28 april 1993 betreffende het administratief toezicht op de gemeenten van het Vlaamse Gewest, met uitzondering van de randgemeenten en Voeren, en in het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van het administratief toezicht op de provincies van het Vlaamse Gewest, respectievelijk een Hoofdstuk *Vbis* en een Hoofdstuk *IVbis* ingevoegd, die een beroepsprocedure bevatten (zie c hierna).

Beide beroepsprocedures lopen parallel. De burger hoeft niet een van beide procedures volledig te hebben doorlopen voor hij de andere kan aanvatten. De burger is evenmin verplicht beide procedures te starten; hij kan kiezen voor een van beide.

b) Beroepsprocedure in het kader van de wet van 12 november 1997

De burger kan een verzoek tot heroverweging richten aan de overheid als ze :

— de inzage of het afschrift van een bestuursdocument afwijst, er geen uitleg bij wil verstrekken of geen verbetering wil aanbrengen;

— binnen de vastgestelde termijn geen standpunt heeft ingenomen.

In de wet zijn geen termijnen opgenomen waarbinnen dat verzoek tot heroverweging moet zijn ingediend.

De burger moet samen met het verzoek tot overweging een verzoek richten tot de Commissie voor de toegang tot de bestuursdocumenten. Hij moet dat verzoek richten aan de voorzitter of de secretaris van de Commissie voor de toegang tot de bestuursdocumenten, Koningsstraat 66, 1000 Brussel.

De commissie brengt een advies uit over het verzoek. De burger en de overheid worden van het advies op de hoogte gebracht, binnen een termijn van 30 dagen die begint te lopen de dag na ontvangst van het verzoek. Het advies moet op de 30e dag in het bezit zijn van de betrokken partijen. Als de commissie binnen die termijn geen advies heeft verstrekt, dan wordt hieraan voorbijgegaan.

De overheid moet binnen 15 dagen na ontvangst van het advies van de commissie, of in ieder geval 15 dagen na de dag waarop de commissie haar advies ter kennis had moeten brengen, opnieuw een standpunt innemen. Concreet houdt dit in dat de overheid uiterlijk 45 dagen na de ontvangst van het verzoek tot heroverweging een standpunt moet innemen.

De overheid kan het verzoek tot heroverweging inwilligen of afwijzen. De beslissing wordt aan de burger en aan de Commissie verstuurd. Als de overheid niet binnen de termijn heeft geantwoord, wordt dat gelijkgesteld met een afwijzing.

Tegen die al of niet stilzwijgende afwijzende beslissing, die trouwens in de plaats gekomen is van de eerste afwijzende beslissing, kan de burger beroep instellen bij de Raad van State, Aarlenstraat 92-104, 1040 Brussel. Het beroepschrift moet het advies van de commissie bevatten, voorzover die een tijdig advies heeft gegeven.

Het beroep bij de Raad van State moet ingesteld worden binnen 60 dagen na de ontvangst van de afwijzingsbeslissing. Krachtens artikel 19 van de wet op de Raad van State en artikel 3 van voormelde wet van 12 november 1997 begint de termijn slechts te lopen als de afwijzingsbeslissing de beroepsmogelijkheid bij de Raad van State vermeldt.

Als de overheid geen beslissing heeft genomen of niet tijdig haar beslissing heeft ter kennis gebracht, dan wordt dat dus gelijkgesteld met een afwijzingsbeslissing. De termijn van 60 dagen begint evenwel pas te lopen als de overheid nadien nog een beslissing ter kennis brengt en als die beslissing de beroepsmogelijkheid bij de Raad van State vermeldt.

c) Beroepsprocedure in het kader van de toezichtsdecreten van 28 april 1993 (gemeenten) en 22 februari 1995 (provincies)

Tegen een al of niet stilzwijgende afwijzingsbeslissing van de overheid kan de burger beroep instellen bij de Vlaamse regering.

Krachtens artikel 11 van het besluit van 13 juli 1999 van de Vlaamse regering tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering, gewijzigd bij de besluiten van 15 oktober 1999 en 14 april 2000, is de minister van Binnenlandse Aangelegenheden bevoegd. Het beroep kan thans worden ingesteld op het volgende adres : De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, t.a.v. de administratie Binnenlandse Aangelegenheden, Markiesstraat 1, 1000 Brussel.

Het beroep moet worden ingesteld binnen een termijn van 30 dagen die, naar gelang van het geval, ingaat de dag na het versturen van de afwijzingsbeslissing of de dag na het verstrijken van de termijn waarbinnen de overheid een beslissing had moeten nemen.

In tegenstelling tot de procedure die in de wet van 12 november 1997 is vastgesteld, is er wel een termijn bepaald waarbinnen de aanvrager beroep moet instellen. Het gaat om een vervaltermijn.

De minister moet zich uitspreken binnen een termijn van 50 dagen. De termijn begint te lopen de dag na ontvangst van het beroep. Uiterlijk de 50ste dag moet de beslissing van de minister worden verstuurd naar de betrokken partijen.

Als het beroep wordt ingewilligd, krijgt de burger toestemming om het bestuursdocument in te zien, er een afschrift van te vragen, er uitleg bij te krijgen of het te laten verbeteren of aanvullen; als het beroep daarentegen verworpen wordt, dan is dat niet toegestaan.

Als de minister binnen de voorgeschreven termijn geen beslissing heeft genomen en verstuurd, zijn er drie mogelijkheden :

— als de gemeentelijke of provinciale overheid het verzoek om inzage, afschrift, of

uitleg uitdrukkelijk, binnen de termijn, had afgewezen, dan wordt het beroep van de burger bij de minister geacht te zijn verworpen;

— als die overheid niet of niet binnen de termijn het verzoek om inzage, afschrift of uitleg uitdrukkelijk had afgewezen, dan wordt het beroep van de burger geacht te zijn ingewilligd. Het stilzitten van de overheid wordt dus bestraft.

— als het verzoek de verbetering of aanvulling van een bestuursdocument betreft, wordt het beroep geacht te zijn afgewezen.

Tegen de al of niet stilzwijgende verwerping van het beroep - een beslissing die trouwens in de plaats is gekomen van de beslissing van de gemeentelijke of provinciale overheid - kan de burger beroep instellen bij de Raad van State, Aarlenstraat 92-104, 1040 Brussel.

Het beroep bij de Raad van State moet ingesteld worden binnen 60 dagen na de ontvangst van de beslissing van de minister. Krachtens artikel 19 van de wet op de Raad van State en artikel 26 van voormeld decreet van 18 mei 1999, begint de termijn slechts te lopen als de beslissing van de minister de beroepsmogelijkheid bij de Raad van State vermeldt.

Als de minister niet tijdig een beslissing heeft genomen en verstuurd naar betrokkene, dan wordt dat dus als een een afwijzingsbeslissing beschouwd. De termijn van 60 dagen begint evenwel pas te lopen als de minister nadien nog een beslissing ter kennis brengt en als de beslissing bovendien de beroepsmogelijkheid bij de Raad van State vermeldt.

Tegen de beslissing tot inwilliging van het beroep kan de gemeentelijke of provinciale overheid in beroep gaan bij de Raad van State. Dit beroep bij de Raad van State werkt niet schorsend zodat in principe het verzoek van de burger moet worden ingewilligd.

3.5. Retributie voor afschriften van bestuursdocumenten

Artikel 13 van voormelde wet van 12 november 1997 bepaalt dat voor de afgifte van een afschrift van een bestuursdocument een vergoeding gevraagd kan worden. De gemeentelijke of provinciale overheid stelt het bedrag van die vergoeding vast. Het mag in elk geval niet hoger zijn dan de kostprijs.

Meer gegevens hierover zijn opgenomen in de omzendbrief BA 98/11 van 1 december 1998. Die omzendbrief is toegankelijk via Publilink of Internet op het volgende url adres : <http://binnenland.vlaanderen.be/omzend.htm>

4. De procedure voor bestuursdocumenten die in het bezit zijn van O.C.M.W.'s en O.C.M.W.-verenigingen
Hoofdstuk XII : decreet van 18 mei 1999

4.1. Verzoek tot inzage, afschrift, uitleen, uitleg, verbetering of aanvulling

De burger richt zijn verzoek schriftelijk aan het O.C.M.W. of de O.C.M.W.-vereniging. In principe wordt briefwisseling die bestemd is voor het O.C.M.W. of de O.C.M.W.-vereniging, aan de voorzitter gericht. Gelet op het feit dat de leidend ambtenaar van het O.C.M.W./O.C.M.W.-vereniging, of een gedelegeerde ambtenaar, de beslissing moet nemen, is het wenselijker het verzoek te richten aan de O.C.M.W.-secretaris, aan de directeur of aan de gedelegeerde ambtenaar.

Het verzoek hoeft niet aangetekend verstuurd te worden.

Een verzoek dat niet schriftelijk is ingediend, is niet automatisch nietig. Als het verzoek mondeling, via fax of e-mail wordt ingediend en er bestaat geen discussie over de aard van het verzoek, dan kan het O.C.M.W. of de O.C.M.W.-vereniging er zonder probleem gevolg aan geven.

Als de burger niet of niet binnen een bepaalde termijn een reactie op zijn mondelinge vraag of vraag via fax of e-mail ontvangt, is het raadzaam dat hij het verzoek alsnog schriftelijk indient. Hij kan het eventueel aangetekend versturen zodat later geen enkele betwisting mogelijk is.

Het verzoek moet duidelijk de aangelegenheid in kwestie omschrijven en, voor zover mogelijk, de naam van het bestuursdocument, alsook de vorm waarin hij de informatie bij voorkeur wil ontvangen, zijn naam en correspondentieadres. In geval van onduidelijkheid vraagt het O.C.M.W. of de O.C.M.W.-vereniging de burger om zijn verzoek te specificeren of te vervolledigen. Als dat mogelijk is geeft het O.C.M.W. of de O.C.M.W.-vereniging precies aan welke informatie ontbreekt.

Ook over de identiteit van de aanvrager moet er duidelijkheid zijn. Een gevolmachtigde, bijvoorbeeld een advocaat, moet de identiteit van de volmachtgever, zijn cliënt, meedelen. Zo niet kan het verzoek niet op een juiste wijze beoordeeld worden.

4.2. Register van de schriftelijke vragen

Het decreet verplicht de O.C.M.W.'s en de O.C.M.W.-verenigingen een register bij te houden van de vragen, met vermelding van de datum van ontvangst.

Mondelinge verzoeken en verzoeken via fax of e-mail waarop zonder probleem kan worden ingegaan, kunnen eventueel in het register opgenomen worden.

Het register levert het bewijs van de datum van ontvangst van het verzoek. Dit is van belang voor de berekening van de termijnen (zie infra).

4.3. Antwoord van het aangeschreven O.C.M.W. of de O.C.M.W.-vereniging

Het document is niet in het bezit van de aangeschreven overheid

Het O.C.M.W. of de O.C.M.W.-vereniging brengt de burger onmiddellijk ervan op de hoogte dat het bestuursdocument niet in zijn of haar bezit is en stuurt de vraag zo spoedig mogelijk door naar de administratieve overheid die volgens haar informatie het document onder zich heeft. De burger wordt daarvan op de hoogte gebracht.

a) Het document is in het bezit van de aangeschreven overheid; die kan binnen de wettelijk voorgeschreven termijn uitspraak doen.

De wettelijk voorgeschreven termijn om een standpunt in te nemen over het verzoek is 15 dagen.

In het decreet wordt niet gespecificeerd wat met "dagen" wordt bedoeld. Er wordt bijgevolg van uitgegaan dat het om kalenderdagen gaat.

De termijn van 15 dagen begint te lopen de dag na de ontvangst van de aanvraag. De dag van ontvangst is dus niet in de termijn begrepen.

b) Het standpunt van de overheid kan positief zijn : in dat geval wordt het verzoek ingewilligd. Het standpunt van de overheid kan negatief zijn : het verzoek wordt dan afgewezen. Als het O.C.M.W. of de O.C.M.W.-vereniging niet binnen de voorgeschreven termijn heeft geantwoord, wordt dat gelijkgesteld met een afwijzing.

De afwijzingsbeslissing moet de beroepsmogelijkheden (zie verder) vermelden. Zo niet wordt ze beschouwd als een beslissing die niet geldig ter kennis is gebracht. Krachtens artikel 26 van het voormelde decreet van 18 mei 1999 begint de verjaringstermijn in dat geval niet te lopen.

Voorbeeld : Tegen deze beslissing kunt u binnen 30 dagen na het versturen ervan, beroep instellen bij de Vlaamse minister, bevoegd voor binnenlandse aangelegenheden, t.a.v. de administratie Binnenlandse Aangelegenheden, Markiesstraat 1, 1000 Brussel.

De minister moet zich uitspreken binnen een termijn van 30 dagen, die begint te lopen de dag na de ontvangst van het beroep.

Tegen de verwerping van het beroep of na het verstrijken van de termijn van 30 dagen waarbinnen de minister uitspraak moet doen, kunt u per aangetekende brief een beroep tot nietigverklaring, al dan niet voorafgegaan door of vergezeld van een beroep tot schorsing, instellen bij de afdeling Administratie van de Raad van State, Aarlenstraat 92-104 te 1040 Brussel. Het beroep moet ingesteld worden binnen een termijn van 60 dagen die ingaat de dag waarop de beslissing van de minister werd betekend.

d) Het document is in het bezit van de aangeschreven overheid, maar die kan binnen de wettelijk voorgeschreven termijn geen uitspraak doen :

Als het O.C.M.W. of de O.C.M.W.-vereniging geen uitspraak kan doen binnen 15 dagen, dan moet de burger in elk geval binnen die termijn op de hoogte gebracht worden van het uitstel. Zo niet wordt het verzoek geacht te zijn afgewezen. De reden van uitstel moet worden meegedeeld.

Als de burger binnen de voorgeschreven termijn op de hoogte is gebracht van het uitstel, beschikt het O.C.M.W. of de O.C.M.W.-vereniging over een extra termijn van 15 dagen om een definitief standpunt in te nemen.

Het standpunt van de overheid kan positief zijn : in dat geval wordt het verzoek ingewilligd. Het standpunt van de overheid kan negatief zijn : het verzoek wordt dan afgewezen. Als de overheid binnen de verlengde termijn geen definitief standpunt inneemt, wordt dat gelijkgesteld met een afwijzing.

De afwijzingsbeslissing moet de beroepsmogelijkheden (zie verder) vermelden. Zo niet wordt ze beschouwd als een beslissing die niet geldig is ter kennis gebracht. In dat geval begint de verjaringstermijn niet te lopen, aldus artikel 26 van het voormelde decreet van 18 mei 1999.

Voorbeeld : Tegen deze beslissing kunt u binnen 30 dagen na het versturen ervan, beroep instellen bij de Vlaamse minister, bevoegd voor binnenlandse aangelegenheden, t.a.v. de administratie Binnenlandse Aangelegenheden, Markiesstraat 1, 1000 Brussel.

De minister moet zich uitspreken binnen een termijn van 30 dagen, die begint te lopen de dag na de ontvangst van het beroep.

Tegen de verwerping van het beroep of na het verstrijken van de termijn van 30 dagen waarbinnen de minister uitspraak moet doen, kunt u per aangetekende brief een beroep tot nietigverklaring, al dan niet voorafgegaan door of vergezeld van een beroep tot schorsing, instellen bij de afdeling Administratie van de Raad van State, Aarlenstraat 92-104, 1040 Brussel. Het beroep moet ingesteld worden binnen een termijn van 60 dagen die ingaat de dag waarop de beslissing van de minister werd betekend.

4.4. Beroepsprocedure voor de burger

Tegen een al of niet stilzwijgende afwijzingsbeslissing van het O.C.M.W. of de O.C.M.W.-vereniging kan de burger beroep instellen bij de Vlaamse regering.

Krachtens artikel 11 van het besluit van 13 juli 1999 van de Vlaamse regering tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering, gewijzigd bij de besluiten van 15 oktober 1999 en 14 april 2000, is de minister van Binnenlandse Aangelegenheden bevoegd. Het beroep kan thans worden ingesteld op volgend adres : De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, t.a.v. de administratie Binnenlandse Aangelegenheden, Markiesstraat 1, 1000 Brussel.

Het beroep moet worden ingesteld binnen een termijn van 30 dagen die, naargelang het geval, ingaat de dag na het versturen van de afwijzingsbeslissing of de dag na het verstrijken van de termijn waarbinnen het O.C.M.W. of de O.C.M.W.-vereniging een beslissing had moeten nemen.

De minister moet zich uitspreken binnen een termijn van 30 dagen. De termijn begint te lopen de dag na ontvangst van het beroep. Uiterlijk de 30ste dag moet de beslissing van de minister worden verstuurd naar de betrokken partijen.

Als het beroep wordt ingewilligd, krijgt de burger toestemming om het bestuursdocument in te zien, er een afschrift van te vragen, het uit te lenen, er uitleg bij te vragen of het te laten verbeteren of aanvullen. Als het beroep daarentegen verworpen wordt, dan is dat niet toegestaan.

Als de minister niet binnen de termijn de beslissing heeft genomen en verstuurd, zijn er drie mogelijkheden :

— als het O.C.M.W. of de O.C.M.W.-vereniging het verzoek om inzage, afschrift, uitlenen of uitleg uitdrukkelijk, binnen de termijn, had afgewezen, dan wordt het beroep van de burger bij de minister geacht te zijn verworpen;

— als die overheid niet of niet binnen de termijn het verzoek om inzage, afschrift, uitlenen of uitleg uitdrukkelijk had afgewezen, dan wordt het beroep van de burger geacht te zijn ingewilligd. Het stilzitten van de overheid wordt dus gesanctioneerd.

— als het verzoek de verbetering of aanvulling van een bestuursdocument betreft, wordt het beroep steeds geacht te zijn afgewezen.

Tegen de al of niet stilzwijgende verwerping van het beroep - een beslissing die overigens in de plaats gekomen is van de beslissing van het O.C.M.W./de O.C.M.W.-vereniging - kan de burger beroep instellen bij de Raad van State, Aarlenstraat 92-104, 1040 Brussel.

Het beroep bij de Raad van State moet ingesteld worden binnen 60 dagen na de ontvangst van de beslissing van de minister. Krachtens artikel 19 van de wet op de Raad van State en artikel 26 van voormeld decreet van 18 mei 1999, begint de termijn slechts te lopen als de beslissing van de minister de beroepsmogelijkheid bij de Raad van State vermeldt.

Als de minister niet tijdig een beslissing heeft genomen en naar de burger heeft verstuurd, wordt dit dus beschouwd als een afwijzingsbeslissing. De termijn van 60 dagen begint evenwel pas te lopen als de minister nadien nog een beslissing ter kennis brengt en als die beslissing bovendien de beroepsmogelijkheid vermeldt.

Tegen de beslissing tot inwilliging van het beroep kan het O.C.M.W. of de O.C.M.W.-vereniging in beroep gaan bij de Raad van State. Daarbij kan nog opgemerkt worden dat in dat geval een beroep bij de Raad van State niet schorsend werkt en dat in principe het verzoek tot inzage, afschrift, uitlenen, uitleg, verbetering of aanvulling van het bestuursdocument moet worden ingewilligd.

4.5. Retributie voor afschriften van bestuursdocumenten

Artikel 7 van voormeld decreet van 18 mei 1999 bepaalt dat voor de afgifte van een afschrift van een bestuursdocument een vergoeding gevraagd kan worden. Het O.C.M.W. of de O.C.M.W.-vereniging stelt het bedrag van de vergoeding vast. Het mag in elk geval niet hoger zijn dan de kostprijs.

De omzendbrief BA 98/11 van 1 december 1998 kan als leidraad gelden. Deze omzendbrief is toegankelijk via Publink of Internet op het volgende url adres : <http://binnenland.vlaanderen.be/omzend.htm>

5. De procedure voor bestuursdocumenten die in het bezit zijn van verenigingen van gemeenten (intercommunales) of verenigingen van provincies : decreet van 18 mei 1999.

Voor de procedure kan ik verwijzen naar punt 4. De procedure met betrekking tot inzage, afschrift en uitlenen van, uitleg bij en verbetering en aanvulling van bestuursdocumenten die in het bezit zijn van O.C.M.W.'s en O.C.M.W.-verenigingen Hoofdstuk XII : decreet van 18 mei 1999.

Uiteraard zijn de desbetreffende organen bevoegd.

6. Vermelden van de beroepsmogelijkheden

a) Artikel 3 van de wet van 12 november 1997 betreffende de openbaarheid van bestuur in de provincies en gemeenten en artikel 26 van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de openbaarheid van bestuur

Hierboven heb ik reeds gesteld dat de termijn om in beroep te gaan bij de Raad van State tegen de beslissing van de minister houdende inwilliging of verwerping van het beroep slechts begint te lopen als de beslissing van de minister de beroepsmogelijkheid bij de Raad van State vermeldt.

Ik heb eveneens gesteld dat de beslissingen van gemeentelijke en provinciale overheden, O.C.M.W.'s, O.C.M.W.-verenigingen Hoofdstuk XII, en verenigingen van gemeenten en provincies (intercommunales), tot afwijzing van de vraag tot inzage, afschrift en uitlenen van, uitleg bij, verbetering en aanvulling van een bestuursdocument, de beroepsmogelijkheid bij de minister moeten vermelden opdat de verjaringstermijn zou beginnen lopen.

Welnu, de voormelde artikelen 3 en 26 hebben, voor de Vlaamse overheidsdiensten, de gemeentelijke en provinciale overheden, O.C.M.W.'s, O.C.M.W.-verenigingen Hoofdstuk XII, en verenigingen van gemeenten en provincies (intercommunales), een algemene draagwijdte en gelden dus niet alleen voor beslissingen die te maken hebben met de passieve openbaarheid van bestuur.

Artikel 3 van de wet van 12 november 1997 bepaalt dat "elk document waarmee een beslissing of een administratieve handeling met individuele strekking uitgaande van een provinciale of gemeentelijke overheid ter kennis wordt gebracht van een bestuurde, de eventuele beroepsmogelijkheden, de instanties bij wie beroep moet worden ingesteld en de geldende vormen en termijnen moet vermelden; bij ontstentenis neemt de verjaringstermijn voor het indienen van het beroep geen aanvang".

Artikel 26 van het decreet van 18 mei 1999 bepaalt dat "een beslissing of een administratieve handeling met individuele strekking, die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, slechts geldig wordt ter kennis gebracht als tevens de beroepsmogelijkheden en de modaliteiten van het beroep worden vermeld. Bij ontstentenis daarvan neemt de verjaringstermijn voor het indienen van het beroep geen aanvang".

U moet bijgevolg zowel de beroepsmogelijkheden bij de Raad van State als de beroepsmogelijkheden bij een overheidsinstantie, in het kader van een georganiseerd administratief beroep, vermelden.

De overheid is niet verplicht om de bestuurde te wijzen op de mogelijkheid om, in het kader van het gewoon toezicht, klacht in te dienen bij de gouverneur en mijn ambt.

Als er een georganiseerd administratief beroep is zodat betrokkene dit beroep eerst moet uitputten vooraleer hij bij de Raad van State een beroep kan indienen, dan volstaat het dat u enkel de beroepsmogelijkheid bij de desbetreffende overheid vermeldt.

Voorbeeld beroep Raad van State : Tegen deze beslissing kunt u per aangetekende brief een beroep tot nietigverklaring, al dan niet voorafgegaan door of vergezeld van een beroep tot schorsing, instellen bij de afdeling Administratie van de Raad van State, Aarlenstraat 92-104 te 1040 Brussel, binnen een termijn van zestig dagen die ingaat de dag waarop de beslissing werd betekend.

b) artikel 19 van de Raad van State-wet

Artikel 19 van de Raad van State-wet is van toepassing op alle administratieve overheden, dus op de gemeentelijke en provinciale overheden, O.C.M.W.'s, O.C.M.W.-verenigingen Hoofdstuk XII, en verenigingen van gemeenten en provincies (intercommunales).

Artikel 19 bepaalt dat de "verjaringstermijnen alleen een aanvang nemen op voorwaarde dat de betekening door de administratieve overheid van de akte of van de beslissing met individuele strekking het bestaan van die beroepen alsmede de in acht te nemen vormvoorschriften en termijnen vermeldt".

Voorbeeld : Tegen deze beslissing kunt u per aangetekende brief een beroep tot nietigverklaring, al dan niet voorafgegaan door of vergezeld van een beroep tot schorsing, instellen bij de afdeling Administratie van de Raad van State, Aarlenstraat 92-104 te 1040 Brussel, binnen een termijn van zestig dagen die ingaat de dag waarop de beslissing werd betekend.

Uiteraard geldt dit artikel enkel voor de procedure bij de Raad van State. Het is geen basis om de administratieve overheden te verplichten om in hun beslissingen de beroepsmogelijkheid in het kader van een georganiseerd beroep te vermelden.

Wat dit laatste betreft verwijs ik naar a).

Ik verzoek de bestuurders van alle regionale en lokale besturen om steeds de beroepsmogelijkheden te willen vermelden, ook als er geen wettelijke verplichting is. De transparantie van het overheidsoptreden en de klantvriendelijkheid noodzaken hiertoe.

Ik verzoek u, mevrouw de gouverneur, heren gouverneurs deze omzendbrief te laten publiceren in het bestuursmemoriaal.

Deze omzendbrief is toegankelijk via publilink of internet op het volgend url adres : <http://binnenland.vlaanderen.be/omzend.htm>

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport,

J. SAUWENS,

WETTELIJKE BEKENDMAKINGEN EN VERSCHILLENDE BERICHTEN

PUBLICATIONS LEGALES ET AVIS DIVERS

Aankondigingen – Annonces

VENNOOTSCHAPPEN – SOCIETES

Société commerciale européenne, société anonyme, rue Deschampheler 12, 1081 Bruxelles

R.C. Bruxelles 583942 – T.V.A. 453.092.839

L'assemblée générale ordinaire se réunira au siège social, le vendredi 8 décembre 2000, à 11 heures.

Ordre du jour :

1. Discussion et approbation des comptes annuels arrêtés au 30 juin 2000. 2. Décharge aux administrateurs. 3. Renouvellement du mandat des administrateurs et nomination de nouveaux administrateurs. 4. Conversion du capital social en euro. 5. Divers. (30161)

Orymmo — R. Delory, société en commandite par actions, quai des Poissonsceaux 18, 7500 Tournai

R.C. Tournai 11431 – T.V.A. 405.863.044

L'assemblée générale ordinaire se réunira au siège social, le 8 décembre 2000, à 19 heures. — Ordre du jour : 1. Rapport du gérant commandité. 2. Approbation des comptes annuels clôturés au 30 juin 2000. 3. Affectation du résultat. 4. Décharge au gérant commandité. 5. Divers. Se conformer aux statuts. (30162)

Tritone, société anonyme, rue Haute Claire, parc Industriel des Hauts Sarts, zone 2, 4040 Herstal

R.C. Liège 190242 – T.V.A. 454.689.478

L'assemblée générale ordinaire se réunira au siège social, le 8 décembre 2000, à 14 heures. — Ordre du jour : 1. Rapport de gestion. 2. Approbation des comptes annuels au 30 juin 2000. 3. Décharge aux administrateurs. 4. Emoluments. 5. Renouvellement des mandats d'administrateurs. 6. Divers. (30163)

Selection Immo, société en commandite par actions, rue de Mons 200, 4600 Visé

R.C. Liège 191003

L'assemblée générale ordinaire aura lieu au siège social le 8 décembre 2000, à 18 heures. — Ordre du jour : 1. Discussion des comptes annuels arrêtés au 30 juin 2000. 2. Approbation des comptes annuels. 3. Décharge au gérant. 4. Emoluments. 5. Divers. Dépôt des titres au siège social, cinq jours francs avant l'assemblée. (30164)

Sarri, société anonyme, chaussée de Namur 7, 5360 Natoye

R.C. Dinant 39665 – T.V.A. 442.155.989

L'assemblée générale ordinaire se réunira au siège social, le 8 décembre 2000, à 20 heures.

Ordre du jour : 1. Rapport de gestion du conseil d'administration. 2. Approbation des comptes annuels au 31 décembre 1999. 3. Affectation du résultat. 4. Décharge aux administrateurs. 5. Divers. Pour assister à l'assemblée, se conformer aux statuts. (30165)

Photo Van der Elst, société anonyme, rue du Bois de Linthout 42, 1200 Bruxelles

MM. les actionnaires sont priés d'assister à l'assemblée générale ordinaire qui aura lieu au siège social de la société, le 8 décembre 2000, à 17 heures.

Ordre du jour :

1. Lecture du rapport de gestion.
2. Discussion des comptes annuels arrêtés au 30 juin 2000.
3. Approbation des comptes annuels.
4. Décharge aux administrateurs.
5. Emoluments.
6. Divers. (30166)

Manutention mécanique Jean Boucha, société anonyme, rue Brixhe 38, 4040 Herstal

R.C. Liège 88728 – T.V.A. 404.399.136

L'assemblée générale ordinaire aura lieu le 8 décembre 2000, à 17 heures. — Ordre du jour : 1. Rapport de gestion du conseil d'administration. 2. Approbation des comptes annuels. 3. Décharge aux administrateurs. 4. Affectation du résultat. 5. Divers. (30167)

Habitat 2000, société anonyme, rue du Parc 50, 4432 Alleur

R.C. Liège 143235 – T.V.A. 423.330.863

Assemblée générale ordinaire le 8 décembre 2000, à 18 heures, au siège social. — Ordre du jour : 1. Rapport de gestion. 2. Approbation des comptes annuels au 30 juin 2000. 3. Décharge aux administrateurs. 4. Affectation des résultats. 5. Divers. (30168)

Aktion Invest, naamloze vennootschap, Zwaanhoekloos 13, 9090 Melle

H.R. Gent 143873 – BTW 438.534.228

Jaarvergadering op de zetel, op 8 december 2000, te 18 uur. — Dagorde : 1. Verslag van de raad van bestuur. 2. Goedkeuring van de jaarrekening. 3. Bestemming van het resultaat. 4. Kwijting aan bestuurders. 5. Kapitaalvermindering. 6. Varia. (30169)

Varope, naamloze vennootschap, Stuurstraat 68, 9120 Beveren (Haasdonk)

H.R. Sint-Niklaas 59167

De jaarvergadering zal gehouden worden op de zetel, op 8 december 2000, te 20 uur. — Dagorde : 1. Verslag van de raad van bestuur. 2. Goedkeuring van de jaarrekening per 30 juni 2000. 3. Bestemming van het resultaat. 4. Kwijting aan bestuurders. (30170)

**Fransimmo, naamloze vennootschap,
Orkaanstraat 11B, 8800 Roeselare**

H.R. Kortrijk 107338 – BTW 421.368.196

Jaarvergadering op de zetel, op 8 december 2000, te 14 uur. —
Dagorde : 1. Verslag raad van bestuur. 2. Goedkeuring jaarrekening.
3. Toewijzing resultaat. 4. Kwijting bestuurders. 5. Varia. Zich richten
naar de statuten. (30171)

**Umans Beheer, naamloze vennootschap,
Stationsstraat 33, 3930 Hamont-Achel**

H.R. Hasselt 99635

Jaarvergadering op 8 december 2000, om 13 uur, op de zetel. —
Dagorde : 1. Verslagen raad van bestuur. 2. Goedkeuring jaarrekening
per 30 juni 2000. 3. Bestemming resultaat. 4. Kwijting bestuurders.
5. Diversen. Zich schikken naar de statuten. (30172)

**Vaco International, naamloze vennootschap,
Oude Hostieweg 14, 3950 Bocholt**

H.R. Hasselt 69145 – BTW 432.132.030

Jaarvergadering op 8 december 2000, om 10 uur, op de zetel. —
Dagorde : 1. Goedkeuring jaarrekening per 30 juni 2000. 2. Bestem-
ming resultaat. 3. Kwijting bestuurders. 4. Diversen. Zich schikken
naar de statuten. (30173)

**De Groene Oase, naamloze vennootschap,
Zonhoekstraat 21, 3910 Neerpelt**

H.R. Hasselt 102057 – BTW 466.406.187

De jaarvergadering zal gehouden worden op de zetel, op
8 december 2000, te 16 uur.

Dagorde :

1. Verslag van de raad van bestuur.
2. Goedkeuring van de jaarrekening.
3. Bestemming van het resultaat.
4. Kwijting aan bestuurders.
5. Varia. (30174)

**Struktoreg International, naamloze vennootschap,
Romeine Put 40, 2650 Edegem**

H.R. Antwerpen 314145 – BTW 456.833.970

De jaarvergadering zal gehouden worden op de zetel, op
8 december 2000, te 19 uur. — Dagorde : 1. Verslag van de raad van
bestuur. 2. Goedkeuring van de jaarrekening. 3. Bestemming van het
resultaat. 4. Kwijting aan bestuurders. 5. Varia. Zich richten naar de
statuten. (30175)

**Neerpeltse Olie Centrale, naamloze vennootschap,
Krekelweg 21, 3910 Neerpelt**

H.R. Hasselt 70462 – BTW 434.256.627

Jaarvergadering op 8 december 2000, om 19 uur, op de zetel. —
Dagorde : 1. Verslagen raad van bestuur. 2. Goedkeuring jaarrekening
per 30 juni 2000. 3. Bestemming resultaat. 4. Kwijting bestuurders.
5. Diversen. Zich schikken naar de statuten. (30176)

**Optimmob, naamloze vennootschap,
Van Stralenstraat 108-112, 2000 Antwerpen**

H.R. Antwerpen 299385 — NN 450.890.642

De jaarvergadering zal gehouden worden op de zetel, op
8 december 2000, te 19 uur.

Dagorde : 1. Goedkeuring van de jaarrekening per 30 juni 2000.
2. Bestemming van het resultaat. 3. Kwijting aan bestuurders.
4. Beslissing m.b.t. art. 633 + 634 W.Venn. 5. Varia. (30177)

**Imfraco, naamloze vennootschap,
Grotestraat 183, 8420 De Haan**

H.R. Brugge 68713 – BTW 436.583.835

Jaarvergadering op 8 december 2000, om 15 uur, op de maatschap-
pelijke zetel. — Agenda : 1. Verslag raad van bestuur. 2. Goedkeuring
jaarrekening per 30 juni 2000. 3. Aanwending resultaat. 4. Statutaire
kwijting. 5. Diverse. Zich schikken naar de statutaire bepalin-
gen. (30178)

**Ludam, N.V. (Burgerlijke vennootschap),
Rozenlaan 1, 3650 Dilsen-Stokkem**

Register van de burgerlijke vennootschappen
die de vorm van een handelsvennootschap hebben aangenomen,
Tongeren nr. 486

De algemene vergadering zal gehouden worden op de maatschap-
pelijke zetel op 8 december 2000, om 14 uur.

Dagorde : 1. Verslagen raad van bestuur. 2. Goedkeuring jaarreke-
ning per 30 juni 2000. 3. Bestemming resultaat. 4. Kwijting bestuur-
ders. 5. Diversen.

De aandeelhouders worden verzocht zich te schikken volgens de
statuten. (30179)

**M.B.S., naamloze vennootschap,
Baronsdreef 1, 2861 Onze-Lieve-Vrouw-Waver**

H.R. Mechelen 76590 – BTW 453.642.076

De jaarvergadering zal gehouden worden op de zetel, op
8 december 2000, te 18 uur. — Dagorde : 1. Verslag van de raad van
bestuur. 2. Goedkeuring van de jaarrekening. 3. Bestemming van het
resultaat. 4. Kwijting aan bestuurders. 5. Varia. (30180)

**Calaris, naamloze vennootschap,
Lebonstraat 94, 2440 Geel**

H.R. Turnhout 68399 – BTW 446.001.842

De jaarvergadering zal gehouden worden op de zetel, op
8 december 2000, te 16 uur. — Agenda : 1. Verslag bestuurders.
2. Bestemming resultaat. 3. Goedkeuring jaarrekening. 4. Kwijting
aan bestuurders. 5. Ontslagen en benoemingen.
6. Kapitaalverhoging met BEF 114 778 door incorporatie van de
beschikbare reserves. 7. Omzetting kapitaal in euro. 8. Aanpassing en
coördinatie van de statuten. 9. Volmacht handelsregister, registratie en
aanpassing handelsregister. 10. Diversen. De aandeelhouders dienen
zich te schikken naar de statuten. (30181)

**De Sneldrukker, naamloze vennootschap,
Grote Steenweg 3, 2440 Geel**

H.R. Turnhout 50874 – BTW 424.267.409

De jaarvergadering zal gehouden worden op de zetel, op 8 december 2000, te 20 uur. — Dagorde : 1. Verslag bestuurders. 2. Bestemming resultaat. 3. Goedkeuring jaarrekening. 4. Kwijting van bestuur aan bestuurders. 5. Ontslagen en benoemingen. 6. Diversen. De aandeelhouders dienen zich te schikken naar de statuten. (30182)

**Gosselin World Wide Moving, naamloze vennootschap,
Keesinglaan 28, 2100 Deurne**

H.R. Antwerpen 238717 – BTW 425.051.129

De jaarvergadering zal gehouden worden op de zetel, op 8 december 2000, te 20 uur. — Agenda : 1. Verslag bestuurders en commissaris-revisor. 2. Bestemming resultaat. 3. Goedkeuring jaarrekening. 4. Kwijting van bestuur aan bestuurders en commissaris-revisor. 5. Ontslagen en benoemingen. 6. Diversen. De aandeelhouders dienen zich te schikken naar de statuten. (30183)

**Bakkerij Ceelen, naamloze vennootschap,
Lindelsebaan 277, 3900 Overpelt**

H.R. Hasselt 92735 – BTW 458.279.171

Jaarvergadering op 8 december 2000, om 19 uur, op de zetel. — Dagorde : 1. Verslagen raad van bestuur. 2. Goedkeuring jaarrekening per 30 juni 2000. 3. Bestemming resultaat. 4. Kwijting bestuurders. 5. Diversen. Zich schikken naar de statuten. (30184)

**Bejema, naamloze vennootschap,
Nijverheidsstraat 1, 3930 Hamont-Achel**

H.R. Hasselt 94054

Jaarvergadering op 8 december 2000, om 11 uur, op de zetel. — Dagorde : 1. Verslagen raad van bestuur. 2. Goedkeuring jaarrekening per 30 juni 2000. 3. Bestemming resultaat. 4. Kwijting bestuurders. 5. Diversen. Zich schikken naar de statuten. (30185)

**Société immobilière carolorégienne,
en abrégé : « Sicar », société anonyme,
à Charleroi (6020 Dampremy), route de Mons 16-20**

R.C. Charleroi 169737

L'assemblée du 22 novembre 2000 n'ayant pas réuni le quorum légal, les actionnaires sont priés d'assister à la seconde assemblée générale extraordinaire qui se tiendra le mercredi 20 décembre 2000, à 14 heures, en l'étude du notaire Jean-Paul Grégoire, à Charleroi, rue de Montigny 46.

Cette assemblée délibérera valablement quel que soit le nombre de titres représentés.

Ordre du jour :

a) Réduction du capital à concurrence de 5 494 631 francs, pour le ramener de 18 000 000 de francs à 12 505 369 francs, avec conversion simultanée de ce capital en trois cent dix mille euros.

Cette réduction de capital se ferait par le remboursement à chaque action d'une somme en espèces calculée en fonction du nombre de parts possédées par chacun des actionnaires.

Cette somme serait prélevée sur le capital initialement apporté par les actionnaires, de telle sorte qu'aucune réduction n'est appliquée sur la partie du capital constituée par des réserves antérieurement taxées.

b) Modification de l'article cinq des statuts pour le mettre en concordance avec la décision qui sera prise et en remplaçant son premier alinéa par le texte suivant :

« Lors de la constitution, le capital a été fixé à dix-huit millions de francs.

Aux termes de l'assemblée générale extraordinaire de la société, tenue devant le notaire Jean-Paul Grégoire, à Charleroi, en date du vingt décembre deux mil, le capital de la société a été réduit de cinq millions quatre cent nonante-quatre mille six cent trente et un francs et ainsi ramené à douze millions cinq cent cinq mille trois cent soixante-neuf francs belges, converti en trois cent dix mille euros. »

c) Transfert du siège social à Charleroi, rue Dourlet 201B.

d) Modification de l'article deux des statuts en indiquant dans le premier alinéa la nouvelle adresse du siège.

e) Pouvoirs à conférer au conseil d'administration pour l'exécution des résolutions à prendre sur les objets qui précèdent.

Pour assister à l'assemblée, les actionnaires sont priés, cinq jours avant l'assemblée, conformément à l'article 26 des statuts, soit d'être inscrits sur le registre des actions nominatives de la société, soit de déposer leurs titres au porteur au siège social.

(30186)

Le conseil d'administration.

Société anonyme « Hypocaust »

Siège social : quai du Commerce 20, 1000 Bruxelles

R.C. Bruxelles 413336 – T.V.A. 418.449.486

Les actionnaires de la S.A. « Hypocaust » sont priés d'assister à l'assemblée générale extraordinaire qui se tiendra le vendredi 15 décembre 2000, à 11 h 30 m, en l'étude du notaire Luc Possoz, rue du Commerce 124 (1000 Bruxelles).

Ordre du jour :

1. Confirmation du transfert du siège social à Bruxelles, quai du Commerce 20, depuis le premier juillet mil neuf cent quatre-vingt-quatre.

2. Suppression de la valeur nominale des actions.

3. Suppression du droit de souscription préférentielle.

4. Rapports dressés conformément à l'article 34bis, § 4, des lois coordonnées sur les sociétés commerciales.

5. a) Augmentation de capital à concurrence d'un million deux cent cinquante mille (1 250 000) francs pour le porter d'un million deux cent cinquante (1 250 000) francs à deux millions cinq cent mille (2 500 000) francs par la création de sept cent cinquante-cinq (755) actions nouvelles du même type et jouissant des mêmes droits et avantages que les actions existantes et participant aux bénéfices à partir du premier janvier deux mil un.

Ces actions seront souscrites au pair en espèces et entièrement libérées.

b) Souscription et libération des actions nouvelles.

c) Constatation de la réalisation effective de l'augmentation de capital.

6. Décision d'exprimer le capital en euro à compter du premier janvier deux mil deux.

7. Modification des articles 2, 4, 5, 6, 13, 17, 21, 22, 28, 34, 39 et 43 des statuts afin de mettre ces derniers en concordance avec les décisions à prendre ainsi qu'avec les lois coordonnées régissant actuellement les sociétés commerciales d'une part et afin de supprimer les dispositions transitoires, devenues superflues d'autre part.

8. Pouvoirs à conférer au conseil d'administration pour l'exécution des résolutions à prendre. (30187)

Interselex Invest, SICAV de droit belge
Siège social : Montagne du Parc 3, 1000 Bruxelles
R.C. Bruxelles 542551

Avis de convocation à l'assemblée générale ordinaire

L'assemblée générale ordinaire des actionnaires de la société se tiendra le 14 décembre 2000, à 15 heures, boulevard du Roi Albert II 1, 1210 Bruxelles, pour délibérer et voter sur l'ordre du jour suivant :

1. Pour chacun des compartiments Interselex Belga, Interselex America, Interselex Japan et Interselex New Asia :

— Rapport de gestion du conseil d'administration pour l'exercice clos le 30 septembre 2000.

— Approbation des comptes de l'exercice clos le 30 septembre 2000.
— Fixation du dividende des actions de distribution mis en paiement le 22 janvier 2001.

— Décharge aux administrateurs.

2. Tous compartiments réunis :

— Rapport de gestion du conseil d'administration pour l'exercice clos le 30 septembre 2000.

— Rapport du commissaire-réviseur.

— Approbation des comptes de l'exercice clos le 30 septembre 2000.

— Décharge aux administrateurs et au commissaire-réviseur.

— Nominations statutaires : mandats d'administrateurs jusqu'à la prochaine assemblée générale ordinaire.

3. Divers.

Pour pouvoir assister à l'assemblée, les actionnaires sont priés de déposer leurs actions au plus tard cinq jours avant la date de l'assemblée auprès de :

en Belgique :

— Fortis Banque, Montagne du Parc 3, à Bruxelles.

— Banque Degroof, rue de l'Industrie 44, à Bruxelles.

— Banque Nagelmackers 1747, avenue Galilée 5, à Bruxelles.

— Banque Belgolaise, Cantersteen 1, à Bruxelles.

Axa Banque, boulevard du Souverain 23, à Bruxelles.

— Citibank Belgium, boulevard Général Jacques 263G, à Bruxelles.

au Grand-Duché de Luxembourg :

— Banque Générale du Luxembourg, avenue J.F. Kennedy 50, à Luxembourg.

— Banque de Luxembourg, boulevard Royal 14, à Luxembourg.

— Banque Degroof Luxembourg, boulevard Joseph II 7, à Luxembourg.

Les résolutions à l'ordre du jour de l'assemblée seront adoptées si elles sont votées par la majorité des actionnaires présents ou représentés. Chaque action dispose d'un droit de vote proportionnel à la partie du capital qu'elle représente.

(30188)

Le conseil d'administration.

Interselex Invest, bevek naar Belgische recht

Zetel van de vennootschap : Warandeborg 3, 1000 Brussel

H.R. Brussel 542551

Bericht van bijeenroeping van de gewone algemene vergadering

De gewone algemene vergadering van aandeelhouders van de vennootschap zal op 14 december 2000, om 15 uur, plaatsvinden in de Koning Albert II-laan 1, 1210 Brussel. Zij zal beraadslagen en stemmen over de volgende agendapunten :

1. Voor elk compartiment Interselex Belga, Interselex America, Interselex Japan et Interselex New Asia :

— Verslag van de raad van bestuur over het op 30 september 2000 afgesloten boekjaar.

— Goedkeuring van de rekeningen over het op 30 september 2000 afgesloten boekjaar.

— Bepaling van het dividend van de uitkeringsaandelen betaalbaar op 22 januari 2001.

— Decharge aan de bestuurders.

2. Alle compartimenten samen :

— Verslag van de raad van bestuur over het op 30 september 2000 afgesloten boekjaar.

— Verslag van de commissaris-revisor.

— Goedkeuring van de rekeningen over het op 30 september 2000 afgesloten boekjaar.

— Decharge aan de bestuurders en de commissaris-revisor.

— Statutaire benoemingen : bestuurdersmandaten tot de volgende gewone algemene vergadering.

3. Diversen.

Om aan de vergadering te kunnen deelnemen, moeten de aandeelhouders hun aandelen vijf dagen vóór de datum van de vergadering deponeren bij :

In België :

— Fortis Bank, Warandeborg 3, Brussel.

— Banque Degroof, Nijverheidsstraat 44, Brussel.

— Bank Nagelmackers 1747, Galileelaan 5, Brussel.

— Belgolaise Bank, Cantersteen 1, Brussel.

— Axa Bank, Vorstlaan 23, Brussel.

— Citibank Belgium, Generaal Jacqueslaan 263G, Brussel;

in het Groothertogdom Luxemburg

— Banque Générale du Luxembourg, avenue J.F. Kennedy 50, Luxembourg.

— Banque de Luxembourg, boulevard Royal 14, à Luxembourg.

— Banque Degroof Luxembourg, boulevard Joseph II 7, Luxembourg.

De punten die op de agenda van de vergadering staan, zullen zijn aangenomen indien ze door de meerderheid van de aanwezige of vertegenwoordigde aandeelhouders zijn goedgekeurd. Elk aandeel beschikt over één stemrecht in verhouding tot het gedeelte van het kapitaal dat het belichaamt.

(30189)

De raad van bestuur.

**Astier - Perret, société anonyme,
Rue d'Havré 138, 7000 Mons**

R.C. Mons 122582

Une assemblée générale extraordinaire se réunira en l'étude de Me Fernand-Gustave Babusiaux, notaire à Binche, avenue Charles Delière 120, le 15 décembre 2000, à 17 h 45 m.

Ordre du jour :

I. Expression du capital et des statuts en Euros.

II. Première augmentation du capital, à concurrence de 187 258,77 euros pour le porter de 272 682,88 euros à 459 941,65 euros, par apport en nature de cinquante parts de la société coopérative Union Belgian Brokers (UBB) d'une valeur totale de 200 193,00 euros. La valeur totale desdites parts UBB comprend une prime d'émission d'un montant de 12 934,23 euros.

Cet apport sera rémunéré par la création de 7 554 actions nouvelles au porteur jouissant de mêmes droits que les actions existantes et participant au bénéfice à partir du 1er janvier 2001.

Lecture du rapport du réviseur d'entreprise et du rapport spécial du conseil d'administration.

III. Souscription et libération des nouvelles actions.

IV. Constatation effective de l'augmentation de capital.

V. Seconde augmentation de capital, sans création d'actions nouvelles, à concurrence de 45 058,35 euros pour le porteur de 459 941,65 euros à 505 000 euros, par incorporation d'une part de la totalité des primes d'émission à concurrence de 12 949,60 euros et d'autre part des réserves à concurrence de 32 108,75 euros.

VI. Remplacement de la totalité des actions existantes y compris celles nouvellement créées suite à la première augmentation de capital résultant du présent ordre du jour, soit 18 554 actions, par 5 050 actions au porteur sans désignation de valeur nominale.

VII. Modification des statuts : modification des articles cinq et cinq *bis* des statuts pour les mettre en concordance avec les décisions prises.

VIII. Coordination des statuts.

IX. Exécution des décisions prises par l'assemblée générale.

Pour assister à l'assemblée générale, se conformer aux statuts. (30189)

**KBC Business, bevek naar Belgisch recht, ICB,
Brusselsesteenweg 1000, 3000 Leuven**

H.R. Leuven 97931

Oproepingsbericht voor de jaarlijkse algemene vergadering

De jaarvergadering der aandeelhouders van KBC Business zal plaatsvinden op 6 december 2000, om 14 uur, in de gebouwen van KBC Bank, Havenlaan 2, te 1080 Brussel.

Dagorde :

1. Verslag van de raad van bestuur en van de commissaris-revisor per compartiment.

2. Goedkeuring van de jaarrekening per 31 augustus 2000, en van het voorstel tot winstverdeling per compartiment.

Voorstel van besluit : De raad van bestuur stelt voor de jaarrekening per 31 augustus 2000, en het voorstel tot winstverdeling per compartiment goed te keuren.

3. Kwijting aan de bestuurders en aan de commissaris-revisor per compartiment :

Voorstel van besluit : De raad van bestuur stelt voor de bestuurders en de commissaris-revisor per compartiment te kwijten.

4. Herbenoeming van de heren Luc Philips, Ignace Temmerman, Luc Sebreghts en Stefan Duchateau als bestuurders van de vennootschap en dit voor een periode van drie jaar tot de algemene vergadering van 2003. Benoeming van de heer Ignace Van Oortegem als bestuurder van de vennootschap en dit voor een periode van drie jaar tot de algemene vergadering van 2003.

Voorstel van besluit : de raad van bestuur stelt voor de herbenoeming van de heren Luc Philips, Ignace Temmerman, Luc Sebreghts en Stefan Duchateau en de benoeming van de heer Ignace Van Oortegem, als bestuurders van de vennootschap voor een periode van drie jaar tot de algemene vergadering van 2003, goed te keuren.

5. Benoeming van de commissaris-revisor PricewaterhouseCoopers Bedrijfsrevisoren bcvba, vertegenwoordigd door de heer Felix Hendrickx, voor een periode van drie jaar tot de algemene vergadering van 2003.

Voorstel van besluit : de raad van bestuur stelt voor de benoeming van de commissaris-revisor PricewaterhouseCoopers Bedrijfsrevisoren bcvba, vertegenwoordigd door de heer Felix Hendrickx, voor een periode van drie jaar tot de algemene vergadering van 2003 goed te keuren.

6. Varia.

Over de punten op de dagorde wordt geldig beslist bij meerderheid van de stemmen der aanwezige of vertegenwoordigde aandelen, zonder dat een aanwezigheidsquorum vereist is.

Wanneer de aandelen eenzelfde waarde hebben, geven zij elk recht op één stem. Wanneer zij niet dezelfde waarde hebben, vertegenwoordigt elk, van rechtswege, een aantal stemmen evenredig aan het gedeelte van het kapitaal dat het vertegenwoordigt, waarbij het aandeel dat de zwakste quotiteit vertegenwoordigt voor één stem geteld wordt. Er wordt geen rekening gehouden met breuken van stemmen. Een aandeelhouder mag zich laten vertegenwoordigen.

De aandelen kunnen neergelegd worden tot 30 november 2000, in alle kantoren van de KBC Bank N.V., CBC Banque S.A. en Centea N.V. (30190)

De raad van bestuur.

**Flanders Cold Center, naamloze vennootschap,
Skaldenstraat 1, 9042 Gent**

H.R. Gent 172922 – BTW 452.346.830

De aandeelhouders worden verzocht de buitengewone algemene vergadering bij te wonen op het kantoor van notaris Michèle Hoste met standplaats te Ch. De Kerckhovelaan 17, 9000 Gent, op vrijdag 15 december 2000, om 10 u. 30 m., met als agenda : 1. Onderzoek van nagemelde documenten, die kosteloos ter beschikking van de aandeelhouders werden gesteld overeenkomstig artikel 174/4, paragraaf 1 van de vennootschappenwet, namelijk :

a) Het door de raden van bestuur van de N.V. Flanders Cold Center en van de N.V. Aba Europe opgestelde fusievoorstel;

b) De overeenkomstig artikel 174/3 van de vennootschappenwet opgestelde verslagen, namelijk :

— het fusieverslag van de raad van bestuur over het fusievoorstel;

— het controleverslag van de bedrijfsrevisor over het fusievoorstel;

2. Fusiebesluit overeenkomstig het voornoemde voorstel door middel van de overdracht, ten gevolge van de ontbinding zonder vereffening van de N.V. Aba Europe, van haar gehele vermogen, rechten en verplichtingen, aan de N.V. Flanders Cold Center. 3. Vaststelling van de boekhoudkundige toewijzing van de uit de fusie voortvloeiende overdracht — kapitaalverhoging. 4. Wijziging van de statuten. 5. Vaststelling van de verdwijning van de N.V. Aba Europe. 6. Bevoegdheden. De aandeelhouders worden verzocht zich te gedragen naar de statutaire bepalingen. (30191)

**M & D Benelux, naamloze vennootschap,
Zuidzandstraat 51, 8000 Brugge**

H.R. Brugge 89936 – BTW 460.644.684

De aandeelhouders worden uitgenodigd tot een buitengewone algemene vergadering welke gehouden zal worden op het kantoor van notaris Yves Tytgat te Gent, Zonnestraat 6, op 18 december 2000, om 9 uur, met volgend agenda :

1. Schrapping van de maatschappelijke zetel in artikel 2 der statuten; melding ervan in een overgangsbepaling. 2. Omzetting van het kapitaal in euro. 3. Hernieuwing van de machten voorzien in artikel 15 der statuten. 4. Verlenging van het lopende boekjaar tot 31 januari 2001. Wijziging volgende boekjaren. 5. Wijziging van de datum der algemene vergadering. 6. Wijziging der statuten. 7. Ontslag en decharge bestuurders. 8. Benoeming (gedelegeerd) bestuurder(s). 9. Varia. 10. Machten aan de raad van bestuur voor de uitvoering van de te nemen besluiten. De aandeelhouders worden verzocht zich te schikken naar de statuten.

(30192)

De raad van bestuur.

**Vehuma, naamloze vennootschap,
Arthur Goemaerelei 56, 2018 Antwerpen**

H.R. Antwerpen 247161 – BTW 427.366.261

De aandeelhouders worden uitgenodigd op de buitengewone algemene vergadering die zal gehouden worden op het kantoor van notaris Walter Vanhencxthoven te Herentals, Collegestraat 22, op 11 december 2000, om 14 uur met volgende agenda :

1. Kapitaalverhoging ten belope van BEF 1 251 074 zodat het kapitaal gebracht wordt van BEF 1 250 000 op BEF 2 501 074 zonder nieuwe inbrengen en zonder uitgifte van nieuwe aandelen door incorporatie van beschikbare reserves ten belope van voormeld bedrag.

2. Vaststelling dat de kapitaalverhoging is verwezenlijkt.

3. Omzetting van het kapitaal in euro.

4. Wijziging van artikel 5 van de statuten om het in overeenstemming te brengen met de voorgaande agendapunten.

De aandeelhouders dienen de bepalingen van de statuten na te leven om tot de vergadering te worden toegelaten.

(30193)

De raad van bestuur.

Befimmo, société en commandite par actions

Siège social : chaussée de La Hulpe 166, 1170 Bruxelles

R.C. Bruxelles 594182 — T.V.A. 455.835.167

Assemblée générale ordinaire

Les actionnaires sont priés d'assister à l'assemblée générale ordinaire qui se tiendra le 12 décembre 2000, à 10 heures, au siège social, chaussée de La Hulpe 166, à 1170 Bruxelles.

Ordre du jour :

1. Rapport annuel et de gestion au 30 septembre 2000.
2. Rapport du commissaire-réviseur au 30 septembre 2000.
3. Comptes annuels au 30 septembre 2000.

Il est proposé à l'assemblée d'approuver ces comptes.

4. Affectations et prélèvements.

Il est proposé à l'assemblée de distribuer un dividende brut de EUR 4,00 par action, soit un dividende net de EUR 3,40 par action.

5. Décharge au gérant statutaire pour la période du 1er octobre 1999 jusqu'au 30 septembre 2000.

Il est proposé à l'assemblée de lui donner décharge.

6. Divers.

Pour être admis à cette assemblée générale ordinaire, tout titulaire d'actions au porteur doit, conformément à l'article 29 des statuts, déposer ses titres au porteur cinq (5) jours francs avant la date de cette assemblée, soit au siège social, soit aux guichets de la Banque Artesia, la Banque Bruxelles Lambert.

Les propriétaires d'actions nominatives doivent, dans le même délai, informer par un écrit (lettre ou procuration) le gérant, de leur intention d'assister à l'assemblée générale ordinaire et indiquer le nombre de titres pour lesquels ils entendent prendre part au vote. (30224)

Befimmo, commanditaire vennootschap op aandelen

Maatschappelijke zetel : Terhulpesteenweg 166, 1170 Brussel

H.R. Brussel 594182 — BTW 455.835.167

Gewone algemene vergadering

De aandeelhouders worden verzocht de gewone algemene vergadering bij te wonen die zal plaatshebben op 12 december 2000, om 10 uur, op de maatschappelijke zetel, Terhulpesteenweg 166, te 1170 Brussel.

Agenda :

1. Jaarverslag en beheersverslag per 30 september 2000.
2. Verslag van de commissaris-revisor per 30 september 2000.
3. Jaarrekeningen per 30 september 2000.

Aan de vergadering wordt voorgesteld om een bruto dividend van EUR 4,00, hetzij een netto dividend van EUR 3,40 per aandeel uit de keren.

4. Bestemmingen en afhoudingen.

Aan de vergadering wordt voorgesteld om een netto dividend van EUR 3,99 per aandeel uit te keren.

5. Kwijting aan de statutaire beheerder voor de periode van 1 oktober 1999 tot 30 september 2000.

Aan de vergadering wordt voorgesteld om hem kwijting te geven.

6. Varia.

Om te worden toegelaten tot deze gewone algemene vergadering moet elke titularis van aandelen aan toonder, conform artikel 29 van de statuten, zijn aandelen vijf (5) dagen vóór de datum van deze vergadering neerleggen of op de maatschappelijke zetel of aan de loketten van Bank Artesia, Bank Brussel Lambert.

De eigenaars van aandelen op naam moeten, binnen dezelfde termijn, de zaakvoerder schriftelijk op de hoogte stellen (brief of volmacht) van hun intentie om deel te nemen aan de gewone algemene vergadering en het aantal effecten vermelden waarmee zij wensen deel te nemen aan de stemming. (30224)

Société d'Investissement à capital fixe de droit belge Befimmo, société en commandite par actions, société faisant appel public à l'épargne

Siège social : chaussée de La Hulpe 166, 1170 Bruxelles

R.C. Bruxelles 594182 — T.V.A. 455.835.167

Assemblée générale extraordinaire

Le nombre d'actions déposées dans les délais prévu par les statuts de Befimmo S.C.A. ne permettra pas, lors de l'assemblée générale extraordinaire du 27 novembre 2000 précédemment convoquée, d'atteindre le quorum requis par l'article 70 des lois coordonnées sur les sociétés commerciales.

Par conséquent, les actionnaires sont priés de se présenter à une seconde assemblée générale extraordinaire qui délibérera valablement quelle que soit la portion du capital représentée et qui se tiendra le 12 décembre 2000, à 11 h 30 m, au siège social, chaussée de La Hulpe 166, à 1170 Bruxelles, et dont l'ordre du jour sera le suivant :

Ordre du jour :

- I. Fusion par absorption de la société anonyme "Wetinvest"

- A. Formalités préalables.

Documents mis gratuitement à la disposition de l'associée commanditée et des actionnaires, conformément à l'article 174/4 des lois coordonnées sur les sociétés commerciales, à savoir :

1. Le projet de fusion établi en commun par acte sous seing privé, le treize octobre deux mil, par les organes chargés de l'administration des sociétés appelées à fusionner.

Ce projet, rédigé en français et en néerlandais, contient les mentions prescrites à l'article 174/2, § 2, desdites lois coordonnées.

Il a été déposé le treize octobre deux mil, par chacune des sociétés au greffe du Tribunal de Commerce de Bruxelles, étant le greffe du Tribunal de Commerce dans le ressort duquel chacune des deux sociétés a son siège social.

2. Les rapports dressés conformément à l'article 174/3 desdites lois coordonnées, à savoir :

a) les rapports établis par les organes chargés de l'administration de chacune des sociétés sur la situation patrimoniale desdites sociétés et sur l'opération de fusion décrite ci-après;

b) le rapport de contrôle du commissaire-réviseur de chacune des sociétés à fusionner.

3. Les comptes annuels des trois derniers exercices comptables de la société absorbante et des deux exercices sociaux de la société absorbée.

4. Les rapports de gestion des deux sociétés, les rapports du commissaire-réviseur de la société absorbante relatifs aux exercices sociaux ci-dessus et le rapport du commissaire-réviseur relatif à l'exercice social clôturé le trente et un décembre mil neuf cent nonante-neuf de la société absorbée.

5. L'état comptable intermédiaire de la société anonyme "Wetinvest" à absorber arrêté au trente septembre deux mil.

B. Actualisation des données contenues dans le projet de fusion pour tenir compte des opérations éventuellement réalisées par chacune des sociétés concernées à fusionner depuis la date de l'établissement de ce projet et pour constater la réalisation ou la non-réalisation des circonstances prévues au projet de fusion pouvant entraîner la révision du rapport d'échange.

C. Proposition de fusion par absorption par la présente société ayant le statut d'une société d'investissement à capital fixe (SICAF) de droit belge et la forme d'une société en commandite par actions, de la société anonyme "Wetinvest", ayant son siège social à Watermael-Boitsfort (1170 Bruxelles), chaussée de La Hulpe 166.

Cette fusion s'effectue sur base de l'état comptable de la société "Wetinvest" à absorber et des comptes annuels de la présente société absorbante arrêtés à la même date du trente septembre deux mil.

Toutes les opérations de la société absorbée effectuées à partir du premier octobre deux mil sont considérées du point de vue comptable comme accomplies pour le compte de la société absorbante.

D. Proposition de fixer la valeur conventionnelle respective du patrimoine des sociétés concernées, sur base de laquelle est déterminé le rapport d'échange des actions, à la valeur de l'actif net comptable de ces deux sociétés au trente septembre deux mil, après les adaptations indiquées au point III au projet de fusion.

E. Proposition de fixer le rapport d'échange des actions sur base de l'actif net respectif de chacune des deux sociétés corrigé comme indiqué ci-dessus à une (1) action de la société anonyme "Wetinvest" absorbée pour deux cent trente virgule huit cent quatre-vingt-six (230,886) actions de la société absorbante Befimmo.

F. Proposition d'augmenter le capital de la société absorbante à concurrence du montant du capital de la société "Wetinvest" absorbée, soit à concurrence de soixante et un mille neuf cent septante-trois virgule trente-huit euros (EUR 61 973,38).

G. Proposition de rémunérer le transfert du patrimoine de la société "Wetinvest" absorbée, par l'attribution aux actionnaires de cette dernière société de deux cent trente mille huit cent quatre-vingt-six (230 886) actions Befimmo, à répartir entre les actionnaires, proportionnellement à leurs droits, étant précisé qu'il ne sera accordé aucune soule en espèces ou autrement.

H. Réalisation effective du transfert du patrimoine de la société "Wetinvest", absorbée.

I. Proposition de modifier les articles 8 et 8bis des statuts, pour les mettre en concordance avec la situation nouvelle du capital et pour compléter l'historique du capital.

J. Proposition de décider que les résolutions prises sur les propositions ci-dessus ne sortiront leurs effets qu'au moment du vote des résolutions concordantes par les assemblées générales des actionnaires de chacune des sociétés concernées.

II. Capital autorisé

A. Rapport du gérant de la société établi conformément à l'article 33bis, § 2, des lois coordonnées sur les sociétés commerciales.

B. Proposition de créer un nouveau capital autorisé de cent onze millions trois cent septante mille neuf cent septante virgule trente-huit euros (EUR 111 370 970,38) et d'annuler le capital autorisé créé par l'assemblée générale du vingt-trois décembre mil neuf cent nonante-huit; ces propositions prenant effet concomitamment toutes deux, à la date de publication aux annexes au *Moniteur belge*.

C. En conséquence, proposition de renouveler l'autorisation accordée au gérant de la société d'augmenter le capital social à concurrence du montant repris ci-dessus, dans les mêmes termes et selon les mêmes modalités que celle accordée par l'assemblée générale du vingt-trois décembre mil neuf cent nonante-huit, reprise à l'article 9 des statuts, dont le texte est maintenu sous réserve du remplacement du montant fixé ci-dessus à concurrence duquel le capital pourra être augmenté et de la modification de la date de l'assemblée du vingt-trois décembre mil neuf cent nonante-huit par celle de l'assemblée qui décidera de ce renouvellement.

III. Pouvoirs

Pouvoirs à conférer :

- au gérant de la société pour l'exécution des résolutions à prendre sur les objets qui précèdent;

- à un ou plusieurs mandataires à désigner, pour accomplir les formalités nécessaires en vue de modifier les inscriptions de la société au Registre du Commerce et auprès des autres administrations compétentes.

Pour être admis à cette assemblée générale extraordinaire, tout titulaire d'actions au porteur doit, conformément à l'article 29 des statuts, déposer ses titres cinq jours francs avant la date de l'assemblée, soit au siège social, soit aux guichets de :

la Banque Artesia,

la Banque Bruxelles Lambert.

Les propriétaires d'actions nominatives doivent, dans le même délai, informer par un écrit (lettre ou procuration) le gérant, de leur intention d'assister à l'assemblée générale extraordinaire et indiquer le nombre de titres pour lesquels ils entendent prendre part au vote.

Tout actionnaire peut obtenir sans frais et sur simple demande, une copie intégrale ou, s'il le désire, partielle des documents visés au point I.A, à l'exception de ceux qui lui ont été transmis.

(30225) Le gérant de la société Befimmo S.A.

Beleggingsvennootschap met vast kapitaal naar Belgisch recht, Befimmo, commanditaire vennootschap op aandelen, vennootschap publiek beroep doende op het Spaarwezen

Maatschappelijke zetel : Terhulpesteenweg 166, 1170 Brussel

H.R. Brussel 594182 — B.T.W. BE 455.835.167

Buitengewone algemene vergadering

Het aantal aandelen neergelegd binnen de door de statuten van Befimmo C.V.A. voorziene termijn, laat niet toe voor de eerder bijeengeroepen buitengewone algemene vergadering van 27 november 2000 het bij artikel 70 van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen vereiste aanwezigheidsquorum te bereiken.

Derhalve worden de aandeelhouders verzocht een tweede buitengewone algemene vergadering bij te wonen die, ongeacht het vertegenwoordigde gedeelte van het kapitaal geldig zal beraadslagen en die plaats zal hebben op 12 december 2000, om 11 u. 30 m., op de maatschappelijke zetel, Terhulpesteenweg 166, te 1170 Brussel, met de volgende agenda :

Agenda :

I. Fusie door overneming van de naamloze vennootschap "Wetinvest"

A. Voorafgaandelijke formaliteiten

Documenten kosteloos ter beschikking gesteld van de beherende vennoot en van de aandeelhouders overeenkomstig artikel 174/4 van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen, te weten :

1. Het fusievoorstel gemeenschappelijk opgesteld bij onderhandse akte op dertien oktober tweeduizend door de bestuursorganen van de te fuseren vennootschappen.

Dit voorstel, opgemaakt in het Nederlands en in het Frans houdt de aanduidingen in voorgeschreven door artikel 174/2, § 2, van gemelde gecoördineerde wetten.

Het werd op dertien oktober tweeduizend door ieder der vennootschappen neergelegd op de griffie van de Rechtbank van Koophandel van Brussel, zijnde de griffie van de Rechtbank van Koophandel van het gebied waarin elk van de twee vennootschappen haar maatschappelijke zetel heeft.

2. De verslagen opgesteld overeenkomstig artikel 174/3 van gemelde gecoördineerde wetten, te weten :

a) de verslagen opgesteld door de bestuursorganen van ieder der vennootschappen over de stand van het vermogen van gemelde vennootschappen en over de hierna beschreven verrichting van fusie door overneming;

b) de controleverslagen van de Commissaris-revisor van elk van de te fuseren vennootschappen.

3. De jaarrekeningen over de laatste drie boekjaren van de overnemende vennootschap en over de twee boekjaren van de overgenomen vennootschap.

4. De verslagen van de bestuurders van beide vennootschappen en de verslagen van de commissaris-revisor van de overnemende vennootschap over de boekjaren hierboven vermeld en het verslag van de commissaris-revisor van de over te nemen vennootschap over het boekjaar afgesloten op eenendertig december negentienhonderd negentien.

5. De tussentijdse cijfers omtrent de stand van het vermogen van de over te nemen naamloze vennootschap "Wetinvest" vastgesteld op dertig september tweeduizend.

B. Actualisatie van de in het fusievoorstel vermelde aanduidingen om rekening te houden met de eventuele verrichtingen verwezenlijkt door elke van de te fuseren vennootschappen vanaf de datum van opstelling van dit voorstel en om de al dan niet verwezenlijking vast te stellen van de in het fusievoorstel voorziene omstandigheden die de herwaarderung van de ruilverhouding kunnen meebrengen.

C. Voorstel tot fusie door overneming door onderhavige vennootschap die het statuut heeft van een beleggingsvennootschap met vast kapitaal (BEVAK) naar Belgisch recht en de vorm heeft van een commanditaire vennootschap op aandelen, van de naamloze vennootschap "Wetinvest" met maatschappelijke zetel te Watermaal-Bosvoorde (1170 Brussel), Terhulpesteenweg 166.

Deze fusie wordt verwezenlijkt op basis van de boekhoudkundige toestand van de te overnemen vennootschap "Wetinvest" en van de jaarrekening van onderhavige overnemende vennootschap afgesloten op dezelfde datum van dertig september tweeduizend.

Alle handelingen van de overgenomen vennootschap verwezenlijkt vanaf de eerste oktober tweeduizend worden boekhoudkundig geacht te zijn verricht voor rekening van de overnemende vennootschap.

D. Voorstel om de respectievelijke conventionele waarde van het vermogen van de betrokken vennootschappen vast te stellen, die de basis van de ruilverhouding van de aandelen heeft bepaald, op de boekhoudkundige netto-actiefwaarde van deze twee vennootschappen op dertig september tweeduizend na de in punt III van het fusievoorstel vermelde aanpassingen.

E. Voorstel om de ruilverhouding van de aandelen vast te stellen op basis van het respectievelijke nettoactief van elk van de twee vennootschappen aangepast als hierboven vermeld op één (1) aandeel van de overgenomen naamloze vennootschap "Wetinvest" voor tweehonderd dertig komma achthonderd zesentachtig (230,886) aandelen van de overnemende vennootschap "Befimmo".

F. Voorstel om het kapitaal van de overnemende vennootschap te verhogen ten belope van het bedrag van het kapitaal van de overgenomen vennootschap "Wetinvest", hetzij ten belope van eenenzestig duizend negenhonderd drieënzeventig komma achtendertig euros (EUR 61 973,38).

G. Voorstel om de overdracht van het vermogen van de overgenomen vennootschap "Wetinvest" te vergoeden door uitkering aan de aandeelhouders van deze laatste vennootschap van tweehonderddertig duizend achthonderd zesentachtig (230 886) aandelen Befimmo te verdelen tussen deze aandeelhouders naar evenredigheid van hun rechten, gepreciseerd zijnde dat er geen opleg in geld of anderszins zal toegekend worden.

H. Effectieve verwezenlijking van de overdracht van het vermogen van de overgenomen vennootschap "Wetinvest".

I. Voorstel tot wijziging van artikelen 8 en 8bis van de statuten om deze in overeenstemming te brengen met de nieuwe toestand van het kapitaal en om de historiek van het kapitaal te vervolledigen.

J. Voorstel om te beslissen dat de in verband met hierboven voorstellen genomen beslissingen slechts uitwerking zullen sorteren op het ogenblik van de stemming der overeenstemmende beslissingen door de algemene vergaderingen van de aandeelhouders van elk van de betrokken vennootschappen.

II. Toegestaan kapitaal

A. Verslag van de zaakvoerder van de vennootschap opgesteld overeenkomstig artikel 33bis, § 2, van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen.

B. Voorstellen om een nieuw toegestaan kapitaal van honderd elf miljoen driehonderdzeventigduizend negenhonderd zeventig komma achtendertig euros (EUR 111 370 970,38) te creëren en om het toegestaan kapitaal toegekend door de algemene vergadering van drieëntwintig december negentienhonderd achtennegentig te vernietigen; deze beslissingen zullen beide, tegelijkertijd in voege treden op de datum van hun bekendmaking in de bijlagen tot het *Belgisch Staatsblad*.

C. Bijgevolg, voorstel om de aan de zaakvoerder toegekende toelating tot het verhogen van het maatschappelijk kapitaal ten belope van het hierboven hernomen bedrag voor een duur van vijf jaar te vernieuwen, met dezelfde termen en volgens dezelfde modaliteiten dan deze toegekend door de algemene vergadering van drieëntwintig december negentienhonderd achtennegentig, vastgesteld in artikel 9 van de statuten en waarvan de tekst behouden is, onder voorbehoud van de vervanging van het bedrag hierboven vermeld ten belope van hetwelke het kapitaal zal kunnen verhoogd worden en van de wijziging van de datum van de algemene vergadering van drieëntwintig december negentienhonderd achtennegentig door deze van de algemene vergadering die de hernieuwing zal beslissen.

III. Machten

Machten te verlenen :

- aan de zaakvoerder van de vennootschap voor de uitvoering van de te nemen beslissingen over de punten die voorafgaan;

- aan één of meerdere aan te duiden mandatarissen om de formaliteiten te vervullen teneinde de inschrijvingen van de vennootschap te wijzigen op het handelsregister en bij de andere bevoegde overheden.

Om te worden toegelaten tot deze buitengewone algemene vergadering moet elke titularis van aandelen aan toonder, conform artikel 29 van de statuten, zijn aandelen vijf dagen vóór de datum van de vergadering neerleggen of op de maatschappelijke zetel of aan de loketten van :

Bank Artesia,

Bank Brussel Lambert.

De eigenaars van aandelen op naam moeten, binnen dezelfde termijn, de zaakvoerder schriftelijk op de hoogte stellen (brief of volmacht) van hun intentie om deel te nemen aan de buitengewone algemene vergadering en het aantal effecten vermelden waarmee zij wensen deel te nemen aan de stemming.

Iedere aandeelhouder kan op zijn verzoek kosteloos een volledig of desgewenst gedeeltelijk afschrift verkrijgen van de in punt I.A bedoelde stukken, met uitzondering van die welke hem zijn toegezonden. (30225) De zaakvoerder van de vennootschap Befimmo N.V.

BBI, société anonyme,

rue Zénobe Gramme 67, 6000 Charleroi

R.C. Charleroi 176533 — T.V.A. 449.491.862

Assemblée générale ordinaire le 8 décembre 2000 à 18 heures, au siège social. — Ordre du jour : Rapport conseil d'administration. Approbation comptes annuels au 30 juin 2000. Affectation résultat. Décharge aux administrateurs. Démission d'un administrateur. Divers. (49053)

Hoisting Equipment, naamloze vennootschap,

Rijksweg 15, 2880 Bornem

H.R. Mechelen 60110 — BTW 415.869.484

Oproeping van de aandeelhouders der naamloze vennootschap Hoisting Equipment, gevestigd te 2880 Bornem, Rijksweg 15, ingeschreven in het handelsregister van Mechelen onder nummer 60110, met BTW-nummer BE 415.869.484, om aanwezig te zijn op de buitengewone algemene vergadering der vennootschap die wordt bijeengeroepen en zal plaatsgrijpen ter studie van notaris Ann De Block, te 2890 Sint-Amands, Kaai 28, op vrijdag 8 december 2000, om 11 uur, ten einde te beraadslagen en te beslissen over de hierna vermelde punten van de dagorde dezer vergadering.

Dagorde : I. Voorlegging van het verslag van de bestuurders, opgesteld overeenkomstig artikel zeventig/bis van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen, met de omstandige verantwoording van de voorgenomen wijziging van het doel van de vennootschap en van de daaraan toegevoegde staat van activa en passiva, niet meer dan drie maanden voordien vastgesteld. II. - Wijziging van het doel van de vennootschap door uitbreiding met de activiteiten : "Verrichten van luchtarbeid en/of luchtdopen." - Desbetreffende aanpassing van de statuten van de vennootschap. III. - Verhoging van het geplaatst kapitaal der vennootschap met acht miljoen honderdtweeënvijftigduizend negenhonderd vijftig Belgische frank (8.152.955 BEF) om het te brengen van tien miljoen Belgische frank (10.000.000 BEF) op achttien miljoen honderdtweeënvijftigduizend negenhonderd vijftig Belgische frank (18.152.955 BEF) en zulks door incorporatie van beschikbare reserves. - Desbetreffende aanpassing van de statuten van de vennootschap. IV. - Omzetting van het geplaatst kapitaal van de vennootschap van achttien miljoen honderd tweeënvijftigduizend negenhonderd vijftig Belgische frank (18.152.955 BEF) in vierhonderdvijftigduizend euro (450.000 euro). - Desbetreffende aanpassing van de statuten van de vennootschap. V. - Opdracht aan de raad van bestuur van de vennootschap tot de opstelling van de gecoördineerde statuten van de vennootschap. De aandeelhouders die tot de vergadering wensen toegelaten te worden, dienen hun aandelen te deponeren op de hierboven aangeduide zetel van de vennootschap, uiterlijk vijf dagen vóór de datum van de vergadering.

(49054)

De raad van bestuur.

**Kleding Lenders, naamloze vennootschap,
Herentalsebaan 247, 2150 Borsbeek**

H.R. Antwerpen 192895 — BTW 412.810.323

Aangezien het wettelijke quorum niet bereikt werd op de buitengewone algemene vergadering d.d. 10 november 2000 worden de aandeelhouders uitgenodigd tot een tweede buitengewone algemene vergadering op 8 december 2000, om 14 uur, op het kantoor van notaris Luc Rochtus, Van Breestraat 33, 2018 Antwerpen. — Agenda : 1. Kapitaalvermindering met het oog op de terugbetaling aandeelhouders. 2. Kapitaalverhoging door incorporatie van reserves. 3. Varia. 4. Volmacht. (49055)

**Société coopérative à responsabilité limitée « Office belge du
Tourisme social », société en liquidation, rue Léon Théodor 89,
1090 Bruxelles-9**

R.C. Bruxelles 408048 — T.V.A. 417.358.336

Les coopérateurs sont invités à assister à l'assemblée générale de clôture de la liquidation, qui se tiendra le vendredi 8 décembre 2000, à 9 heures, à 1080 Molenbeek-Saint-Jean, boulevard Louis Mettwie 74-76, (6e étage). — Ordre du jour : 1. Approbation du procès-verbal de la réunion du 13 juillet 2000. 2. Clôture de la liquidation : a) rapport des commissaires; b) approbation des comptes de liquidation; c) attribution de l'avoir social; d) vote de la décharge au liquidateur; e) détermination du lieu où seront conservés les livres et documents sociaux; f) prononcé de la clôture définitive.

(49056)

Le liquidateur.

**Coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
« Belgische Dienst voor Sociale Toerisme », vennootschap in vereffening, Leon Theodorstraat 89, 1090 Brussel**

H.R. Brussel 408048 — BTW 417.358.336

De vennoten worden verzocht de algemene vergadering tot afsluiting van de vereffening bij te wonen, die zal gehouden worden op vrijdag 8 december 2000, te 9 uur, te 1080 Sint-Jans-Molenbeek, Louis Mettwielaan 74-76 (6e verdieping). — Agenda : 1. Goedkeuring van de notulen van de vergadering gehouden op 13 juli 2000. 2. Afsluiting van de vereffening : a) verslag van de commissarissen; b) goedkeuring van de rekeningen van de vereffening; c) toekenning van de sociale activa; d) stemming van de decharge aan de vereffenaar; e) stemming van de plaats waar de boeken en bescheiden van de vennootschap zullen bewaard worden; f) uitspraak van de definitieve afsluiting.

(49057)

De vereffenaar.

**Naamloze Vennootschap « Papier Laagland »,
Oostmallesteenweg 39, 2520 Emblem (Ranst)**

H.R. Mechelen 55790 — BTW 422.801.125

De aandeelhouders worden verzocht de buitengewone algemene vergadering bij te wonen, die zal gehouden worden op het kantoor van notaris Cor Stoel, te Merksplas, Sint-Rochusstraat 1, op 8 december 2000, te 11 uur, met volgende agenda : 1. Voorstel om de letters "N.V." uit de benaming van de vennootschap te schrappen; 2. Vaststelling dat de postnummer van Emblem gewijzigd is in 2520 en aanpassing van het desbetreffende artikel hieraan; 3. Voorstel om het kapitaal van de vennootschap te verhogen met vijfhonderdeneenduizend vierenzeventig frank (501.074,- BEF) om het te verhogen van twee miljoen frank tot twee miljoen vijfhonderdeneenduizend vierenzeventig frank (2.501.074,- BEF) door incorporatie bij het kapitaal van een bedrag van vijfhonderdeneenduizend vierenzeventig frank (501.074,- BEF) dat zal worden afgenomen van de beschikbare reserves van de vennootschap

en zonder uitgifte van nieuwe aandelen; 4. Vaststelling van de verwezenlijking van de kapitaalverhoging; 5. Omzetting van het bedrag van het kapitaal in euro; 6. Voorstel tot schrapping van de woorden "hetzij de voorzitter alleen handelend" uit artikel twaalf van de statuten; 7. Voorstel tot schrapping van de tekst van artikel 16; 8. Voorstel tot volledige herwerking van de statuten om deze aan te passen aan de beslissingen welke zullen genomen worden aangaande de vorige punten op de agenda en aan de bepalingen van de wetten van achttien juli negentienhonderd een en negentig en dertien april negentienhonderd vijftienhonderd, houdende wijzigingen van de vennootschappenwet; 9. Ontslag en herbenoeming van de bestuurders en bezoldiging. De aandeelhouders worden verzocht zich te schikken naar de bepalingen van de statuten. (49058)

**All Business Services, naamloze vennootschap,
Doggenstraat 3, 2520 Ranst**

H.R. Antwerpen 298513 — BTW 450.803.441

De aandeelhouders worden verzocht de jaarvergadering te willen bijwonen, welke zal gehouden worden op 9 december 2000, te 20 uur, op de maatschappelijke zetel.

Agenda :

1. Verslag van de raad van bestuur.
2. Goedkeuring van de jaarrekening afgesloten op 30 juni 2000
3. Bestemming van het resultaat.
4. Kwijting te verlenen aan de bestuurders en afgevaardigd bestuurder.
5. Ontslag en benoeming bestuurders en afgevaardigd bestuurder.
6. Diverse.

De aandeelhouders worden verzocht zich te schikken naar de bepalingen van de statuten. (84247)

**Algoet G & G, naamloze vennootschap,
Tieltstraat 24, 8755 Ruislede**

H.R. Brugge 72590 — BTW 442.128.275

De jaarvergadering zal gehouden worden ten maatschappelijke zetel op 9 december 2000, te 14 uur.

Agenda :

1. Verslag van de raad van bestuur.
2. Onderzoek en goedkeuring van de jaarrekening per 30 juni 2000 en toewijzing van het resultaat.
3. Kwijting aan bestuurders
4. Rondvraag.

Om toegelaten te worden tot de algemene vergadering moeten de aandeelhouders hun deelbewijzen neerleggen op de zetel, ten laatste vijf dagen vóór de algemene vergadering. (84248) De raad van bestuur.

**Veronique Bamps, naamloze vennootschap,
Waterloolaan 28, 1000 Brussel**

H.R. Brussel 615259 — BTW 460.355.268

De jaarvergadering zal gehouden worden op de maatschappelijke zetel, op 11 december 2000, te 18 uur.

Agenda :

1. Verslag raad van bestuur.
  2. Goedkeuring jaarrekening 30 juni 2000.
  3. Kwijting aan bestuurders.
  4. Benoemingen.
  5. Rondvraag.
- Om toegelaten te worden tot de vergadering, zich schikken naar de statuten. (84249)

**Abdij Van Beaulieu, naamloze vennootschap,
Noorderlaan 62, 8790 Waregem**

H.R. Kortrijk 106970 — H.R. Oostende 29095

De aandeelhouders worden uitgenodigd tot de jaarvergadering, die zal gehouden worden op 12 december 2000, om 17 uur, ten maatschappelijke zetel.

Agenda :

1. Verslag van de raad van bestuur;
2. Goedkeuring jaarrekening;
3. Aanwending resultaten;
4. Kwijting aan bestuurders;
5. Rondvraag. (84250)

**Beele, naamloze vennootschap,
Rubenslaan 3, 3500 Hasselt**

H.R. Hasselt 90914 — BTW 456.120.922

De aandeelhouders worden uitgenodigd tot de jaarvergadering, die gehouden zal worden op 9 december 2000, te 11 uur, ten maatschappelijke zetel.

Agenda :

1. Verslag van de raad van bestuur.
2. Goedkeuring van de jaarrekening afgesloten per 30 juni 2000.
3. Bestemming van het resultaat.
4. Kwijting te verlenen aan de bestuurders.
5. Bezoldiging bestuurders.
6. Herbenoeming bestuurder.
7. Rondvraag.

Om toegelaten te worden tot de algemene vergadering moeten de aandeelhouders hun deelbewijzen neerleggen op de zetel, ten laatste vijf dagen vóór de algemene vergadering. (84251)

De raad van bestuur.

**Belfru, naamloze vennootschap,
steenweg op Sevendonk 89, 2360 Oud-Turnhout**

H.R. Turnhout 77752 — BTW 456.009.767

De aandeelhouders worden verzocht de jaarvergadering bij te wonen, die op de zetel van de vennootschap zal plaatsvinden op 11 december 2000, om 14 uur.

Dagorde :

1. Bespreking en goedkeuring jaarrekening afgesloten per 30 juni 2000.
2. Kwijting aan de bestuurders.
3. Bezoldiging.
4. Benoemingen.
5. Rondvraag.

De aandeelhouders worden verzocht zich te schikken naar de bepalingen van de statuten. (84252)

**Bers, naamloze vennootschap,
Oude Molenstraat 94, 9100 Sint-Niklaas**

Register van de burgerlijke vennootschappen
die de vorm van een handelsvennootschap hebben aangenomen,
Sint-Niklaas, nr. 157
NN 438.099.510

De aandeelhouders worden uitgenodigd tot de jaarvergadering, die zal gehouden worden op de maatschappelijke zetel, op 9 december 2000, om 11 uur.

Agenda :

1. Bespreking en goedkeuring van de jaarrekening afgesloten op 30 juni 2000.
  2. Kwijting aan de bestuurders.
  3. Bezoldigingen.
  4. Herbenoemingen.
- De aandeelhouders worden verzocht zich te schikken naar de statuten. (84253)

**Bits & Bytes, naamloze vennootschap,
Herkenrodesingel 99, 3500 Hasselt**

H.R. Hasselt 74165 — BTW 438.249.562

Bijeenroeping van de statutaire algemene vergadering van aandeelhouders, die zal gehouden worden op 11 december 2000, om 19 uur, op de maatschappelijke zetel, om te beslissen over de volgende agenda :

1. Jaarverslag raad van bestuur;
  2. Goedkeuring jaarrekening per 30 juni 2000 en aanwending resultaten;
  3. Kwijting bestuurders;
  4. Statutaire benoemingen;
  5. Allerlei.
- Zich richten naar de statuten. (84254)

**De Brabandere Pneus, naamloze vennootschap,
rue du Plavitout 151, 7700 Mouscron**

H.R. Tournai 68860 — BTW 436.636.194

Jaarvergadering ten maatschappelijke zetel, op 9 december 2000, om 10 uur.

Agenda :

1. Goedkeuring jaarrekening per 30 juni 2000.
  2. Bestemming resultaat.
  3. Kwijting bestuurders.
  4. Ontslagen en benoemingen.
  5. Rondvraag.
- Zich schikken naar de statuten. (84255)

**International Business Consultants, naamloze vennootschap,
Lierseweg 81, 2200 Herentals**

De heren aandeelhouders worden verzocht de gewone jaarlijkse algemene vergadering te willen bijwonen, die zal gehouden worden ten maatschappelijke zetel op de tweede woensdag 13 december 2000, om 10 uur.

Agenda :

1. Verslag van bestuurders.
  2. Goedkeuring van de jaarrekening.
  3. Aanwending resultaat.
  4. Kwijting aan bestuurders.
  5. Rondvraag.
- Om toegelaten te worden tot de jaarvergadering, zich schikken naar de statuten. (84256)

**Vandenbussche Invest, naamloze vennootschap,
Dikkebusseweg 403, 8900 Dikkebus**

H.R. Ieper 32732

De aandeelhouders worden uitgenodigd tot de jaarvergadering, die zal gehouden worden op zaterdag 9 december 2000, te 10 uur, ten maatschappelijke zetel.

Agenda :

1. Verslag van de raad van bestuur.
  2. Onderzoek en goedkeuring van de jaarrekening per 30 juni 2000 en toewijzing van het resultaat.
  3. Kwijting aan bestuurders.
  4. Herbenoeming bestuurders.
  5. Rondvraag.
- De aandeelhouders worden verzocht zich te schikken naar de bepalingen van de statuten. (84257)

**D.D.M., naamloze vennootschap,
Westlaan 411, 8800 Roeselare**
H.R. Kortrijk 113064 — BTW 431.281.794

De jaarvergadering zal gehouden worden ten maatschappelijke zetel, op 9 december 2000, om 14 uur.

Agenda :

1. Verslag van de raad van bestuur.
2. Onderzoek en goedkeuring van de jaarrekening per 30 juni 2000 en toewijzing van het resultaat.
3. Kwijting aan bestuurders.
4. Rondvraag.

Om toegelaten te worden tot de algemene vergadering moeten de aandeelhouders hun deelbewijzen neerleggen op de zetel, ten laatste vijf dagen vóór de algemene vergadering.
(84258) De raad van bestuur.

**D.D.V., naamloze vennootschap,
Marcel Windelsstraat 13, 8790 Waregem**
H.R. Kortrijk 114481 — BTW 433.048.778

Jaarvergadering op zaterdag 9 december 2000, om 11 uur, op de zetel van de vennootschap. — Agenda : 1. Verslag raad van bestuur. 2. Goedkeuring jaarrekening per 30 juni 2000. 3. Bestemming uitslagen. 4. Ontlasting bestuurders. 5. Rondvraag. Zich schikken naar de statuten.
(84259)

**Deimobilco, naamloze vennootschap,
Tolpoortstraat 55, bus 3, 9800 Deinze**

H.R. Gent 160411

De aandeelhouders worden verzocht de jaarvergadering te willen bijwonen op 9 december 2000, te 10 uur, ten maatschappelijke zetel. — Agenda : 1. Goedkeuring jaarrekening afgesloten op 30 juni 2000. 2. Bestemming resultaat. 3. Kwijting bestuurders. 4. Benoemingen en ontslagen. 5. Rondvraag. Zich schikken naar de bepalingen van de statuten.
(84260)

**Alfons Van Dijck, in 't kort : « AVD », naamloze vennootschap,
Klein Waterstraat 25, 2970 Schilde**

H.R. Antwerpen 282625 — BTW 443.546.752

De aandeelhouders worden uitgenodigd tot de gewone algemene vergadering, die zal gehouden worden op 9 december 2000, om 10 uur, ten maatschappelijke zetel.

Agenda :

1. Bespreking tegenstrijdige belangen bestuurders.
2. Lezing van het jaarverslag van de raad van bestuur.
3. Goedkeuring van de jaarrekening.
4. Toekenning vergoeding aan het kapitaal.
5. Decharge verlenen aan de raad van bestuur voor de uitoefening van haar mandaat tijdens het afgelopen boekjaar.
6. Décharge verlenen aan de accountant voor de uitoefening van zijn mandaat tijdens het afgelopen boekjaar.
7. Kwalificatie van de eventuele voordelen van alle aard toegekend aan de leden van de raad van bestuur als een bezoldiging.
8. Goedkeuring bezoldigingen en voordelen van alle aard aan de leden van de raad van bestuur.
9. Intrestlast bepalen voor de vordering van de vennootschap op de leden van de raad van bestuur.
10. Verlenging mandaten.
11. Diversen.
(84261)

**Leduc Investments, commanditaire vennootschap op aandelen,
Hoflaan 11, 3730 Hoeselt**
H.R. Tongeren 77175

De aandeelhouders worden verzocht de jaarvergadering te willen bijwonen, die zal gehouden worden op 9 december 2000, om 14 uur, op de maatschappelijke zetel.

Agenda :

1. Eventuele verklaringen mbt art. 60 der SWHV.
2. Verslag van de raad van bestuur.
3. Goedkeuring van de jaarrekening.
4. Bestemming van het resultaat.
5. Kwijting te verlenen aan de bestuurders.
6. Herbenoeming bestuurders.
7. Eventuele verklaringen i.v.m. artikel 103 Vennootschappenwet.
8. Allerlei.

De aandeelhouders worden verzocht zich te schikken naar de bepalingen van de statuten.
(84262)

**Immo Euro, naamloze vennootschap,
Meensesteenweg 567, 8800 Roeselare (Rumbeke)**
H.R. Kortrijk 173354 — NN 452.496.090

De aandeelhouders worden verzocht de jaarvergadering bij te wonen op 11 december 2000, om 15 uur, op zetel van de vennootschap, met de volgende agenda :

1. Bespreking en goedkeuring van de jaarrekening afgesloten per 30 juni 2000.
2. Kwijting aan de bestuurders.
3. Bezoldigingen.
4. Benoemingen.

(84263)

De raad van bestuur.

**Eykenboom Fony, naamloze vennootschap,
Kloosterstraat 10, 3770 Riemst**

H.R. Tongeren 71270 — BTW 446.509.014

De aandeelhouders worden uitgenodigd tot de jaarvergadering, die zal gehouden worden op 10 december 2000, te 18 uur, ten maatschappelijke zetel.

Agenda :

1. Verslag van de raad van bestuur.
2. Goedkeuring van de jaarrekening, afgesloten op 30 juni 2000.
3. Bestemming van het resultaat.
4. Kwijting te verlenen aan bestuurders.
5. Ontslag en benoeming bestuurders.
6. Rondvraag.

De aandeelhouders worden verzocht zich te schikken naar de bepalingen van de statuten.
(84264)

**Fabrita, naamloze vennootschap,
Kasteelstraat 118, 1500 Halle**

H.R. Brussel 455416 — BTW 424.895.533

De aandeelhouders worden uitgenodigd tot de jaarvergadering, die zal gehouden worden op 9 december 2000, te 14 uur, ten maatschappelijke zetel.

Agenda :

1. Verslag van de raad van bestuur.
2. Goedkeuring van de jaarrekening afgesloten op 30 juni 2000.
3. Bestemming van het resultaat.

4. Kwijting te verlenen aan de bestuurders.
5. Rondvraag.

De aandeelhouders worden verzocht zich te schikken naar de bepalingen van de statuten. (84265)

**Farma Immo, naamloze vennootschap,
Westlaan 411, 8800 Roeselare**

H.R. Kortrijk 113065

De jaarvergadering zal gehouden worden ten maatschappelijke zetel, op 9 december 2000, te 10 uur.

Agenda :

1. Verslag van de raad van bestuur.
2. Onderzoek en goedkeuring van de jaarrekening per 30 juni 2000 en toewijzing van het resultaat.
3. Kwijting aan bestuurders.
4. Rondvraag.

Om toegelaten te worden tot de algemene vergadering moeten de aandeelhouders hun deelbewijzen neerleggen op de zetel, ten laatste vijf dagen vóór de algemene vergadering. (84266) De raad van bestuur.

**Flandria Trailer Company, naamloze vennootschap,
Grote Baan 123, 9250 Waasmunster**

H.R. Dendermonde 39337

De aandeelhouders worden verzocht de jaarvergadering te willen bijwonen, die zal gehouden worden op zaterdag 9 december 2000, om 11 uur, ten zetel van de vennootschap.

Agenda :

1. Goedkeuring van de jaarrekening afgesloten op 30 juni 2000.
2. Kwijting te verlenen aan de bestuurders.
3. Benoemingen.
4. Rondvraag.

De aandeelhouders worden verzocht zich te schikken naar de bepalingen van de statuten. (84267)

**Floricampus, naamloze vennootschap,
Beerbosstraat 22A, 8554 Sint-Denijs**

H.R. Kortrijk 120750 — NN 440.305.863

Jaarvergadering op 9 december 2000, om 10 uur, op de zetel.

Agenda :

1. Goedkeuring jaarrekening per 30 juni 2000;
2. Resultaatsaanwending;
3. Kwijting aan bestuurders;
4. Ontslagen en benoemingen;
5. Varia.

(84268)

De raad van bestuur.

**Frepimon, naamloze vennootschap,
Oudenaardseweg 31, 8587 Spierre-Helkijn**

H.R. Kortrijk 127153 — BTW 447.813.168

De aandeelhouders worden verzocht de jaarvergadering te willen bijwonen, die zal gehouden worden op 14 december 2000, te 14 uur, ten maatschappelijke zetel.

Agenda :

1. Verslag van de raad van bestuur.
2. Goedkeuring van de jaarrekening afgesloten op 30 juni 2000.

3. Bestemming van het resultaat.

4. Kwijting te verlenen aan de bestuurders.

5. Rondvraag.

De aandeelhouders worden verzocht zich te schikken naar de bepalingen van de statuten. (84269)

**International Business Company Ghent, naamloze vennootschap,
Rodonkstraat 9, 9030 Mariakerke**

H.R. Gent 137005 — BTW 425.189.897

De aandeelhouders worden verzocht de jaarvergadering bij te wonen, die zal gehouden worden op 9 december 2000, om 10 uur, op de maatschappelijke zetel.

Agenda :

1. Bespreking jaarrekening afgesloten per 30 juni 2000.
2. Goedkeuring jaarrekening.
3. Kwijting aan de bestuurders.
4. Bezoldigingen.
5. Ontslag en benoeming bestuurders.
6. Allerlei.

Zich houden naar de statutaire beschikkingen. (84270)

**Kortrijkse Goudsmederij, naamloze vennootschap,
Graaf de Smet de Naeyerlaan 73, 8500 Kortrijk**

H.R. Kortrijk 122916 — BTW 442.671.178.

De aandeelhouders worden verzocht de gewone algemene vergadering bij te wonen, die zal gehouden worden op de zetel van de vennootschap, op zaterdag 9 december 2000, om 10 uur.

Agenda :

1. Verslag van de raad van bestuur.
2. Goedkeuring van de jaarrekening per 30 juni 2000.
3. Resultaatverwerking.
4. Decharge aan de bestuurders.

De aandeelhouders die verlangen deel te nemen aan deze vergadering worden verzocht hun aandelen ten minste 5 dagen tevoren op de zetel te deponeren.

(84271)

De raad van bestuur.

**Degroote Invest, naamloze vennootschap,
Industrielaan 91, 8930 Menen**

H.R. Kortrijk 120453

De aandeelhouders worden uitgenodigd tot de jaarvergadering, die zal gehouden worden op 9 december 2000, te 10 uur, ten maatschappelijke zetel.

Agenda :

1. Verslag van de raad van bestuur.
2. Onderzoek en goedkeuring van de jaarrekening per 30 juni 2000 en toewijzing van het resultaat.
3. Kwijting aan bestuurders.
4. Bezoldigingen.
5. Rondvraag.

De aandeelhouders worden verzocht zich te schikken naar de bepalingen van de statuten. (84272)

Grovi, naamloze vennootschap,
L. Bekaertstraat 6, 8770 Ingelmunster
 H.R. Kortrijk 137153 — BTW 456.906.820

De aandeelhouders worden verzocht de jaarvergadering te willen bijwonen, die zal gehouden worden op 14 december 2000, om 10 uur, ten maatschappelijke zetel.

Agenda :

1. Verslag van de raad van bestuur. 2. Goedkeuring van de jaarrekening afgesloten op 30 juni 2000. 3. Bestemming van het resultaat. 4. Kwijting te verlenen aan de bestuurders. 5. Rondvraag. De aandeelhouders worden verzocht zich te schikken naar de bepalingen van de statuten. (84273)

Immo, naamloze vennootschap,
Stationstraat 131, Geel

De gewone algemene vergadering zal gehouden worden op zaterdag 9 december 2000, te 11 uur, ten sociale zetel.

Agenda :

1. Verslagen van bestuurders en toezieners; 2. Goedkeuring jaarrekening; 3. Kwijting te verlenen aan bestuurders en toezieners; 4. Ontslagen en benoemingen, herbenoemingen; 5. Rondvraag.

Om toegelaten te worden tot de vergadering zich schikken naar de statuten. (84274)

Imvantex, naamloze vennootschap,
Sprietestraat 326, 8792 Desselgem
 H.R. Kortrijk 103289 — BTW 424.092.512

De jaarvergadering zal gehouden worden ten maatschappelijke zetel, op 9 december 2000, om 14 uur.

Agenda :

1. Verslagen van bestuurders en commissarissen.
 2. Goedkeuring van balans en resultatenrekening.
 3. Aanwending van de resultaten.
 4. Kwijting aan bestuurders en commissarissen.
 5. Benoemingen.
 6. Rondvraag. (84275)

Ingamar, naamloze vennootschap,
Stormestraat 106, 8790 Waregem
 H.R. Kortrijk 118293

De aandeelhouders worden verzocht de jaarvergadering te willen bijwonen op 9 december 2000, te 11 uur, ten maatschappelijke zetel. — Agenda : 1. Goedkeuring jaarrekening op 30 juni 2000; 2. Bestemming resultaat; 3. Kwijting bestuurders; 4. Benoemingen en ontslagen; 5. Rondvraag. Zich schikken naar de bepalingen van de statuten. (84276)

Delaere Invest, naamloze vennootschap,
Bauwelarestraat 2, 8860 Lendeledede
 H.R. Kortrijk 126176 — NN 446.612.645

De aandeelhouders worden verzocht de jaarvergadering te willen bijwonen, die zal gehouden worden op 9 december 2000, te 19 uur, ten zetel van de vennootschap.

Agenda :

— bijzonder(e) verslag(en) i.v.m. tegenstrijdig belang (art. 60 ven.wet);
 — verslag van de raad van bestuur;

— stemming over de jaarrekening en goedkeuring ervan (jaarrekening afgesloten per 30 juni 2000, zoals ze wordt gepubliceerd met inbegrip van de erin opgenomen winstverdeling);

— stemming over de kwijting aan de bestuurders;

— ontslag en benoeming bestuurder(s).

-rondvraag. (84277)

Houtbedrijf Lavrijsen, naamloze vennootschap,
Koning Albertstraat 123, 2440 Geel

H.R. Turnhout 4158 — BTW 407.106.030

De aandeelhouders worden verzocht de jaarvergadering bij te wonen, die op de zetel van de vennootschap zal plaatsvinden op 9 december 2000, om 15 uur.

Dagorde :

1. Bespreking van de jaarrekening afgesloten op 30 juni 2000.
 2. Goedkeuring van de jaarrekening.
 3. Kwijting aan de bestuurders.
 4. Bezoldigingen.
 5. Benoemingen.
 6. Allerlei. (84278)

Lebelco, naamloze vennootschap,
Generaal Capiaumontstraat 22, Antwerpen (Berchem)

H.R. Antwerpen 293436

De aandeelhouders worden verzocht de jaarvergadering te willen bijwonen, welke zal gehouden worden op 9 december 2000, te 20 uur, op de maatschappelijke zetel.

Agenda :

1. Verslag van de raad van bestuur.
 2. Goedkeuring van de jaarrekening afgesloten op 30 juni 2000.
 3. Bestemming van het resultaat.
 4. Kwijting te verlenen aan de bestuurders en afgevaardigd bestuurder.
 5. Ontslag en benoeming bestuurders en afgevaardigd bestuurder.
 6. Diverse.

De aandeelhouders worden verzocht zich te schikken naar de bepalingen van de statuten. (84279)

Leenknecht Invest, naamloze vennootschap,
Bietstraat 57, 8800 Roeselare

H.R. Kortrijk 127871 — BTW 448.450.794

De jaarvergadering zal gehouden worden ten maatschappelijke zetel, op 9 december 2000, te 16 uur.

Agenda :

1. Verslag van de raad van bestuur.
 2. Onderzoek en goedkeuring van de jaarrekening per 30 juni 2000 en toewijzing van het resultaat.
 3. Kwijting aan bestuurders.
 4. Rondvraag.
 Om toegelaten te worden tot de vergadering, zich schikken naar de statuten. (84280)

**Weverij Libbrecht, naamloze vennootschap,
Rijksweg 442, 8710 Wielsbeke**

H.R. Kortrijk 27655 — BTW 406.826.710

De aandeelhouders worden verzocht de jaarvergadering bij te wonen, die zal plaatshebben op zaterdag 9 december 2000, om 10 uur, op de zetel van de vennootschap, met volgende agenda :

1. Verslag van de raad van bestuur. 2. Lezing van de jaarrekening per 30 juni 2000. 3. Verslag van de commissaris-revisor. 4. Goedkeuring van de jaarrekening. 5. Kwijting aan de leden van de raad van bestuur en aan de commissaris-revisor. 6. Goedkeuring van de toewijzing van het resultaat. 7. Statutaire benoemingen.

(84281) De raad van bestuur.

**Luga, commanditaire vennootschap op aandelen,
Hasseltweg 284, 3600 Genk**

H.R. Tongeren 7445 — NN 451.140.367

Jaarvergadering ten maatschappelijke zetel, op 9 december 2000, om 14 uur.

Agenda : 1. Verslag raad van bestuur. 2. Goedkeuring jaarrekening per 30 juni 2000. 3. Bestemming resultaat. 4. Kwijting bestuurders. 5. Tegenstrijdige belangen. 6. Rondvraag. Zich schikken naar de statuten. (84282)

**De Verenigde Meubelfabrikanten, naamloze vennootschap,
Kuilstraat 47-49, 9420 Erondegem**

H.R. Aalst 62485 — BTW 451.385.045

De aandeelhouders worden uitgenodigd tot de jaarvergadering, die zal gehouden worden op 9 december 2000, te 14 uur, ten maatschappelijke zetel.

Agenda :

1. Verslag van de raad van bestuur.
2. Goedkeuring van de jaarrekening afgesloten op 30 juni 2000.
3. Bestemming van het resultaat.
4. Kwijting te verlenen aan de bestuurders.
5. Rondvraag.

De aandeelhouders worden verzocht zich te schikken naar de bepalingen van de statuten. (84283)

**Midel, naamloze vennootschap,
Langestraat 53, 9620 Zottegem**

BTW 463.831.630

De aandeelhouders worden verzocht de algemene vergadering bij te wonen, die zal worden gehouden op 11 december 2000, om 20 uur.

Agenda :

1. Lezing van het verslag van de raad van bestuur.
2. Lezing en goedkeuring van de jaarrekening per 30 juni 2000.
3. Goedkeuring van de vooropgestelde winstverdeling per 30 juni 2000.
4. Decharge aan de raad van bestuur.
5. Diverse. (84284)

**Misatech, naamloze vennootschap,
Ringlaan 8, 8501 Heule**

H.R. Kortrijk 110508 — BTW 429.109.093

Jaarvergadering op 12 december 2000, om 11 uur, op de zetel.

Agenda :

1. Goedkeuring jaarrekening per 30 juni 2000. 2. Resultaatsaanwending. 3. Kwijting aan bestuurders. 4. Ontslagen en benoemingen. 5. Varia.

(84285) De raad van bestuur.

**Molenheide, naamloze vennootschap,
Hoekeinde 52, 2330 Merksplas**

H.R. Turnhout 76808 — BTW 454.798.554

De aandeelhouders worden uitgenodigd tot de jaarvergadering, die zal gehouden worden op 12 december 2000, om 20 uur, ten maatschappelijke zetel.

Agenda :

1. Verslag van de raad van bestuur.
2. Goedkeuring van de jaarrekening afgesloten op 30 juni 2000.
3. Bestemming van het resultaat.
4. Kwijting te verlenen aan de bestuurders.
5. Rondvraag.

De aandeelhouders worden verzocht zich te schikken naar de bepalingen van de statuten. (84286)

**Multi-Communication, naamloze vennootschap,
Kontichsesteenweg 42, 2630 Aartselaar**

H.R. Antwerpen 304219 — BTW 452.996.532

De aandeelhouders worden uitgenodigd tot de gewone algemene vergadering, die zal gehouden worden op 11 december 2000, om 10 uur.

Agenda :

1. Verslag van de raad van bestuur.
2. Goedkeuring van de jaarrekening + bestemming van het resultaat.
3. Kwijting aan de bestuurders.
4. Varia. (84287)

**O.F.S. Corporation, naamloze vennootschap,
Bollebergen 2B, bus 13, 9052 Zwijnaarde**

H.R. Gent 176752 — BTW 443.475.288

De aandeelhouders worden verzocht de jaarvergadering bij te wonen, die zal plaatshebben op 9 december 2000, om 11 uur, ten zetel van de vennootschap, met volgende agenda :

1. Lezing van de jaarrekening per 30 juni 2000;
2. Goedkeuring van de jaarrekening;
3. Kwijting aan de leden van de raad van bestuur;
4. Goedkeuring van de resultaatverwerking;
5. Varia.

(84288) De raad van bestuur.

**Ijzerwaren Ooms, naamloze vennootschap,
Kerkstraat 21, 2490 Balen**

—

De aandeelhouders worden verzocht de jaarvergadering bij te wonen, die zal gehouden worden op 9 december 2000, om 15 uur, op de zetel.

Agenda :

1. Bespreking van de jaarrekening per 30 juni 2000.
2. Goedkeuring van de jaarrekening.
3. Kwijting aan de bestuurders.
4. Bezoldigingen. (84289)

**Algemene Aannemingen Paeshuyse Jan, naamloze vennootschap,
Dijkzijde 63, 2360 Oud-Turnhout**

H.R. Turnhout 35740 — BTW 406.945.385

—

De aandeelhouders worden uitgenodigd op de algemene vergadering, die zal gehouden worden op 9 december 2000, om 15 uur.

Dagorde : 1. Verslagen van bestuurders. 2. Goedkeuring der jaarrekeningen. 3. Aanwending van het resultaat. 4. Ontlasting aan bestuurders. 5. Varia.

Om toegelaten te worden tot de vergadering, zich schikken naar de statuten. (84290)

**Pan Immo, commanditaire vennootschap op aandelen,
Wolvenbosdreef 2, 2950 Kapellen**

H.R. Antwerpen 277745

—

Jaarvergadering op 9 december 2000, te 14 uur, ten maatschappelijke zetel. — Agenda : 1. Verslag raad van bestuur. 2. Goedkeuring jaarrekening per 30 juni 2000. 3. Bestemming resultaat. 4. Kwijting bestuurders. 5. Rondvraag. Zich schikken naar de statuten. (84291)

**Immo Plus, naamloze vennootschap,
Dijkzijde 63, 2360 Oud-Turnhout**

H.R. Turnhout 71426 — BTW 449.610.668

—

De aandeelhouders worden uitgenodigd op de jaarvergadering, op 14 december 2000, om 19 uur.

Dagorde :

1. Verslagen van bestuur. 2. Goedkeuring der jaarrekeningen.
3. Aanwending van het resultaat. 4. Ontlasting aan de bestuurders.
5. Herbenoeming bestuurders. 6. Varia.

Om toegelaten te worden tot de vergadering, zich schikken naar de statuten. (84292)

**B & V Plus, naamloze vennootschap,
Wienebruggelaan 21, 8200 Brugge (Sint-Michiels)**

H.R. Brugge 87038 — BTW 461.404.452

—

De aandeelhouders worden uitgenodigd tot de jaarvergadering, die zal gehouden worden op 13 december 2000, te 20 uur, ten maatschappelijke zetel.

Agenda :

1. Omzetting kapitaal in euro (61.973,381 EUR).
2. Kapitaalsverhoging tot 62.000 EUR door incorporatie van de wettelijke reserve.
3. Verslag van de raad van bestuur.
4. Goedkeuring van de jaarrekening afgesloten op 30 juni 2000.
5. Bezoldiging bestuurders.

6. Bestemming van het resultaat.

7. Kwijting te verlenen aan de bestuurders.

8. Rondvraag.

De aandeelhouders worden verzocht zich te schikken naar de bepalingen van de statuten. (84293)

**Proredar, naamloze vennootschap,
Gentsesteenweg 113, 8500 Kortrijk**

H.R. Kortrijk 122639 — BTW 442.429.074

—

De aandeelhouders worden uitgenodigd tot het bijwonen van de jaarvergadering, op 9 december 2000, om 14 uur, op de zetel van de vennootschap.

Agenda :

Goedkeuring van de jaarrekening per 30 juni 2000. 2. Kwijting aan de bestuurders.

Om toegelaten te worden tot de vergadering, gelieve zich te schikken naar de statuten. (84294)

**Van Ransbeeck R., naamloze vennootschap,
Vlassenhout 7, 9200 Dendermonde**

H.R. Dendermonde 563316 — BTW 448.605.105

—

De aandeelhouders worden uitgenodigd tot de jaarvergadering, die zal gehouden worden op 9 december 2000, te 10 uur, ten maatschappelijke zetel.

Agenda :

1. Goedkeuring van de jaarrekening.
2. Kwijting aan de bestuurders.
3. Rondvraag.

De aandeelhouders worden verzocht zich te schikken naar de bepalingen van de statuten. (84295)

**Regali International, naamloze vennootschap,
Valkenlaan 40, 2900 Schoten**

—

De aandeelhouders worden verzocht de jaarvergadering te willen bijwonen, die zal gehouden worden op dinsdag 12 december 2000, te 18 uur, ten maatschappelijke zetel.

Agenda :

1. Verslag van de raad van bestuur.
2. Goedkeuring van de jaarrekening afgesloten op 30 juni 2000.
3. Bestemming van het resultaat.
4. Kwijting aan de bestuurders.
5. Rondvraag.

De aandeelhouders dienen zich te schikken naar de statuten. (84296)

**Bascules Robbe, naamloze vennootschap,
Noordlaan 7, 8820 Torhout**

H.R. Oostende 37741 — BTW 423.325.915

—

Jaarvergadering op 9 december 2000, te 10 uur, ten maatschappelijke zetel. — Agenda : 1. Verslag i.m.v. art. 60 van de venn. wet. 2. Verslag raad van bestuur. 3. Goedkeuring jaarrekening per 30 juni 2000. 4. Bestemming resultaat. 5. Kwijting aan bestuurders. 6. Benoemingen. 7. Rondvraag. Zich schikken naar de statuten. (84297)

**Romarijn, naamloze vennootschap,
Drapstraat 87, 9810 Nazareth**

Register van de burgerlijke vennootschappen
die de vorm van een handelsvennootschap hebben aangenomen,
Gent, nr. 90

De jaarvergadering zal plaatshebben op 9 december 2000, te 10 uur.

Agenda :

1. Verslag van de raad van bestuur; 2. Lezing van de jaarrekening afgesloten per 30 juni 2000; 3. Goedkeuring van de jaarrekening; 4. Kwijting aan de bestuurders. (84298)

**Serimmo, naamloze vennootschap,
Manestraat 35, 8870 Izegem**

H.R. Kortrijk 125260 — BTW 445.355.308

De aandeelhouders worden vriendelijk uitgenodigd op de jaarlijkse algemene vergadering, die zal gehouden worden op zaterdag 9 december 2000.

Agenda :

1. Verslag van de raad van bestuur en van de commissaris.
2. Goedkeuring jaarrekening.
3. Bestemming van het resultaat.
4. Kwijting aan de bestuurders en commissaris.
5. Benoemingen.
6. Rondvraag. (84299)

**Tielt Invest Company, naamloze vennootschap,
Deinzesteeweg 101, 8700 Tielt**

H.R. Brugge 52986 — BTW 419.623.978

De aandeelhouders worden verzocht de jaarvergadering te willen bijwonen, die zal gehouden worden op 9 december 2000, om 10 uur, op de zetel.

Agenda :

1. Verslag van de raad van bestuur.
2. Goedkeuring van de jaarrekening afgesloten op 30 september 2000.
3. Bestemming van het resultaat.
4. Decharge te verlenen aan de bestuurders.
5. Allerlei.

De aandeelhouders worden verzocht zich te schikken naar de bepalingen van de statuten. (84300)

**T.I.K.A., naamloze vennootschap,
Eekhoornlaan 12, 2610 Antwerpen (Wilrijk)**

H.R. Antwerpen 289666 — NN 447.220.379

De aandeelhouders worden verzocht de jaarvergadering te willen bijwonen, die zal gehouden worden op 9 december 2000, om 18 uur, ten maatschappelijke zetel.

Agenda :

1. Goedkeuring van de jaarrekening afgesloten op 30 juni 2000.
2. Bestemming van het resultaat.
3. Kwijting te verlenen aan de bestuurders.
4. Desgevallend benoeming bestuurders.
5. Rondvraag.

De aandeelhouders worden verzocht zich te schikken naar de bepalingen van de statuten. (84301)

**Vebena, naamloze vennootschap,
Industrielaan 6, 8930 Menen**

H.R. Kortrijk 122068 — BTW 441.418.789

De aandeelhouders worden uitgenodigd tot de algemene vergadering, die zal plaatshebben op 9 december 2000, om 17 uur.

Agenda :

- Goedkeuring van de jaarrekening.
- Kwijting aan de bestuurders.
- Rondvraag. (84302)

**Immo Veba, naamloze vennootschap,
Keizerstraat 9, 8790 Waregem**

H.R. Kortrijk 123716 — BTW 443.663.152

Jaarvergadering ten maatschappelijke zetel, op 9 december 2000, om 14 uur.

Agenda :

1. Goedkeuring jaarrekening per 30 juni 2000. 2. Bestemming resultaat. 3. Kwijting bestuurders. 4. Ontslagen en benoemingen. 5. Rondvraag. Zich schikken naar de statuten. (84303)

**Vercalo, naamloze vennootschap,
Vennestraat 28, 8790 Waregem**

H.R. Kortrijk 104145 — BTW 424.772.601

De aandeelhouders worden verzocht de jaarvergadering te willen bijwonen op 9 december 2000, te 14 uur, ten maatschappelijke zetel.

Agenda : 1. Goedkeuring jaarrekening afgesloten op 30 juni 2000. 2. Bestemming resultaat. 3. Kwijting bestuurders. 4. Benoemingen en ontslagen. 5. Rondvraag. Zich schikken naar de bepalingen van de statuten. (84304)

**Verdes Invest, naamloze vennootschap,
Kerkhofstraat 67, 8580 Avelgem**

H.R. Kortrijk 131530 — NN 451.964.669

De aandeelhouders worden verzocht de jaarvergadering bij te wonen, die zal gehouden worden op 12 december 2000, om 11 uur, op de maatschappelijke zetel.

Agenda :

1. Bespreking jaarrekening afgesloten per 30 juni 2000.
  2. Goedkeuring jaarrekening.
  3. Kwijting aan de bestuurders.
  4. Bezoldigingen.
  5. Herbenoemingen.
  6. Allerlei.
- Zich houden naar de statutaire beschikkingen. (84305)

**Waroko, naamloze vennootschap,
Bosstraat 53, 8790 Waregem**

H.R. Kortrijk 111718 — BTW 430.105.918

De aandeelhouders worden verzocht de algemene vergadering bij te wonen, die zal plaatsvinden op de zetel van de vennootschap, op dinsdag 12 december 2000, om 11 uur.

Agenda :

1. Bespreking en goedkeuring van de jaarrekening afgesloten op 30 juni 2000.

2. Kwijting aan de bestuurders.
3. Bezoldigingen.
4. Allerlei. (84306)

**Gebroeders Van Woensel, naamloze vennootschap,
Broekmansstraat 84, 2220 Heist-op-den-Berg**

H.R. Mechelen 70930 — BTW 445.177.243

De aandeelhouders worden uitgenodigd op de algemene vergadering, die zal gehouden worden op 9 december 2000, om 15 uur.

Agenda :

- bespreking jaarrekening en jaarverslag 30 juni 2000;
- goedkeuring jaarrekening;
- kwijting bestuurders.

De aandeelhouders dienen zich te schikken naar de bepalingen van de statuten. (84307)

**Elphica, naamloze vennootschap,
Industriezone 2, bus 2**

H.R. Brugge 62910

De aandeelhouders worden uitgenodigd ter studie van notaris Bernard Dubois, te Temse :

a. op de jaarlijkse algemene vergadering van aandeelhouders, die doorgaat op vrijdag 8 december 2000, om 11 uur, om te beraadslagen over volgende agenda : 1. Goedkeuring van de jaarrekening per 30 juni 2000. 2. Toewijzing van het resultaat. 3. Kwijting te verlenen aan de bestuurders. 4. Diversen.

b. op de buitengewone algemene vergadering onmiddellijk daaropvolgend, om 11 u. 30 m., om te beraadslagen over volgende agenda :

1. Kapitaalverhoging door incorporatie van uitgiftepremie :

a. Verhoging van het kapitaal ten belope van 311.074 BEF teneinde het kapitaal te brengen van 2.190.000 BEF op 2.501.073,80 BEF door omzetting in het kapitaal van een bedrag 311.074 BEF op te nemen uit de uitgiftepremie zoals deze blijkt uit de jaarrekening afgesloten op 30.06.2000 en zonder uitgifte van nieuwe aandelen.

b. Vaststelling dat de kapitaalverhoging werd verwezenlijkt.

2. Omzetting van het kapitaal in euro zodat het kapitaal tweënzestigduizend euro (62.000 EUR) zal bedragen, vertegenwoordigd door vierhonderd achtendertig (438) aandelen zonder nominale waarde vertegenwoordigend elk één/438ste van het kapitaal,

3. Wijziging van artikel vijf van de statuten om deze in overeenstemming te brengen met de genomen beslissingen,

4. Aanpassing van de statuten rekening gehouden met genomen beslissingen en de wetswijziging van zeven mei negentienhonderd negennegentig (van toepassing op zes februari tweeduizend en één)

5. Herbenoeming van de bestaande bestuurders.

6. Coördinatie van de statuten.

7. Machtiging aan de raad van bestuur.

De aandeelhouders worden verzocht zich te schikken naar de bepalingen van de statuten.

(84308)

De raad van bestuur.

Openbare Besturen en Technisch Onderwijs

Administrations publiques et Enseignement technique

OPENSTAANDE BETREKKINGEN – PLACES VACANTES

Gemeente Beveren

Bij de gemeente Beveren is een betrekking van adjunct-commissaris van politie (m/v) vacant.

Belangrijke benoemingsvoorwaarden :

op 18 december 2000 de leeftijd van 25 jaar bereikt hebben;

titularis zijn van één van de graden vermeld in de artikelen 1, 2 en 4 van het koninklijk besluit van 13 oktober 1986 tot vaststelling van de graden van het personeel van de gemeentepolitie.

Politieassistenten komen onder bepaalde voorwaarden eveneens in aanmerking.

Houder zijn van :

hetzij het brevet van kandidaat-commissaris en adjunct-commissaris van politie afgeleverd krachtens het koninklijk besluit van 12 april 1965;

hetzij het brevet van officier van gemeentepolitie afgegeven krachtens het koninklijk besluit van 25 juni 1991, en

hetzij een diploma of studiegetuigschrift dat in aanmerking wordt genomen voor aanwerving in de betrekkingen van niveau 2 bij de rijksbesturen;

hetzij geslaagd zijn voor de maturiteitsexamens die georganiseerd worden krachtens het koninklijk besluit van 12 april 1965 betreffende het brevet van kandidaat commissaris en adjunct-commissaris van politie;

slagen voor een aanwervingsexamen;

voldoen aan de woonplaatsverplichting.

De kandidatenlijst wordt afgesloten op 18 december 2000.

De kandidaturen met de bijhorende bewijsstukken alsook een uitvoerig curriculum vitae dienen aangetekend gezonden aan het college van burgemeester en schepenen, Stationsstraat 2, te 9120 Beveren.

Een volledige opgave van de voorwaarden alsook bijkomende inlichtingen kunnen bij het gemeentebestuur van Beveren, dienst personeelszaken, Stationsstraat 2, te Beveren bekomen worden (tel : 03/750 16 52). (30194)

Openbaar Centrum voor maatschappelijk welzijn van Brugge

Het O.C.M.W. Brugge gaat bij vergelijkend examen over tot de aanwerving in statutair verband van : directeur rusthuis (m/v)

Voorwaarden :

De kandidaat is hoofdverpleegkundige of diensthoofd van een rusthuis, een geriatische afdeling van een ziekenhuis of een dagverzorgingscentrum en houder van het diploma van licentiaat in de medisch sociale wetenschappen of in de gerontologie.

Functie-inhoud :

De directeur geeft rechtstreeks leiding aan het middenkader van het rusthuis, coördineert de werkzaamheden van de totale personeelsgroep, rapporteert aan zijn directe chef. In de relatie naar de bewoners is hij de spilfiguur die optreedt in alle domeinen van de bejaardenzorg.

Wij bieden :

Een boeiende job met constante uitdagingen.

Werkzekerheid en kans op vaste benoeming.

Correcte bezoldiging op basis van de loonschalen van de sector (barema universitair niveau openbare dienst, geïndexeerde aanvangswedde bruto 1 094 192 BEF op jaarbasis).

Bent u geïnteresseerd ?

Richt dan uw handgeschreven kandidatuur aan de personeelsdienst O.C.M.W. Brugge, Kartuizerinnestraat 4, 8000 Brugge, vóór 15 december 2000 (informatie bij Mevr. N. Verstraete, tel. 050/44 95 00).

Voeg hierbij een afschrift van uw diploma en stort 400 BEF op rekeningnummer 091-0009088-96 met vermelding van « examen directeur rusthuis ».

Examendata :

Deel I - psychotechnische proef op 13 januari 2001

Deel II - schriftelijke proef op 27 januari 2001

Deel III - mondelinge proef : nog te bepalen. (30195)

Openbaar Centrum voor maatschappelijk welzijn van Veurne

Het Openbaar Centrum voor maatschappelijk welzijn van Veurne, brengt ter kennis dat er zal overgegaan worden tot :

Het inrichten van een examen tot statutaire benoeming van een technisch assistent (m/v) ten behoeve van de technische dienst van het O.C.M.W.-Veurne.

Men dient te slagen voor een aanwervingsexamen.

De geslaagde kandidaten worden opgenomen in een wervingsreserve.

De contractuele aanstelling van een begeleider (m/v) ten behoeve van de begeleidingshuizen « Zonneweide ».

Alle kandidaturen dienen uiterlijk 29 december 2000 aangetekend toe te komen op volgend adres : aan de heer voorzitter O.C.M.W., Kaaiplaats 2, te 8630 Veurne.

De kandidaten worden opgenomen in een wervingsreserve.

Nadere info : O.C.M.W. Veurne, Kaaiplaats 2, tel. 058/33 23 00. (30196)

Openbaar Centrum voor maatschappelijk welzijn van Tienen

Het Openbaar Centrum voor maatschappelijk welzijn van de stad Tienen maakt bekend dat een selectieproef wordt georganiseerd voor de volgende functie in contractueel verband (m/v) :

één voltijdse betrekking van technisch assistent (weddeschaal D1-D2).

Het betreft een contract van onbepaalde duur.

Een wervingsreserve wordt aangelegd met een geldigheidsduur van drie jaar.

De kandidaten dienen, vergezeld van een uitgebreid *curriculum vitae* en een afschrift van het diploma, bij aangetekende brief, gestuurd te worden naar de heer voorzitter van het O.C.M.W., Veldbornstraat 114, 3300 Tienen, uiterlijk op vrijdag 15 december 2000.

Nadere inlichtingen (functiebeschrijving, examenprogramma, aanwervings- en toelatingsvoorwaarden) kunnen bekomen worden bij de personeelsdienst van het O.C.M.W., op hetzelfde adres, of op eenvoudig telefonisch verzoek op het nr. 016/80 11 11. (30197)

Openbaar Centrum voor maatschappelijk welzijn van Kampenhout

Het O.C.M.W. Kampenhout werft aan :

Eén plaatselijk ontvanger (m/v).

Voor het uitoefenen van de wettelijke verplichtingen opgelegd door de O.C.M.W.-wet (8 juli 1976).

De aanwervingsvoorwaarden en het functieprofiel zijn te bekomen op het O.C.M.W.-secretariaat, Dorpsstraat 9, te 1910 Kampenhout, iedere werkdag van 9 tot 12 uur en van 14 tot 16 uur, tel. 016/65 53 32.

De kandidaturen dienen per aangetekend schrijven gezonden te worden aan de voorzitter van het O.C.M.W., Dorpsstraat 9, te 1910 Kampenhout, vóór 20 december 2000.

Eén halftijdse kinesitherapeut (m/v), in contractueel verband voor het rusthuis Molenstee.

De aanwervingsvoorwaarden en het functieprofiel zijn te bekomen op het O.C.M.W.-secretariaat, Dorpsstraat 9, te 1910 Kampenhout, iedere werkdag van 9 tot 12 uur, tel. 016/65 53 32.

De kandidaturen dienen per aangetekend schrijven gezonden te worden aan de voorzitter van het O.C.M.W., Dorpsstraat 9, te 1910 Kampenhout, vóór 20 december 2000. (30198)

Katholieke Universiteit Leuven

Voor het Universitair Centrum Groot Begijnhof zoeken wij een klusjesman (m/v), graad 2 — VB/A/2000/53/P.

Doel van de functie :

Samen met een collega instaan voor het technische onderhoud van de woningen en het erf van het Groot Begijnhof.

Opdrachten :

Instaan voor het onderhoud van elektrische binneninstallaties :

herstellingen en aanpassingen uitvoeren;

de goede werking en de staat van de 100 elektrische verdeelborden opvolgen;

de veiligheid bij de gebruikers controleren.

Uitvoeren van kleine (herstellings)werken aangaande :

elektriciteit (zoals vervanging van lampen en dampkap, controle koelkasten);

verwarming (onder andere kranen vervangen, radiatoren ontluchten, branders regelen);

sanitaire installaties (zoals kranen vervangen, spoelbakken plaatsen, afvoerbuizen vervangen, nieuwe douches plaatsen, boilers installeren);

metsel- en plakwerk (zoals vloer- en muurtegels plaatsen, muren bepleisteren);

hout (onder andere houtwerk behandelen, uitvoeren van kleine reparaties, sleutelcilinders vervangen);

inrichting van de gebouwen (plaatsen en vervangen van meubels in appartementen, studio's en kamers, het op orde houden van 5 magazijnen en een atelier);

onderhoud van het woonerf (huishoudelijk afval ophalen, vuilnisbakken leegmaken, rondslingerend afval opruimen).

Profiel :

Kandidaten bezitten een diploma hoger secundair onderwijs, bij voorkeur richting elektriciteit.

Grondige kennis van één of meer van de volgende specialiteiten is noodzakelijk : elektriciteit, sanitair, verwarming, schrijnwerkerij, metaalbewerking. Een veelzijdige interesse voor deze technieken is wenselijk.

U bent flexibel en dynamisch en u kunt zowel zelfstandig als in teamverband werken.

U kunt stipt, met oog voor detail, de toevertrouwde taken uitvoeren en u geeft blijk van een klantgerichte houding.

Selectieproeven :

Preselectie op basis van elementen uit het profiel.

Proeven en/of interviews in verband met bovengenoemde taken.

Wij bieden een voltijdse tewerkstelling voor onbepaalde duur.

Hoe solliciteren ?

Interesse ? Stuur dan uw gemotiveerde sollicitatie met *curriculum vitae* naar de personeelsdienst ATP, ter attentie van Griet Verbist, personeelsconsulent, Willem de Croylaan 54, te 3001 Heverlee, tel. 016/32 20 16, fax. 016/32 29 98.

E-mail: Griet.Verbist@pers.kuleuven.ac.be

De kandidaturen moeten zijn op de personeelsdienst ATP, uiterlijk op 12 december 2000. (30199)

Gerechtelijke akten en uittreksels uit vonnissen

Actes judiciaires et extraits de jugements

Bekendmaking gedaan overeenkomstig artikel 490 van het Strafwetboek

Publication faite en exécution de l'article 490 du Code pénal

*Misdrijven die verband houden met de staat van faillissement
Infractions liées à l'état de faillite*

Hof van beroep te Brussel

Uit het arrest geveld, na tegenspraak, door het hof van beroep te Brussel, correctionele kamer, 23 oktober 2000, blijkt dat de genaamde :

Cools, Eddy Lodewijk Maria, geboren te Mechelen op 5 juli 1949, wonende te 2140 Antwerpen (Borgerhout), Luitenant Lippenslaan 48,

veroordeeld is geworden tot :

A4.A5. (verbeterd) B1 (heromschreven), B2 (heromschreven), F1 (heromschreven) (overige deel : aangaan van leningen) en F2 (heromschreven) (overige deel : aangaan van leningen) verenigd :

Een gevangenisstraf van twee jaar, met een gewoon uitstel van drie jaar.

Een geldboete van 1 000 frank gebracht op 80 000 frank of een vervangende gevangenisstraf van twee maanden.

Ontzet beklagde gedurende een termijn van vijf jaar uit alle rechten, genoemd in artikel 31 Swb.

Stelt de datum van staking van betalingen en van het wankelen van het krediet van de N.V. Kheops, met maatschappelijke zetel te Elsene, Defacqzstraat 50, H.R. Brussel 519922, vast op 15 oktober 1989.

Stelt de datum van staking van betalingen en van het wankelen van het krediet van de N.V. S.E.P.P., met maatschappelijke zetel te Brussel, Madouplein 1, H.R. Brussel 531618, vast op 2 maart 1990.

Beveelt dat huidig arrest op kosten van beklagde, bij uittreksel, wordt bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*, overeenkomstig artikel 490 van het Strafwetboek, zoals gewijzigd bij de Faillissementswet.

Uit hoofde van :

In het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk en in het buitenland,

A. als dader of mededader, herhaaldelijk, tussen 30 augustus 1988 en 14 juni 1991.

Valsheid in geschriften.

4.5 (verbeterd).

B. (heromschreven).

Als medeplachtige,

1. Herhaaldelijk, tussen 31 maart 1989 en 12 november 1991,

Met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, als verantwoordelijke persoon van een gefailleerde handelsvennootschap, namelijk als afgevaardigd bestuurder, als beheerder en/of feitelijk verantwoordelijke persoon van de N.V. Kheops, met maatschappelijke zetel te Elsene, Defacqzstraat 50, H.R. Brussel 519922, failliet verklaard bij vonnis van de rechtbank van koophandel te Brussel, van 12 november 1991, zich schuldig gemaakt te hebben aan bedrieglijke bankbreuk, omdat hij :

een gedeelte van de activa verduisterd of verborgen heeft.

2. Als medeplachtige,

Herhaaldelijk, tussen 2 maart 1990 en 28 november 1990,

Met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, als feitelijk verantwoordelijke persoon van de N.V. Sepp, met maatschappelijke zetel te Brussel, Madouplein 1, H.R. Brussel 531618, failliet verklaard bij vonnis van de rechtbank van koophandel te Brussel, van 28 november 1990, zich schuldig gemaakt te hebben aan bedrieglijke bankbreuk, omdat hij :

De boeken geheel of gedeeltelijk doen verdwijnen + vermogensvermenging.

Een gedeelte van de activa heeft verduisterd of verborgen.

F. (heromschreven).

1. (Overige deel : aangaan van leningen), als medeplachtige, herhaaldelijk, tussen 31 maart 1989 en 12 november 1991,

Met het oogmerk het faillissement uit te stellen, verzuimd te hebben aangifte te doen van het faillissement conform artikel 9 van de faillissementswet binnen een termijn van één maand.

2. (Overige deel : aangaan van leningen), als medeplachtige, herhaaldelijk, tussen 2 maart 1990 en 28 november 1990,

Met het oogmerk het faillissement uit te stellen, toegestemd in leningen om zich gelden te verschaffen.

Voor eensluidend uittreksel afgeleverd aan de heer procureur-generaal.

Brussel, 13 november 2000.

De griffier-hoofd van dienst, (get.) M. Van Muylem. (30270)

Bekendmaking gedaan overeenkomstig artikel 488bis e, § 1 van het Burgerlijk Wetboek

Publication faite en exécution de l'article 488bis e, § 1er du Code civil

*Aanstelling voorlopig bewindvoerder
Designation d'administrateur provisoire*

Vrederegerecht van het tweede kanton Aalst

Bij beschikking van de vrederechter van het tweede kanton Aalst, verleend op 20 november 2000, werd Baetens, Suzanne Maria, geboren op 21 september 1926, gedomicilieerd te Haaltert, Middelkouter 93B, niet in staat verklaard haar goederen te beheren en kreeg toegevoegd als voorlopig bewindvoerder : Hunnink, Christiane, Fonteinstraat 20, Haaltert.

Voor eensluidend uittreksel : de hoofdgriffier, (get.) Myriam Haegeman. (67916)

Vrederecht van het vijfde kanton Antwerpen

Bij beschikking van de vrederechter van het vijfde kanton Antwerpen, verleend op 17 november 2000, werd Van Ham, François Maria André, geboren te Merksem op 29 maart 1954, echtgenoot van Lembrechts, Berlinda, wonende te 2500 Lier, Plashoevestraat 8, verblijvende in Hof ter Schelde, kamer 313, August Vermeylenlaan 6, te 2050 Antwerpen, niet in staat verklaard zijn goederen te beheren en kreeg toegevoegd als voorlopig bewindvoerder : De Meester, Jo, advocaat en plaatsvervangend vrederechter, gevestigd te 2018 Antwerpen, Justitiestraat 31.

Er werd vastgesteld dat het verzoekschrift neergelegd werd op 30 oktober 2000.

Antwerpen, 22 november 2000.

De hoofdgriffier, (get.) Verbaeten, Albert. (67917)

Vrederecht van het eerste kanton Antwerpen

Bij beschikking van de vrederechter van het eerste kanton Antwerpen, verleend op 17 november 2000, werd Van Hout, Marc Julia François, geboren te Antwerpen op 3 december 1958, zeeman, wonende te 2060 Antwerpen, Osystraat 48, opgenomen in de instelling Algemeen Centrumziekenhuis, Campus Stuivenberg, Lange Beeldekensstraat 267, te 2060 Antwerpen, niet in staat verklaard zijn goederen te beheren en kreeg toegevoegd als voorlopig bewindvoerder : De Schryver, Yves, advocaat, met kantoor te 2018 Antwerpen-1, Peter Benoitstraat 32.

Antwerpen, 22 november 2000.

De hoofdgriffier, (get.) Hendrickx, Marc. (67918)

Vrederecht van het kanton Berchem-Antwerpen

Bij beschikking van de vrederechter in het gerechtelijk kanton Berchem-Antwerpen, verleend op 22 november 2000, werd Visker, Hubert, geboren te Amsterdam op 31 januari 1918, weduwnaar van Mora, Joanna, opgenomen in de instelling R.V.T. Sint-Maria, Vredestraat 93, te 2600 Berchem (Antwerpen), niet in staat verklaard zijn goederen te beheren en kreeg toegevoegd als voorlopig bewindvoerder : Visker, Rudi, wonende te 2150 Borsbeek (Antwerpen), Grimbert 11.

Berchem (Antwerpen), 22 november 2000.

Voor eensluidend uittreksel : de eerstaanwezend adjunct-griffier, (get.) Ringoot, Marc. (67919)

Vrederecht van het kanton Bilzen

Beschikking d.d. 3 november 2000, verklaart Caspers, Wesley, geboren te Hasselt op 22 april 1979, wonende te 3500 Hasselt, Zegestraat 19, opgenomen in de instelling Medisch Centrum Sint-Jozef, Abdijstraat 2, te 3740 Bilzen, niet in staat zelf zijn goederen te beheren.

Voegt toe als voorlopig bewindvoerder : Bollen, Greet, advocate, wonende te 3740 Bilzen, Spurkerweg 34.

Er werd vastgesteld dat het verzoekschrift werd neergelegd op 15 september 2000.

Bilzen, 22 november 2000.

De hoofdgriffier, (get.) Noben, Jean. (67920)

Vrederecht van het tweede kanton Brugge

Bij beschikking van 16 november 2000 heeft de vrederechter van het tweede kanton Brugge, voor recht verklaard dat De Kersgieter, Suzanne, geboren te Brugge op 20 november 1914, wonende te 8200 Sint-Michiels (Brugge), Jagersstraat 13, doch thans verblijvende in het zorgencentrum « Herdershove », te 8000 Brugge, Oude Oostendse Steenweg 95, niet in staat is zelf haar goederen te beheren en heeft aangewezen als voorlopig bewindvoerder : de heer Witvoet, Roger, wonende te 8200 Sint-Michiels (Brugge), Jagersstraat 13, met de bevoegdheid zoals bepaald in artikel 488bis, f, § 1 tot en met § 5 van het Burgerlijk Wetboek.

Brugge, 22 november 2000.

De adjunct-griffier, (get.) Impens, Nancy. (67921)

Bij beschikking van 16 november 2000 heeft de vrederechter van het tweede kanton Brugge, voor recht verklaard dat Geldhof, Liliane, geboren te Oostende op 5 maart 1961, wonende te 8400 Oostende, Cardynplein 5/16, verblijvende in het Psychiatrisch Ziekenhuis Onze-Lieve-Vrouw, Koning Albert I-laan 8, te 8200 Sint-Michiels (Brugge), niet in staat is zelf haar goederen te beheren en heeft aangewezen als voorlopige bewindvoerder : Mr. Jos Speybrouck, advocaat te 8000 Brugge, Spinolarei 9, met de bevoegdheid zoals bepaald in artikel 488bis, f, § 1 tot en met § 5 van het Burgerlijk Wetboek.

Brugge, 22 november 2000.

De adjunct-griffier, (get.) Impens, Nancy. (67922)

Vrederecht van het kanton Deurne

Bij beschikking van Winnie Vermeulen, vrederechter van het kanton Deurne, verleend op 21 november 2000, werd de heer Theofiel Sidonia Marie Florimond Van Gijssel, uit de echt gescheiden van Mevr. Denise Leonie Edmonda D'Hooge, geboren te Beveren op 12 mei 1936, wonende te 2070 Zwijndrecht, Adrien Van Roeyenstraat 19, verblijvende A.Z. Jan Palfijn-Gallifort, Campus Gallifort, te 2100 Antwerpen-Deurne, Bosuilplein 1, niet in staat verklaard zijn goederen te beheren en kreeg toegevoegd als voorlopige bewindvoerder : zijn dochter, Maria Assunta Magdalena Françoise Van Gijssel, wonende te 2070 Zwijndrecht, Lange Haagstraat 32.

Het verzoekschrift werd neergelegd ter griffie op 9 november 2000.

Antwerpen-Deurne, 21 november 2000.

De hoofdgriffier, (get.) Blendeman, Richard. (67923)

Vrederecht van het kanton Diksmuide

Bij beschikking van de vrederechter van het kanton Diksmuide, verleend op 15 november 2000, werd Jaecques, Guido Herman Andreas, geboren te Zarren op 6 mei 1913, pastoor, wonende te 8650 Merkem, Kouterstraat 46, niet in staat verklaard zijn goederen te beheren en kreeg toegevoegd als voorlopig bewindvoerder : Decoene, Godelieve, lerares, wonende te 8800 Roeselare, Sint-Lutgartstraat 5.

Diksmuide, 21 november 2000.

Voor eensluidend uittreksel : de hoofdgriffier, (get.) Vandamme, Jan. (67924)

Vrederecht van het kanton Heist-op-den-Berg

Bij beschikking van de vrederechter van het kanton Heist-op-den-Berg, verleend op 21 november 2000, werd Nicolay, Maria, geboren te Nijlen op 26 juli 1920, wonende te 2560 Nijlen, Loze Bareel 25, verblijvende R.V.T. Ten Kerselaere, Boonmarkt 29, te 2220 Heist-op-den-Berg, niet in staat verklaard haar goederen te beheren en kreeg toegevoegd als voorlopig bewindvoerder: Kegelaers, Gustaaf, wonende te 2500 Lier, Elzenlaan 28 C1.

Er werd vastgesteld dat het verzoekschrift neergelegd werd op 8 november 2000.

Hallaar, 21 november 2000.

Bij uittreksel: de hoofdgriffier, (get.) Dehert, Alfons. (67925)

Vrederecht van het kanton Kontich

Bij beschikking van de vrederechter van het kanton Kontich, verleend op 14 november 2000, werd Van Akeleyen, Elvira, geboren te Antwerpen op 15 maart 1914, verblijvende en gedomicilieerd te Kontich, Boutersemstraat 45 C34, niet in staat verklaard haar goederen te beheren en kreeg toegevoegd als voorlopig bewindvoerder: Van Hove, Paul, Prins Leopoldstraat 88, 2140 Antwerpen.

Voor eensluidend uittreksel: de hoofdgriffier, (get.) Hilde Peeters. (67926)

Vrederecht van het tweede kanton Leuven

Bij beschikking van de vrederechter van het tweede kanton Leuven, verleend op 13 november 2000, werd Hapers, Ronny, geboren te Turnhout op 9 januari 1973, gedomicilieerd te 3000 Leuven, Brusselsestraat 226, verblijvende te 3360 Bierbeek, U.P.C. Sint-Kamillus, Krijkelberg 1, niet in staat verklaard zijn goederen te beheren en kreeg toegevoegd als voorlopige bewindvoerder: Demin, Geert, advocaat, J.P. Minckelersstraat 70, 3000 Leuven.

Leuven, 21 november 2000.

Voor eensluidend afschrift: de adjunct-griffier, (get.) Veronique Verbist. (67927)

Bij beschikking van de vrederechter van het tweede kanton Leuven, verleend op 13 november 2000, werd De Coster, Nadine, geboren te Sint-Martens-Lennik op 17 maart 1956, gedomicilieerd te 1750 Lennik, Frans Baetensstraat 18, verblijvende te 3360 Bierbeek, U.P.C. Sint-Kamillus, Krijkelberg 1, niet in staat verklaard haar goederen te beheren en kreeg toegevoegd als voorlopige bewindvoerder: Demin, Geert, advocaat, J.P. Minckelersstraat 70, 3000 Leuven.

Leuven, 21 november 2000.

Voor eensluidend afschrift: de adjunct-griffier, (get.) Veronique Verbist. (67929)

Vrederecht van het kanton Maaseik

Bij beschikking van de vrederechter van het kanton Maaseik, gewezen op 22 november 2000, inzake R.V. nr. 00B039, werd Gybels, Lucienne Paula Simon, geboren te Hasselt op 30 januari 1949, verblijvende te 3680 Maaseik, tehuis « Ter Olmen », Van Eycklaan 55, gedomicilieerd te 3500 Hasselt, Notelarenstraat 100, niet in staat verklaard haar goederen te beheren en kreeg toegevoegd als voorlopige bewindvoerder: Gybels, André Eduard Jozef, industrieel ingenieur, geboren te Hasselt op 9 januari 1946, wonende te 3500 Hasselt, Sluisstraat 9.

Maaseik, 22 november 2000.

Voor eensluidend uittreksel: de griffier, (get.) C. Thys. (67930)

Vrederecht van het eerste kanton Turnhout

Bij beschikking van de vrederechter van het eerste kanton Turnhout, verleend op 21 november 2000, werd Van Den Bosch, Louisa, geboren te Turnhout op 13 februari 1926, wonende te 2300 Turnhout, Lindekensstraat 28, verblijvende Sint-Elisabethziekenhuis, G-Dienst, kamer 204, Rubensstraat 166, te 2300 Turnhout, niet in staat verklaard haar goederen te beheren en kreeg toegevoegd als voorlopig bewindvoerder: Van Nyen, Johannes, wonende te 2300 Turnhout, Lindekensstraat 28.

Turnhout, 21 november 2000.

De griffier, (get.) Stijmans, Sylvie. (67931)

Vrederecht van het kanton Veurne

Bij beschikking d.d. 16 november 2000, van de vrederechter van het kanton Veurne wordt Dezeure, Regine, geboren te Veurne op 19 mei 1980, wonende te 8670 Koksijde, Pylyserlaan 132, niet in staat verklaard zelf haar goederen te beheren.

Voegt toe als voorlopig bewindvoerder: Hautekeete, Elie, wonende te 8670 Koksijde, Strandlaan 116.

Veurne, 22 november 2000.

De eerstaanwezend adjunct-griffier, (get.) Lagrou, Monique. (67932)

Vrederecht van het kanton Zomergem

Bij beschikking van de vrederechter van het kanton Zomergem, verleend op 21 november 2000, werd Staelens, Cecilia Amelia, geboren te Sleidinge op 17 februari 1911, weduwe van Silversmet, Cyriel, wonende en verblijvende in het R.V.T. « Ons Zomerheem », te 9930 Zomergem, Dreef 47, niet in staat verklaard haar goederen te beheren en kreeg toegevoegd als voorlopige bewindvoerder met de algemene bevoegdheid zoals voorzien in artikel 488bis, f, § 1, § 3 en § 5 van het Burgerlijk Wetboek: haar zoon, Silversmet, Marc, wonende te 9070 Destelbergen, Dendermondsesteenweg 320.

Voor eensluidend uittreksel: de hoofdgriffier, (get.) Maes, Henri. (67933)

Justice de paix du huitième canton de Bruxelles

Par ordonnance du juge de paix du huitième canton de Bruxelles, rendue en date du 7 novembre 2000, le nommé M. Ergun, Necati, né à Emirdag (Turquie) en 1941, domicilié à 1020 Bruxelles, rue de Wautier 28, a été déclaré incapable de gérer ses biens et a été pourvu d'un administrateur provisoire, étant: Mme Van Der Sypt, Chantal, avocate, boulevard Emile Bockstael 137, 1020 Bruxelles.

Pour extrait conforme: le greffier en chef, (signé) Alfons Philips. (67934)

Par ordonnance du juge de paix du huitième canton de Bruxelles, rendue en date du 7 novembre 2000, la nommée Mme De Tiège, Marie Henriette, née à Bruxelles le 27 juillet 1917, résidant actuellement à 1020 Bruxelles, « Résidence Romana », chaussée Romaine 743-745, a été déclarée incapable de gérer ses biens et a été pourvue d'un administrateur provisoire, étant: M. Navarre, Thierry, avocat, place Communale 11, 1080 Bruxelles.

Pour extrait conforme: le greffier en chef, (signé) Alfons Philips. (67935)

Par ordonnance du juge de paix du huitième canton de Bruxelles, rendue en date du 2 novembre 2000, le nommé M. Van Gaever, Patrick, né à Ixelles le 18 août 1955, résidant actuellement à 1020 Bruxelles, CTR-Brugmann, place Van Gehuchten 4, domicilié à 1170 Bruxelles, rue des Thuyas 10, a été déclaré incapable de gérer ses biens et a été pourvu d'un administrateur provisoire, étant : Me Dutrieu, Philippe, avocat, rue Saint-Bernard 122, 1060 Bruxelles.

Pour extrait conforme : le greffier, (signé) Marcel Pauwels. (67936)

Justice de paix du canton de Dour

Suite à la requête déposée le 26 octobre 2000, par ordonnance du juge de paix du canton de Dour, rendue le 17 novembre 2000, Mme Franquet, Marie-Bernadette, née le 20 novembre 1926 à Jemappes, domiciliée Hôme « Le Bon Accueil », rue des Andrieux 180, à 7370 Elouges, a été déclarée incapable de gérer ses biens et a été pourvue d'un administrateur provisoire, en la personne de : Me Bronsart, Yves, avocat, rue Pairois 44, à 7370 Dour.

Pour extrait conforme délivré : le greffier adjoint délégué, (signé) Charenso-Galland, Wendy. (67937)

Justice de paix du canton de Fléron

Suite à la requête déposée le 12 octobre 2000, par ordonnance du juge de paix du canton de Fléron, rendue le 9 novembre 2000, Mme Loly, Bertha, veuve de M. Joseph Dumoulin, née le 23 avril 1913 à Mortier, domiciliée rue du Moulin 183, à 4020 Bressoux, résidant à « La Reverdie », Grand'Route 274, à 4610 Beyne-Heusay, a été déclarée incapable de gérer ses biens et a été pourvue d'un administrateur provisoire, en la personne de : M. Delhaxhe, Jean, domicilié rue du Centenaire 19, à 4620 Fléron.

Pour extrait conforme délivré : le greffier en chef, (signé) Joseph Leruth. (67938)

Suite à la requête déposée le 12 octobre 2000, par ordonnance du juge de paix du canton de Fléron, rendue le 14 novembre 2000, M. Wiczorek, Franciszek, né le 25 novembre 1908 à Bobrowniki (Pologne), domicilié rue P. d'Andrimont 66, à 4630 Soumagne, a été déclaré incapable de gérer ses biens et a été pourvu d'un administrateur provisoire, en la personne de : Me Paquot, Jean-Luc, avocat, domicilié avenue Blondin 33, à 4000 Liège.

Pour extrait conforme délivré : le greffier en chef, (signé) Joseph Leruth. (67939)

Justice de paix du canton de Gedinne

Suite à la requête déposée le 9 octobre 2000, par ordonnance du juge de paix du canton de Gedinne, rendue le 8 novembre 2000, Mme Nollevaux, Julianna, née le 17 avril 1915 à Graide, pensionnée, domiciliée Ostivay 19, à 5550 Nafraiture, résidant rue Gurnifalize 59, à 5550 Nafraiture, a été déclarée incapable de gérer ses biens et a été pourvue d'un administrateur provisoire, en la personne de : Mme Bartiaux, Bernadette, domiciliée rue Gurnifalize 59, à 5550 Nafraiture.

Pour extrait conforme délivré : le greffier adjoint, (signé) Englebert, Joseph. (67940)

Justice de paix du canton de Philippeville

Suite à la requête déposée le 8 septembre 2000, par ordonnance du juge de paix du canton de Philippeville, rendue le 15 novembre 2000, Mme Navez, Anita, née le 4 mai 1959 à Thy-Le-Château, domiciliée rue de la Petite Roche 2/2, à 5600 Philippeville, a été déclarée incapable de gérer ses biens et a été pourvue d'un administrateur provisoire, en la personne de : Mme Vanolst, Bénédicte, domiciliée rue de la Gendarmerie 13, à 5600 Philippeville.

Pour extrait conforme délivré : le greffier en chef, (signé) Trevis, Régine. (67941)

Suite à la requête déposée le 8 septembre 2000, par ordonnance du juge de paix du canton de Philippeville, rendue le 15 novembre 2000, M. Gossiaux, Christian, né le 12 avril 1951 à Doische, domicilié rue de la Petite Roche 2/2, à 5600 Philippeville, a été déclaré incapable de gérer ses biens et a été pourvu d'un administrateur provisoire, en la personne de : Mme Vanolst, Bénédicte, domiciliée rue de la Gendarmerie 13, à 5600 Philippeville.

Pour extrait conforme délivré : le greffier en chef, (signé) Trevis, Régine. (67942)

Justice de paix du canton de Saint-Josse-ten-Noode

Par ordonnance du juge de paix du canton de Saint-Josse-ten-Noode, en date du 21 novembre 2000, le nommé Lamy, Hugues, né à 11 mars 1966, domicilié et résidant actuellement à 1140 Bruxelles, rue P. Van Obberghen 47, a été déclaré incapable de gérer ses biens et a été pourvu d'un administrateur provisoire, étant : Vlaeminck, Jimmy, avocat, rue du Méridien 13, à 1210 Bruxelles.

Pour extrait certifié conforme : le greffier adjoint déléguée, (signé) Decraux, V. (67943)

Justice de paix du troisième canton de Schaerbeek

Par ordonnance du juge de paix du troisième canton de Schaerbeek, en date du 17 novembre 2000, le nommé Octave Derue, né le 6 juillet 1922, domicilié et résidant à Schaerbeek, rue Colonel Bourg 74-78, à la Seniorie « Le Flatel », a été déclaré incapable de gérer ses biens et a été pourvu d'un administrateur provisoire, étant : Me Carine Van Damme-Valvekens, avocat à 1050 Bruxelles, rue de Livourne 45.

Pour extrait certifié conforme : le greffier en chef, (signé) Christiane Vanden Wijngaert. (67944)

Justice de paix du premier canton de Tournai

Suite à la requête déposée le 2 novembre 2000, par ordonnance du juge de paix du premier canton de Tournai, rendue le 14 novembre 2000, M. Delporte, Roger, né le 14 juin 1935 à Pipaix, domicilié au Home Saint-Joseph, rue du Calvaire 1, à 7760 Celles (HT), a été déclaré, en raison de son état de santé, incapable de gérer ses biens et a été pourvu d'un administrateur provisoire, en la personne de : Me Poncelet, Laurent, avocat, dont le cabinet est établi à rue Rogier 45, 7500 Tournai.

Pour extrait conforme : le greffier, (signé) Vanwanghe, Claude. (67945)

Justice de paix du canton d'Uccle
—

Par ordonnance du juge de paix du canton d'Uccle, en date du 21 novembre 2000, en suite de la requête déposée le 2 novembre 2000, M. Fumiere, Pierre, né à Bruxelles le 10 janvier 1959, domicilié à Uccle, avenue des Aubépines 58, a été déclaré incapable de gérer ses biens et a été pourvu d'un administrateur provisoire, étant : M. Fumiere, Paul, domicilié à 1050 Bruxelles, avenue de Pesage 79-81.

Pour extrait conforme : le greffier en chef, (signé) Pascal Goies. (67946)

—
Mainlevée d'administration provisoire
Opheffing voorlopig bewind
—

Vrederecht van het kanton Deurne
—

Bij beschikking van Winnie Vermeulen, vrederechter van het kanton Deurne, verleend op 22 november 2000, werd een einde gesteld aan het mandaat van voorlopige bewindvoerder van de heer Yves De Schryver, advocaat, kantoorhoudende te 2018 Antwerpen, Peter Benoitstraat 32 (gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* d.d. 26 augustus 2000, blz. 29252, nr. 65701), over de goederen van de heer Alfons Fierens, geboren te Waasmunster op 11 december 1914, wonende te 2100 Antwerpen-Deurne, Ter Heydelaan 193, overleden te Antwerpen-Deurne op 2 november 2000.

Antwerpen-Deurne, 22 november 2000.

(Get.) Blendeman, Richard, hoofdgriffier. (67948)

—
Vrederecht van het kanton Kontich
—

Bij beschikking van de vrederechter van het kanton Kontich, verleend op 21 november 2000, werd ambtshalve een einde gesteld aan het voorlopig bewind van Van Loon, Christine, over Freijser, François, geboren te Hulst op 25 juli 1914, verblijvende Zonnewende, Boomsesteenweg 15, 2630 Aartselaar, gedomicileerd te 2020 Antwerpen, Kielpark 120, ingevolge het overlijden te Wilrijk op 2 oktober 2000.

Voor eensluidend uittreksel : (get.) Hilde Peeters, hoofdgriffier. (67949)

Bij beschikking van de vrederechter van het kanton Kontich, verleend op 21 november 2000, werd ambtshalve een einde gesteld aan het voorlopig bewind van Van Loon, Christine, over Sigo, Julia, geboren op 5 augustus 1914, verblijvende Rustoord Avondvrede, Alexander Franckstraat 34, 2530 Boechout, ingevolge het overlijden te Boechout op 14 november 2000.

Voor eensluidend uittreksel : (get.) Hilde Peeters, hoofdgriffier. (67950)

—
Vrederecht van het kanton Mechelen
—

Bij beschikking van de vrederechter van het kanton Mechelen, verleend op 21 november 2000, werd De Backer, Pierre Richard Josephine, geboren te Mechelen op 11 juni 1930, wonende te 2800 Mechelen, Nijverheidstraat 7, aangewezen bij beschikking verleend door de vrederechter van het kanton Mechelen op 20 april 1999 (rolnr. 99B99 - Rep.V. 1413/1999), tot voorlopige bewindvoerder over Luyten, Rosalia, geboren te Sint-Katelijne-Waver op 28 juli 1913, verblijvende in het

« Hof van Egmont » te 2800 Mechelen, Hendrik Speecqvest 5, gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* van 4 mei 1999, p. 15354, onder nr. 62874, met ingang van 2 november 2000 ontslagen van zijn opdracht, ingevolge het overlijden van de beschermde persoon te Mechelen op 2 november 2000.

Mechelen, 22 november 2000.

Voor eensluidend uittreksel : (get.) Luc Winkelmans, hoofdgriffier. (67951)

—
Bij beschikking van de vrederechter van het kanton Mechelen, verleend op 21 november 2000, werd Vanbesien, Stefan, advocaat, kantoorhoudende te 2580 Putte, Leuvensebaan 96, aangewezen bij beschikking verleend door de vrederechter van het kanton Mechelen op 12 april 1999 (rolnr. 99B94 - Rep.V. 1315/1999), tot voorlopige bewindvoerder over Liekens, Lowies Magdalena, geboren te Rijmenam op 7 oktober 1921, verblijvende in het « Hof van Egmont », te 2800 Mechelen, Hendrik Speecqvest 5, gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* van 23 april 1999, p. 13722, onder nr. 62603, met ingang van 19 augustus 2000 ontslagen van zijn opdracht, ingevolge het overlijden van de beschermde persoon te Mechelen op 19 augustus 2000. (67952)

—
Bij beschikking van de vrederechter van het kanton Mechelen, verleend op 21 november 2000, werd Masson, Leon, geboren te Boom op 11 september 1943, wonende te 3140 Keerbergen, Mosvennedreef 23, aangewezen bij beschikking verleend door de vrederechter van het kanton Heist-op-den-Berg, op 17 november 1998 (rolnr. 98B67 - Rep.V. 1744/1998), tot voorlopige bewindvoerder over Hoogers, Gabriella, geboren te Mechelen op 13 oktober 1917, verblijvende in « De Polder », te 2800 Mechelen, Frans Broersstraat 1, gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* van 25 november 1998, p. 37916, onder nr. 64289, met ingang van 9 november 2000 ontslagen van zijn opdracht, ingevolge het overlijden van de beschermde persoon te Mechelen op 9 november 2000.

Mechelen, 22 november 2000.

Voor eensluidend uittreksel : (get.) Luc Winkelmans, hoofdgriffier. (67953)

—
Vrederecht van het kanton Neerpelt
—

Bij beschikking van de vrederechter van het kanton Neerpelt, verleend op 17 november 2000, werd ambtshalve een einde gesteld aan het voorlopig bewind over de goederen van Vertessen, Rosalie, geboren te Leopoldsburg op 26 augustus 1910, gedomicileerd en verblijvende te 3910 Neerpelt, Kloosterhof 1, ingevolge haar overlijden op 14 november 2000 te Neerpelt.

Voor eensluidend uittreksel : (get.) Marleen Vrolix, adjunctgriffier. (67954)

—
Vrederecht van het kanton Sint-Truiden
—

Bij beschikking van de vrederechter van het kanton Sint-Truiden, verleend op 20 november 2000, werd vastgesteld dat Kempeneers, Maurice, beroepsmilitair, wonende te 3800 Sint-Truiden, Binnenhof 9, aangewezen bij beschikking verleend door de vrederechter van het kanton Sint-Truiden op 14 oktober 1997 (rolnummer 97B8799-Rep.R. 3302.97) tot voorlopige bewindvoerder over Rennen, Berthe,

geboren te Sint-Truiden op 2 februari 1910, wonende te 3800 Sint-Truiden, Montenakenweg 51/A, ontslagen van zijn opdracht, gezien de beschermde persoon overleden is te Sint-Truiden op 22 oktober 2000.

Sint-Truiden, 21 november 2000.

Voor eensluidend uittreksel: (get.) Marina Derwael, hoofdgriffier. (67955)

Justice de paix du huitième canton de Bruxelles

Par ordonnance du juge de paix du huitième canton de Bruxelles, rendue en date du 14 novembre 2000, il a été mis fin au mandat de Me Demeulenaere, Olivier, avocat, domicilié à 1020 Bruxelles, boulevard Emile Bockstael 396, en sa qualité d'administrateur provisoire de M. De Smet, Patrick, né à Uccle le 15 décembre 1970 et domicilié à 1082 Bruxelles, rue du Grand Air 74.

Pour extrait certifié conforme: le greffier en chef, (signé) Alfons Philips. (67956)

Justice de paix du canton de Saint-Josse-ten-Noode

Suite à la requête déposée le 12 octobre 2000, par ordonnance du juge de paix du canton de Saint-Josse-ten-Noode rendue le 21 novembre 2000 a été levée la mesure d'administrateur provisoire prise par ordonnance du 3 juillet 1998, à l'égard de Graff, Hélène, née à Loviovaubourg (Zaïre) le 4 décembre 1939, domiciliée à 1050 Bruxelles, square de la Résidence 4, bte 1, cette personne étant redevenue capable de gérer ses biens, il a été mis fin, en conséquence, à la mission de son administrateur provisoire, à savoir Me Lefebvre, Régine, avocat à 1050 Bruxelles, rue P.E. Janson 11.

Pour extrait certifié conforme: le greffier adjoint déléguée, (signé) Decraux, V. (67957)

Par ordonnance du juge de paix du canton de Saint-Josse-ten-Noode, en date du 21 novembre 2000, mettons fin à la mission de Me Lefebvre, Régine, avocat, dont les bureaux sont établis à 1050 Bruxelles, rue P.E. Janson 11, administrateur provisoire des biens de Delhay, Georgette, née à Roubaix le 3 mars 1923, domiciliée et résidant au Home Roger Decamps, rue de Zaventem 60, à 1140 Bruxelles, fonctions lui conférées par ordonnance du juge de paix du canton de Saint-Josse-ten-Noode, du 17 novembre 1998, suite au décès de la personne protégée survenu à Evere le 26 octobre 2000.

Pour extrait certifié conforme: le greffier adjoint déléguée, (signé) Decraux, V. (67958)

Justice de paix du second canton de Tournai

Par ordonnance du juge de paix du second canton de Tournai en date du 20 novembre 2000, il a été constaté que la mesure d'administration provisoire prise par ordonnance du 24 avril 1996, a pris fin suite au décès de Mme Parent, Louise-Marie, née le 6 février 1926, à Bailleul, Institut Saint-Joseph à 7520 Templeuve, rue aux Pois 8, décédée à Tournai, le 25 octobre 2000.

Par conséquence, après dépôt d'un rapport de gestion, il a été mis fin à la mission de son administrateur provisoire Me Pochart, Jean-Philippe, avocat, à 7500 Tournai, rue Childéric 47.

Pour extrait conforme: le greffier, (signé) Nadine Morel. (67959)

Remplacement d'administrateur provisoire
Vervanging voorlopig bewindvoerder

Vrederecht van het Bilzen

Beschikking d.d. 3 november 2000:

Verklaart, Wouters, Charles, aangewezen bij beschikking verleend door de vrederechter van het kanton Bilzen op 7 januari 2000 (rolnummer 99B259-Rep.R. 12) tot voorlopig bewindvoerder over Gielen, Aldegondis, geboren te Rosmeer op 17 april 1922, wonende te 3740 Rijkhoven, Kogelstraat 28, (gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* van 25 januari 2000, blz. 2294 en onder nummer 60436), met ingang van 7 januari 2000 ontslagen van zijn opdracht.

Voegt toe als nieuwe voorlopige bewindvoerder aan de voornoemde beschermde persoon Gielen, Aldegondis: Bollen, Greet, advocate, wonende te 3740 Bilzen, Spurkerweg 34.

Er werd vastgesteld dat het verzoekschrift werd neergelegd op 8 september 2000.

Bilzen, 22 november 2000.

De hoofdgriffier, (get) Noben, Jean (67960)

Bij beschikking van de vrederechter van het kanton Mol, verleend op 14 november 2000, werd Bogaert, Marc, notaris, wonende te 2440 Geel, Pas 264, aangewezen bij beschikking verleend door de vrederechter van het kanton Mol op 1 juni 1999 (rolnummer 99B88-Rep.R. 995) tot voorlopig bewindvoerder over Houdmeyers, Willy André, geboren te Tessenderlo op 9 december 1945, ongehuwd, wonende en verblijvende in het Home Laarsveld, Laarsveld 28, te 2440 Geel, (gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* van 19 juni 1999, blz. 23383 en onder nummer 63979), met ingang van 14 november 2000 ontslagen van zijn opdracht.

Voegt toe als nieuwe voorlopige bewindvoester aan de voornoemde beschemde persoon Houdmeyers, Willy: Claessens, Linda, advocaat, kantoorhoudende te 2440 Geel, Rijn 56.

Mol, 22 november 2000.

Voor eensluidend uittreksel: de hoofdgriffier, (get.) Willy Huysmans. (67961)

Bij beschikking van de vrederechter van het tweede kanton Leuven, verleend op 13 november 2000, werd Bruffaerts, Philippe, geboren te Oudergem op 16 april 1954, gedomicilieerd te Lindeboomstraat 25/54, 3080 Tervuren, en verblijvende te U.P.C. Sint-Kamillus, Krijkelberg 1, te 3360 Bierbeek, nog steeds niet in staat verklaard zijn goederen te beheren en kreeg toegevoegd als nieuwe voorlopige bewindvoerder: Demin, Geert, advocaat, J.P. Minckelersstraat 70, 3000 Leuven, en werd een einde gesteld aan het ambt van Vanthuynne, Marc.

Leuven, 21 november 2000.

Voor eensluidend afschrift: de adjunct-griffier, (get.) Veronique Verbist. (67928)

Bij beschikking van 20 november 2000, heeft de vrederechter van het tweede kanton Brugge voor recht verklaard dat vanaf 20 november 2000 een einde is gesteld aan het mandaat van Mr. Hilde Follebout, advocaat te 8400 Oostende, Jan Declerckstraat 6, als voorlopige bewindvoerder over Mevr. Vandamme, Isabelle, geboren te Oostende op 2 augustus 1973, wonende te 8400 Oostende, Zeedijk 360, verblijvende te 8000 Brugge, Koning Albert I-laan 8, aangewezen bij beschikking van de vrederechter van het tweede kanton Oostende op 16 maart 1993. Mr. Mia Bruneel, advocaat te 8000 Brugge, Blankenbergsesteenweg 185, werd aangewezen als nieuwe voorlopige bewindvoerder met de bevoegdheid zoals bepaald in artikel 488bis, § 1 tot en met § 5, van het Burgerlijk Wetboek.

Brugge, 22 november 2000.

De adjunct-griffier, (get.) Impens, Nancy. (67947)

**Bekendmaking voorgeschreven bij artikel 793
van het Burgerlijk Wetboek**

**Publication prescrite par l'article 793
du Code civil**

*Aanvaarding onder voorrecht van boedelbeschrijving
Acceptation sous bénéfice d'inventaire*

Bij akte, verleden ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Brugge op 21 november 2000 heeft de heer Jan Moerkerke, woonst kiezend op het kantoor van notaris Els Van Tuyckom, te 8310 Brugge (Sint-Kruis), Prins Leopoldstraat 2, handelende in zijn hoedanigheid van voorlopig bewindvoerder over Mevr. Maene, Maria-José, geboren te Brugge op 17 oktober 1912, hiertoe aangesteld bij beschikking van de vrederechter over het tweede kanton te Brugge op 7 september 2000, verklaard onder voorrecht van boedelbeschrijving de nalatenschap te aanvaarden van wijlen de heer Lievens, Josephus Andreas Gustavus, geboren te Oostende op 28 mei 1913, in leven echtgenoot van Mevr. Maene, Maria-José, voornoemd, laatst wonende te Jabbeke (Varsenare), de Manlaan 50, (rusthuis Avondrust), en overleden te Jabbeke op 12 juli 2000.

De schuldeisers en legatarissen worden verzocht binnen de drie maanden, te rekenen vanaf de datum van opneming in het *Belgisch Staatsblad*, hun rechten bij aangetekend schrijven te doen kennen op het kantoor van notaris Els Van Tuyckom, voormeld.

(Get.) E. Van Tuyckom, notaris. (30200)

Tribunal de première instance de Bruxelles

Suivant acte n° 00-2007 passé au greffe du tribunal de première instance de Bruxelles le 22 novembre 2000, Mme Bettendorf, Michèle, domiciliée à 1180 Bruxelles, avenue Dolez 75, agissant en sa qualité de mandataire en vertu d'une procuration sous seing privé, datée du 28 octobre 2000 et donnée par Mme Janssis, Michèle Irène Hélène, née à Schaerbeek le 4 mai 1952, domiciliée à Wezembeek-Oppem, rue Jozef Baus 88, a déclaré, pour et au nom de sa mandante, accepter, sous bénéfice d'inventaire, la succession de Mme Aelbrecht, Hélène Louis Marie, née à Gand le 14 septembre 1931, de son vivant domiciliée à Woluwe-Saint-Pierre, avenue de Hinnisdael 39, et décédée le 5 octobre 2000, à Woluwe-Saint-Pierre.

Les créanciers et légataires sont invités à faire connaître, par avis recommandé, leurs droits dans un délai de trois mois à compter de la présente insertion à M. Poelman, Jean-François, notaire à 1030 Bruxelles, avenue Emile Max 165.

Bruxelles, le 21 novembre 2000.
Le greffier, (signé) Aerts, Vera. (30201)

Tribunal de première instance de Tournai

Par acte n° 00-433 dressé au greffe du tribunal de première instance de Tournai, province de Hainaut le 21 novembre 2000, Claeren, Godelieve Renée Andra, domiciliée à 9750 Zingem, Kruishoutemese-steenweg 115, agissant en qualité de mère et tutrice légale de son enfant mineur, Bral, Brecht Thomas, né à Kortrijk le 2 juillet 1984.

En vertu d'une délibération du conseil de famille réuni sous la présidence de M. le juge de paix du canton de Kruishoutem en date du 18 octobre 2000, lequel comparant a déclaré vouloir accepter, sous bénéfice d'inventaire, la succession de Bral, Johan Albert Karel, né à Drogen le 26 décembre 1950, en son vivant domicilié à Mont-de-l'Enclus, rue Caumont 24, décédé à Gent le 12 septembre 2000.

Les créanciers et légataires sont invités à faire connaître leurs droits, par avis recommandé, au domicile élu dans les trois mois de la présente insertion.

L'élection de domicile est faite chez M. le notaire Pieter Van Ongeval, de résidence à 9790 Wortegem-Petegem, Kortrijkstraat 158.

Tournai, le 21 novembre 2000.
Pour extrait conforme : le greffier, (signé) Cl. Verschelden. (30202)

Tribunal de première instance de Namur

L'an deux mille, le vingt-deux novembre, au greffe du tribunal de première instance de Namur, et par-devant nous, Jacqueline Tholet, greffier, a comparu Mme Servais, Thérèse, née à Baudour le 12 décembre 1946, veuve de M. Vermer, Jacques, domiciliée à Temploux, rue des Rys 21, agissant en sa qualité de mère et tutrice légale de ses enfants mineurs :

Vermer, Charles, né à Namur le 2 juillet 1985;

Vermer, Aude, née à Namur le 29 mai 1987, domiciliés à Temploux, rue des Rys 21,

et ce dûment autorisée par le conseil de famille, tenu sous la présidence de M. le juge de paix du premier canton de Namur, M. Philippe Jamart, en date du 16 octobre 2000, laquelle comparante, a déclaré en langue française, agissant comme dit ci-dessus, accepter, sous bénéfice d'inventaire, la succession de M. Vermer, Jacques, domicilié en son vivant à Temploux, rue des Rys 21, et décédé à Temploux en date du 17 juillet 2000.

Dont acte requis par la comparante, qui après lecture, signe avec nous, Jacqueline Tholet, greffier.

Les créanciers et légataires sont invités à faire connaître, par avis recommandé, leurs droits dans un délai de trois mois à compter de la date de la présente insertion.

Cet avis doit être adressé à Me Vermer, Philippe, notaire à 6830 Bouillon, place Verte 5.

Namur, le 22 novembre 2000.

Le greffier, (signé) Jacqueline Tholet. (30203)

Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde

Bij akte, verleden ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde op tweeëntwintig november tweeduizend, heeft notaris Paul De Meirsman, ter standplaats 9160 Lokeren, Roomstraat 39, handelend als gevolmachtigde van :

1. Cortebeek, Simonne Victoria Joanna Baptiste, geboren te Stekene op 11 november 1930, wonende te 9190 Stekene, Stadionstraat 33, handelend in eigen naam.

2. Calle, Véronique, geboren te Sint-Niklaas op 15 juli 1955, wonende te 9190 Stekene, Hellestraat 41, handelend in eigen naam.

3. Calle, Christel, geboren te Sint-Niklaas op 4 november 1961, wonende te 9190 Stekene, Stadionstraat 89, handelend in eigen naam, verklaard onder voorrecht van boedelbeschrijving de nalatenschap te aanvaarden van wijlen : Calle, Gaspard Julien Gudula Josef Maria, geboren te Stekene op 25 september 1925, in leven laatst wonende te 9190 Stekene, Stadionstraat 33, en overleden te Stekene op 31 augustus 2000.

De schuldeisers en legatarissen worden verzocht binnen de drie maanden, te rekenen van de datum van opneming in het *Belgisch Staatsblad*, hun rechten bij aangetekend schrijven te doen kennen ter studie van Mr. notaris Paul De Meirsman, ter standplaats 9160 Lokeren, Roomstraat 39.

9200 Dendermonde, 22 november 2000.

De adjunct-griffier, (get.) A. Vermeire. (30204)

Rechtbank van eerste aanleg te Tongeren

Ten jare tweeduizend, op eenentwintig november.

Ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Tongeren voor ons Els Nassen, eerstaanwezend adjunct-griffier is verschenen :

de heer Voets, Johny, notarisbediende, (notaris Joseph Hougaerts) geboren te Hasselt op 5 juli 1961, en wonende te 3830 Wellen, Vinkenlaan 3, handelend in hoedanigheid van volmachtdrager namens :

Mevr. Nelly Jeannine Maria Michiels, geboren te Antwerpen op 2 februari 1950, huisvrouw, echtgenote van de heer Ludo Bernard Harry Vollebergh, wonende te 2610 Antwerpen, Valkstraat 11, handelend in eigen naam.

Michiels, Guido Gustaaf Joseph, geboren te Wilrijk op 8 februari 1952, invalide, echtgenoot van Goovaerts, Christiane Constance, samenwonende te 2570 Duffel, Winkelstraat 19, handelend in eigen naam.

Michiels, Edgar Frank Madeleine, geboren te Antwerpen op 12 mei 1956, Cad tekenaar, echtgenoot van Van Uffelen, Lea Irena Maria, samenwonende te 2280 Grobbendonk, Kretbosstraat 77, handelend in eigen naam.

David, Madeleine Josepha, geboren te Antwerpen op 26 november 1933, echtgenote van Smet, Robert Petrus Margareta, samenwonende te 2050 Antwerpen, Julius Vuylstekelaan 14, handelend in eigen naam.

Die ons in het Nederlands verklaren de nalatenschap van wijlen :

David, Jan Denis, geboren te Antwerpen op 14 april 1924, in leven wonende te Lanaken, Daalbroekstraat 105, overleden op 15 juni 2000, te Lanaken, te aanvaarden onder voorecht van boedelbeschrijving.

De schuldeisers en legatarissen worden verzocht bij aangetekend schrijven hun rechten te doen gelden binnen de drie maanden te rekenen vanaf de datum van de opnemingsakte in het *Belgisch Staatsblad*.

Dat aangetekend schrijven moet verzonden worden aan notaris Joseph Hougaerts te 3700 Tongeren, de Tieckenstraat 7.

Waarvan akte opgemaakt op verzoek van de verschijner en door deze, na voorlezing, ondertekend samen met ons eerstaanwezend adjunct-griffier.

(Get.) J. Voets. (Get.) Els Nassen.

Tongeren, 21 november 2000.

Voor eensluidend afschrift : (get.) H. Roeffelaer, hoofdgriffier.
(30205)

Remplacement de conseil — Vervanging van raadsman

Rechtbank van eerste aanleg te Oudenaarde

Een vonnis gewezen op verzoekschrift door de zevende burgerlijke kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Oudenaarde, op 21 november 2000, stelt De Smet, Godelieve aan, wonende te 9700 Oudenaarde, Kortrijkstraat 88, teneinde de inkomsten te besturen van Hubert Garré, wonende te 9700 Oudenaarde, Kortrijkstraat 88, ter vervanging van deze rechtbank d.d. 28 februari 1989.

Kosten lastens verzoekers.

Oudenaarde, 21 november 2000.

Voor eensluidend uittreksel : de hoofdgriffier, (get.) P. Stevenaert.
(20011)

Gerechtigd akkoord – Concordat judiciaire

Tribunal de commerce de Verviers

Par jugement du 16 novembre 2000, le tribunal de commerce de Verviers a accordé le sursis provisoire à la société privée à responsabilité limitée Gūfra PGMBH, dont le siège social est établi à 4837 Baelen, rue Horren 41, inscrite au R.C. de Verviers 70606, T.V.A. 452.055.533, pour une entreprise de menuiserie métallique exercée au siège social.

Le tribunal a désigné M. Georges Langohr, licencié en administration des affaires, à 4800 Verviers, rue Mathieu Bragard 1, en qualité de commissaire au sursis.

Les créanciers sont invités à faire leurs déclarations de créances, avec pièces à l'appui, au greffe du tribunal de commerce de Verviers (palais de justice, nouvelle aile, premier étage, local 120), avant le 22 décembre 2000.

Il sera statué le jeudi 26 avril 2001, à 11 heures, sur l'octroi du sursis (concordat judiciaire).

Le même jugement a interdit au débiteur d'exercer les actes de dispositions sans l'autorisation du commissaire au sursis.

Pour extrait conforme : le greffier en chef, (signé) Marc Duysinx.
(30206)

Faillissement – Faillite

Rechtbank van koophandel te Brussel

Op datum van 14 november 2000 werd, op dagvaarding, geopend verklaard het faillissement van de heer Teixeira, Elias, H.R. Brussel 532773, voorheen ingeschreven te 1060 Sint-Gillis, de Merodestraat 44/2, thans zonder gekend adres.

Curator : Mr. Philip Stiers, advocaat te 2800 Mechelen, er kantoorhoudende Willem Geetsstraat 25.

Rechter-commissaris : Van Hees, M.

Het proces-verbaal van nazicht der schuldvorderingen werd vastgesteld ter zitting van 20 december 2000, te 14 uur, zaal G, van de rechtbank van koophandel te Brussel, justitiepaleis, Poelaertplein, 1000 Brussel.

Indienen der schuldvorderingen ter griffie van de rechtbank van koophandel te Brussel, uiterlijk op 13 december 2000.

De datum van staking van betaling werd bepaald op 14 november 2000.

Voor eensluidend verklaard uittreksel : de curator, (get.) Philip Stiers.
(30226)

Op datum van 14 november 2000 werd, op dagvaarding, geopend verklaard het faillissement van de N.V. Francis Swing Distribution, H.R. Brussel 618278, met maatschappelijke zetel te 1070 Anderlecht, Sylvain Dupuislaan 310, bus 7.

Curator : Mr. Philip Stiers, advocaat te 2800 Mechelen, er kantoorhoudende Willem Geetsstraat 25.

Rechter-commissaris : Van Hees, M.

Het proces-verbaal van nazicht der schuldvorderingen werd vastgesteld ter zitting van 20 december 2000, te 14 uur, zaal G, van de rechtbank van koophandel te Brussel, justitiepaleis, Poelaertplein, 1000 Brussel.

Indienen der schuldvorderingen ter griffie van de rechtbank van koophandel te Brussel, uiterlijk op 13 december 2000.

De datum van staking van betaling werd bepaald op 14 november 2000.

Voor eensluidend verklaard uittreksel : de curator, (get.) Philip Stiers.
(30227)

Tribunal de commerce de Bruxelles

Par jugement du 20 novembre 2000 a été déclarée ouverte la faillite de la S.P.R.L. Batilor, dont le siège social est établi à 1090 Bruxelles, rue Léopold Ier 400, 1090 Bruxelles, R.C. Bruxelles 555960, T.V.A. 466.663.719, activité principale : plomberie, sanitaire, chauffage.

Juge-commissaire : M. J. Le Grand.

Curateur : Me Jean Bayart, rue Ed. Picard 25, 1050 Bruxelles.

Les créanciers doivent produire leurs créances au greffe du tribunal de commerce, palais de justice, place Poelaert, à 1000 Bruxelles, dans le délai de trente jours à dater du prononcé du jugement.

Clôture du procès-verbal de vérification des créances : le 27 décembre 2000, à la salle A, du tribunal de commerce de Bruxelles.

Pour extrait conforme : le curateur, (signé) Jean Bayart.

(Pro deo) (30228)

Rechtbank van koophandel te Brussel

Bij vonnis d.d. 20 november 2000 werd geopend verklaard het faillissement van de B.V.B.A. Batilor, waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te 1090 Brussel, Leopold I-straat 400, H.R. Brussel 555960, BTW 466.663.719, voornaamste handelsactiviteit : loodgieter, sanitair, verwarming.

Rechter-commissaris : de heer J. Le Grand.

Curator : Mr. Jean Bayart, Ed. Picardstraat 25, 1050 Brussel.

De schuldeisers worden uitgenodigd de verklaring van hun schuldvorderingen te doen ter griffie van de rechtbank van koophandel, gerechtsgebouw, Poelaertplein, te 1000 Brussel, binnen de termijn van dertig dagen te rekenen vanaf de datum van de uitspraak van het vonnis.

Sluiting van het proces-verbaal van nazicht der schuldvorderingen : op 27 december 2000, in zaal A, van de rechtbank van koophandel te Brussel.

Voor gelijkvormig uittreksel : de curator, (get.) Jean Bayart.

(Pro deo) (30228)

Tribunal de commerce de Bruxelles

Par jugement du 20 novembre 2000 a été déclarée ouverte la faillite de M. Jacques Amant, avenue A. Wansart 29, 1180 Bruxelles, R.C. Bruxelles 544576, T.V.A. 560.502.424, activité principale : entreprise de peinture en bâtiment.

Juge-commissaire : M. J. Le Grand.

Curateur : Me Jean Bayart, rue Ed. Picard 25, 1050 Bruxelles.

Les créanciers doivent produire leurs créances au greffe du tribunal de commerce, palais de justice, place Poelaert, à 1000 Bruxelles, dans le délai de trente jours à dater du prononcé du jugement.

Clôture du procès-verbal de vérification des créances : le 27 décembre 2000, à la salle A, du tribunal de commerce de Bruxelles.

Pour extrait conforme : le curateur, (signé) Jean Bayart.

(Pro deo) (30229)

Rechtbank van koophandel te Brussel

Bij vonnis d.d. 20 november 2000 werd geopend verklaard het faillissement van de heer Jacques Amant, A. Wansartlaan 29, 1180 Brussel, H.R. Brussel 544576, BTW 560.502.424, voornaamste handelsactiviteit : aannemer schilderwerken.

Rechter-commissaris : de heer J. Le Grand.

Curator : Mr. Jean Bayart, Ed. Picardstraat 25, 1050 Brussel.

De schuldeisers worden uitgenodigd de verklaring van hun schuldvorderingen te doen ter griffie van de rechtbank van koophandel, gerechtsgebouw, Poelaertplein, te 1000 Brussel, binnen de termijn van dertig dagen te rekenen vanaf de datum van de uitspraak van het vonnis.

Sluiting van het proces-verbaal van nazicht der schuldvorderingen : op 27 december 2000, in zaal A, van de rechtbank van koophandel te Brussel.

Voor gelijkvormig uittreksel : de curator, (get.) Jean Bayart.

(Pro deo) (30229)

Tribunal de commerce de Bruxelles

Par jugement du 20 novembre 2000 a été déclarée ouverte la faillite de la S.P.R.L. Actif 2000, dont le siège social est établi à 1180 Bruxelles, avenue Brugmann 243, R.C. Bruxelles 560137, T.V.A. 447.827.818, activité principale : services.

Juge-commissaire : M. J. Le Grand.

Curateur : Me Jean Bayart, rue Ed. Picard 25, 1050 Bruxelles.

Les créanciers doivent produire leurs créances au greffe du tribunal de commerce, palais de justice, place Poelaert, à 1000 Bruxelles, dans le délai de trente jours à dater du prononcé du jugement.

Clôture du procès-verbal de vérification des créances : le 27 décembre 2000, à la salle A, du tribunal de commerce de Bruxelles.

Pour extrait conforme : le curateur, (signé) Jean Bayart.

(Pro deo) (30230)

Rechtbank van koophandel te Brussel

Bij vonnis d.d. 20 november 2000 werd geopend verklaard het faillissement van de B.V.B.A. Actif 2000, waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te 1180 Brussel, Brugmannlaan 243, H.R. Brussel 560137, BTW 447.827.818, voornaamste handelsactiviteit : diensten.

Rechter-commissaris : de heer J. Le Grand.

Curator : Mr. Jean Bayart, Ed. Picardstraat 25, 1050 Brussel.

De schuldeisers worden uitgenodigd de verklaring van hun schuldvorderingen te doen ter griffie van de rechtbank van koophandel, gerechtsgebouw, Poelaertplein, te 1000 Brussel, binnen de termijn van dertig dagen te rekenen vanaf de datum van de uitspraak van het vonnis.

Sluiting van het proces-verbaal van nazicht der schuldvorderingen : op 27 december 2000, in zaal A, van de rechtbank van koophandel te Brussel.

Voor gelijkvormig uittreksel : de curator, (get.) Jean Bayart.

(Pro deo) (30230)

Tribunal de commerce de Liège

Par jugement du 21 novembre 2000, le tribunal de commerce de Liège a clôturé pour insuffisance d'actif la faillite prononcée en date du 21 mars 1997 à charge de M. Jacques Henoumont.

Le failli ayant été déclaré inexcusable.

Les curateurs désignés étaient Me Jean-Marie Hansotte, avocat, rue de Sclessin 15-17, à 4000 Liège et Me Eric Biar, avocat, rue de Campine 157, à 4000 Liège.

Un curateur, (signé) Eric Biar. (Pro deo) (30231)

Par jugement du 21 novembre 2000, le tribunal de commerce de Liège a clôturé pour insuffisance d'actif la faillite prononcée en date du 31 janvier 2000 à charge de M. Christian Warnier.

Le failli ayant été déclaré inexcusable.

Le curateur désigné était Me Eric Biar, avocat, rue de Campine 157, à 4000 Liège.

Le curateur, (signé) Eric Biar. (Pro deo) (30232)

Par jugement du 21 novembre 2000, le tribunal de commerce de Liège a clôturé par liquidation d'actif la faillite prononcée en date du 10 avril 1997 à charge de M. Léopold Jean Eugène Debras.

Le failli ayant été déclaré inexcusable.

Les curateurs désignés étaient Mes Jean-Marie Hansotte et Eric Biar, avocats, respectivement rue de Sclessin 15-17, à 4000 Liège et rue de Campine 157, à 4000 Liège.

Un curateur, (signé) Eric Biar. (Pro deo) (30233)

Par jugement du 22 novembre 2000, le tribunal de commerce de Liège a prononcé la faillite sur citation et aveu de la S.A. City Home, établie et ayant son siège social à 4040 Herstal, rue Clawenne 90, R.C. Liège 203790, T.V.A. 411.605.741, pour l'exploitation d'une entreprise de construction de bâtiments et entreprise de travaux de démolition de bâtiments et d'ouvrages d'art, entreprise de terrassement.

Date du début de l'activité commerciale : 25 janvier 1999.

Juge-commissaire : M. Guy Hardenne.

Procès-verbal de vérification des créances : se tiendra au cabinet de Me Muers, greffier en chef du tribunal de commerce, palais de Justice, 4000 Liège : mardi 2 janvier 2001, à 9 h 30 m.

Le dépôt des créances se fera au greffe du tribunal dans les 30 jours du jugement.

Le curateur, (signé) Me Victor Hissel, avocat, rue Duvivier 26, à 4000 Liège. (Pro deo) (30234)

Par jugement du 21 novembre 2000, le tribunal de commerce de Liège a clôturé pour insuffisance d'actif, la faillite de la S.P.R.L. Brillat-Savarin, rue Saint-Jean en Isle 10, à 4000 Liège, R.C. Liège 191867, T.V.A. 455.818.878, faillite déclarée par jugement du 19 février 1999.

La société faillie a été déclaré inexcusable.

Le mandat de justice confié au curateur prendra fin, sauf l'exercice d'éventuels recours, à l'expiration du délai d'un mois qui courra à partir de la publication du présent extrait.

Le curateur, (signé) Me Didier Grignard, quai Orban 52, 4020 Liège. (Pro deo) (30235)

Par jugement du 21 novembre 2000, le tribunal de commerce de Liège a déclaré close pour insuffisance d'actif, la faillite ouverte à charge de la S.P.R.L. Vertige établie et ayant son siège social, à 4000 Liège, en Féronstrée 12, R.C. Liège 192391, T.V.A. 451.549.846.

Le même jugement déclare la société faillie inexcusable.

Le curateur, (signé) Me Jean-Jacques Germeau, avocat, rue Sainte-Véronique 27, 4000 Liège. (Pro deo) (30236)

Tribunal de commerce de Mons

Par jugement du 20 novembre 2000, le tribunal de commerce de Mons, a déclaré en faillite, sur assignation, la S.A. Stenco Entreprise, dont le siège social est sis à 7012 Jemappes, place Communale 2B, exerçant l'activité de commerce de meubles, R.C. Mons 116964, T.V.A. 435.180.404.

Curateur : Me Christine Delbart, avocat à 7000 Mons, rue des Telliers 20.

Dépôt des déclarations de créance pour le 20 décembre 2000 au plus tard.

Clôture du procès-verbal de vérification des créances : le 25 janvier 2001, à 8 h 30 m, au tribunal de commerce de Mons, place du Parc 32, à 7000 Mons.

Le curateur, (signé) C. Delbart. (30237)

Par jugement du 20 novembre 2000, le tribunal de commerce de Mons a déclaré en faillite, sur assignation, la S.P.R.L. Yelloway, dont le siège social est sis à 7110 Boussoit, rue J. Parée 39/1, exerçant l'activité d'entreprise de transport routier de marchandises, R.C. Mons 139276, T.V.A. 459.955.588.

Curateur : Me Georges Ponchau, avocat à 7100 La Louvière, rue du Temple 52.

Dépôt des déclarations de créances pour le 20 décembre 2000 au plus tard et clôture du procès-verbal de vérification des créances le 24 janvier 2001, à 8 h 30 m, au tribunal de commerce de Mons, place du Parc 32, à 7000 Mons.

Le curateur, (signé) Georges Ponchau. (Pro deo) (30238)

Par jugement du 20 novembre 2000, le tribunal de commerce de Mons a déclaré en faillite, sur aveu, la S.P.R.L. SMD, dont le siège social est sis à 7110 Houdeng-Goegnies, chaussée Paul Houtart 199, ayant exercé les activités de vente d'articles de literie sous la dénomination « Super Literie », R.C. Mons 139011, T.V.A. 463.398.890.

Curateur : Me Georges Ponchau, avocat à 7100 La Louvière, rue du Temple 52.

Dépôt des déclarations de créances pour le 20 décembre 2000 au plus tard et clôture du procès-verbal de vérification des créances le 24 janvier 2001, à 8 h 30 m, au tribunal de commerce de Mons, place du Parc 32, à 7000 Mons.

Le curateur, (signé) Georges Ponchau. (Pro deo) (30239)

Par jugement du 20 novembre 2000, le tribunal de commerce de Mons, a déclaré la faillite, sur assignation, de S.A. Quality Makers, dont le siège social est sis route de Wallonie 4A, 7011 Ghlin, exerçant l'activité de fabrication et vente d'articles de menuiserie, R.C. Mons 132886, T.V.A. 455.198.630.

Les créanciers sont tenus de produire leur créance au greffe du tribunal de commerce de Mons, place du Parc 32, à 7000 Mons, pour le 20 décembre 2000.

La clôture du procès-verbal de la déclaration des créances se tiendra le 25 janvier 2001, à 8 h 30 m, en la salle des faillites du tribunal de commerce de Mons.

Curateur : Me Etienne Descamps, rue de l'Egalité 26, à 7390 Quaregnon.

Pour extrait conforme : le curateur, (signé) E. Descamps. (Pro deo) (30240)

Tribunal de commerce de Charleroi

Par jugement rendu le 21 novembre 2000, la première chambre du tribunal de commerce de Charleroi, a déclaré close pour absence d'actif la faillite de la S.C. Michel Sport Diffusion.

Le même jugement a déclaré la société faillie non excusable.

Pour extrait conforme : le curateur, (signé) Jean Evaldre. (30241)

Par jugement rendu le 7 novembre 2000, la première chambre du tribunal de commerce de Charleroi a prononcé la clôture pour insuffisance d'actifs des opérations de la faillite de la S.A. Saminvest, dont le siège est sis à 6031 Monceau-sur-Sambre, rue de Trazegnies 41, R.C. Charleroi 186273, faillite déclarée par jugement de ce tribunal le 7 décembre 1998.

Le même jugement a dit n'y avoir droit à l'excusabilité de la société faillie.

Pour extrait conforme : le curateur, (signé) Me Jean-Pierre De Clercq. (Pro deo) (30242)

Par jugement rendu le 7 novembre 2000, la première chambre du tribunal de commerce de Charleroi a prononcé la clôture pour insuffisance d'actifs des opérations de la faillite de la S.A. Transports Marchiennois, dont le siège est sis à 6030 Monceau-sur-Sambre, route de Mons 100, R.C. Charleroi 147345, faillite déclarée par jugement de ce tribunal le 16 janvier 1989.

Le même jugement a dit n'y avoir droit à l'excusabilité de la société faillie.

Pour extrait conforme : le curateur, (signé) Me Jean-Pierre De Clercq. (30243)

Par jugement de la première chambre commerciale de Charleroi, en date du 7 novembre 2000, a été clôturée la faillite de la S.C.R.L. Relor Meca, R.C. Charleroi 152764.

Le pro deo a été accordé.

Pour extrait conforme : le curateur, (signé) Eric Massin. (30244)

Tribunal de commerce de Nivelles

Par jugement du tribunal de commerce de Nivelles rendu en date du 20 novembre 2000, la S.P.R.L. Du Croiseau, ayant son siège social à 1404 Bornival, rue Barbette 4, a été déclarée en faillite, R.C. Nivelles 72260, T.V.A. 448.753.870.

La société exerçait une activité d'entreprise de réparation de machines agricoles.

Curateur : Me Christine Jeegers, avenue de Mérode 8, à 1330 Rixensart.

Les créanciers peuvent introduire leur déclaration de créance au greffe du tribunal de commerce de Nivelles jusqu'au 25 décembre 2000.

Clôture du procès-verbal des créances le 8 janvier 2001, à 10 h 30 m, au siège de ce tribunal.

Le curateur, (signé) Christine Jeegers. (30245)

Tribunal de commerce de Tournai

Par jugement du 2 novembre 2000, le tribunal de commerce de Tournai, a déclaré ouverte la faillite de la S.C. « Chris-Trans », dont le siège social est situé à 7750 Orroir, rue des Courbes 85, R.C. Tournai 75235, T.V.A. 445.833.180, et ayant comme objet social l'entreprise de transport de tous biens et marchandises généralement quelconques ainsi que la manutention de ces biens et marchandises.

Les créanciers sont tenus de produire leurs créances au greffe du tribunal de commerce de Tournai, rue des Filles Dieu 1, à 7500 Tournai, dans un délai de trente jours (4 décembre 2000).

La clôture du procès-verbal de vérification des créances a été fixée au 28 décembre 2000, à 9 heures, en chambre du tribunal de commerce de Tournai, palais de justice, à Tournai.

Curateur : Me Jean-Louis Deghoy, boulevard du Roi Albert 35, à 7500 Tournai.

Juge-commissaire : M. Philippe Malice.

Pour extrait conforme : le curateur, (signé) J.-L. Deghoy. (Pro deo) (30246)

Rechtbank van koophandel te Dendermonde, afdeling Aalst

Bij vonnis van de rechtbank van koophandel te Dendermonde, afdeling Aalst, tweede kamer, van 17 november 2000, werd het faillissement van B.V.B.A. JDC Products, met zetel te 9300 Aalst, Geraardsbergsestraat 76, bus 2, bij vonnis van zelfde rechtbank failliet verklaard op 11 juli 2000, gesloten bij gebreke aan toereikend actief.

De rechtbank heeft gestatueerd dat er geen redenen zijn om de gefailleerde vennootschap verschoonbaar te verklaren.

Voor uittreksel : de curator, (get.) Dirk Bert. (Pro deo) (30247)

Faillissement : Monsieur, Roland, Dries 57 39, 9340 Oordegem, geboren te Dendermonde op 26 januari 1965, H.R. Aalst 65565, faillissement uitgesproken bij vonnis d.d. 15 september 2000.

Bij vonnis van de rechtbank van koophandel te Dendermonde, afdeling Aalst, d.d. 17 november 2000, werden de bewerkingen van het faillissement Monsieur, Roland, voormeld, gesloten verklaard bij gebreke aan toereikend actief en werd beslist om de gefailleerde verschoonbaar te verklaren.

Voor gelijkvormig uittreksel : de curator, (get.) M. Ghysens, advocaat te 9300 Aalst, Keizersplein 46. (Pro deo) (30248)

Faillissement : B.V.B.A. Trans World Service, Brusselbaan 95C, 9320 Aalst (Erembodegem), H.R. Aalst 61719, faillissement uitgesproken bij vonnis d.d. 1 juli 1997.

Bij vonnis van de rechtbank van koophandel te Dendermonde, afdeling Aalst, d.d. 17 november 2000, werden de bewerkingen van het faillissement B.V.B.A. Trans World Service, voormeld, gesloten verklaard bij gebreke aan toereikend actief en werd beslist dat er geen redenen bestaan om de gefailleerde verschoonbaar te verklaren.

Voor gelijkvormig uittreksel : de curator, (get.) M. Ghysens, advocaat te 9300 Aalst, Keizersplein 46. (Pro deo) (30249)

Faillissement : Linthout, Geert, Guido Gezellestraat 39, 9340 Lede, geboren te Aalst op 14 september 1969, H.R. Aalst 67529, faillissement uitgesproken bij vonnis d.d. 15 september 2000.

Bij vonnis van de rechtbank van koophandel te Dendermonde, afdeling Aalst, d.d. 17 november 2000, werden de bewerkingen van het faillissement Linthout, Geert, voormeld, gesloten verklaard bij gebreke aan toereikend actief en werd beslist om de gefailleerde verschoonbaar te verklaren.

Voor gelijkvormig uittreksel : de curator, (get.) M. Ghysens, advocaat te 9300 Aalst, Keizersplein 46. (Pro deo) (30250)

Faillissement : N.V. Limcar, Stationsstraat 156, 9450 Haaltert, H.R. Aalst 66532, faillissement uitgesproken bij vonnis d.d. 5 september 2000.

Bij vonnis van de rechtbank van koophandel te Dendermonde, afdeling Aalst, d.d. 17 november 2000, werden de bewerkingen van het faillissement N.V. Limcar, voormeld, gesloten verklaard bij gebreke aan toereikend actief en werd beslist dat er geen redenen bestaan om de gefailleerde verschoonbaar te verklaren.

Voor gelijkvormig uittreksel : de curator, (get.) M. Ghysens, advocaat te 9300 Aalst, Keizersplein 46. (Pro deo) (30251)

Faillissement : Duncan, John, Moorselbaan 213, 9300 Aalst, geboren te Vilvoorde op 9 november 1946, H.R. Aalst 53967, faillissement uitgesproken bij vonnis d.d. 26 november 1999.

Bij vonnis van de rechtbank van koophandel te Dendermonde, afdeling Aalst, d.d. 17 november 2000, werden de bewerkingen van het faillissement Duncan, John, voormeld, gesloten verklaard na vereffening en werd beslist om de gefailleerde verschoonbaar te verklaren.

Voor gelijkvormig uittreksel : de curator, (get.) M. Ghysens, advocaat te 9300 Aalst, Keizersplein 46. (Pro deo) (30252)

Rechtbank van koophandel te Mechelen

Bij vonnis d.d. 13 november 2000 werd gesloten verklaard bij gebrek aan actief het faillissement van A.A. Beco B.V.B.A., Liersesteenweg 411, te 2800 Mechelen, H.R. Mechelen 76774, BTW 453.425.497, in falingszaak verklaard bij vonnis van de rechtbank van koophandel te Mechelen, d.d. 17 februari 1997.

Curator : Mr. Etienne De Ridder, advocaat te Mechelen, er kantoorhoudende aan de Leopoldstraat 29.

De gefaalde werd niet verschoonbaar verklaard.

Voor eensluidend afschrift : de curator, (get.) E. De Ridder. (30253)

Bij vonnis van de rechtbank van koophandel te Mechelen, tweede kamer, d.d. 13 november 2000, werd het faillissement van N.V. Bisquit Bazarken Elit Shopping, met zetel gevestigd te 2880 Bornem, Nieuwstraat 1A, gesloten verklaard ingevolge gebrek aan actief.

De gefaalde werd niet verschoonbaar verklaard.

Voor eensluidend uittreksel : de curator, (get.) Eddy Van Daele. (30254)

Rechtbank van koophandel te Leuven

Bij vonnis d.d. 22 november 2000, heeft de rechtbank van koophandel te Leuven, op bekentenis, het faillissement uitgesproken van N.V. Pac King, met zetel te 3294 Diest (Molenstede), Ambachtenlaan 12, en met als activiteiten : fabricatie van papieren zakken en vellen, H.R. Leuven 105013, BTW 455.114.201.

Rechter-commissaris : de heer J. Van Meert.

Curator : Mr. V. Missoul, advocaat te 3010 Kessel-Lo, Koning Albertlaan 186.

Staking van de betalingen : 22 november 2000.

Indienen van de schuldvorderingen : vóór 15 december 2000, ter griffie dezer rechtbank.

Nazicht schuldvorderingen : 8 januari 2001, te 14. u. 30 m.

Datum oprichting bedrijf : 26 april 1995.

De curator, V. Missoul. (30255)

Bij vonnis d.d. 22 november 2000, heeft de rechtbank van koophandel te Leuven, op bekentenis, het faillissement uitgesproken van C.V. Rainbow, met zetel te 3360 Bierbeek, Sterrenlaan 13, en met als activiteiten : import, export, kleinhandel in nieuwe motorvoertuigen en onderdelen en de verhuur ervan, tussenpersoon in de handel, H.R. Leuven 71130, BTW 433.257.725.

Rechter-commissaris : de heer G. Konings.

Curator : Mr. J. Mombaers, advocaat te 3300 Tienen, O.L.V. Broedersstraat 3.

Staking van de betalingen : 22 november 2000.

Indienen van de schuldvorderingen : vóór 15 december 2000, ter griffie dezer rechtbank.

Nazicht schuldvorderingen : 8 januari 2001, te 14. u. 15 m.

Datum oprichting bedrijf : 10 februari 1988.

De curator, J. Mombaers. (30256)

Rechtbank van koophandel te Leuven

De rechtbank van koophandel te Leuven, eerste kamer, heeft bij vonnis van 15 november 2000, op bekentenis, in staat van faillissement verklaard Decorama N.V., waarvan de zetel gevestigd is te 3080 Tervuren, Tervuursesteenweg 2, H.R. Leuven 49455, klein- en groothandel in verven, meubileringsartikelen, behangpapier, vloerbekleding..., BTW 413.002.442.

Rechter-commissaris : G. Konings.

Tijdstip ophouden van betaling : 15 november 2000.

Curator : Mombaers, Jos, advocaat te 3300 Tienen, O.L.V.-Broedersstraat 3.

Indienen van de schuldvorderingen : griffie rechtbank van koophandel, Vaartstraat 3, te 3000 Leuven, vóór 8 december 2000.

Sluiting proces-verbaal nazicht van de schuldvorderingen : 18 december 2000, om 14 uur.

Voor eensluidend uittreksel : de curator, (get.) Jos Mombaers. (30257)

Op 7 november 2000 werd het faillissement van B.V.B.A. Valmar Trading, met maatschappelijke zetel te 3290 Diest, Heide 45, H.R. Leuven 92624, in falingszaak verklaard op 15 december 1998, gesloten verklaard door de rechtbank van koophandel te Leuven, bij gebreke aan actief.

De gefailleerde werd niet verschoonbaar verklaard en de curator werd ontlast van zijn opdracht.

Diest, 23 november 2000.

De curator, (get.) Jacques Celis. (Pro deo) (30258)

Rechtbank van koophandel te Hasselt

De rechtbank van koophandel te 3500 Hasselt, Havermarkt 8, tweede kamer, heeft bij vonnis d.d. 23 november 2000, op bekentenis, in staat van falingszaak verklaard Euroswim C.V.B.A., in vereffening, met maatschappelijke zetel te 3545 Halen, Oude Schansstraat 20, H.R. Hasselt 102710, BTW 438.950.338, handelsactiviteit : bouw van zwembaden.

Rechter-commissaris : de heer Bours.

Tijdstip ophouden van betaling : 15 juli 2000.

Curator : Mr. Patrick Schruers, advocaat te 3500 Hasselt, Sint-Truiderssteenweg 34.

Indienen van de schuldvorderingen : griffie rechtbank van koophandel, Havermarkt 8, te 3500 Hasselt, vóór 14 december 2000.

Sluiting proces-verbaal nazicht van de schuldvorderingen : 4 januari 2001, om 14 uur ter plaatse, Havermarkt 8, te 3500 Hasselt.

Pro deo : 4016.

Voor eensluidend uittreksel : de curator, (get.) Patrick Schruers. (Pro deo) (30259)

De rechtbank van koophandel te 3500 Hasselt, Havermarkt 8, tweede kamer, heeft bij vonnis d.d. 23 november 2000, op bekentenis, in staat van falingszaak verklaard Fury-Express Courier Service B.V.B.A., met maatschappelijke zetel te 3800 Sint-Truiden (Zepperen), Stippelstraat 69, H.R. Hasselt 87023, BTW 453.186.968, handelsactiviteit : courier service, begindatum : 1 augustus 1994).

Rechter-commissaris : de heer Bours.

Tijdstip ophouden van betaling : 1 november 2000.

Curator : Mr. Patrick Schruers, advocaat te 3500 Hasselt, Sint-Truiderssteenweg 34.

Indienen van de schuldvorderingen : griffie rechtbank van koophandel, Havermarkt 8, te 3500 Hasselt, vóór 14 december 2000.

Sluiting proces-verbaal nazicht van de schuldvorderingen :
4 januari 2001, om 14 uur, ter plaatse, Havermarkt 8, te 3500 Hasselt.

Pro deo : 4019.

Voor eensluidend uittreksel : de curator, (get.) Patrick Schruers.

(Pro deo) (30260)

De rechtbank van koophandel te 3500 Hasselt, Havermarkt 8, tweede kamer, heeft bij vonnis d.d. 23 november 2000, op bekentenis, in staat van falings verklaard Otten, Tony, geboren te Borgworm op 23 januari 1960, wonende te 3800 Sint-Truiden, Luikersteenweg 225, H.R. Hasselt 96862, BTW 641.541.865, handelsactiviteit : markten, begin-datum : 1 augustus 1997).

Rechter-commissaris : de heer Bours.

Tijdstip ophouden van betaling : 23 oktober 2000.

Curator : Mr. Patrick Schruers, advocaat te 3500 Hasselt, Sint-Trui-dersteenweg 34.

Indienen van de schuldvorderingen : griffie rechtbank van koop-handel, Havermarkt 8, te 3500 Hasselt, vóór 14 december 2000.

Sluiting proces-verbaal nazicht van de schuldvorderingen :
4 januari 2001, om 14 uur, ter plaatse, Havermarkt 8, te 3500 Hasselt.

Pro deo : 4021.

Voor eensluidend uittreksel : de curator, (get.) Patrick Schruers.

(Pro deo) (30261)

Rechtbank van koophandel te Turnhout

Bij vonnis van 21 november 2000 werd de genaamde Pavo B.V.B.A., Pastorijstraat 101, 2275 Lille, H.R. Turnhout H81786, onderneming in grondwerken, leggen van klinkers en kasseien, bestratingswerken, BTW 424.811.104, failliet verklaard, na concordaat.

Rechter-commissaris : de heer Drooghmans.

Curator : advocaat Beutels, Grote Markt 32, 2200 Herentals.

Tijdstip van ophouding van betaling : 21 november 2000.

Indiening van schuldvorderingen : vóór 19 december 2000.

Proces-verbaal nazicht schuldvorderingen : op 2 januari 2000, te 10 uur.

De curator, (get.) Beutels. (30262)

Bij vonnis van 21 november 2000 werd de genaamde Beijens, Lucas, geboren op 31 augustus 1961, Terlo 197B, 2460 Kasterlee, H.R. Turnhout H78424, biologisch tuinieren, « De Kiem », BTW 629.552.368, fail-liet verklaard, op bekentenis.

Rechter-commissaris : Mevr. Deleu.

Curator : advocaat De Chaffoy, De Merodelei 37, 2300 Turnhout.

Tijdstip van ophouding van betaling : 21 november 2000.

Indiening van schuldvorderingen : vóór 19 december 2000.

Proces-verbaal nazicht schuldvorderingen : op 2 januari 2000, te 10 uur.

De curator, (get.) De Chaffoy. (30263)

Bij vonnis van 21 november 2000 werd de genaamde Noor N.V., Boerenkrijglaan 185A, 2260 Westerlo, H.R. Turnhout H87184, uitbating drankgelegheid, BTW onbekend, failliet verklaard, op bekentenis.

Rechter-commissaris : Mevr. Deleu.

Curator : advocaat Buts, Tongerlostraat 10, 2260 Oevel-Westerlo.

Tijdstip van ophouding van betaling : 21 november 2000.

Indiening van schuldvorderingen : vóór 19 december 2000.

Proces-verbaal nazicht schuldvorderingen : op 2 januari 2000, te 10 uur.

De curator, (get.) Buts. (30264)

Bij vonnis van 21 november 2000, gewezen door de rechtbank van koophandel te Turnhout, tweede kamer, werden de bewerkingen van het faillissement van de B.V.B.A. Lusus, Gelmelstraat 30, 2320 Hoogstraten, H.R. Turnhout 14430, gesloten verklaard bij gebreke aan voldoende actief. De gefailleerde B.V.B.A. Lusus, werd niet verschoonbaar verklaard.

De curator, (get.) M. Bruurs. (30265)

Bij vonnis van 21 november 2000, gewezen door de rechtbank van koophandel te Turnhout, tweede kamer, werden de bewerkingen van het faillissement van de B.V.B.A. G & S No Limits, Maxburgdreef 2A, 2321 Meer-Hoogstraten, H.R. Turnhout 74289, gesloten verklaard bij gebreke aan voldoende actief. De gefailleerde B.V.B.A. G & S No Limits, werd niet verschoonbaar verklaard.

De curator, (get.) M. Bruurs. (30266)

Rechtbank van koophandel te Brugge, afdeling Brugge

Bij vonnis van de rechtbank van koophandel te Brugge, d.d. 21 november 2000, werd, op bekentenis, voor geopend verklaard het faillissement van Brasserie Boulevard B.V.B.A., met maatschappelijke zetel te 8420 De Haan, Coppietersstraat 42, in feite overgebracht naar 8420 De Haan (Wenduine), Zeedijk 79/503, H.R. Brugge 53755, voor drankgelegheid, spijshuis en verbruikssalon, BTW 420.086.214.

Staking van betaling : voorlopig bepaald op 21 november 2000.

Rechter-commissaris : de heer Germain Brouns.

Curator : Mr. Johan Mermuys, advocaat te 8490 Jabbeke, Aatrijkse-steenweg 1c.

Plaats en uiterste datum voor aangifte van schuldvorderingen : griffie van de rechtbank van koophandel te Brugge, Kazernevest 3, en dit vóór 21 december 2000.

Datum en plaats van de zitting voor de afsluiting van het proces-verbaal van verificatie van de schuldvorderingen : 8 januari 2001, om 10 u. 30 m., in de gehoorzaal van de rechtbank van koophandel te Brugge, Kazernevest 3, zaal N, op de eerste verdieping.

Voor eensluidend uittreksel : (get.) Johan Mermuys, curator.

(Pro deo) (30267)

Rechtbank van koophandel te Brugge, afdeling Oostende

Bij vonnis d.d. 22 november 2000, van de rechtbank van koophandel te Brugge, afdeling Oostende, werd, op bekentenis, failliet verklaard Jansen Chocolate Machinery B.V.B.A., gevestigd te 8400 Oostende, Archimedesstraat 15, H.R. Oostende 57790, voor fabricage machines, toestellen en uitrusting voedings- en tabaknijverheid, BTW 441.402.755.

Staking van de betalingen : 22 november 2000.

Termijn om aangifte van schuldvordering te doen : vóór 22 december 2000, ter griffie van de rechtbank van koophandel te Brugge, afdeling Oostende.

Verificatie van de schuldvorderingen : op 8 januari 2001, om 14 u. 15 m., voor de rechtbank van koophandel te Brugge, afdeling Oostende.

Rechter-commissaris : Mevr. Marie-Sophie Bulcke.

Curator : Mr. Michel Landuyt, advocaat te 8400 Oostende, er kantoor-houdende Van Iseghemlaan 149/B1.

De curator, (get.) M. Landuyt. (30268)

Rechtbank van koophandel te Gent

—

Bij vonnis d.d. 22 november 2000, op bekentenis, vierde kamer, werd het faillissement vastgesteld inzake V & V Dakwerken B.V.B.A., onderneming voor het bedekken van gebouwen en voor zinkwerk, met maatschappelijke zetel gevestigd te 9031 Drongen, Industriepark 2V/21, H.R. Gent 191334, BTW 464.742.341.

Rechter-commissaris : de heer Peter Van Den Bossche.

Datum staking van de betalingen : 20 november 2000.

Indienen schuldvorderingen : griffie rechtbank van koophandel, Oude Schaapmarkt 22, 9000 Gent, vóór 20 december 2000.

Sluiting van het proces-verbaal van nazicht van de ingediende schuldvorderingen : 3 januari 2001, te 9 uur, in de rechtbank, gehoorzaal A, tweede verdieping.

De curator : Mr. Mieke Van Cuyck, advocaat, kantoorhoudende te 9890 Dikkelvenne, Sint-Christianastraat 48.

Voor eensluidend uittreksel : de wnd. hoofdgriffier, (get.)
Y. Bils. (30269)

Huwelijksvermogensstelsel – Régime matrimonial

—

Suivant jugement prononcé le 13 novembre 2000 par la troisième chambre du tribunal de première instance de Namur, le contrat de mariage modificatif du régime matrimonial entre M. Caruso, Placido, né à Adrano (Italie) le 8 août 1951, et Mme Puissant, Bernadette, née à Namur le 9 janvier 1955, domiciliés ensemble à Vedrin (Namur), rue Alphonse Van Gricken 13, dressé par acte du notaire Caroline Remon, à Namur (Jambes) le 26 juillet 2000, a été homologué.

Ils apportent une simple modification à la composition de leur patrimoine commun sans autre modification de leur régime matrimonial de communauté.

Pour extrait conforme : (signé) Caroline Remon, notaire. (30207)

—

Les époux M. Daveloose, Frank José Gaston Firmin, ingénieur, et Mme Fuyat, Yvette Lucienne Marcelle Marie, bio-esthéticienne, domiciliés ensemble à 4802 Heusy (Verviers), rue Deru-Dehayes 17, ont introduit devant le tribunal civil de première instance de Verviers, une requête datée du 8 novembre 2000 en vue d'obtenir l'homologation de l'acte portant modification du patrimoine commun sans modification du régime matrimonial, acte dressé le 8 novembre 2000 par le notaire Michel Furnemont, à Ensival (Verviers).

Pour les époux : (signé) Michel Furnemont, notaire. (30208)

—

Suivant la requête du 7 novembre 2000, déposée au tribunal de première instance de Bruxelles le 23 novembre 2000, M. Gaat, Alexander, ingénieur, né à Varsovie (Pologne) le 27 mars 1933, de nationale belge, et son épouse Mme Maler, Shulamit, analyste de système d'information, née à Tel-Aviv (Israël) le 9 août 1935, de nationalité belge, demeurant ensemble à 1180 Uccle, Dieweg 28, mariés sous le régime de la séparation de biens avec une communauté limitée suivant contrat de mariage reçu par le notaire Didier Gyselinck, à Bruxelles le 15 février 1993, ont prié le tribunal de première instance de Bruxelles d'homologuer l'acte passé devant le notaire Paul Verhaeghe, à Veurne le 7 novembre 2000, contenant la modification suivante de leurs conventions matrimoniales.

Apport au patrimoine commun de l'immeuble suivant : l'appartement n° 4, au bel étage, le garage n° 3 et la cave n° 2 dans une villa à Uccle, Dieweg 28.

Comme décrit dans l'acte de base avec règlement de copropriété dressé par le notaire Jean-Pierre de Clippele, à Bruxelles, le 29 novembre 1985, transcrit au deuxième bureau des hypothèques à Bruxelles, le 11 décembre suivant, volume 9378, n° 3.

Verne, le 22 novembre 2000.

(Signé) P. Verhaeghe, notaire. (30209)

Bij vonnis gewezen door de derde burgerlijke kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Gent op 28 september 2000, werd de akte, verleden voor notaris Virginie Bostoën te Gent op 10 juli 2000, tussen de heer Serge André Fernand Cloetens, geboren te Gent op 23 november 1963, beroepsmilitair, en zijn echtgenote, Mevr. Linda Albertine Joséphine Banckaert, geboren te Gent op 20 december 1960, kinderverzorgster, samenwonende te Gent (voorheen Mariakerke) Adriaan Pietersstraat 21, gehomologeerd, houdende inbreng van een onroerend goed in de gemeenschap.

Namens de echtgenoten Serge Cloetens-Banckaert, Linda (get.)
V. Bostoën, notaris. (30210)

—

Bij verzoekschrift van 13 oktober 2000, hebben de heer Berger, Marc Walter Victor, geboren te Diest op 9 januari 1964, en zijn echtgenote, Mevr. Engelen, Nadine Stephanie, geboren te Geel op 28 maart 1966, wonende te Tessenderlo, Geelsebaan 76, gehuwd onder het wettelijk stelsel van het gemeenschappelijk vermogen bij ontstentenis van huwelijkscontract, homologatie gevraagd bij de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt waarbij het stelsel van scheiding van goederen werd aangenomen.

Voor de verzoekers (get.), Michel Nolens, notaris te Lille. (30211)

—

Ingevolge vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde van 26 september 2000, werd de akte, verleden voor notaris Dirk Smet te Sint-Gillis-Waas, op 13 maart 2000, houdende wijziging van het huwelijksvermogensstelsel van de echtgenoten Weemaes, Rafaël, geboren te Kieldrecht op 25 november 1959, en Verhaert, Lucia, geboren te Stabroek op 27 november 1961, beiden wonende te 9130 Kieldrecht, Nieuw Arenberg 13, gehomologeerd.

Bij voormelde akte zijn de echtgenoten Weemaes-Verhaert overgegaan van het stelsel der wettelijke gemeenschap naar het stelsel van algehele gemeenschap.

(Get.) D. Smet, notaris. (30212)

—

Bij vonnis van 12 oktober 2000, heeft de zesde kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk de akte gehomologeerd, verleden voor notaris Luc de Mûelenaere te Gullegem, thans Wevelgem, op 4 juli 2000, waarin de heer Vermote, Luc Camiel Henri, geboren te Kortrijk op 3 oktober 1956, en zijn echtgenote, Mevr. Lecointre, Linda Nicole, geboren te Roeselare op 3 november 1963, samenwonende te Wevelgem (Gullegem), Zevenkaven 11, hun huwelijksvermogensstelsel hebben gewijzigd, inhoudende ondermeer inbreng door man van een onroerend goed in het gemeenschappelijk vermogen.

Opgemaakt te Gullegem thans Wevelgem op 22 november 2000.

Namens de echtgenoten Vermote-Lecointre, (get.) L. de Mûelenaere, notaris. (30213)

—

Bij verzoekschrift ondertekend op 20 november 2000, hebben de heer Brynckman, Bert Dominiek, arbeider, wonende te 8000 Brugge, Houtkaai 5, en zijn echtgenote, Mevr. Benoot, Wendy Herman Sonja, kapster, wonende te 8210 Zedelgem, Diksmuidseheirweg 51B, de homologatie gevraagd aan de rechtbank van eerste aanleg te Brugge van de akte, verleden voor notaris Christophe Mouriau de Meulenacker, te Torhout, op 20 november 2000, houdende wijziging van hun huwelijksvermogensstelsel, met aanneming van het stelsel van de zuivere scheiding van goederen.

Voor de verzoekers (get.), Christophe Mouriau de Meulenacker, notaris te Torhout. (30214)

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk d.d. 12 oktober 2000, werd gehomologeerd, de akte van wijziging van huwelijksvermogensstelsel, verleden voor notaris Christine Callens te Lendeledede op 14 juni 2000, tussen de heer Vanhoutte, Eddy, en Mevr. De Jaegere, Marleen, wonende te Harelbeke (Hulste), Barzestraat 22. Deze wijziging houdt in, aanneming van het wettelijk stelsel met inbreng van een tegenwoordig onroerend goed in plaats van het wettelijk stelsel waaronder zij gehuwd waren.

(Get.) Chr. Callens, notaris. (30215)

Bij vonnis, verleend door de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk op 12 oktober 2000, werd de akte wijziging huwelijksvermogensstelsel, opgemaakt tussen de heer Frans Jeroom Vanhalst, en zijn echtgenote, Mevr. Rose Marie Paulette Jacqueline Larmuseau, wonende te Sint-Eloois-Vijve (Waregem), Posterijstraat 29, bij akte, verleden voor notaris Thérèse Dufaux, te Waregem op 2 augustus 2000, gehomologeerd.

De wijziging behelst de inbreng in het gemeenschappelijk vermogen van een eigen onroerend goed.

Voor de echtgenoten, (get.) Th. Dufaux, notaris. (30216)

Blijkens vonnis uitgesproken door de rechtbank van eerste aanleg te Leuven op 2 oktober 2000, werd de akte van wijziging van huwelijksvermogensstelsel tussen de heer Daniel Leonard Albert Orban, geboren te Wilslele op 17 september 1961, en zijn echtgenote, Mevr. Ingrid Maria Josette Smeyers, geboren te Hasselt op 11 oktober 1963, samenwonende te 3012 Leuven (Wilslele), Bornestraat 25, verleden voor notaris Luc Talloen, te Leuven, op 6 juni 2000, gehomologeerd.

Deze wijziging houdt in dat voornoemde echtgenoten het wettelijk stelsel behouden maar waarbij het onroerend goed te 3012 Leuven (Wilslele), Bornestraat 25, ingebracht wordt in het gemeenschappelijk vermogen.

Voor gelijkkluidend ontleidend uittreksel : (get.) Luc Talloen, notaris. (30217)

Bij vonnis uitgesproken door de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk op 12 oktober 2000, werd de akte wijziging huwelijksvermogensstelsel, verleden op 9 juni 2000, voor notaris Jean Pierre Lesage te Hoogledede, gehomologeerd.

Ingevolge deze akte, hebben de heer Jean Paul Maesele, en zijn echtgenote Mevr. Hildeke Dewulf, samenwonende te 8930 Menen, Rijselstraat 225, verklaard hun huwelijksvermogensstelsel, zijnde het wettelijk stelsel ingevolge huwelijkscontract, verleden voor notaris Yves Ameye te Roeselare, op 18 mei 1979, te hebben gewijzigd in die zin dat de heer Jean Paul Maesele de handelszaak heeft ingebracht in de huwgemeenschap en dat de voornoemde echtgenoten een verblijvingsbeding hebben toegevoegd aan hun huwelijksstelsel.

Voor de echtgenoten Jean Paul Maesele-Dewulf, Hildeke (get.) J.P. Lesage, notaris. (30218)

Bij door beide echtgenoten ondertekend verzoekschrift neergelegd ter griffie op 22 november 2000, hebben de heer de Chaffoy de Courcelles, Pierre Leon Maria, gepensioneerd, en zijn echtgenote, Mevr. Roman de Mettelinghe, Jacqueline Marie Jeanne, gepensioneerd, samenwonende te Oud-Turnhout, Lintbekelaan 5, ter homologatie voorgelegd aan de rechtbank van eerste aanleg te Turnhout, de akte, verleden voor notaris Jozef Coppens te Vosselaar, op 2 november 2000, waarbij zij hun huwelijksvermogensstelsel wijzigden.

Vosselaar, 22 november 2000.

Voor de echtgenoten de Chaffoy de Courcelles-Roman de Mettelinghe, (get.) J. Coppens, notaris. (30219)

Uit een vonnis van de 27^e kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, van 19 september 2000, blijkt dat de akte die verleden werd voor notaris Jacques Van Bellinghen te Ternat op 14 februari 2000, gehomologeerd werd, deze akte wijzigde met huwelijksvermogensstelsel van de heer Guy Gochet, en zijn echtgenote, Mevr. Tineke Wijnant, samenwonende te 1760 Roosdaal, Keerstraat 65.

Voor de echtgenoten Gochet-Wijnant (get.) J. Van Bellinghen, notaris. (30220)

Onbeheerde nalatenschap – Succession vacante

Par ordonnance du 10 octobre 2000, le tribunal de première instance de Tournai a déclaré vacante la succession de M. Maurice Raymond, Delacroix, né à Leuze le 3 mars 1926, divorcé de Pot, Josette Odile, en son vivant domicilié à Leuze-en-Hainaut, avenue Général Jacques 56, décédé à Ath le 19 avril 2000. Me Dominique Surquin, avocat à 7800 Ath, square Saint-Julien 20A, a été désignée en qualité de curateur à ladite succession. Les créanciers et héritiers éventuels sont priés de se mettre en rapport avec le curateur dans les trois mois de la présente publication.

Ath, le 22 novembre 2000.

(Signé) Dominique Surquin, avocate. (30221)

Par ordonnance du 17 octobre 2000, le tribunal de première instance de Tournai a déclaré vacante la succession de M. Cvetkovski, Trpe, né à Skopje (Yougoslavie) le 13 janvier 1953, veuf de Françoise Andrée Edmonde Degand, en son vivant domiciliée à Lessines, chemin de Mons, à Gand 76, dont le décès a été constaté le 2 mars 2000. Me Dominique Surquin, avocat à 7800 Ath, square Saint-Julien 20A, a été désignée en qualité de curateur à ladite succession. Les créanciers et héritiers éventuels sont priés de se mettre en rapport avec le curateur dans les trois mois de la présente publication.

Ath, le 22 novembre 2000.

(Signé) Dominique Surquin, avocate. (30222)